This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ͂ ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας προσθήκης
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ.

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς
διορθωθέν.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑῼ ΓΛΥΚΕΙ ΤΩ͂ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1820.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Digitized by Google

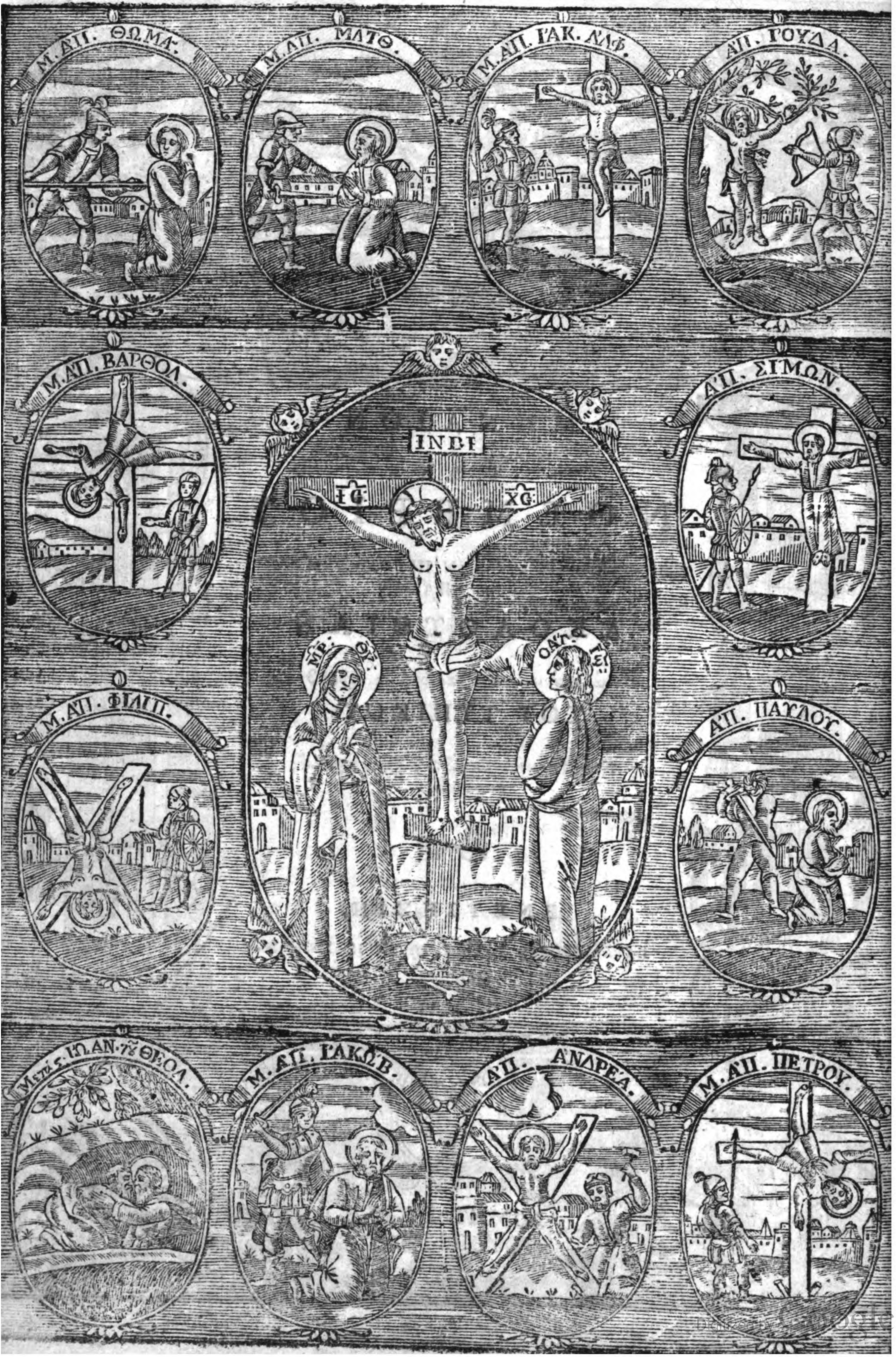

Digitized by Google

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας, λ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι΄. καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ιδ΄.

Εἰς τὴν Α΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ. Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὕλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, Οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. Διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, Ἀνάργυροι παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, Δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι λιμένες ἐν Χριστῷ· καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν, ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παράθλιος. Διό με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ ἀνυ-

Digitized by Google

μυμμῷ, καὶ μεγαλιωῶ σε Δέσποινα, τὴν Ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολῆς τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαξες βοῶσα μητρικῶς· τί τοῦτο Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Ν. Ψ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ ταῦτα τὰ Ϛ. ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἐνθα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους, ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίας ὁδοὺς διηνύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, Δυὰς Ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, Ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν παμμάκαρες, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε, καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων, τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ἡμῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον, ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη, καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα, καὶ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας Ἰατρούς, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκ. Πρός, Τριήμερος ἀνέστης.

Ναὸν τὸν ἀμωμώτατον, ἀδίκως καθηλούμενόν σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Κανὼν πρῶτος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ Δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς

προ-

Digitized by Google

προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀφθόνως, ἀναβλύζουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ ἐξελάμψατε, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῷ ζήλει τῆς πίστεως, οἱ παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δὲ, φαιδρότατα καταλαμπρύναντες, ἐν Κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομῆτορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος. αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δυάς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Τριστάτας κραταιούς.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἱκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφόρον, τοὺς τελοῦντας φωτίζεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύντες, τὰς αὔλους ἀστραπὰς, τοῦ Πνεύματος σοφοὶ, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι, ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις Ἀνάργυροι.

Ἀμύσακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς ἀρρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Θεὸν, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἁγνὴ, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Ἰατῆρας τῶν παθῶν ἡμῶν, ἀμισθὶ τοὺς θεράποντας, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσόν με Χριστὲ, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου. οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Ἰάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὔλου φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀνενδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐν εἴδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὤφθη Θεογεννῆτορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου τῆς Παναγίας Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ἐπουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἅγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε, ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, Κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, Ἁγνὴ τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα„τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ „γὰρ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀμισθὶ τὰ πάθη. ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων, ἰάσεων δύναμιν. ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, Ἀμαργύρῳ φρονήματι, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ τὸ φρόνημα θάλπετε, ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταψάλλομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν. ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἡ Ἀμνὰς, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, οἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἑκὼν νῦν ὑφίστασαι; θέλων πάντας σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μ[...]ίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. μεγαλύνω τὰ Πάθη σου, ἀνεξίκακε Κύριε, ὅτι μακροθύμως ὑπήνεγκας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τὰς ὀδύνας τοῖς σταυρωθεῖσι, τοῖς σοῖς πάντας ἰώμενος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Κατενόησα πάντοδύναμε, τὴν σὴν
„οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά
„σε Σωτήρ.

Ῥήσει θείᾳ σαφῶς ἑπόμενοι, ὡς χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργύριον Θεῖοι ἐκτήσασθε.

Ἅπασι παρέχοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν τὰς ὀδύνας, ἀλεξητικὰς χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ῥαπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μή σε Θεοτόκον ὁμολογούντων, Πάναγνε Δέσποινα.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὁλκαῖς ἐπιδόσεσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέστατοι στῦλοι, πύργοι ἄσειστοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας, θείοις βρώμασιν, ἀνυμνείσθωσαν, ἁρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Ἰατρεῖον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἄκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες, κομιζόμεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτ.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον, τὸν συμπαθεῖς τοὺς Ἁγίους ἀναδείξαντα, Ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ὡς κρουνοὶ θεόρρυτοι, πηγάζετε πιστοῖς, εὐεργεσίας νάματα, τῆς ψυ-

χῶν

χῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοί, ἀρυσάμενοι ἀπείρως, ἀκένωτοι διαμένετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῶν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, Ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανώσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ὑμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητήν, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ Κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν Κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ὡς δύω φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματοκίνητοι Θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νόσοις τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες Ἀνάργυροι, πάντων προστάται μέγιστοι ὤφθητε, πάντων βοηθοὶ μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους δείξασαν, δι' ὧν τῆς κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτῆρας θεράποντας, εὐεργέτας θεόφρονας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστάλθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν Κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνῃ ἀνθρωπίνῃ, ἐν θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι· διὰ τοῦτο, καταχρέως, ἀφυμνοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλίᾳ, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδούμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τῆς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων, κεραννῶντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρώτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἱρμός.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
„λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ
„τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος, τῶν σοφῶν Ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν κἀμοί, διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, ἀρεστοὺς Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάν-

Digitized by Google

τὰς λυτρῶνται, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας τριάκοντα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιδ.

Εἰς τὴν Α'. Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στ. Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύω, Πληροῦσιν ὡς πρὶν, πάλιν γῆν θαυμάτων.

Πρώτῃ Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εἷλκον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς, πατρὸς μὲν ὑπάρχοντος Ἕλληνος, Μητρὸς δὲ Χριστιανῆς, τοὔνομα Θεοδότης· ἥτις χηρείαν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὑποστᾶσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες, τὴν Ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσι. Διὸ οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε· ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατρεύοντες. Οὕτω καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράναντες, καὶ εὐσεβῶς ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντες, κατέθηκαν τὰ τίμια αὐτῶν Λείψανα ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμάν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης, καὶ Ἰουλιανῆς.

Στ. Καὶ Κυρίαινα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει, Πάσης προνοίας τιμῶσα Κύριον μέγαν. Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ ἐκκεκαυμένη.

Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Αὗται ἤθλησαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὑπῆρχε μὲν οὖν ἡ Κυρίαινα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλίκων Ἐπαρχίας, ἡ δὲ Ἰουλιανὴ, ἐκ Πόλεως Ῥωσσῶν. καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυρίαινα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν, τὴν Πόλιν περιάγεται. καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ Πόλει Ῥωσσῶν, μετὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδοται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἐξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοι, Τέμνουσι Καισάριον, οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι κατασχεθέντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὴν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ ξίφος, Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς Πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλείπται γενόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσέβειαν· οἳ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι Πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχ. Ἑρμηνίγγελδος ἐκπλυθεὶς βαφῆς πλάνης, Σφαγὴν ὑποστὰς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφυ Λιουβιγγίλδου, Ῥηγὸς τῶν ἔσω Γότθων, Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. Μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας ὁ οὗτος ἐξ αὐτοῦ θεραπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος. καὶ καθ' ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινὴς ἦν ὁ Παῖς καὶ ἀκαταγώνιστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖράς τε καὶ πό-

Digitized by Google

πόδας δεσμωθεὶς, εἱρκτῇ ζοφώδει ἐγκλείεται. Ἐφεστήκει δὲ ἡ τοῦ Πάσχα Ἑορτή, καὶ τὸν Ἱερέα ἀποστείλας ὁ πατὴρ πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι δῶρα τῶν Μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν τῇ εἱρκτῇ, οὗ ἦν δεδεμένος, ἀποτμηθῆναι. Οὗ γενομένου, ᾠδαὶ καὶ μελῳδίαι ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ λαμπάδων, περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμενεγγέλδου καταπέπονται. Καὶ τὸ ξένον τοῦ θεάματος τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγέα κατέπληττε, καὶ συνετάραττε, καὶ μεταμέλεσθαι ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο. Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, τῶν ἀνθρωπίνων ἀπήλαυνε. καὶ καλεῖ Λέανδρον, τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν νεώτερον Παῖδα Ῥεχάρεδον Βασιλέα ἀναγορεύσας, ἄξιον τοῖς ἴσοις τελέσαι τὸν Παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑρμενέγγελδον προετελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπών, θνήσκει. Ῥεχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἔπεισε. Καὶ σκόπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν. Ἑρμενέγγελδον συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῇ ὀρθοδόξῳ Πίστει προστίθεται.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε.

Ὅλοι Θεοῦ, θεοφρόνως ὤφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί. τὸν γὰρ Κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπατε, ἴχνεσιν ἑπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

Ὑπερφυῶς, Ἰατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀθεραπεύτων τὰς πληγάς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θεϊκῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ἔστεψε τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς, τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος ἀμήχανον, Χριστὲ τῆς σῆς ὡραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἁρματολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης παμευπρεπής, πύλη καὶ ὁλόφωτος, Κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν Θεόσδοτον Ἅγιοι, πᾶσι ποταμοὺς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἀξιέπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἅγιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου. Κόσμον δι᾽ αὐτῶν λυτρῶσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης, Ἰεσσαὶ Σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριάμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοῦ Ἀναργύρους θεράποντας.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως. ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης κατελίπατε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥύ-

Digitized by Google

Ῥῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρρωστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον ἀεί, συμφώνως κραυγάζειν σοι· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες, οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Γυμνοὶ πάσης ὤφθητε ἐχθροῦ κακίας Ἅγιοι, τῷ Θείῳ Πνεύματι, ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτρίωσις τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, πίστει γενόμενοι, πατρῷον κλῆρον νῦν εὕρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βοᾶτε· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς, ἀποδιώξατε, ὡς προστάται, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ὡς κρίνα ὡς ἄνθη νοητὰ, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὡραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἅγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί. ζωὴν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἄχραντε, τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους Ἰατροὺς, βοῶντας δείξαντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων „χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυ„ρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περι„ζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖ„δες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα „τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέ„ρα τοῦ φωτὸς, τὴν ἀείζηλον δόξαν, „καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν „ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὕμνοις τὴν σοφὴν Δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδοῦσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ῥώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθε, πεπιστευμένοι πάθη οἷα σωτῆρες. διὸ καὶ ἀνυμνεῖσθε ἀεί.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανὸν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες, ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Ὑπὸ τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ Θεόκλητος Δυὰς, κροτουμένη προχέει, τῶν ἰαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἁγίαν κιβωτὸν, τὴν ὁλόφωτον Πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν φησὶν ἀλλ᾽ ἢ μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι, καθ᾽ ἑκάστην σεμνυνόμενος, ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦσι, Κοσμᾶ Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι, τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ὑμῖν μακάριοι, τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, θεῖοι Ἀπό-

Digitized by Google

πόςολοι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες. μεθ᾽ ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἡ θεία Δυὰς καὶ φωταυγὴς Ἀνάργυροι, θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, διόρθωσιν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἁγίους, δεικνύντος μόνῳ τὸ σκότος ἐξαίροντας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε μόνη πολυύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν᾽ ᾗ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,
„ τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο σὺ δὲ Παρ-
„ θένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
„ στήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήν-
„ θησας. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαπος. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκύησας Παναχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ Κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀείζω. διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τὸ σωτήριον Πάθος, καθορῶσα Λυτρωτὰ, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ὀδυρομένη ἐβόα· πῶς ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, καὶ φέρεις ἀδίκῳ κρίσει; ἀλλ᾽ ἀνυμνῶ σου τὸ Πάθος, τὸ πάντων πάθη καθαῖρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. προσόμοια. ἱστῶμεν ἱστ. δ. καὶ ψάλλομ. τοὺς δύο πρώτους, καὶ τοὺς δύο δευτέρους. Ἦχος α. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι. ὅθεν δι᾽ ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην δωρεὰν, χαριζόμενος φωστῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ. αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι, ὑπερφυῶς γὰρ τῷ νοσοῦντι τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς. ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε. ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς, τὴν κατοικίαν ἐποιήσατο. αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας. Βασιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δηλοῖ Χριστῷ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀθεραπεύτων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν Ἀνάργυροι πανεύκλεεις, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυρωμένους ἰάσασθε. σὺν τῇ Θεοδότῃ, ἱκετεύσατε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα. Ἦχος δ. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε, πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θτ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν, καὶ κραταίωμα. χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε, χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας. χαῖρε Θεοτόκε, ἡ κιβωτὸς ἡ λογικὴ, τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ Κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ ὁλόφωτος, ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι Πανφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει, τίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα. καὶ τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ὢ Δυὰς ἁγία, ὦ τίμιαι Κάραι, ὢ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος. διὸ ὕμνοις ᾄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Σταυροθτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμ. Ἦχος δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Στ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ιβ'. 27. Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα, καὶ ἔτι καθ' ὑ- (Κεφ. ιγ'. 1.) περβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέ ποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν;

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. ι. 1. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶ-

Digitized by Google

ταν μαλακίαν. (Ἐδ. ἑ.) Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν Ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Β'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸ πενταριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον, καὶ Πηγάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμπόδιστον, τοὺς γενναίους ἀθλητάς, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς Πηγάζοντας, Ἀνεμποδίστου χάριν, καὶ Ἐλπίδος, Ἀφθονίαν Ἀκινδύνως, τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, οὐ λεβήτων βράσματα, οὐ γῆς χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν ὑμῶν καρτερόφρονες, γενναιότητα, πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦντες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας κινδύνων λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, τῆς ἐν τόπῳ κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ κεχρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνῦντες, τὴν ἀληθῶς Χριστομίμητον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγής, τῶν Μαρτύρων ὁμήγυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις, τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. σήμερον γὰρ οἱ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν περσικῶν καθαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ, ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν. ἐκέρασαν δὲ πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν, ἡμᾶς προτρεπόμενοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς. Δεῦτε λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστιάθητε. καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε. ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο. ἵνα κοινωνοὶ γένησθε, τῶν στεφάνων ἡμῶν, καὶ πρεσβευτὰς ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κατοικτείρας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον, χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι. καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἁγνή. ὅπως ἀπαύστως δοξάζωσι, τὴν Ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ἠλάλαξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρίνουσι, θανάτῳ ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ

τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὦ φιλέορτοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες. χαίροις Ἀκίνδυνε, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμπόδιστε, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. διὸ παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ φωτὸς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν Τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες.

Τροπάριον. Ἦχος β΄.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ὑπέρμαχοι, τῆς Παναγίας πανόλβιοι, συμφώνως ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρέστατε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ὑμῖν.

Ἀκίνδυνον Ἅγιοι, ἀνεμποδίστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσμένοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ἰσχὺν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι Ἅγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε. ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων κατετολμήσατε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον. σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοίᾳ σταθηρᾷ, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἀῤῥαγεστάτῃ, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ἴσα φρονοῦντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι, ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννύντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενοι. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα. τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα„τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ „ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ, τῶν ἀνόμων οἱ λαοὶ, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἐκραύγαζον· δόξα σοι Χριστὲ παντοδύναμε. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ οἴδαμεν, πλήν σου Θεὸν ἕτερον. ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσιν. αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Ἀκινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλ-

πίδι

Digitized by Google

πίδι διώνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι. τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλεον ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες. ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. ἀλλ᾽ ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαεινοὶ λαμπτῆρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτῖσι, καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα, καὶ Μαρτύρων γεγένηται, καὶ εὐωδεστάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα, τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Ἀνατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων, τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγάζετε, ἀσεβὰς σοι· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. Θεοτοκίον.

Ἰσχυρότατόν σε ὅπλον, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἱρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικήν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μυηθεὶς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι᾽ αὐτὸν σὺ τὴν κεφαλήν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἐπτέρωσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθείς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε, Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὡραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν Οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυνε. ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Ἀπαστράψας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγάς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα. διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥεόντων, τὰ φθαρτὰ παριδόντες τὰ ἄφθαρτα, κατηξιώθητε βλέπειν. πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους ἀήττητοι.

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ

φρο-

Digitized by Google

φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλῦσαι, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Ὑπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτὴρ σου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς, καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώβητον Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

„Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, „ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων „λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ διʼ οἶκτον, ἐκ „τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Μιῇ τῆς Τριάδος κλήσει ἡ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πενταυγὴς τῶν Ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τὰς τῶν Τυράννων ἤμβλυνε δεινὰς προσβολάς, Ἄφθονον Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιστον χάριν, ἅπασι Πηγάζουσα, τῇ Ἐλπίδι ἐνθέως, τοῖς προσιοῦσι πόθῳ διʼ αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχήν, τῷ ῥεέθρῳ τοῦ ἐλέους, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμων, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ, αὔγασον ὑμνῆσαι, τὸν πενταρίθμον χορόν, τῶν Μαρτύρων σου ὁμήγυριν, Ἀκίνδυνον καὶ θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλπιδηφόρῳ Ἀφθονίῳ, τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους. οἳ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θαῦμα λογικὸν προσήγαγον ἑαυτοὺς σοι, τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Στίχ. Ἀκίνδυνον πῦρ, τοὺς δὲ λοιποὺς τέτταρας,

Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέσσαρσι, πῦρ, ἄορ; ἆθλος,

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, καὶ τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν φέροντες, τὴν εὐσέβειαν ἄκρως ἐκέκτηντο. Συλληφθέντες οὖν τύπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ καταφλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνίαν τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ αὖθις λύουσι, καὶ ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἁπλοῦνται. καὶ ὄμβρου καταῤῥαγέντος, ἡ φλὸξ σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εὐχῇ καταβάλλουσι. διὰ τοῦτο ὑποχαλῶνται λέβησι μεστοῖς μολύβδου καχλάζοντος, καὶ ἀνέπαφοι μείναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπιστρέφονται Πίστιν, ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφῃρέθη. Καὶ ἐν βοΐοις θυλάκοις βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφέντες, ἀνασώζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφόρον πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλοῦνται πίστιν, μεθʼ ἑτέρων ἑπτακισχιλίων, οἵτινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον, καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ῥίπτονται μεστὸν θηρίων, καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν Μητέρα τοῦ βασιλέως, πρὸς τὴν πίστιν καθείλκυσαν. ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλῆς Ἅγιοι, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας,

Συγκλητικὰ τιμηθέντες αἴρουνται γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἁγίων ὀκτώ.

Στ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,

Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἧκον οἱ δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ, ἐπὶ Λικινίου βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξανίου ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκέλλου Δουκός, καὶ Μάρκου τοῦ

Ἀγρι-

Digitized by Google

Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται. ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλόν. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν αὐτὸ περιθεὶς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δέ τινος διεληλυθότος, δύω φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύβας μικρὰς πηξάμενος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος ἀεὶ ἐγκεκλεισμένος ὢν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτήσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξὶ, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν. εἶχε γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καί ποτε δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου, καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροήθησαν. ὁ δὲ Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν προετύπωσε. τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε. καὶ ὥσπερ καλάμη ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον εὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη. Φλαβιανὸς ποτὲ ὁ τῆς Ἀντιοχέων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροί τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπίσημοί τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν, καὶ πολλὰ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας γραφῆς πλεῖστα καταντλήσαντες εἰς αὐτὸν, εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων, ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνὴρ, μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν. Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα τοιῷδε Ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν ὅσιον ἀφίκετο. ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν οὐδὲ ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος ἔφη· ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· οὐδέ τινι τὸ οἱονοῦν δεδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκομίσατε. φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ θεραπείας ταῦτα ἠνέγκατε. Οὗτος μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γενόμενος, καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητὸς, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μετάστασιν, θήκας ἑτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν ὅρκοις κατησφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μήκοθεν τῆς καλύβης αὐτοῦ. καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς, τοὺς τρεῖς ἀσεβεῖς Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθλητὰς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστὲ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένα τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Προπατόρων κατάρας, καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν, μεταστάντες τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν Ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Digitized by Google

Ὠδὴ η΄. **Παῖδας εὐαγεῖς.**

Η εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπιδήμησε, Κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον. ᾧ νῦν κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὖθις Ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν πανἀοίδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν Οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Παναμώμε. τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. **Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.**

Ὠδὴ θ΄. **Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.**

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἱ χορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ, καὶ χάριτι Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ὁμοῦ τοῖς σὺν ὑμῖν ἀεὶ ᾄδουσι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,
„ τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ
„ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας
„ βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν
„ ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μακαρί-
„ ζομεν.

Ἐξαποστ. **Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Ἀκίνδυνον Πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, Ἀνεμποδίστως Ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' Ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι. ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζοιτε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν πλάστην πάσης φύσεως. ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Μετὰ τοὺς Αἴνους, εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. εἶτα ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Στ. **Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.**

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως διῆλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε. ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα. Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ἡ πενταφεγγὴς τῶν Ἀθλητῶν λαμπὰς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη,

δαβι-

Digitized by Google

δαβιτικῶς διέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως, ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ τὴν ἀπόῤῥητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, διεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα τὰ ἰδιόμ. Ἦχος β΄. καὶ Ἦχος δ΄. τὸ Δόξα. Καὶ νῦν. Θτ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ. καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδῃ. ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου Σώματος αὐτοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στ. τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριὰς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς ἀσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς ἀφραίνοντα οἱ προχέοντες. μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες. ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα. Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερὲ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πνεύματι τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θεία κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκεύοντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήργηται, ἡ τῶν Μάγων ἐπίνοια. Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τῶν ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις, καθάπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοὶ, πρὸς βασάνων πλείω πεῖραν ἤχθε. διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε οὐ Θεὸν ἐξηρνήσασθε. ὅθεν προσαπηνέγκατε. τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε, μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στ. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὅμοια.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρεικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσιν ἐκπλήξας φρενὰ, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, καὶ Τυράννων θράση κατεπάτησας. λαμπρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σώζων πάντοτε, τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίαις σου, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλώμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦθι τοῖς ἀφημμένοις ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν,

Digitized by Google

Ὠδὴ η΄. **Παῖδας εὐαγεῖς.**

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, Κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον. ᾧ νῦν κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὖθις Ἀνεμπόδιστον, καὶ τὸν πανἀοίδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν Οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμεν σε Πανάμωμε. τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. **Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.**

Ὠδὴ θ΄. **Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.**

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἱ χορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατάματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτί, καὶ χάριτι Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ὁμοῦ τοῖς σὺν ἡμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,
„ τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ
„ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας
„ βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν
„ ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μακαρί-
„ ζομεν.

Ἐξαποστ. **Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Ἀκίνδυνον Πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, Ἀνεμποδίστως Ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' Ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι. ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζοιτε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν πλάστην πάσης φύσεως. ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Μετὰ τοὺς Αἴνους, εἰς τὸν [illegible] τῆς Ὀκτωήχου. εἶτα ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Στ. **Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.**

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας, ἀκινδύνως διῆλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε. ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα. Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ἡ πενταφεγγὴς τῶν Ἀθλητῶν λαμπάς, ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη,

δαβι-

Digitized by Google

δαβιτικῶς διέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μακαρίζω σε Πανάγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως, ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα τὰ ἰδιόμ. Ἦχος β΄. καὶ Ἦχος δ΄. τὸ Δόξα. Καὶ νῦν. Θτ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ. καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδῃ. ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου Σώματος αὐτοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στ. τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς ἀσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς ἀφαιροῦντα οἱ προχέοντες. μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες. ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα. Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερέ, Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πνεύματι τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θείᾳ κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκεύοντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατήργηται, ἡ τῶν Μάγων ἐπίνοια. Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τῶν ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις, καθάπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοί, πρὸς βασάνων πλείω πεῖραν ἤ[illegible]σθε. διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε οὐ Θεὸν ἐξηρνήσασθε. ὅθεν προσαπηνέγκατε. τῆς νίκης τὸν στέφανον, καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε, μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στ. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὅμοια.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, καὶ Τυράννων θράση κατεπάτησας. λαμπρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σώζων πάντοτε, τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίαις σου, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλώμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἴθι τοῖς ἀφυμνοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν,

Digitized by Google

καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασώζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προστάγμασιν, ἐμβιβάζων τοῦ Κτίσαντος, ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες, τῶν θείων, ἐν Οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὸ κλέος ἔνδοξε Μάρτυς. ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεὺς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, καὶ ταῖς θείαις κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου. ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμόν σε γινώσκομεν, καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ῥυόμενον· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω Στρατιῶτα Γεώργιε. τὸν Σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας. καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας. ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀναδείχθης. πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος δ'.

Πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἑκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι κἀμοὶ, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωήν μου, ὅπως πίστει, ἀδιστάκτῳ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἁγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐφραὶμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμοιοίας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταὶ, οἱ ἐν Περσίδι ἄφλεκτοι συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν. ὡς γὰρ ἐκεῖνοι, φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς, θάνατον οὐ παρῃτήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. ἀλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστὸς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ Θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυ-

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η παμάγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατον μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτής.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Κανὼν τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Ἄνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά.

Σοῦ ἡ προπαλάμη.

Αἴγλη τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἁμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, συμπεφυρμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, μόνους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε. ὅθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, ἐθελουσίῳ σφαγῇ καθαρώτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱερουργοί, καὶ θύται χρηματίσαντες, τοῦ ἐθελουσίῳ, σφαγῇ τὸν Κόσμον ζωώσαντος.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένε ἀγαθότητος· τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν σεπτὸν ἐν μάρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τὸ δυστυχὲς τοῦ νοός μου, καὶ ἀδρανὲς Ἅγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σου προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυθμίαν ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν πανάγιαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Οὐ ὑψιβάμων ἐν ἄμφω, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνώς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνυμνεῖν τὰ τεράστια. πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνής, καὶ αἰχμητὴς κραταιός.

Νόμοις ἐπαίνων οὐδόλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται Ἀθλητά. ἰλιγγιῶ γοῦν καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαί σου κἂν γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπανωρθώσω ἀγαθή. τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐξαφανίζουσαν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρί, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸς πεῖρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἁγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Ἀδίκως στρεβλούμενος σοφέ, καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα, οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσὴφ πανάριστε, περιακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἑτέρου ὡς πάσχοντος. νοῖ γὰρ Μάρτυς τελείως ἔνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σώζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς πανάγνε λάμψεσι, φωτίζων Κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν Ἅγιε, ὡς ὁ πυρίπνους, καὶ Ζηλωτὴς, ἀνομοῦντας διελέγχων, οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ὅπερ ἦλθε μάκαρ, βαλεῖν εἰς Κόσμον ἅπαντα, σοῦ καταψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἴα,

Digitized by Google

εῖα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασάνων ἄδη σοι δεικνύων, ὥσπερ φοβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρων. σὺ δὲ στεῤῥῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα. Θεοτοκίον.

Ὄρος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν πάντων τῶν βουνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, „ στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰ„ λικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι „ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σεπτῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένου θεομακάριστε. τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον ἐν δόξῃ Ἅγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσαν μου καρδίαν πολλοῖς πταίσμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροις τοῖς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς, καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν σὺν Ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσὴφ τῷ πανολβίῳ. ἐν σοὶ γὰρ θαῤῥοῦντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν. διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστὴς, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτὴς, Ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, τῆς Πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνείσθωσαν σήμερον. οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἡλίῳ οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὅμοιον.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεὶς, ἐν αὐτῷ τῶν Τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς Πίστεως πρόμαχος, τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν εἰδώλων διήλεγξας, καὶ τοὺς Πιστοὺς θεόσοφε τῇ πίστει ἐστήριξας. ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστήριον ᾆσμον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύω λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἣν πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ῥήμασι σοφὲ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στεῤῥῶς κατεπάλαισας, τὰς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Digitized by Google

Πυρὶ σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατιωάγκαζον, σέβας προσάξαι δολερῶς. ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖαν ἀπεῖπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσὴφ δυναμοῦσαν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλᾶ τὰ θολερὰ, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρὰ, ἐξέφυγες ὕδατα καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον

Ἁγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὤφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγὴ, τεῖχός τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις. μεγαλοφρόνως διό σε δοξάζομεν.

Ἄλλος Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι τοῖς ὑμνηταῖς, τὴν ἀκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμάκαρ Γεώργιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοι ἐξ Ἁγίου, τῶν Ἁγίων ἀκροθήνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, ταῖς προσευχαῖς ταχέως κατάλυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε. ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον. Θεοτοκίον

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ Κόσμου. μόνη τοῦτον ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταλήψίᾳ νοούμενον.

Ὠδὴ ε. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν Μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀειστάσαντας.

Ἀπόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἑλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφανίσαντες, Ἰωσὴφ θεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ Ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ἠγνύμενα ταῖς πληγαῖς τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέῤῥηξαν ἀθλίως, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἄῤῥαγῆ ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον. Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, Παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἀντίθετον παράταξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος, Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ κεχρημένος, ἀκόντιον ὡς θεῖον, ᾧ συνεξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ῥώμῃ τῇ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Ὑμὲ θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἅγιε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἕψειν πέφυκας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν Οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Ὑψαύχενας κατάβαλε, αἱρετικοὺς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ. ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σύνδρομον, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὔτονον σοφοί. θείᾳ κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὅρμον γηθόμενοι.

Ῥανίσιν ἱερῶν αἱμάτων Ἅγιοι, φοινίξαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτοῖς, τοῦτο τε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ὡραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, συμφώνως ἔνδον Ἅγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ Υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε Τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώωται Ἀδὰμ παρακοῇ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος. ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας ἀνάμαρτον θεομάκαρ, τὴν ἄνωθεν ἔχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Τέλεον τὸν Δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, ἀπήμονας διαφυλάττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὁρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπάλαισας, ἄσαρκον ἐχθρὸν τὸν πάλαι τοὺς Γενάρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὕφανας ἰσουργίᾳ τῇ ἀῤῥήτῳ, ἁλουργίδα πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, εὐδοκίᾳ τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς
„ βυθὸν καθέλκει με ἀμέτρων ἁμαρ-
„ τημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ,
„ προφθάσας κυβέρνησον, ὡς τὸν Προ-
„ φήτην, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκ. Ἦχος Πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ θερμῇ σου ἀντιλήψει, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ τοῦ λυτρωθῆναι, ἐξαιτούμεθα ἀήττητε Ἀθλοφόρε. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν ἡμᾶς λύτρωσαι, ἐκ παντοίων νῦν κινδύνων καὶ κακώσεων, ὅπως κράζωμεν· χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπων καὶ φίλε. τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σώζεις ἀεὶ ἔνδοξε. διὸ πίστει καὶ πόθῳ, βοῶμέν σοι πολύαθλε.

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ Κόσμος.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.
Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.
Χαῖρε ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς.
Χαῖρε πλοῦτος τῶν πολύτροπον σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως τὸ τεῖχος.
Χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.
Χαῖρε ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας.
Χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.
Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει.
Χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.
Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στ. Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων.
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων.
Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτῃ, λεῦσαν δὲ Συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, καὶ συλληφθέντες παρίστανται Ἀνδραχοχὰρ τῷ ἀρχιμαγείρῳ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθέως ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ῥάβδοις ῥοΐναις τύπτεται. ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσὴφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε. κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσὴφ κρεμασθεὶς, κατελεύσθη. Ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταθεὶς, κρεμᾶται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις.
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὐ-

Digitized by Google

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθείρξας ἑαυτὸν, ἑξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος. ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν μόνον, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα, οὐ δι' ὅλου ἦν κατ' εὐθὺ κατωρυγμένον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἑλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος, νύκτωρ διεξιὼν, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαζούσης ἀνιμᾶτο πηγῆς, διεὶς παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίᾳ καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στ. Σύμμαρτυς ἔσω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι,
Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἠλίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἅρμα προβὰς Ἠλία,
Πόλῳ προσῆλθες, ὥσπερ ἄλλος Ἠλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων.
Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, κη. Μάρτυρες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δὶς καὶ δὶς δύω.
Οὓς συμφλέγουσι πέντε δὶς καὶ δὶς δύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἑορτάζομεν τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λυδίᾳ, ἤτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ Ἁγίου Σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Τὸν Ἐγκαινισμὸν, καὶ Λειψάνων σὺν θέσιν,
Ἐν Ναῷ σου ἄγομεν Γεωργὲ ἄθλων.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς Πατρὸς μὲν Καππαδόκης, ἐκ Μητρὸς δὲ Παλαιστῖνος. Ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἀμφοτέρων εὐγενείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὅθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἥβης τῷ τηνικάδε ἀρξάμενος, Τριβοῦνος νουμέρου ἐπισημότατος, εἶτα καὶ Κόμης, διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται· λανθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν. Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἄγων, ὀρφανὸς ἀπὸ Πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ Μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὥρμητο, μετοικίζεται. εἰς ἣν δὴ καὶ γῆν κτήματά τε πολλὰ, καὶ κλῆροι αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν Μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῇδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν τούτῳ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή. ἃ καὶ λαβὼν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται, μείζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐφιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἑωρακὼς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὢν τοιαῦτα ὁρᾶν, βούλεται τέως, ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς, Χριστιανὸν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανείμας, τούς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος· τῇ τρίτῃ τῆς Βουλῆς ἡμέρᾳ, (Βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥστε τοὺς Χριστιανοὺς ἐκ μέσου ποιήσασθαι,) αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖσε τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος. Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεόν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παῤῥησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδοται. κοντῷ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται. τροχῷ καὶ βουνεύροις πολλάκις προσ-

Digitized by Google

προσομιλεῖ, ϗ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινὴς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ ϗ Γλυκέριόν τινα, ϗ ἕτερον Ἀθανάσιον τοὔνομα, τὸν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θατέρου δὲ τὸ κτῆνος ζωώσας, ϗ ἄπειρον ἁπλῶς εἰπεῖν πλῆθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστὸν, θαύματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος Διοκλητιανοῦ προστάξει πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὁράματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Ἔξυπνος οὖν γεγονὼς, ἀσμένως ἐπηυχαρίστει Θεῷ, τόν τε δεσμοφύλακα ἀντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακονοῦντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης. ἔξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν, ὃς, ϗ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα, σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ ἐξέθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, ϗ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμεῖν παρεκελεύετο, εἶτα ϗ τὸ ὅραμα διεσάφει. προσέτι δὲ ϗ ὑπέσκηπτεν αὐτῷ, μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, τό, τε σῶμα αὐτοῦ, ϗ τὴν πρὸ τῆς καταχέσεως αὐτῷ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, ϗ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε θείου φόβου μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου. Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἀχθέντος αὖθις τοῦ Μάρτυρος εἰς ἐξέτασιν, ϗ μὴ πεισθέντος θῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ Ναῷ ξόανα οἱονεὶ χοῦν ἐκλεπτύναντος, ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μέντοι θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῇ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς, εὐλαβῶς πάνυ, ϗ ἐντίμως κηδεύει, τάτε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ Ἁγίου διαταχθέντα αὐτῷ, μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμψάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἀοιδίμου Μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν Βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας ϗ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταὶ, Ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα ϗ κάλλιστον ἐν Λύδῃ ἀνεγείρουσι, τό, τε πολύαθλον ϗ Ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου οὗ ἔκειτο ἀνελόμενοι, εἰς τοὐμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτὸς, ϗ πολλῷ πλέον ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασι· ϗ δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγηγερμένῳ τῷδε Ναῷ, τὰ Ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικάδε τοῦ Νοεμβρίου Μηνὸς ἡμέραν, ἀενάους κρουνοὺς θαυμάτων παρέχον τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ. δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. Ἔκτοτε τοίνυν ἡ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἑορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν ϗ αἴνεσιν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ϗ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ Πέρσου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ Γοροάνη βασιλέως Περσῶν, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαστὸς, Ἀχεμενίδης καλούμενος, Υἱὸς Ἐπάρχου τῆς Πόλεως γεγονώς. Οὗτος καταλείψας τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ϗ πολλὰ καμὼν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου ϗ τῶν ἀξιωμάτων, ἔτι δὲ ϗ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἕλκειν τῆς στρατείας τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς, εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλια-

Digitized by Google

ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόμεως οὐκ ὀλίγης ἔμπλεων, καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθεὶς, ἀχθῶναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν· νῦν γοῦν τῆς ἔριδος ἐκείνης ἀπαλλαγεὶς, ἀπόθου τοῦ τέκτονος τὸν Υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέῤῥηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέῤῥιψεν ἐπειπών· Εἰ διὰ τοῦτόν με οἴει τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παῤῥησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξήλασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, οὕτως εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἐκ Περσικῆς, χώρας ἀναλάμψαντες, ὥσπερ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, Κόσμον κατεφώτισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ· πάντα πόνον καὶ πειρασμὸν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, ἐκ τῶν βοώντων πανένδοξοι· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σκεψάμενοι, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστὸν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένησαι, πάντων τὸ κραταίωμα, τῶν μελῳδούντων ἑκάστοτε· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Νόμα ποθῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γανύμενος μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγισαι· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, ἔνδοξε ποιήσας ὡς νόμου, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ὅρος, ἰσχυρῶς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾷν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι θείᾳ.

Ὢ τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Θεὸν, ἔρωτος παμμάκαρ πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν· τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἀνάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, Κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι κᾂν χρυσὸς πέλῃ.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀσεβῶν, ὑποτάξαι πιστῶς Βασιλεύοντι, καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι, τῆς ἀνδρείας μεγαλῦναι τῶν ὀρθοδόξων.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδας Ἰσραήλ.

Νομισθέντες ἔναντι ἐχθρῶν, σοφοὶ ἐβδελυγμένοι, μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πεῖραν μαστιγώσεων ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, παναοίδιμοι ἐχθρὸν, λόγχῃ καρτερότητος μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὥς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνήσασθε, τὴν ὄντως ἄῤῥαγῆ, Χριστὸν μεγαλώνυμοι μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Ὡς Μονάδα φύσει μὲν ἁπλῆν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Ἰακὼβ σε κλίμακα ποτὲ, ἑώρακε Παρθένε, δι᾽ ἧς μὲν ὁ ὑπερούσιος, κατῆλθεν

Digitized by Google

θεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος. τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ῥάβδῳ λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθὺν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμμα τείνας εἰς Οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρώϊμον τὸ φῶς, ὥς περ ὑπέσχετο Θεός. ἔτι γὰρ σου προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι· ἐπιτάῤῥοθος ἥκω σοι πτῶσιν, πᾶσαν ἀποῤῥίψας, ἀνδρείζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν σου τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγωγοῖς. τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἰσὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε· ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥύμην ἄστατον καὶ φθορὰν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἁγνὴ, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τοῦτον ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὥσπερ ἄνοδοι καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ἀναγκαῖαι ὑμᾶς ὤφθησαν; μάκαρ Ἰωσὴφ, Ἀειθαλᾶτε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων ῥιφάδες πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Εὐφημοῦμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱερουργοῦντα Ἰωσὴφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον, Ἀειθαλᾶν τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ἤδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμοῦ ἀῤῥήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἑνούμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται. τὸν γὰρ οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, Ἁγνὴ Παρθενομήτωρ. ὅθεν συμφώνως σὲ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ὄρει μαρτυρίου προσεπέβης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων. ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόῤῥω, καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις. διό σου πόθῳ τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ὡς πόλον πολλῶν Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνῳ τοῦ πάντων Βασιλέως, παριστάμενος αἴγλην, τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ᾠδήν σοι ἐξυφαίνοντι. Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὖθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεός.

Ἐξαποστ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀκεψιμᾶς ὁ ἔνδοξος, Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι. οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λόγου Θεοῦ Μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι. νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ φωτισμόν. ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι Κόρη, ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα, ὀρθοδόξων τὸ κλέος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ϛ'. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'.

Ὡς

Digitized by Google

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν Χριστοῦ τὸν Γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζωον, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα. —

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ Ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκομεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε Υἱὸν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τὸν μοερὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοὶ, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον. ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θε. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν καταπτύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή. ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρέδειξας ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος, Πάτερ μοναζόντων, ὁδηγὸς κανὼν καὶ τύπος, γεγονὼς πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννίκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανοίδιμον μνήμην σου.

Ἕτε-

Digitized by Google

Ἕτερα π. τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας. πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ ξίφος Τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας. ὅθεν, νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες δόξα τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὸ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀπελαύνεις σοφὲ, ἀηδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτας, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων, τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀναφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως, τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἰσοδρομοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν, διῆλθες προθύμως, τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόῤῥω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκιε, καὶ τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παρέστασαι, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλύμεθα· δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα. οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπεργάσαι.

Εἰς τὸν σ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέος καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ Πανάγνε. σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος πανάμωμος. διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως. θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κρίνεται, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτήν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσι σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ οἱ παράνομοι. καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε. ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν σφαγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Digitized by Google

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω.
Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διοδεύσας, πρὸς Πόλιν οὐράνιον Ἰωαννίκιε. τὸ γὰρ Ἅγιον, ὡδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὕψωσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας. διὸ σου δεόμεθα, οἰκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε. ὅθεν σου δέομαι, συμπτωθέντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.
Ὠδὴ ά. Ἦχος ὁ αὐτός.
Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελῳδίαις, νυνὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ᾄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Ἐπὶ τῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς Ἱεράρχα Νίκανδρε τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἀναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπλουτήσατε χάριν, θαυμασίων καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερίγραπτος κόλποις τοῦ Πατρὸς, κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας. ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, Σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἠλίου ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυὰς, ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος μάκαρ.

Λουόμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπῃ Ἰωαννίκιε, ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, ἁμαρτημάτων Πάναγνε, καὶ ἐσβεσμένον ἄναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου χρυσοῦ λυχνία Πανάμωμε.

Ἄλλος. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελὲς, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμψαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα ἀφορώτατον, Τίτου φυτεία γεγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικοὺς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατεμέ[illegible]τατε σοφοὶ, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε. ὅθεν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύσει Κόρη. Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον ἁγνὴ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
„ σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
„ συ-

Digitized by Google

Ἕτερα τ̄. τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας. πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στῖφος Τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας. ὅθεν, νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες δόξα τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, ἀνωδέστατα ἡμῖν, τὸ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀπελαύνεις σοφὲ, ἀηδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτας, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων, τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μῦρον, τὸ ἀνωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐν δοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνυμνούντων σου τὰ κατορθώματα, ὅπως, τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν, διῆλθες προθύμως, τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας, τὸ κατ᾽ εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόῤῥω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πάτερ ἡμῶν Ἰωαννίκιε, καὶ τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παρίστασαι, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλύμεθα· δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα. οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ Πανάγνε. σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος πανάμωμος. διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως. θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτήν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ οἱ παράνομοι. καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε. ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολ. οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦ

Digitized by Google

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἁμαρτίας, προσβολαῖς σου λυτρῶσαι, Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διανύσας, πρὸς Πόλιν οὐράνιον Ἰωαννίκιε. τὸ γὰρ Ἅγιον, ὡδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψῶσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας. διὸ σου δεόμεθα, οἰκτεῖρον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε. ὅθεν σου δέομαι, συμπτωθέντα με, τὸν νῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χοροὶ Ἰσραήλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτήν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελῳδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ᾄσμασι κατατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς Ἱεράρχα Νίκανδρε τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἀναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπλουτήσατε χάριν, θαυμασίων καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριγράπτοις κόλποις τοῦ Πατρός, κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας. ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἤλλαξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, Σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἠλιοὺ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυσὶς, ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπῃ Ἰωαννίκιε, ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, ἁμαρτημάτων Πάναγνε, καὶ ἐσβεσμένον ἅψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου χρυσοῦ λυχνία Πανάμωμε.

Ἄλλος. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελὲς, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμψαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα ὡραιότατον, Τίτου φυτεία ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικοὺς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατεμε[illegible]τατε σοφοὶ, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε. ὅθεν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη. Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον ἁγνὴ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ πρὶν ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠθένησε
„ συ-

Digitized by Google

„ συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσω-
„ μεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

κα'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος ἐκκαθαρθείς, τῶν Χριστοῦ προσταγμάτων ὡς ἀληθῶς, τὸ φῶς εἰσδεξάμενος, ἐν ἀσκήσει διέλαμψας, καὶ νεκρωθεὶς τῷ σώματι, τῷ Πνεύματι ἔζησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παγίδας, πατήσας μακάριε. ὅθεν καὶ τῶν ἄνω, ἀσωμάτων Ἀγγέλων, συμμέτοχος γέγονας, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, μάκαρ Ἰωαννίκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ἕτερον. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότῃ σου κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχήν, τρωθεὶς Ἰωαννίκιε. ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου παμόλβιε. διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις, νῦν τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἔνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νίκανδρε ἐξηφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον, πᾶσάν τε ὑπενέγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον. καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἅπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Πάναγνε, καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχήν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν. ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμων θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο. σπλάγχνα, κοπτομένη γάρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο, ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὄρη ὑψηλότατα καταλαβών, κορυφὰς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας σοφέ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλειζόμενος.

Ὅλος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθείς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θείᾳ συνθάλποντα.

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀθεμιτῶν, Πάτερ δονουμένους καὶ πίστει σε, προσκαλουμένους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι, εὐλογημένη, ἵλεών μοι τὸν Κριτήν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως καταξίως δοξάζω σε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἅρμα ὤφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες. ὅθεν προσδεθέντες ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον, οὐχ ἡττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμὰ περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδόξαζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς ἐκτρεφόμενοι. ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνας οὐκ ἐφροντίσατε, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τὴν συμπτωθεῖ-

σαν

Digitized by Google

σαν εἰκόνα ἀμορθῶμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐμβαδίσας Ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος σαφῶς, πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθαρᾷ τι, τῆς διανοίας Ὅσιε, χάρις σοι ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόῤῥω ὡς ἐγγὺς, ὦ Ἰωαννίκιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὀδύνης με λύτρωσαι, ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νόος μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Πανάμωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥᾳθυμίας σκότος ἀπέλασον. ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαοὺς, λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους, μεσιτείᾳ σου Νίκανδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαῖς, βασάνων σκότος διήλθον ἀβλαβῶς, λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας, οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ Τίτος γεγονὼς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νίκανδρε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄνθρωπον καὶ Κύριον, κυήσασα σαρκὶ, Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνὴ, θεία κιβωτὲ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχήν μου καταύγασον.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως φέρων Ἰωαννίκιε.

Ἰάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα πανόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Κυρίοις πόνοις ὡμίλησας, τὸ σῶμα ἀθέρμως διακείμενος, Ἰωαννίκιε. ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Ἡ Μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἡλλόμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, παθημάτων μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ φθορᾶς Κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι Πνεύματος, καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ἐνίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν, μιαιφόνων, Ἱεράρχα ἀοίδιμε Νίκανδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἠφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος, ἀλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυήσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν ἀγαθὴν μετεποίησας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκ. Ἦχος Πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐπὶ γῆς λάμπων, καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαυγάζων. ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων. ἀλλ᾽ ὡς χάριν εἰληφὼς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσι σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν.

Digitized by Google

ειν. ἵνα κράζωμεν· χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Ὁ Οἶκος.

Γέγραψεν ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ θεόληπτος βίος, τῶν σῶν κατορθωμάτων παμμάκαρ, καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν, ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς ἄϋλον, κατηύγασε τοῖς πίστει σοι, καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα.

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος.
Χαίροις φωστὴρ διαυγὴς τοῦ Κόσμου.
Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις.
Χαίροις ἀρρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν.
Χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τοῖς φθαρτοῖς.
Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας.
Χαίροις τῶν ἀποῤῥήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.
Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις.
Χαίροις ἡμῶν προστάτης θερμότατος.
Χαίροις πασῶν ἑτοιμότατος ῥύστης.
Χαίροις παντὸς καταφύγιον Κόσμου.
Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στ. Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει,
Αὐτῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.
Σήμασοι ἔνγε τετάρτῃ Ἰωαννίκιε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς τοῦ Κοπρωνύμου Λέοντος Τυραννίδος, χώρας μὲν φὺς τῶν Βιθυνῶν, Πατρὸς δὲ Μυριτρίκη, καὶ Μητρὸς Ἀναστασοῦς. Οὗτος εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας, καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύλους περισώσας ἐπ' ὄψει τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμὴν τε καὶ δόξαν, καταλαμβάνει τὸ ὄρος. Ἐν ᾧ θείας φωνῆς αὐτήκοος γεγονὼς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει. Ἐν οἷς δύω περιτυχὼν Μοναχοῖς, οὐχ ὁραθεῖσι παράτινος πώποτε, τρίχινά τε περιβεβλημένοις, καὶ βοτάναις ἀγρίαις τρεφομένοις, περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἤκουσε, καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν ἀρχῆς χάριν. Ἐκεῖθεν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει. Εἶτα τὴν τῶν Αὐγάρων Μονὴν. Εἶτα τῆς Κουνδουρίας τὰ ὄρη. Καὶ μαθὼν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔψαλλε μετά τινος Τροπαρίου οὕτω συντεθειμένου. Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Οὗτος ὁ Μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμείψάμενος, καὶ μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ἐννενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στ. Χριστὸν ποθοῦντας ζῶντα Μάρτυρας δύω,
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμητι Λιβανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ τοῖς ἁμιλλητηρίοις αὐτοῦ προσδήσας ἵπποις, τούτους ἐλαύνων ἐτιμωρεῖ. Ἑλκυσθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἀποῤῥιφῆναι. Καὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχνων ἥλους ἐμπαγῆναι, καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι. καὶ οὕτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ παρέδωκαν τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πορφυρίου.

Στ.

Digitized by Google

Στ. Ὁ Πορφύριος ἀστόλιστος ἐξ ὕψους. Λαμπρὰν στολισθεὶς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς Ἐφεσίων Πόλεως ὁρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφεὶς, ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραστὰς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χριστιανῶν δέ ποτε ὑποκριθεὶς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόντων δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὗ γενομένου, καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδὺς, αὐτὸς μὲν τέλειον Χριστιανισμὸν ὑπεδέξατο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες. Οἳ καὶ κατὰ ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τοῦτον ἐδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν Σταυρὸν διαγράφειν. ὅθεν καὶ πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ Πίστει, οἳ καὶ διὰ νεφέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου, φαντασίαν ἔλεγεν εἶναι τὰ εἰς αὐτὸν γεγονότα, ἔκ τινος γοητείας καὶ οὐκ ἀληθείας. Διενεχθέντων οὖν πρὸς ἀλλήλους, ἔδοξε παραστῆναι τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, καὶ αὐτοὺς τοιοῦτόν τι τερατουργῆσαι. Τῶν δὲ προσαγαγόντων ταῦρον, ἐφ' ᾧ θανατῶσαι τοῦτον καὶ πάλιν ζωῶσαι, καὶ διὰ μὲν τῆς ἐπῳδῆς θανατωσάντων, ἐγεῖραι δὲ μὴ δυνηθέντων, ὁ Ἅγιος διὰ προσευχῆς αὐτὸν ἀνεζώωσε, καὶ μόνῃ προστάξει τὰ τῶν εἰδώλων ξόανα εἰς γῆν κατήνεγκεν. Ὅθεν παρὰ τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις εἰς τὸν Θρῆνον τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου, περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὴν ἅλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.

Ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης ἐκ Ἀναθὼθ τυγχάνων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς Θείας Σαρκώσεως, ἐν οἷς τὸ κραταιὸν τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τοῦτον ποτὲ Πασχὼρ, ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου ἡγούμενος τύψας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταράκτην ἐνέβαλεν, ὡς τὴν Ἱερουσαλὴμ πενθοῦντα τὴν ἅλωσιν. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῷ καταράκτῃ οὐκ εἴασεν, αὐτὸς τῷ Πασχὼρ ἀπεφθέγξατο. τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταὐτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου. διότι ἐπικατάρατος ὁ τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακεὶμ, ἐθρήνει τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἱερεμίας. οἱ δὲ ψευδοπροφῆται τοῦτον διολέσαι τοὺς Ἱερεῖς ἔπειθον. ὁ δὲ Υἱὸς Σαφὰν Χηραχηκὰμ, τῷ Ἱερεμίᾳ συνὼν, τὸν φόνον διεκώλυε. Τότε Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη. Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς, ἤτοι κλοιοὺς ξυλίνους περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωὰβ, καὶ Ἰδουμαίας Ἀμμὼν, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος. Ἅτινα καὶ ποιήσας ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστὰς δὲ Ἀνανίας ὁ υἱὸς Ἐζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων. οὕτω πρός με Κύριος εἶπε· συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας. δόλιά σου τὰ χείλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούσης. κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω. σὺ δὲ τάχιον Ἀνανία τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει. ἐν γὰρ ἑπτὰ μησὶν οὗτος τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίου πενθοῦντος τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐν εἱρκτῇ ἐναποτίθεται, ἤδη τῶν Χαλδαίων ταύτῃ προσεγγισάντων. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὶν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, καταχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπτεται, καὶ ἐν εἱρκτῇ πάλιν

Digitized by Google

λιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς, καὶ φησίν· ὡς εὖ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἰπέ. Καὶ ὁ Προφήτης. οὐκ ἐγὼ βασιλεῦ ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλεῖν ἐν ἐμοί, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα. καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὤχλουν, τῷ βασιλεῖ λέγοντες. ἵνα τί οὗτος καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ὢν τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταράσσων; κρεῖσσον ἕνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεύς. ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. Τοῦτο γνοὺς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ βασιλεῖ. διὰ τί ἐπονηρεύσω μετὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν. οὐχ ἑκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν. λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυρούς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργείᾳ Θεοῦ ἀσινῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς ὃν ὁ βασιλεύς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης. διὰ τί ἀπειθῇ τὴν ἀλήθειαν βασιλεῦ; ψευδὴς ἐγὼ διαγγελεὺς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων. ζῇ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶ σε, ἔτι δ' ἂν εἴπῃς μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἔκδοτόν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ. Ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεταί σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ Πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεῖται. εἰ δὲ τούτοις προσεναντιούμενος στῇς, γνῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ Πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παρανάλωμα. Λῆρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἡγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διέφυγε. Περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν Πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικαταχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ Πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι. καὶ ἐπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς Υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρᾳ, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγνιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δέ γε Ναβουζαρδᾶς τοῦ βασιλέως ὁ Ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποικίαν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἑβδομήκοντα, πάλιν ἀνῆκτο εἰς Ἱερουσαλὴμ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἅλωσις, ἔχει οὕτως.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν λέγων. Ἱερεμία, ἀναστὰς ἔξελθε ἐκ τῆς Πόλεως ταύτης μετὰ Βαροὺχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν, ὡς στῦλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τῆς Πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινος περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων. Παρακαλῶ σε Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας. Κύριε παραδίδως τὴν Πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχήσωνται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου εἰ θέλημα σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· σὺ ἀναστὰς ἔξελθε. αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχήσονται. εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. ἄπελθε πρὸς

Digitized by Google

Βαροὺχ, καὶ ἀπάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὥραν ἕκτην τῆς νυκτὸς, δεῦτε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαροὺχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν Ναὸν, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνουν ἐπὶ πολύ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν Οὐρανῶν κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον· νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἀγγέλους λέγοντες· παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν Πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Δέομαί σου Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἰδοὺ Κύριε ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν Πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα, τί ποιήσωμεν τὰ ἅγιά σου σκεύη; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· παράδος αὐτὰ τῇ γῇ, λέγων· ἄκουε ἡ γῆ τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου, φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ Ἠγαπημένου. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου, ὅτι αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου οὗ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θέλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς Πόλεως καὶ ἀποπαγῆ, ὅτι μικρόψυχός ἐστι. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερεμίαν· ἀπόστειλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὸν, ἕως οὗ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Σὺ δὲ ἄπελθε μετὰ τοῦ λαοῦ σου εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ μεῖνον σὺν αὐτοῖς, εὐαγγελιζόμενος ἕως οὗ ἐπιστρέψω αὐτούς. τὸν δὲ Βαροὺχ κατάλειψον ὧδε.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν Ναὸν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρωΐας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερεμίας, λαβὼν τὸν κόφινον τέκνον, ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἔνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθέως ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκεῖσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ Ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν Πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος λέγων· εἰσέλθε εἰς τὴν Πόλιν πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων. ἰδοὺ γὰρ ἀνεῴχθη ὑμῖν ἡ πύλη. Τότε Ἱερεμίας λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ Ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς Πόλεως. καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν, διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. Καὶ ὁ μὲν Ἱερεμίας ἐπορεύετο μετὰ τοῦ λαοῦ εἰς αἰχμαλωσίαν ἐν Βαβυλῶνι, ὁ δὲ Βαροὺχ, ἐξελθὼν ἔξω τῆς Πόλεως, ἔμεινε καθεζόμενος ἐν μνημείῳ. Καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὕπνωσεν ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτὸν, ἡδέως ὕπνωσα, εἶπεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶ βεβαρημένη ἡ κεφαλή μου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὕπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά. καὶ εἶπεν· Ἤθελον κοιμηθῆ-

μυσθῶσαι ἄλλο ὀλίγον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν Ἱερεμίας, ἐὰν τοῦτο ποιήσω, βραδύναι ἔχω, καὶ ἀμελήσεται. μὴ γὰρ οὐκ ἔστι κόπος καὶ καύσων καθ' ἡμέραν; ἀπελθὼν μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν Πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, ἔκστασίς μοι ἐγένετο σήμερον, οὐκ ἔστιν ἡ Πόλις αὕτη, πεπλάνημαι μὴ κορεσθεὶς ὕπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς Πόλεως, καταμονήσας τὰ σημεῖα λέγει· Αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ Πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν. καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, μεγάλη μοι ἔκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. Καὶ θεὶς τὸν κόφινον λέγει· ὧδε ἔχω καθῆσθαι ἕως οὗ ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἔκστασιν ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιὸς ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· σοὶ λέγω πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ Πόλις αὕτη; ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλὴμ τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· ποῦ ἐστὶν Ἱερεμίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαροὺχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς Πόλεως, ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς; Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς Πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσούτους χρόνους; Ἱερεμίας ἐν Βαβυλῶνι ἐστὶ μετὰ τοῦ λαοῦ χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμάλωτοι γεγόνασιν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως, καὶ πᾶς σὺ νέος ὤν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἐθεάσω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ λέγει· εἰ μὴ ἧς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἔξον ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον ὅτι μαίνῃ, λέγων ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. εἰ οἱ καταράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, οὔπω εἶχον ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα. πόση γὰρ ὥρα ἐστὶν ἀφ' οὗ με ἀπέλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δῶμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα, καὶ νομίζων ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα καθὼς συνελέγησαν. καὶ σὺ λέγεις ὅτι ᾐχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῷς καὶ αὐτὸς μὴ διαψευδόμενόν με, λάβε τὰ σῦκα καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιὸς εἶπεν· ὦ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου Υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαί σοι τὴν ἐρήμωσιν τῆς Πόλεως ταύτης, καὶ ἐνήνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἔκστασιν ταύτην· ἰδοὺ ἔτη ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Ἱερεμίου ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾐχμαλωτίσθη. καὶ ἵνα μάθῃς Υἱέ μου ὅτι ἀληθῆ εἰσὶν ἅπερ σοι λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὔπω ἐφάνη αὔξησις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰ σῦκα ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι, καὶ γνῶθι καὶ αὐτός, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· ποῖος μὴν οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ· δωδέκατος. Καὶ δοὺς τῷ γηραιῷ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν.

Καὶ προσηύξατο Ἀβιμέλεχ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τί δεῖ ποιῆσαι αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐλθών, καὶ κρατήσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρός, διέσωσεν αὐτὸν ἐν τῷ μνημείῳ, ἐν ᾧ ἦν ὁ Βαροὺχ καθήμενος, καὶ ἰδόντες ἀλλήλους ἔκλαυσαν σφόδρα. εἶθ' οὕτω προσηύξαντο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἠγαλλιάσαντο, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες αὐτόν. Καὶ ἰδὼν τὰ σῦκα ὁ Βαροὺχ παρὰ καιρόν, πρὸ ἑβδομήκοντα ἐτῶν κοπέντα, ἔτι γάλακτος ἀποστάζοντα, μεγάλως ηὐχαρίστησε. καὶ ἐκπλαγείς, προσευξώμεθα εἶπεν, ἵνα γνωρίσῃ ἡμῖν Κύριος πῶς ἄρα δῶμεν εἴδησιν τῷ Ἱερεμίᾳ

περὶ

Digitized by Google

περὶ τῆς γενομένης σοι σκέπης, καὶ τῆς μετὰ παραδόξου ἐγρηγόρσεως. Ἦν καὶ ποιήσαντες, ἤκουσαν Ἀγγέλου ἀποσταλέντος αὐτοῖς· γράψατε τῷ Ἱερεμίᾳ ἐπιστολὴν, τί δεῖ αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν ποιῆσαι, καθὼς λέγω ὑμῖν. Καὶ εἰπὼν αὐτοῖς πάντα ὡς ὤφειλον γράψαι, προσέθετο καὶ τοῦτο. Ἰδοὺ ὀλίγαι ἡμέραι, καὶ ὁ Θεὸς ἐξάγει ὑμᾶς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ· αὔριον δὲ πρωῒ ἐρχομένου ἀετοῦ πρὸς ὑμᾶς, δήσατε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, καὶ ὀλίγα σῦκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ, ἵνα πρὸς Ἱερεμίαν ἀποκομίσηται ταῦτα ἐν Βαβυλῶνι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν. Εὐθέως οὖν λαβὼν χάρτην ὁ Βαροὺχ, ἔγραψεν ἃ ἤκουσε παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, καὶ ἐλθὼν πρωῒ ὁ ἀετὸς ἔκραξε, καὶ ἐλθὼν ὁ Βαροὺχ σὺν τῷ Ἀβιμέλεχ, εὐλόγησαν τὸν Θεὸν, καὶ προσευξάμενοι, ἔδησαν τὴν ἐπιστολὴν, καὶ δέκα σῦκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ εὐλογήσαντες αὐτὸν, καὶ ἐπευξάμενοι ἀπέστειλαν, παραγγείλαντες πάλιν ὑποστρέψαι πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν Βαβυλῶνι, ἐκαθέσθη ἔξω τῆς Πόλεως ἐν στύλῳ. Κατ' οἰκονομίαν δὲ Θεοῦ ἐξήρχετο τῆς Πόλεως Ἱερεμίας μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ νεκρὸν ἐκκομίζοντες, καὶ θρηνοῦντες. καὶ μέλλοντες θάψαι αὐτὸν, ἐν ᾧ τόπῳ ἔλαβεν Ἱερεμίας παρὰ τοῦ Ναβουχοδονόσορ ἐνδόσιμον θάπτειν τοὺς ἀποθνήσκοντας Ἰουδαίους. καὶ κράξας ὁ Ἀετὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἶπε. Σοὶ λέγω Ἱερεμία δέξαι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἤνεγκά σοι ἀπὸ τοῦ Βαροὺχ, καὶ τοῦ Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀκουσάτωσαν αὐτὴν πᾶς ὁ λαὸς Ἱερουσαλήμ. Ἀκούσας δὲ Ἱερεμίας ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ καθίσας ὁ Ἀετὸς εὐθὺς εἰς τὸν νεκρὸν, ἀνέστη. Τοῦτο πάντες θεασάμενοι, ἔγνωσαν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐστάλη ἡ ἐπιστολή. Δοξασάντων δὲ τὸν Θεὸν πάντων ἐπὶ τῷ γεγονότι, λύσας τὴν ἐπιστολὴν Ἱερεμίας, ἀνέγνω ἐνώπιον πάντων. καὶ ἀκούσαντες τὴν ταχεῖαν αὐτῶν ἐπαράκλησιν, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Γράψας δὲ καὶ ὁ Ἱερεμίας ἐπιστολὴν, πάσας τὰς θλίψεις καὶ συμφορὰς τὰς ἐπελθούσας αὐτοῖς διαλαμβάνουσαν, δήσας ἐν τῷ τραχήλῳ τοῦ Ἀετοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἀπέστειλεν αὐτόν. Ὁ δὲ πάλιν ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολὴν τῷ Βαροὺχ καὶ τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ ἀναγνόντες ἔκλαυσαν, καὶ εὐχαρίστως ἐδοξολόγουν τὸν Θεὸν, ὅτι οὐκ ἐπειράθησαν τῶν τοιούτων θλίψεων. Δοὺς δὲ τὰ σῦκα τοῖς ἀσθενοῦσιν Ἱερεμίας, ἰάσατο ἅπαντας, ὅσοι μετέλαβον ἐξ αὐτῶν.

Καὶ καταλαβούσης τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἱερεμίᾳ· Λάβε τὸν λαὸν ἅπαντα νυκτὸς, καὶ ἔξελθε τῆς Βαβυλῶνος, καὶ δεῦτε ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, κακεῖ διαχωρίσεις τοὺς Ἄρχοντας τῶν Βαβυλωνίων τῶν λαβόντων γυναῖκας ἐκ σοῦ ἔθνους, καὶ γυναῖκας τῶν Βαβυλωνίων τὰς συμμιγείσας τῷ σῷ λαῷ, τοὺς δὲ μὴ ἀκούσοντας συγχωρισθῆναι, τὸν Ἰορδάνην μετὰ σοῦ μὴ περάσῃς. Καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ ἐν τῷ διαχωρίζειν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, οἱ πλείονες τῶν συμμιγέντων οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦσαι τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' εἶπον· συμφέρει ἡμῖν εἰς Βαβυλῶνα ὑποστρέψαι, ἢ καταλεῖψαι τὰς γυναῖκας ἡμῶν. Καὶ ὑποστρέψαντες εἰς Βαβυλῶνα, οὐ προσεδέχθησαν παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, λεγόντων· ἐπειδὴ ἐμισήσατε ἡμᾶς, καὶ κρυφίως ἐξήλθετε, ὅρκοις ἑαυτοὺς κατησφαλισάμεθα μὴ δέξασθαι ὑμᾶς, ἀλλ' οὐδὲ τὰ τέκνα ὑμῶν. Μὴ δεχθέντες δὲ οὗτοι οἱ σύμμικτοι, μήτε παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, μήτε παρὰ τοῦ Ἱερεμίου, ἀπελθόντες εἰς ἔρημον τόπον τῆς Ἱερουσαλὴμ μηκόθεν, ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς πόλιν, Σαμάρειαν ταύτην ἐπονομάσαντες. Ἱερεμίας δὲ μετὰ τοῦ λαοῦ εἰσελθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔχαιρον ἀναφέροντες τὰς θυσίας αὐτῶν ἡμέρας ἐννέα. Καὶ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ ἀνήνεγκεν Ἱερεμίας τὴν θυσίαν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ηὔξατο ἕως οὗ ἀνελήφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καταλιποῦσα τὸ σῶμα νεκρὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ. Τότε ὁ Βαροὺχ καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ ἤρξαντο θρηνεῖν τὸν Ἱερεμίαν. Ἀκούσας δὲ πᾶς ὁ λαὸς, ἔδρα-

Digitized by Google

ἔδραμε πρὸς αὐτούς. καὶ ἰδόντες τὸν Ἱερεμίαν κείμενον χαμαὶ τεθνηκότα, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ θέντες χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἔκλαιον ἅπαντες πικρῶς. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡτοίμασαν τοῦ κηδεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγουσα· Μὴ κηδεύσητε αὐτὸν ἔτι ζῶντα. Καὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς, παρέμενον αὐτῷ προσέχοντες ἐφ' ἡμέρας τρεῖς. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦλθεν ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ μέσον πάντων λέγων. Μιᾷ φωνῇ δοξάσατε πάντες τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐξυπνίζοντα ἡμᾶς Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸ φῶς πάντων τῶν αἰώνων, τὸν ἄσβεστον λύχνον, τὴν ζωὴν τῆς φύσεως ἡμῶν. γίνεται γὰρ μετὰ τοὺς καιροὺς τούτους, ἄλλα ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά. Καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίζεσθαι τὸν Χριστὸν αὐτοῖς αἰνιγματωδῶς, καθὼς εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἀναληφθείσης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ἀνέκραξεν ὁ λαὸς ἅπας· ταῦτα ἀεὶ τὰ ῥήματα, ἃ πάλαι ὁ Ἡσαΐας διελέγετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι εἶδον τὸν Θεὸν καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν ξυλίνῳ πρίονι πρίσαντες. δεῦτε οὖν τοῦτον λιθάσωμεν.

Τούτων ἀκούσαντες Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὸν θάνατον Ἱερεμίου, καὶ πλέον, ὡς μὴ φθάσαντες ἀκοῦσαι τῶν μυστηρίων, ὧν εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁ Προφήτης ἀναληφθείς. Ὁ δὲ γνοὺς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, λέγει· Σιωπᾶτε, καὶ μή με ἀποκτείνωσιν, ἕως ἂν πάντα ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα διηγήσωμαι ὑμῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐνέγκατέ μοι λίθον μείζονα. Καὶ ἐνέγκαν αὐτῷ. Καὶ λέγει ὁ Προφήτης· Κύριε, ποίησον τὸν λίθον τοῦτον κατὰ τὴν ἐμὴν ὁμοιότητα, ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν οἱ λαοὶ, ἕως ἂν ἀναγγείλω τοῖς ἀδελφοῖς μου ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα. Τότε διὰ προστάγματος Θεοῦ ἀναλαβὼν ὁ λίθος τὴν ὁμοιότητα τοῦ Προφήτου, ἀντ' αὐτοῦ ἐλιθάζετο. Καὶ μετὰ τὸ ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς πάντα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκτελέσαι βουλόμενος τὰ εἰς αὐτὸν οἰκονομηθέντα, ἦλθε καὶ σὺν αὐτῷ Βαροὺχ μέσον τοῦ λαοῦ. Καὶ προστάξει Θεοῦ, ἀναλαβὼν ὁ λίθος φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἐβόησε λέγων· ὦ μωροὶ Ἰσραὴλ, διὰ τί με λιθάζετε, νομίζοντες ὅτι ἐγώ εἰμι Ἱερεμίας, ἐκείνου μέσον ὑμῶν ἑστῶτος; Τότε ὡς ἐκ μέθης ἀνανήψαντες, τὸν Ἅγιον εἶδον. καὶ ἄραντες λίθους, ἔδραμον πρὸς αὐτὸν, καὶ παρὰ τῶν συναιχμαλώτων αὐτοῦ ἐλιθάσθη, παρ' ὧν ὤφειλεν εὐεργετηθῆναι. Καὶ οὐκ ἀντεῖπεν, οὐδὲ ὠργίσθη, ἀλλ' οὕτως ἐδέχετο τὰς καταφορὰς τῶν λίθων, ὡς δι' αὐτῶν εἰς Οὐρανὸν ἀνερχόμενος. Ἐλθόντες δὲ Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ ἔθαψαν αὐτὸν, καὶ τὸν λίθον λαβόντες, ἔθηκαν ἐν τῷ μνήματι, γράψαντες ἐν αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ βοηθὸς Ἱερεμίου. Τὰ δὲ ἱερὰ σκεύη ἐναπέθετο κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόσταξιν ἐν πέτρᾳ Ἱερεμίας, σφραγίσας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, καὶ ὡς γλυφῇ σιδήρου ὁ τύπος ἐγένετο, νεφέλης σκιαζούσης τὴν πέτραν, διὰ τὸ δυσδιάγνωστον εἶναι. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου τὸ πρότερον ἡ Κιβωτὸς κατεσκεύαστο. Μετὰ τῶν ἄλλων δὲ, καὶ τοῦτο εἴρηκεν Ἱερεμίας· εἰς Οὐρανοὺς ὁ Κύριος ἀπὸ Σιὼν ἀνελήλυθεν, ἀλλὰ πάλιν ἐλεύσεται ταύτην ἐπισκεψόμενος. τῆς δὲ παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἔσται τὸ σημεῖον, ὅταν τὰ ἔθνη πάντα προσκυνήσουσι Ξύλον, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὧ πρέπει πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἐδομήσω ναοὺς, ἐν οἷς θείᾳ χάριτι, Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζουσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγία θείου Πνεύματος, ἐλλαμπομένη ἀεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι, Ἰωαννίκιε, τὰ βουλεύματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν. ἱερῶς θαυμαζομένη.

Digitized by Google

Νοσημάτων χειμαζόμενον με μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἱκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποίησον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀμαλλοίωτον τεκοῦσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Ἁγνὴ ἀλλοιῶσαί μου, τὸν νῦν ἱκέτην, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱερὰν σου στολὴν, προσεπιχρώσας μάκαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρὶ, ἀφειδαιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες μακάριοι· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετεστρέψατε, εἰς δρόσον Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες· Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀφερμηνεύτως τίκτεις, Ἁγνὴ Παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θαύματι λυτρούμενον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὁσιε, πάντων τὸ μονήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα Ἰωαννίκιε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοῒ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι, ὡμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑφ' οὗ τὰ ἀπόρρητα, Ὅσιε μυούμενος, προφητικῶς προέλεγες εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμάκαρ Προφήτης, ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ἐπῆλθόν μοι μάστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι. τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος Ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, καὶ τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶς ἐπικουφίζειν. Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω Στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα. τοῦτον οὖν ἱκέτευε, Δέσποινα Παναμώμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον παθῶν γενέσθαι με, ναὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκείῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω Ναὸν καὶ μέλπων· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγάζει· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὀσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας Κυρίῳ ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ᾧ βοῶμεν Παρθένε· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

„Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, „τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, „συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλ-„πειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖ-„τε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸν νῦν σου κρατυνάντος κατακρατῆσαι παθῶν. Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παρειστά-

Digitized by Google

ρισάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ὥσπερ Οὐρανὸν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ᾤκησας Ὅσιε. ὅθεν σοι εἰρηνεύουσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα Ἰωαννίκιε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι. διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Ἐν ᾧ τὸ ἱερὸν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφὲ Ἰωαννίκιε τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζουσιν.

Ἤδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανώτερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονευόντων Ἰωαννίκιε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ Βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ᾽ αὐτή με σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ξίφει σοφὲ καρτερικῶς τεμνόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε. τοὺς φλέγοντας μέχρις δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Ὡράθητε θέαμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι, καὶ ἐπὶ πλεῖστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶοι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκτοι, Πνεύματι θείῳ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερὰ Μητρόπολις, ἑορτάζει πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ πανεύφημοι, ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ἠνοίγη ὑμῖν οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν. τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, ηὐφράνθησαν ἐσκίρτησαν Μάρτυρες. μεθ᾽ ὧν κατασκηνοῦντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον. λῦσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ θείας σωτηρίας ἀξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

„Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ „Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας „βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν „ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύ„νομεν.

Ἐξαπος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐμφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῒ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις. ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, καὶ ἐφετῶν κατέλαβες. διὸ καὶ δόξης ἔτυχες, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, μὴ διαλίπῃς παμμάκαρ.

Ἕτερον τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης Τίτου Νίκανδρε, ὑφ᾽ οὗ τῆς Πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος. ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν Οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, Εἰκόνι σου Πανάμωμε, ἀφ᾽ ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σε Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν Ζήτει εἰς Ὁσίους.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. π.
Ἦχος Πλ. δ΄.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατηύθυνας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, ἐθελουσίῳ ὁρμῇ παμόλβιε· ὢ τῆς ἑδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως, δι᾽ ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος, μυστῶν τελεώτερον.

Ἐπισημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα γερραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολύαθλε.

Δύω φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς μονητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, ἀσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων θείοις πυρσεύμασιν. ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν δι᾽ αὐτῶν, πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρά, ἡ δικαιωμένουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὢ Μυστηρίου φρικτοῦ· ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως· ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύω λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως ἐξ ἀρρήτως ἐκύησεν. ἔκλαιε λέγουσα· οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δῆμος, δῆμος καὶ ἀχάριστος Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ συνήθης Ψαλμ. οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἷς.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τοὺς ἀριστεῖς ἀστέρας φωστῆρας τοὺς λογικούς, τοὺς οὐρανοὺς τοὺς λάμψαντας, ὑπὲρ Ἥλιον ἐν γῇ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους Ἀθλητάς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Ἑλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στρατιωτικῶν, ἀναθαλὴς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστός, Γαλακτίων Κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Ἐπισημόνως τὴν Πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ. καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Καταποντίσθω ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθήν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ. δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, ἀπειθῶς ἑπόμενος.

Λυθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ. θυσία δὲ καθαρά, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι Κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί. διὰ βασάνων πολλῶν, Βασιλείας, θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σήν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν. διὸ δέομαι τῆς σῆς, ἐπιτυχεῖν, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ σκήπτρα λαμπρῶς ἃς σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωτα-

Digitized by Google

ταγωγεῖς τῆς πίστεως, Γαλακτίων μακάριε. ὅθεν σὺν τῇ ἁγίᾳ, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἀσεβῶς σοι βοῶντες· ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε καταξίως, μόνη Παναμώμητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρωσάσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνῦντα, παραινέσεσι τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, Κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σαφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἔνδοξε. διὸ καὶ δόξης παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ῥύπου με παντὸς, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεὶς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεὶς Γαλακτίων σοφὲ, ἔπεισας ἁγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρὰν, πολυθείας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες Σταυρὸν ἐπὶ ὤμων, εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήσατε, ἀσκήσεως νομίμως, ἄθλοις ἐκλάμψαντες. Θεοτοκίον.

Ἥλιε ὄχημα φωτεινὸν, κάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς, κἀμοῦ τοῦ δούλου σου δέομαι. τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα Κόρη Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἑνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς· αὖθις ὁρωμένους δὲ, κατεβάλετε, δυνάμει θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἠγωνίσαντο, Γαλακτίων ὁ κλεινὸς, καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς. αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, Βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με. Ὁ Εἱρμός.

„Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στεῤῥοῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν τῇ σεπτῇ συζύγῳ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμῃ τῷ μόνῳ Θεῷ, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ᾀσμάτων ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν, σὺν τῇ πανάκλει συζύγῳ, καὶ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχ. Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.
Τμήθη Ἐπιστήμη τε Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούνδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων Υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέρων Ἑλλήνων. Κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παρά τινος Μοναχοῦ Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη καὶ αὐτὴ γεννήτορας Ἕλληνας ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄσπιλον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος Οὔρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπείρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἁγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἑρμοῦ, Λίνου, Γαΐου, Φιλολόγου, καὶ Πατροβᾶ.

Στίχ. Ἑρμᾶς, Πατροβᾶς, καὶ Γάϊος τρεῖς ἅμα.
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν εἰς δὶς τρεῖς φίλοι.
Καθεὶς Ἰησοῦ γνώσεως θείας λόγον,
Ζωγρεῖ σε Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.
Φιλολόγος φιλῶν σε τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σοὺς, καὶ θανὼν συνέστι σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατροβᾶς, οὗ καὶ ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται Ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγών. Ὁ δὲ Ἑρμᾶς, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. Ὁ δὲ Λῖνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ὁ δὲ Γάϊος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἁγιώτατον Τιμόθεον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλολόγος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἳ καὶ ἐπισκοπήσαντες ἐν ταῖς δηλωθείσαις Πόλεσι, καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῆδε πῦρ ἔφριττεν οὐδένουν ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Τιμόθεος, Θεόφιλος, καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω,
Κτείνουσι πυγμαὶ, καὶ Θεοῦ τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς, τελειοῦται.

Στ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Εὐψύχιος, καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σιλβανὸς, εἰς μέταλλα βληθεὶς, τελειοῦται.

Digitized by Google

Στίχ. Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λείπει μέταλλα, καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾷ δαμασθεὶς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσεις.
Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Τυράννου, καὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Παλαιστίνης ἄρχοντος. Πολλὰ γοῦν καὶ πρὸ τῆς τοῦ Μαρτυρίου τελειώσεως, ὁ μακάριος Δομνῖνος ἐναθλήσας, πλεῖστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ τοῦ πυρὸς κολάσει κατακρίνεται. Τιμόθεον δὲ, καὶ Θεότιμον, καὶ Θεόφιλον τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὡραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ Τύραννος. Δωρόθεον δὲ, σεμνόν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ Καρτέριον καὶ Εὐτύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ τῶν ἀνδρῶν μεταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς καταφανῶς μετάλλοις ἐγκρίνει, καὶ Παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολάστοις ἐκδίδωσι, καὶ ἑτέροις δεσμοῖς καθείργνυσι, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ Πάμφιλος πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότατα αἰκισθεὶς ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ τῇ εἱρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἐναπορριφεὶς, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εὕρατο, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἁγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων Ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβὴς, πρᾶος, ταπεινὸς, ἐλεήμων, ὀρφανῶν Πατὴρ, χηρῶν ὑπερασπιστὴς, ὁδηγὸς τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσούντων ἰατρὸς, τῶν θλιβομένων παράκλησις. Καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. Ἀλλ᾽ ὁ σκανδαλουργὸς διάβολος, τῷ τότε Λέοντι ὑποβαλὼν εἰκονομάχῳ, πείθει τὸν Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστείλασθαι δέσμιον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστὰς ἤλεγξεν αὐτὸν, ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἱρετικὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τοῦτον ἀποκαλέσας. Ὁ δὲ μὴ φέρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέξανε τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ καθεῖρξε, λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίστως πάντα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας. Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἁγίας Εἰκόνος, ἑτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεὺς, τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκεῖσε διαρκέσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστάγγελός τι ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ.
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, καὶ ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν, καὶ ὁμονοίᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίστεως στεῤῥᾶς, συνδούμενοι πρὸς ἀθλητικὰς, αὖθις ἑνώθητε λαβὰς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι, πεισθήσας τοῦ Παντάνακτος, τὰ θεσπίσματα. ὡς λῆρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἡγήσατο. ὅθεν οὐρανῶν, τὴν Βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κλῆρον ἀπείληφεν.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα ἐσχημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαι ἐβάστασας ταῖς σαῖς. χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες σαρκὶ καὶ αἵματι, ὅλῳ τῷ νοῒ προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἁγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἑνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θεσπέσιε, ἀπολήψεσθαι θέλων ταύτην κατέλαβες, αἵμασι τοῖς σοῖς Γαλακτίων ὡρμημένος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ πύριμος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις ἀναπαυόμενον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὅπως αἰωνίας, ῥυσθῶμεν καταδίκης.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι, σχέσιν ψυχῶν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν Θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενόμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡμῖν βράβευε, νίκας τῷ Ἄνακτι, Κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἐστερρῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἑνούμενος, πανάκλεως ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, ἤθλησαν ὁμοφρόνως. τούτων δεήσεσιν, οἰκτείρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι χαῖρε Πανάμωμε. χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, χαῖρε Μητρόθεε.

Ὁ Εἱρμός.

„Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος Σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεὶς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μέχρι τέλους. ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε. χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μάρτ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν πρ. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ παμμάκαρ, καὶ θεοσεβείᾳ, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε, ᾧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον, ταῖς στερραῖς τῶν δογμάτων σου,

Digitized by Google

σου, γραφαῖς ἀπηγχόνισας, τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν πληθὺν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας. διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, Βασιλείας ἀνέδειξε, κοινωνὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε. διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πάτερ διάσωσον. ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παῤῥησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατήσχυνας. παθὼν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον, καθεῖλες Μακεδόνιον. καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας Πίστιν, τοῖς ἀΰλοις συναυλίζῃ Ἀγγέλοις. μεθ᾽ ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Παμύμνητε.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρᾳ, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον, ἐξέφυγες Ὅσιε. ὅθεν τῇ ἐπωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ περιστάσεις κακουχούμενος, ἐν ταῖς τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίαις. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὤφθης ζηλωτής. αὐτὸν ἱκέτευε, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὥσπερ, ἐν λιμένι προσδραμὼν, ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, Παρθενομήτωρ Ἁγνὴ, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀποῤῥίψῃς με, ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι᾽ οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι᾽ ἐμὲ τὴν σὲ Τετοκυῖαν, καὶ παρακαλοῦσαν σε ὡς εὔσπλαγχνον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε, συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛʹ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων Θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός. καὶ κατέπνιξας, νεύραις τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν Ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ γʹ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τοῦ Θεοφόρου ἑπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον Ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου οὐσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεοῦ. δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἀνάρχου γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα „ καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, „ πνευματικὸν στερέωσον, ἐπὶ τῇ „ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Καθ. Ἦχος Πλ. δʹ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον. ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπείληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας Μακεδόνιον, καὶ τὸν ἄθεον Ἄρειον. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γʹ. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατῄσχυνας Ἄρειον. Τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δʹ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ἱερὰς πολυτίμητον σῇ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον, ὡς νικηφό-

ρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ πλαςουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε Θεοφάντορ μακάριε.

Ὥσπερ προηγώνισαι τῶν ἀσεβῶν, πάνσοφε δογμάτων ἀπάλειψας, τὰς ἀντιδόσεις, μνῷ τῷ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκὼς μακάριε, Παῦλε Θεοφάντορ θεσπέσιε.

Ἐν τῇ ἐπουρανίῳ χοροβατῶν, ἐν πόδες πραέων χορείᾳ, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστὴς, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονὼς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὁμοουσιότητι τῇ τῷ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῶν, σωματωθεὶς γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ε´. Ἐξέςη τὰ σύμπαντα.

Νομίμῳ τῆς αἱρέσεως, καὶ συμπεδόμα ἔςησας, βαλὼν δραςικώτατον θεόφρων, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν δογμάτων τὸν λαμπρὸν, νῦν τε καθαρώτατον, καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίας ἐκκέχυται, ἡ σοὶ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σοῖς τοῖς χείλεσι παμμάκαρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας ςερρὸν, εὑροῦσά σε ἄριςε πιςῶν. ὅθεν κατεφώτισας, ὀρθοδόξων συςήματα.

Ἀναιρεῖ τὸν ἄθεον, Μακεδονίου τὸν βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύςων σου δογμάτων, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαβὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ ςερρῶς κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἔννουν, Λόγος ὁ ἄναρχος, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ὠδὴ ϛ´. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἀπαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν, ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος, Θεοφόρε καταβέβληται.

Ὁ αὐτὸς καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, [illegible] Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ [illegible] μα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐμφάσεως, Θεοφάντωρ καταβέβληται.

Νεκροῦται συρόμενος ὁ ὄφις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ ςῖφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, Θεοῤῥῆμον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Παρθένε Θεομῆτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἁγνείαν. καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμαςῶς συνέδραμε, παρθενία τόκος ἄφθορος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
„ καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ-
„ λῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς, ἐκ
„ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέ-
„ λεε.

Κοντάκ. Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξέλαμψας ἐν γῇ, ὡς ἄςρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ψυχήν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁμολογίας ςῦλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωςῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ συνάθλος, τὰ ςίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαςάζων, ἐν τῷ σώματι Παῦλε ἱερομύςα. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὤφθης ἱςάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανώτερον, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ´. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνςαντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος οὐκ ὤκνει ἀγχόνην.

Λύει ὁ φάρυγξ ῥημάτων τὴν ἀγχόνην.
Οὕνεκα ὡμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἄγχεται ἕκτῃ.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητὴς, [illegible] χεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνςαντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἁ-

γίας

Digitized by Google

γίας Ἐκκλησίας. ὅνπερ οἱ Ὀρθόδοξοι μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνστάντιος δὲ ὁ Βασιλεύς, Ἀρειανὸς ὤν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκεῖνον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ Βασιλέως Κώνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους. καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῇ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κώνστας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνστάντιον, ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλάσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος Παῦλος μικρόν, καὶ μετὰ θάνατον Κώνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας. καὶ ὑποκλεισθεὶς ἐν οἰκήματι λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, πέμπτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ Οὐρανὸς συννεφὴς γεγονώς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρώδη θέαν μεταβαλών, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥστε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλὸξ κατακαίουσα ὡς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν πάντων, τοῖς Ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν, καὶ ἄλλης ἱκεσίας προσπεφευγότων, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκέλευσεν ὕειν τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἁμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῶν ὡρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καμιναίᾳ αἰθάλῃ, καὶ πλείστη, ὡς εὑρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσα πλέον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάνας τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ, τήν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι. δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἁμαρτίας καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθιούσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρύων, σφοδροῦ τοῦ θρήνου ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, κάτωθεν ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἐπιβρεχομένων, ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοὸς πιανθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπιπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στ. Ἀρετὰ Λουκᾶ τῷ Θεῷ πράξας Λόγῳ,
Ζῇς ἀρέστως ἐκθανὼν τῆς μωρίας.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ Πόλεως ὥρμητο Ταυρομενίας, τῶν Σικελῶν Ἐπαρχίας. νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαίδεκα, συνεχῶς ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικὶ συζεῦξαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστάς, καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ᾤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεώς τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ κα-

Digitized by Google

ταλαβὼν Μονὴν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἢ τεσσάρων ἡμερῶν γινόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ μηδόλως σωματικῶς ἀναπαυόμενος) διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετά τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἴτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὑρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μονοχιτῶν ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης μέχρις ἂν τὸ ὅλον ἐπισυνάψῃ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἥπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρεσίου ἐφρόντιζε, καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας. Ἐν τούτοις οὖν, χάριτος ἠξιώθη Θεόθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καί τινας ἀπορρήτους λέγειν· πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου. καὶ ἔν τινι κώμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἅγιος Παῦλος ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχος. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,
Χορῷ σαφῶν συνέστη τῶν θεοφρόνων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα, καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεούμενος, ἔνθεος γέγονας, ψάλλων Ὅσιε· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν Ἡλίοις τρισὶν, ἀμέριστον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ἣν καὶ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρεστος, ὁμολογία σου. ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσενήνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἀναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσα Πανάμωμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσιν. αἵματι τιμίῳ σου, πάντας καθηγίασας, τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅρμῳ γαληνῷ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος. εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλβιε, τὸν ῥήματι τὰ πάντα ποιοῦντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σε Θεοτόκον καταγγέλλομεν. τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
„ μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
„ τὴν

Digitized by Google

„ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλ-
„ λειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
„ καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλον ἐμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου. ὡς Ἱερομάρτυς δὲ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειρὰς, διαῤῥήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νόος πεφωτισμένος, τῷ ζήλῳ πυρούμενος, Παῦλε παμμάκαριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ μυστικῶν, ἀῤῥήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας. ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναῤῥήσεως, συμμετέσχες, στέφανον δεξάμενος, Βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὤφθης ἀριστεὺς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἱρέσεως, τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς θεῖος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε παναοίδιμε, τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος. Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιβαλλόμενος, σεσωματωμένος δὲ, συναναστράφη Κόσμῳ ὡς εὔσπλαγχνος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, Θεϊκῇ δυναστείᾳ κατέβαλε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύ-
„ ματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυ-
„ ριζέτω δὲ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρου-
„ σα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτο-
„ ρος, καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε,
„ Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἱρέσεις ἤμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Παῦλε μακαριώτατε. διὸ καὶ στύλος ἐφάνης, ὁμολογίας Θεόφρων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν Εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Πανάγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀνάγκης αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ἀνυψούμενον, καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον, Λόγε ἡ ἄνυμφος Μήτηρ, σοῦ καθορῶσα ἐβόα· οἴμοι Υἱὲ προάναρχε, πῶς ὑποφέρεις ταῦτα νῦν, ἀδίκως δικαιότατε, ὑπὸ λαοῦ ἀχαρίστου, ἀγνώμονος καὶ κακούργου;

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ἐρέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας, κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίαις σου Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, λύτρωσαι Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε, ἑκουσίως ὡς ἑώρακεν, ἡ Πανάμωμος θρηνῳδοῦσα ὕμνει τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου.

Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ ἔχοντες ἀρχιερέα. Ζήτει Κυριακῇ, γ'. Τῶν Νηστειῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ. Ζήτει τῇ ς'. τῆς ζ'. ἑβδ. τοῦ Λουκᾶ, ἀπὸ τοῦ μέσου. Κοινωνικόν. μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'.

Τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. ς'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ Ἦχος δ'.

Digitized by Google

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στράτευμα, Ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὁμήγυρις, ἀρραγὴς συνασπισμὸς, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολῖται ἐπαξίως, Μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον Μάμαντα, θεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ θείῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὀστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἱέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Ἕτερα Στιχ. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἄγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. καὶ νῦν τὸ ἄρρητον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίσαντος, τρυφᾷς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι. ὅθεν συνελθόντες, ᾀσμάτων ἐμμελέσιν ᾠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον, μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηΐνης σχέσεως πᾶσαν ἔμφασιν, ὑψηλῆς ἀναβάσεως, πολιτείας τρίβον, ἀσφαλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρώρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, ἄϋλον ἐχθρὸν ὕλῃ σώματος. ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, ἀΰλοις συγκατηλέξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῆς προσλήψεως βδελυξάμενος, ἀκριβὴς γέγονας, τηρητὴς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος. ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποίηνται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργὸν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο, καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοὶ, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεὸν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε. βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας δαίμονας. παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ τῷ Κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἑστῶσα ἐπὶ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· οὐ φέρω ταῦτα, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὅνπερ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμὴ ῥομφαίαν ἐλάσεσθαι. ἀλλὰ νῦν ὦ Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὸν ς. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θτ. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ μεμέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητὸς, ὡς δὲ Θεὸς, ὦ Μῆτερ, νεκροὺς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς ἐν ὀχετοῖς δακρύων, τὸν στύλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς πᾶσι μένων συγχώρησιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχ. εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι στέφονται Μάρτυρες.

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ θείου διῶκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες. Θτ.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω.

Λαμπτὴρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με, φωτὸς εὐγάσας θείου, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δεικνὺς φωτοφόρος, γεννήσεως θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς, μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζώμενος.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὸν εὐράμενή σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σὲ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε, μεθ' ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἱλέωσαι.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ Πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθείαν, οὐκ ἔστι κράζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ῥανίσι θείου Αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τραυοῦν-

Digitized by Google

τες τὴν ἀσέβειαν ἀνεβόων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ῥωννύμενος θείᾳ τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξεύματα σοφὲ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα. οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ὑπερτελεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν Ἀγγέλοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλεϊζόμενος. Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστάτις, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ τῷ Υἱῷ σου καταλλάττουσα. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Καθίσματα τῶν Μαρτύρων. Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἱερῶν ὁ ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθείας πυρὰν, τοῖς αἵμασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀθεμένων, ἰατρεύουσι πόνους. αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν καὶ φαεινὸν, τὸν πρᾳότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, ἀοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρῳ, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας γενόμενον ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον. πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύω λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἔστενε δακρύουσα, τῇ καρδίᾳ καὶ ἔλεγεν· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε, τὸ πλάσμα σου θέλων ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου λυτρώσασθαι. δόξα Λόγε τῇ μακροθυμίᾳ σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταὶ, τὸ Πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἱκετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθλητὰς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Ἐσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη· ὄντως γὰρ Θεόν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε σέβοντες, οἱ Ἀθληταὶ, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς ἀγνώμων ἐδούλευσας, συντομωτάτῃ ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς ᾅδην, συρρηγνύμενος Λάζαρε, ἐπικρημνίοις πέτραις,

σῶν

σῶν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀποτιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου πικρίαν ὁ δείλαιος.

Ἐμνήσθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρώρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, ὧν τὴν εὔκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας αὐτῶν ἐναπείληφας. Θεοτοκίον.

Ῥυομένη σου τὴν ποίμνην, Θεοτόκε ἐπίφανον, καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων, τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κλῆρόν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ, καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστὲ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθλητὰς, πόθῳ καταλλήλῳ, τοῦ μένοντος ἰσχύν. δι' ἣν νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ῥάβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς. διό σου ὑμνοῦμεν, Χριστὲ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸν ἐκ Δαβὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας. ὅθεν ἁγνὴ τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεὶς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Ὁδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρων. οἰκείοις δ' αὖθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπήρεισε Λάζαρε, στύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἑπταρίθμοις ἐπιπνοίαις, οἶκον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα Σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Ἐστεμμένος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τὴν Οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἦχος κροτείτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξάζουσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία. Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα. Θεοτοκίον.

Ὄντως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐρρύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἁγνείας ἐραστὴν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον. διὸ κἀμὲ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναίων τῶν αἰσχρῶν ἐπιθέσεων. τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Ὁ στήσας ὕδασιν ὅρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θεράποντας, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων. Ἦχος δ'.

Ὁ

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγὴς καὶ φωσφόρος, ἐξαματείλας μονητῶς κατεφαίδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς. ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦμέν σε Σωτὴρ ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Πόνους ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τὸν στέφανον. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν· χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας. διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς, ἁμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι, κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανὼν ἀπλανὴς μονοτρόπων.
Χαῖρε λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.
Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε.
Χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν.
Χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας εἴσω ταύτην τῆς Ἐδέμ.
Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν Θεῷ δοὺς τὸν ἄρτον.
Χαῖρε τῆς αὐθαδείας τῶν Δαιμόνων διώκτα.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀενάε.
Χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.
Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς Ἀσίας ἁπάσης.
Χαῖρε φωστὴρ Μοναστῶν ποδηγέτα.
Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ, Ἱέρωνος, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Ὢ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ ἀτολμίας, Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἄγριες πρὸς ξίφος. Οὐδ' ἔλαθ' ἑβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα τμηθείς.

Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα. Ἄνδρες πονηροὶ, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἱέρων ἀνδρεῖος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχὴν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἔν τινι τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταὶ, καὶ βουλόμενοι τοῦτον ἑλεῖν λῃστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γὰρ, τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκβαλὼν, ὅπλον κατ' αὐτῶν τὸ ξύλον χρησάμενος, αἵματι περιῤῥεομένους καὶ ἱδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψάμενος. Ἑκὼν δὲ παραγενόμενος εἰς τὸν Ἄρχοντα, καὶ παρ' αὐτῷ ἐρωτηθεὶς, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ῥιφέντες, βουνεύροις κατεξαίνοντο. Τῇ δὲ ἕωθεν πάλιν, ἐφ' ἱκανὰς ὥρας ῥαβδισθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς Πόλεως Μελιτινῆς, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις,
Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν, Μελάσιππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Εἶτα τέμνεται τοὺς μαστοὺς ἡ Κασίνη· ὁ δὲ Μελάσιππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξέεται διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας μακαρίσαι. Μελάσιππον καὶ Κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντας τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπερωνᾶται,

καὶ

Digitized by Google

ϗ βάρει λίθων τοὺς πόδας ἐλαύνεται, ϗ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος, ϗ περιάγεται ἔχων λίθον ἀπῃωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὖθις κρεμᾶται ϗ ξέεται, ϗ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκὶ, ϗ παρ᾽ αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, ϗ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβὴς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἄνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἳ ϗ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἔπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυρωμένου ἁπλοῦται, ϗ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτεται, ϗ τὰς χεῖρας τέμνεται, ϗ εἰς κάμινον βληθεὶς ἄφλεκτος ἔμεινε, ϗ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν Πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος μετὰ πολλὰς τὰς τιμωρίας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀντώνιε στὰς τὴν τομὴν χαιρῶν δέχου.
Καὶ δέξεταί σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Αὔκτου, Ταυρίωνος, ϗ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων ἄκτον τέλος.
Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.
Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρὸς εἰς πέδον,
Πέδον χλόης ᾤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινὸς ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον, καὶ πλούτῳ κομῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπέστησαν πίστεως. πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατὴρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὠμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλᾶται, ϗ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερόριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ καταπνέοντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου ϗ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ᾽ αὐτοῦ πρὸς Θορύβιον Ὑπατικὸν ὡς Χριστιανοί· ϗ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες, τύπτονται ῥάβδοις, ϗ λίθοις βάλλονται, ϗ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσῃ ἐναπορρίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συχνοτέρως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται. Ἀλλὰ ϗ πάλιν Θείᾳ ῥοπῇ ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορίᾳ κατασχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν· οὗ γενομένου, τέλος εὕραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες,
Πρὸς τὰς μονὰς τὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται,

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φὺς κλάδος,
Ἀθλήσεως ἤνθησεν ἐκτμηθεὶς κλάδους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος Πόλεως. Παραστὰς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, ϗ κατὰ τοῦ βωμοῦ λὰξ ἐντείνας, ϗ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν Δαιμόνων σπονδὰς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ᾽ οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου. ἐν τῇ χειρὶ γάρ σου Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ μέλπουσαι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλὸξ τοῖς τρισὶν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ

Τῷ πόθῳ Χριστὲ, ἐκκαιόμενοι τῷ σῷ οἱ Ἀθλοφόροι σου, τὸ τῆς σαρκὸς περικείμενον, τὸ ἀσθενὲς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὔπλοκος ὢν, καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῷ κρουομένη, καὶ εὐρύθμως κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θεσμὸς καὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένε ἀπειρόγαμε. σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν ἀΐδιον· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου Οὐρανὲ συνευφραινέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γνήσιος, ἑορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ὑψηβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινὸς, ὑπὲρ ἅπαντας, Θεός σε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πεῖραν φανερὰν ἧτταν τε πρόδηλον, ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν, ἐπείρα ὡς Ἄγγελος, ὑψηλῶς Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ οὕτως ᾔσχυνας, τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας. Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, σεμνὴ τῷ τόκῳ σου, τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίστῃ μέλποντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.

Μεμηνότων τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον κατέβαλον μανίαν, οἱ Ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταὶ μελῳδοῦντες ἐβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητορεύειν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος Θείου ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς ἀνεβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν Γενάρχην Ἀδὰμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδὲμ, ἀπάτῃ Εὔας. σοὶ δὲ σοφὲ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὁρμῇ Μοναχῆς, κατῃσχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου. διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὕλην τὴν κάτω προσνεύειν ἀεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεηρὰν, εἰς πόλον ἕλκων τῷ σῷ συνανύψωσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως σοφὲ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, βροτοῖς καὶ τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πάτερ ἐντολῶν, τοῦ σοῦ Δεσπότου. σὺ γὰρ τηρήσας αὐτὰς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνὰς· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἱρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ. ἱκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνὴ, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου „ ἀρ-

Digitized by Google

„ ἀρχαίαν ἀληθινὴν, Γαστὴρ πρὸς ὑποδο-
„ χὴν ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρη-
„ τος βροτοῖς συναμεστρέφετο. διὸ καὶ χαί-
„ ρων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
„ Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χοροὺς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥεῦσιν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὗρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡς ἐλεύθερα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται, τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου, ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται. Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν. δέξαι ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σε ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ἄλλος. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἅλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδότην· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφὲ, Μαθητῶν σου τὸ ὡραῖον. ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, ταῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροήθεις ὡς ἄρνες ἐν σοὶ, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν, Λάζαρε κρηπὶς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὁσίων. διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὅρμημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων, δίκην ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανὼν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης. ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου ῥῦσαι τὰ τέκνα σου. Θεοτοκίον.

Ὑπεφθαρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποίμνης σου Παρθένε, Πάναγνε Ποιμαντορία, τὸν καλὸν ἡ τετοκυῖα, αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὖσα σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω
„ μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη
„ δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως. Φωνὴν
„ τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλ-
„ λιάσει βοάτω· χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ
„ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρραγοῦς Ἐκκλησία, ὑμῶν πρεσβείαις Ἅγιοι, φρουρεῖτε Κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τελοῦντας πάμφωτον μνήμην.

Ἕτερον, τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ Ἁγίου. ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων Θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὄρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἄνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε. ὃν δυσώπει συντρῖψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἴδωλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὁ

Digitized by Google

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μυσίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἱδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, στολὴν περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς παράδεισον ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας ὦ ἱερώτατε, τίτλῳ δὲ τούτου παρέστησας, ὥσπερ ἐνόπλους, ὑπασπιστὰς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν. ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παῤῥησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῆς αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὡραιότητος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐξ ὀσφύος Μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὅσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δευτεροῦντες τὸ α΄.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε Πόλιν καὶ Λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η΄.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. η΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος· Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μία δόξα, Βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε. τῇ ἀΰλῳ γὰρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, γνωριζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Digitized by Google

Ἕτε-

Ἕτερα στιχηρά. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν..

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σὲ μεθέξει, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν Μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον Ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ ἀνυμνοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμοῦ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβεύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ Ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβεύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Βυζαντίου.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ Πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ Τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει. ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν ἱεραρχῶν χοροστασίαι. ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσιτεία καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς Τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἁγιάζει. ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, Ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

ε΄. 13. Κεφ. Ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι. καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς΄. 11. Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾷ τὴν τοῦ Ἰωάς. καὶ Γεδεὼν ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ Κύριέ μου. καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, καὶ ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν λέγοντες· οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· ἐν ἐμοὶ Κύριε; ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι μι-

κρό-

Digitized by Google

πρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· καὶ εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ. μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου. λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε. καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους. καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεών, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε Γεδεών. οἴμοι Κύριε, Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτό, εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 1. Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ. καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ. Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσεῖς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον. ἀλλ' ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ, καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρός με· μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς Βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος Βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας.

Digitized by Google

ρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ᾽ ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις Υἱοῦ ἀνθρώπου, ἥψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου. Κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με. Καὶ εἶπέ μοι· μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ᾽ ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν. καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ᾽ ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ᾽ ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ᾽ ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Τῶν μοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ᾽ ἑκάστην μεθ᾽ ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι ἀγαθῷ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τῶν μοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες, τὴν οἰκουμένην Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἐξάδετε. διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ, περικυκλοῦντες μοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδήν, τῷ πρυτάνει Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε. Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος. Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι, καὶ μοεροῖς στόμασι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε. καὶ νόες καθαροὶ καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης αἰνοῦσί σε Κύριε. σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ Πρωτοστάτης τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἑστιάτωρ ἡμῖν, σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ᾀσμάτων ᾄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ᾄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ φιλάνθρωπε. ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Ἐφραὶμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν ἀΰλων καταυγάζετε ταξιαρχίας, ὡς φῶς λαχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος. ὅ[illegible] καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ᾄδετε. Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος Πλ. β΄.

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν

Digitized by Google

τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Πυρίνοις χείλεσιν, ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβὶμ Χριστὲ ὁ Θεός. ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός. Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε πρὸς πανήγυριν φαιδράν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χείλεσιν. ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἱρέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον, Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἑτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος, τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τῆς ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωήν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, τῶν ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὅμοιον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων Λειτουργῶν τὰ στρατεύματα,

Digitized by Google

τάγματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸς καὶ Δεσπότην. μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν οὐρανίων Ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὡς Λειτουργοὶ, Δεσπότου ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντὸς, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὑρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὰ Σεραφίμ.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτει τῇ β΄. τῆς Πεντηκοστῆς, ἤτοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμων πρεσβείαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος β΄. Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἡ τῆς Θεοτόκου, εἰς ς΄. καὶ τῶν Ἀσωμάτων, εἰς η΄.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πάσας διαθοῦσαν, τὰς ἀΰλους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, Ἅγιος εἶ ἐκβοῶντες Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ἐθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγὲ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων, ἀΰλων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Ἣν ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτὲ, τὸ τῶν ἀνθρώπων. σὺ δὲ, Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Ἕτερος Κανών. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ά. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χαροὺς ἐν ᾄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους δεῦτε, εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ Ταξιάρχαι φαιδροὶ, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, ὁ Γα-

Digitized by Google

βριὴλ αὖθις, μυῶ δ᾽ ἀγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν, καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἁμαρτίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήμασιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δὲ ἀτρέπτως μιᾷ, ἣν καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Τῇ χειρὶ κατέστησας ἀθάνατε, καὶ δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ παναγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστὲ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θεραπόντων. Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὤφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Ἀΰλῃ θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Ζωηφόροι ἀοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δέξατε. Θεοτ.

Ἠσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, ᾄδω κἀγώ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀναφθημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα, μνεκρουμντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτούμενοι ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελέημον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίας φοβερᾶς, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβης Ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σου φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἄναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοῶσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξῆλθες οἰκτίρμων, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ, συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθης πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μελῳδοῦσα κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἱεριχῷ, ὤφθη δυνάμεως Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν ἀσωμάτων ὁ Ἔξαρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δοριάλωτον εἷλε τὸ φρούριον.

Ἄρχων ποτὲ, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὤφθη φέρων, τέκνου εὐαγγέλια, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ Ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέ-

Digitized by Google

μέγας, ὁ θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος. διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ Πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾷ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος. συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σῴζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἁγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν, μόνη ὤφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρός, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε. οὗ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀμεταστρέπτῳ τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἀνάντες, πρὸς σὲ Χριστὲ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἁπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροὺς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστὲ κατέστησας, ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς. πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε Ἁγνή, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀπειθοῦντι τῷ πάλαι, τοῦ Θεοῦ τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὄνῳ φανείς, φανερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα.

Συνεχθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι Ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου

τηρούμενος. διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα. ἧς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν, ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδεῖς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν ἀσωμάτων, τάξεις νοεραί σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρί, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι. ὃν ἡμῖν δίδου Ἁγνή, τοῖς δούλοις σου ἵλεων.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλέοις ἐν χείλεσι, τοὺς δούλους φόβῳ, ἐν τοῖς ᾄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, πυρίμορφοι Ἀρχιστράτηγοι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πά-

Digitized by Google

σης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὤφθης ἑκὼν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεὸς, Χριστὲ σαρκοφόρος δὲ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας, οὗ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, Λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ Ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι. Ὁ Οἶκος.

Ἐφῆς φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων, ἐπὶ ἀνθρώπῳ ἑνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχοντα ἡμῖν συγχώρησιν. ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων, Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων οὐρανίων Ταγμάτων.

Στ. Ἐβουλόμην σοι Μιχαὴλ ᾆσμα πρέπον,
Ἆσαι πρεπόντως, ἀλλ' ἄϋλον οὐκ ἔχω.
Ὀγδοάτῃ οὐρανίου κυδαίνει τάγματος Ἄρχων.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφὶμ, Χερουβὶμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα.
Τίς ἂν γόνος φθέγξαιτο μηνῶν ἐννέα;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξιάρχης τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἔν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἔν τε τῇ νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξέ τε, καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι, νεανιευσάμενος εἰπεῖν, καὶ, Τῷ ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησιν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἀξιώματος, (ἐθεώρουν γὰρ φησὶ τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα), τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν. οὗτος ὁ παναοίδιμος τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην ὡς πιστὸς οἰκέτης διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τὰς τῶν Ἀγγέλων χορείας, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων, ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις, ὠνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις. Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλαῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὤφθη γὰρ τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Λὼτ, ἐν τῇ τῶν Σοδόμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακὼβ, τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτε τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαὰμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπιόντι καταράσασθαι. πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενος· ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμοὺς παρὰ τῶν δυσσεβῶν, κατὰ τοῦ ἁγιάσματος καὶ τοῦ ἱλαστηρίου ἀπολυθέντας, τελείᾳ χωνείᾳ παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διατοῦτο καὶ ἡμεῖς προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πανσεπ-

Digitized by Google

σεπτὸν αὐτοῦ πανήγυριν ταύτην ἑορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν ἀμέσων ἀπολυτρῶσαι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὧ παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὁρᾷν μὴ φέρουσαι τὴν θέαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτίρμων, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἁγιάσας δὲ Θείῳ Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς μὲν νοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν Πνεύματι βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ψάλλοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης καὶ Λὼτ ὁ ἔνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὗρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβὴτ τῷ πανσόφῳ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἀπονέμοντες τὰ ἆθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν, καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ Παρθένου φορέσας δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε, ἀλλ' ἓν ὑποστάσει, Πατρικαῖς σε κηρύττομεν. ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστοῖς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμέλψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανίου, οἱ τὸν θρόνον ἐφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεὸν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἄγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἄϋλον, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς Ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν πόλῳ, παρεστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι. τοῦτον Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνηστὼρ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Ἰεζεκιὴλ προϊστορῶν ἐκήρυττεν. ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ Σεραφὶμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβὶμ πολυομμάτως ἐκύκλουν. μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλασιν, τῆς δευτέρας καθέδρας σου, ἐκδηλοποιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν, ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε, καὶ τοὺς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας,

Digitized by Google

καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως. εἷς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δείκνυται, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὄρους παρῆλθες.

Σὲ τὸν ἀῤῥήτως ἑνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄγγελοί τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας, σώζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν Ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Δυνάμεων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων, ὡς Στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριὴλ πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ Κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτρῶσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς συμπληροῖς.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστ. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προμομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητὴς, καὶ Θεὸς καὶ δόξησε, τετίμηκεν ἀποῤῥήτως, καὶ προσφωνεῖν ἀνενδότως, τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀῤῥήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἕτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν Πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε. τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ, παρεστηκὼς, σκέπε φρούρει φύλαττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σὲ γεραίροντας, τὸν τοῦ Κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφὶμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα, καὶ πάντων, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἁγιωτέρα Παρθένε. τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀποῤῥήτως τέτοκας Θεοτόκε. ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. Ἦχος α'.

Πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,

Digitized by Google

καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτὴν, συγκροτῆσαι Συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων, ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντὶ, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθὸς, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ, ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου, διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοὶ, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Ματρώνης, καὶ Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ὁμολογήσας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀμέμπτως πρὸ βήματος. πληγὰς μαστίγων, ὅθεν ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος. ὅθεν στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῇ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφύριε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ἣν περ φορέσας, ὤφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων τῷ Βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε. ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζόμενοι ἡπλώθητε, καὶ προσδεθέντες, ἵπποις συρόμενοι, τὸ θεῖον τέλος καθυπεδέξασθε. ὅθεν δοξάζεσθε, ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι ἀειμακάριστοι.

Ἕτερα στιχηρά. τῆς Ὁσίας. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας, καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Ματρῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασβεννύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροις τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι, καὶ ὡδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως, καὶ προσήγαγες τούτους ὥς περ προῖκα, σεσωσμένους τῷ Δεσπότῃ. μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

Νεανίδες ἠγάπησαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πράγματι, προθυμίᾳ τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα τοῦ νυμφίου,

Digitized by Google

φὶν, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραινόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πανάγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις μάκαρ. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἄσομαί σοι Κύριε.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θείαν ἡ σεπτὴ, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ᾗ σε ἱκετεύομεν, παμμάκαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔχων παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μάκαρ ἤθλησας.

Ῥώμῃ δυναμούμενος οὐρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος. Θεοτοκίον.

Ἔστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ Κόσμῳ κυήσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα, καὶ μεθέξει, θεουμένη Ματρῶνα, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὅλη τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου, σκεῦος ἀνεδείχθης, ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ κυήσασα Κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν, καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοὶ προστρέχοντας Ἄχραντε.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἴσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σταδίῳ ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τιμωρίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Ἔστησας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου, Μάρτυς ἐπὶ πέτρας, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάστιξιν Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ὅλῳ τῷ νοῒ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον, οὐκ ᾔσθανου τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πανάγνε σωθῆναί με, τὸν γῦ θείῳ νεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, σωματώσασα Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θείαις ψυχαῖς, προοδοποιοῦσα, τὴν εὐθεῖαν διάβασιν.

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, μοναζουσῶν σαφῶς πάνσεμνε, καὶ Μοναστὴν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν ἔνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν, διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἥνωται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ πλαστουργὸς σαρκὶ Πανάγνε, μείνας ὃ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται.

Ὁ

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων „σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο„τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κά. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ τῷ θεϊκῷ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδ' ὅλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε, καὶ αἰρόμενοι, ἀφειδῶς Ἀθλοφόροι, τὸ ἀοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωήν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν Πνεύματι, καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρων τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος. ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σεπτὴν μνήμην σου ἀοίδιμε, Μοναζόντων τὸ καύχημα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἣν πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει αὐτοῦ τὰ Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν.

Ἡ ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, ἐφελκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαί σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρᾳ πυρακτωθείσῃ, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ Τύραννοι, καὶ ζέοντας Πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυσίαι τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, χαίροντες προσήχθητε. διὸ μακαρίζεσθε.

Νουνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότῃ, προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι, ἀπατῆσαι οὐδόλως, ἴσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιωθῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, πᾶσιν εὐδοκήσαντα, Πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου, ἤρδευσας καρδίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα, μακαρία στάχυν θείᾳ χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, τὰς τῆς διανοίας βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος, πονηρῶν δαιμόνων ἀξιάγαστε.

Ῥωμαλαίῳ φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα, καὶ βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ αὐτῷ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε κυοῦται Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μητροῦται ὁ ἀμέτρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι, μοχλεύσεσι τῶν βασάνων, ἀπερίτρεπτοι ἔμειναν, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Digitized by Google

Ἰνδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνατε, καὶ ὤφθητε ἀσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πίστει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐν σοὶ, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος, καὶ ἔδειξεν Οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρθένε. διό σε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ Ἅγιον, ὦ Ματρῶνα, ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέδυσας.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα, καὶ σύζυγον, Μνήστορα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλονύκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπότῃ, Ματρῶνα ἐκοίμισας, τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα, τὰ πάθη Παράνυμφε, τὰ τῆς σαρκός μου θανάτωσον.

Ὠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Νόμοι αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου, καὶ νικητὴς, γεγονὼς ἀπείληφας, τὰ βραβεῖα τὰ οὐράνια.

Ἀλλήλοις συνδεδεμένοι τῇ πίστει, προσδεδεμένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι λίσιν τοῦ σκιώνους, οἷα στερροὶ, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Ἵπποις προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέντες γνώμῃ, τοῦ δικάζοντος βεβαιοτάτῃ, οἱ εὐκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα φύσεως Παρθένε, τὸν νομοδότην τίκτεις, ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν φύσιν ἡμῶν. ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἁμαρτίαις συντριβόμενον.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκήσεως ἤδη προσφωνοῦσα, ὡς νοητὰ, ἐφελκύσω στρουθία, ἱερωτάτων γυναίων συνάθροισιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδρᾶσα Ματρῶνα ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μετὰ φιλοσοφίας κρατοῦσα, καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη Ὁσία, τῆς δὲ ψυχῆς, τὸ τερπνότατον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ εὐτρεπίζουσα, ὡραία τε καὶ εὐπρεπὴς, ἐγνωρίσθης Ματρῶνα θεόσοφε.

Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθησας ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρηστότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχθροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντος. Θεοτοκίον.

Ἐδουλοῦτο ἁμαρτίᾳ ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηρᾶς, Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἁπάντων Δεσπότην κυήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους Παράνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
„αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις.
„ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ
„ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέο-
„μαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀ-
„νάγαγε.

Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἐν μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα, προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως ἐθεράπευσας, δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας καλῶς, τῆς σῆς ὁσίας φιλάνθρωπε. ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα, καὶ ποθήσασα μόνον σὲ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα, καὶ τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, Ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου.

Στ.

Digitized by Google

Στίχ. Ἵπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων.
Ἔχεις συνιππάζοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Πορφύριος καὶ Ὀνησιφόροις, διωγμοῦ καταλαβόντος, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί. καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἑδραῖοι καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, Οὐρανοῦ τε καὶ γῆς Ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐνοπτριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθέων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκεῖνοι, ἰδόντες τοὺς Ἁγίους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήφθησαν. καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν, καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχινοῖς τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν Κώμῃ Παγκεανῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Στ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,
Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.
Τῇ δ' ἐνάτῃ τύμβοιο Ματρῶναν δέξατο χώρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς, δεκαπέντε ἐτῶν οὖσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. τὸν δὲ ἀσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικὶ, τοὔνομα Σωσάννῃ. αὐτὴ δὲ παραγίνεται, ἀνδρικὴν στολὴν ὑποδύσασα, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς Μοναχοῖς. Τοῦ δὲ Ὁσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαθόντος τὰ κατ' αὐτὴν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμέσῃ τῇ Πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν. κἀκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνει. ἔπειτα εἰς τὸ Σίναιον Ὄρος. εἶτα εἰς Βηρυτὸν, ἔνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ, ὕδωρ διανέγκεν. Ὑποστᾶσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκτιμος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὖθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὖθις τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν λέγεται αὐτῆς, τὸ Ματρώνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδὸν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον διεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα Παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίστῃ Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μεθύμνης, τὸν βίον Μοναχή. ἐκ παιδόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον διέδραμε Κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπαζομένη ἀδελφήν. Ταύτῃ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιδραμόντες Κρῆτες, ὧν ἡγεῖτο ὁ Νησυριος ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγχωρίους ἐκείνους κἀκείνην συνέλαβον. Ἔνθεν οὖν προσώρμισαν τῇ Νήσῳ ταύτῃ, καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μείνασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσωνι πολλῷ προσπαλαίσασα,

Digitized by Google

σασα, θέρμοις, καὶ λαχανοῖς ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, (ᾧ καὶ ἔζη) καὶ τῇ Παναγνῳ Θεοτόκῳ. Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατά τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις θηράσας θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐν τινι τῆς Θεοτόκου Ναῷ ἱστορίας χάριν. ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος. Καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀναπαύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἁγίας τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἱστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβὰς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στῆθι ἄνθρωπε, καὶ μὴ πλησιάσῃς. αἰσχύνομαι γὰρ γυνὴ οὖσα θεαθῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγεὶς καὶ τρόμῳ ληφθεὶς, ἐβούλετο φυγεῖν. ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα, τίς, καὶ πόθεν εἴη. Ἡ δὲ, ῥίψον, ἔφη, χιτώνιον δέομαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν ταχέως ἐποίησεν. ἡ δὲ ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλετο, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγέτῃ. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνθρωπον. ἡ θρὶξ λευκὴ, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρματι μόνῳ συνέχουσα τὴν τῶν ὀστῶν ἁρμονίαν, τὸ δὲ ὅλον, σκιὰ ἦν. Ἐξειποῦσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγέτην δι' Ἱερέως κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι. Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε σὺν Ἱερεῖ καὶ φέροντι τὰ θεῖα μυστήρια, αὕτη ἐπιδεξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηράσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν. καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατὸν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δεηθεὶς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ καὶ κειμένην εὗρεν αὐτὴν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.
Σωπάτρα Πατρὸς Πράγματός τε καὶ Λόγου,
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Ἡ Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ Βασιλέως, γονέων ἀσεβῶν καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων. Ἐπ' ἁπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Θείῳ δὲ πυρπολουμένη ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρᾳ τῇ τοῦ Μαυρικίου θυγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Θεοτόκου ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρύβεσθαι οὐ δύναται, ἱκέτευσεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύλακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν Βασιλείαν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰτησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ Βασιλέως τόπον τινὰ ἐπιτήδειον, καὶ δειμαμένη οἶκον ἀσκητήριον, ἐκεῖσε ἅμα τῇ Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διῆγε. Πολλαὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλείστοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρχεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν, ἥτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρὶ, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Στ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,

Οἱ

Digitized by Google

Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλανῶνται.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην. Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ θύοντας, παρῄνεσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ εὑρίσκει δοῦλον Θεοῦ Ἀναχωρητὴν ὀνόματι Τιμόθεον, καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὑρὼν αὐτοὺς ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα. Εἶτα κρατηθεὶς καὶ τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ δεηθεὶς τοῦ Ὁσίου Ἐπισκόπου λαβεῖν ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ συγχωρῖται αὐτοῦ, νυκτὸς ἐπελθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαύρα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα τμηθεῖσα ξίφει.
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ κολοβός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,
Ὃς κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἑλλάδιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενέστατης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους, ὑποδεικνύων ὡμολόγησας, τυράννων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων, τῷ σῷ Δεσπότῃ ὡς ὑπήκοος, οἰκέτης συνήθλησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμμάκαρ.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα, τῆς ἀθεΐας κατασβέσαντες, βοᾶτε πανεύφημοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιωθῆτε τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον, θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τῇ μονῇ τοῦ Ἡλίου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σὺν τῷ Πατρὶ ὑμνοῦσι, τίκτεις, βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρθένε τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὥσπερ τρυγὼν ὡραιοτάτη, διετήρησας Θεῷ τὴν σωφροσύνην, ἀτεκνίαν πολλῶν στειρώσει μακαρία, ὡς ἀληθῶς πληθύνασα, διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλείψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν, κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχουσα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος. Θεοτοκίον.

Λύουσα Εὔας τὴν κατάραν, παναμώμητε ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσύμετον καρδίαν, μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη, τῆς ἀγνωσίας ἀθληταί, πιστῶν δὲ κατηρδεύθη, πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή, ἀναθάλλουσα Θεογνωσίας.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὅρμῳ, θείας Βασιλείας Οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἄνθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσαναπτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες, ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐφώτισαν τὴν Οἰκουμένην.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, κόρη τοῦ βίου εὑρηκώς, ἠράσθη σου τοῦ κάλλους, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθείς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Ἄλλος. Νικηταὶ Τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελῳδοῦντα πάνσεμνε χορὸν Παρθένων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων, ὄμβροι θείᾳ χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα, θολεροὺς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτώντων πάντοτε ἀρδεύουσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὸν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ. τὸν τὴν Εὔαν πάλαι τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγχῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὥς φησιν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον ᾅδου κοιλίας, εὐσεβῶς βοῶντας. ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χά-
„ ριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν
„ σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, παῖδες ἐβόων·
„ εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
„ καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴσχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες, οἱ στύλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ὡς ἅρμα τοῦ Λόγου ἱερόν, γενομένοις τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς μύσταν, οὐράνιον ἔφθασατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκεανῶν, περίδοξος νῦν κατέχει κώμη Μάρτυρες, θείους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστήματα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγής, Πορφύριε Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναιόφρον, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε. Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται ὡς νυμφίος παναμώμητε, θείων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡς θεία σὺ περιστερά, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξιν, Ματρῶνα ἔνδοξε, ἀνεκουφίσθης καὶ νῦν κατέπαυσας, ἔνθα Ὁσίων οἱ χοροί, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικός, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον ἥλιον, τὴν καυστικήν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὥδευσας Σεμνή, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, Δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ἡ θεία μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον Ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα. Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσί, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χειρός με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμήν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον
„ Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψι-
„ στος ἑκών, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος,
„ Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄν-

„ θρω-

Digitized by Google

„ θρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον
„ οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαπος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅλον ὑψώσασα τὸν νοῦν σου, τῆς σχέσεως τῶν γηΐνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὥδευσας τρίβον θεόφρων, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος. διὸ ἡμῶν ὑπεράσχου. Θτ. Ὅμοιον.

Ἱερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρθένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα. διό σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στιχ. π̈. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ κατὰ τὸ σύνηθες. Ἰστέον, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ἀναγινώσκεται ὁ βίος αὐτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στιχ. ς'. καὶ ψάλλομεν π̈. προσόμοια. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθὰ, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐξωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἱλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα, σὺν τούτοις Ἔραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι. ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ Μάρτυρος. Ὅμοια.

Ὀρέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἣν στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι. ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου σοφὲ, πλάνην κατενέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ πιστῶν κατηύθυνας, καρδίας βλαστανούσας ἀσέβειαν. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, Ὀρέστα ἔνδοξε. Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἁγνὴ, χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου Θεόφυτον. χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, Παναγία Ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἐδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύω.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεηγόρους Μαθητὰς ὕμνῳ συντόμως.

Ἰωσήφ.

Digitized by Google

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἔσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὤφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότως μένοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ηὔγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἔραστος καὶ Τέρτιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορίᾳ Παρθένε ἀνέπλασας. Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς Ὀρέστα Μάρτυς ἄθλους αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον σκότους, καὶ δαιμόνων ἀπάλλαξον.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν ἀκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς πανάριστε.

Ὑπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα. Θεοτοκίον.

Ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρώτατον Σκήνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητόν, προσφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ Υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν Οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Οἰκήσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο. ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἐδείμασθε. Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως.

Ἐνθέμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, παμμάκαρ ᾔσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσωμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγεν εὐσεβείας, Μάρτυς πολύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὑψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοίᾳ, κατέρραξας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ, ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὀρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἀνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, τὸν Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον. διὸ σοι κράζομεν· ὡς οὐκ ἔστιν Ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
„ πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου,
„ ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλ-
„ λειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
„ καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κά-

Digitized by Google

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Ἕτερον, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε. στέφος ἀνεπλέξω δέ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Ἁγίας Τριάδος. ἣν ἐκδυσώπει σώζεσθαι ἡμᾶς, Μάρτυς Ὀρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναμώμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι ἀστηρίκτοις γενόμενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις διδαχαῖς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπά, καὶ ἀφανίᾳ δεδώκατε, θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς μακρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτούς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφανεῖς, τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Τιμείσθω ἐν θείοις Ὀλυμπᾶς μελῳδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἁπάντων Παναμώμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθέν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς. Θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἑνούμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συῤῥεύσαντες, βασάνων οἱ χείμαῤῥοι, Μάρτυς Ὀρέστα μακάριε. πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ῥημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φθέγγει ὁ Τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν καταικίζων σε, Υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ἐνεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θείᾳ χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεμνόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε πανοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἄλλοτε, Ἀββακοὺμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἄνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ Σοφία τοῦ Πατρὸς ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα, Διδασκάλους εἰς τὸν Κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες πάνσοφοι ἄγκιστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Τιμήσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἔραστον, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, τοὺς Χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Παναμώμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρωπον, Θεοτόκε Δέσποινα. διό σε λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας ἀνθεμεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγάζων Ὀρέστα ἔνδοξε· ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμψας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὀρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτους καταικιζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων, μίαν Οὐσίαν, μίαν Κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπ' ἐνδύσει τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ μυχῶν τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς ἀσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας, θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαιώσατε Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεϊκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄλλον Οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξάζομεν τὸν Ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλαντα, καὶ τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξαντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ῥαντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λύθρον ἐμαγὲς ἐπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, Μάρτυς ἀμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀπροσδέκτοις καὶ θείαις πρεσβείαις σου.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας, δυσμενῶν παρατάξεις πανόλβιε.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς προσκείμενον, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκ. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πολύθεον σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν. ὅθεν εὕρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων, αἰωνίζουσαν, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λαβόντες Ἀπόστολοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

Στ. Ἀθλητικῶν Ὀρέστα σῶν ἱππασμάτων.
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.
Ἀγρίῳ ἀμφεδέθη δεκάτῃ ἐν ἵππῳ Ὀρέστης.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Τυάνων, χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου Ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα

τῶν

Digitized by Google

τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποσπασθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων. τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου. καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἥλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγάλους. καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ μετὰ ἁλύσεων ἐλαυνομένῳ βίᾳ πολλῇ, καὶ ἑλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ τῆς Πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου, τοῦ ἐν Συμβόλοις. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν. καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου.

Στίχ. Πεντάδα Μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. καὶ ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς, καὶ Ῥοδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ Πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὗτινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. καὶ πολλὰ ἔστιν εὑρεῖν, πολλαχοῦ τὸν Ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ Ἐπιστολῇ ὁ Μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγονὼς, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κούαρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στί. Βίου διαστὰς, οὐ βραχύς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο Μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ Πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ στρατευθῆναι τῷ ἐκεῖσε Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντος, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινὴ καὶ φοβερά. καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ζῶν καὶ ἀσκήσει ἐξιλεούμενος τὸν Θεὸν, ὑπέρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν Πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινὰς, γέγονε Μοναχός. καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ Προφήτης Δανιὴλ τὰς ὀπτασίας ἑώρακεν, ἀξιοῦται τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου Ἐπισκόπου Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας· εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν. Ἤδη δὲ τριμηναίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς Πόλεως αὐτοῦ ἐξ ἁμαρτίας τινὸς, θυμῷ περιπεσόντων Βασιλικῷ, τὴν μὲν Πόλιν ὁ Βασιλεὺς, στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον Μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μοναχόν τινα σπήλαιον οἰκοῦντα, καὶ ἰδὼν Δράκοντα φοβερὸν εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πηχῶν ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν· ἔφθασε Δράκον ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου. καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σφραγῖδα δεξάμενος, καὶ φυσηθεὶς διεῤῥάγη. ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ᾠ-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Παμμώμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρωπον, Θεοτόκε Δέσποινα. διό σε λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸν μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Ῥοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας ἀνθεμεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγάζων Ὀρέστα ἔνδοξε· ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμψας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαῖς Ὀρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδροτάτους καταικιζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν Οὐσίαν, μίαν Κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπ' ἐνδύσει τῆς ἀνθρωπίνης, γεγενημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ μυχῶν τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς ἀσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας, θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολύθεον ἐξηράνατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνόνταινοντας τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεϊκαῖς, φωτοχυσίαις κατοφαδρυνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄλλον Οὐρανὸν τοῦ πρώτου Δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὲ δοξάζομεν τὸν Ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλαντα, καὶ τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξαντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ῥαντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λύθρον ἐναγὲς ἐπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε, Μάρτυς ἀμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀπροσδέκτοις καὶ θείαις πρεσβείαις σου.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας, δυσμενῶν παρατάξεις πανόλβιε.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον, καὶ ἡδοναῖς προσκείμενον, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκ. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πολύθεον σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν. ὅθεν εὕρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων, αἰωνίζουσαν, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λαβόντες Ἀπόστολοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

Στ. Ἀθλητικῶν Ὀρέστα σῶν ἱππασμάτων.

Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Ἀγρίῳ ἀμφεδέθη δεκάτῃ ἐν ἵππῳ Ὀρέστης.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Τυάνων, χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου Ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς τοσοῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα

τῶν

Digitized by Google

τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποσπασθῆναι, καὶ ἀφαιρεῖσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων. τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου. καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἥλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγάλους. καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ μετὰ ἁλύσεων ἐλαυνομένῳ βίᾳ πολλῇ, καὶ ἑλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ τῆς Πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου, τοῦ ἐν Συμβόλοις. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν. καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου.

Στίχ. Πεντάδα Μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. καὶ ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς, καὶ Ῥοδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ Πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὗτινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. καὶ πολλὰ ἐπὶ ἀρετὴν, πολλαχοῦ τὸν Ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ Ἐπιστολῇ ὁ Μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγονὼς, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κούαρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στ. Βίου διαστὰς, οὗ βραχύς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο Μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ Πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ στρατευθῆναι τῷ ἐκεῖσε Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντος, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινὴ καὶ φοβερά. καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ζῶν καὶ ἀσκήσει ἐξιλεούμενος τὸν Θεὸν, ὑπέρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν Πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινὰς, γέγονε Μοναχός. καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ Προφήτης Δανιὴλ τὰς ὀπτασίας ἑώρακεν, ἀξιοῦται τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου Ἐπισκόπου Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας· εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν. Ἤδη δὲ τριμηναίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς Πόλεως αὐτοῦ ἐξ ἁμαρτίας τινὸς, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῷ, τὴν μὲν Πόλιν ὁ Βασιλεὺς, στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον Μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μοναχόν τινα σπήλαιον οἰκοῦντα, καὶ ἰδὼν Δράκοντα φοβερὸν εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πηχῶν ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν· ἔφθασε Δράκον ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου. καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σφραγῖδα δεξάμενος, καὶ φυσηθεὶς διεῤῥάγη. ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ φ-

Digitized by Google

κοδόμησεν Ἐκκλησίαν εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε ἱκανὸν διαβιβάσας, ἐν τὴν Κτησιφῶντα Πόλιν ἀφίκετο. ἐν ᾗ καὶ σύνοδον εὑρὼν Ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι᾽ ὃν καὶ ἡ Σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ ἐξευτελίζοντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος φησί, μένων, ἀλαζονείᾳ γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ᾽ ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ Οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν Πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν Πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἄρχων τῆς Πόλεως χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ, ἐπὶ χρόνοις δυσὶ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας, ἱκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν, εὐχῆς μεταδοῦναι, καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήγγειλε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλεὶς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· ἄπελθε, φησὶν, εἰπὲ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλῃ τῇ φωνῇ. Τάδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελὴς, ἀποβάλλου πᾶσαν περιεχοῦσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἐλθὲ τοῖς ποσί σου περιπατῶν καὶ ὄψομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναῤῥωσθεὶς καὶ ἐνδυναμωθεὶς, ὡς μηδ᾽ ὅ, τιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον οἰκείοις βαδίζων ποσίν. οὗ τοῖς τιμίοις ἑαυτὸν προσρίψας ἴχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλόμενος, ἐκυλινδοῦτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος οὐκ ὀλίγους, καὶ γυναῖκα κλινήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνέστησεν ὑγιῆ, καὶ ἀδίκως τινὰ παρ᾽ ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι᾽ ὅρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου παρ᾽ οὐδὲν θέμενον, διὰ προσβολῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος ἔχειν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγων τῆς Πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι, καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. ἀλλ᾽ ὁ Βασιλίσκος τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον, καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητὴς ἔτι ἐμπνέων, ἐπειδὴ συνεφωνήσατέ φησιν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὔριον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύω Μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύω βωμοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἑξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς εἰς θήραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόῤῥημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὑρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ᾽ αὐτῆς. αἱ δὲ ὡς ῥοίζῳ τινὶ κατ᾽ αὐτῆς ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀποῤῥήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χρι-

στοῦ

Digitized by Google

ςοῦ Μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιςῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον ϗ ἀΐδιον ζῶσι ζωήν.

Στίχ. Εἰς τὸν αὐτόν.

Μίλος ὁ Ἐπίσκοπος σὺν Μύςαις δύω,
Τριπλοῦν ἔλαβε τὸν θρόνον ἐν τῷ Πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλιοπίου, Νίρα, ϗ Ὡρίωνος.

Στίχ. Ξίφει τράχηλον ὦ Καλλιόπιε κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.
Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου Νίρα,
Θείου κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους,
Κἂν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὡρίων,
Εἰς οὐρανοὺς ζῇ ϗ μετὰ πότμον πάλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, ϗ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Σὲ ἱερόν, οἰκονόμον Ἔραςε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριςοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, γράφων ἀνεκήρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόςολος, μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ϗ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῇ, πειρασμῶν ϗ θλίψεων, ϗ διωγμῶν δοκιμασθείς, ϗ τοῖς ςίγμασι τοῦ Χριςοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἔραςε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ϗ ὑπερένδοξος.

Νόμου καιροῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγγελεὺς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφιςῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ϗ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Ὃν τοῦ Πατρός, Λόγον συναΐδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας ϗ σαρκί, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ϗ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων κρουνοῖς, ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, ὄμβροις θαυμάτων ἀξιάγαςε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίζεις βοῶντας, ϗ πιςῶς ἀναμέλποντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγείαν πᾶσαν ἄφεσιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδείκνυται, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ὀρέςα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· ἣν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεὶς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφὲ διὰ βασάνων, ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, ϗ ὠμοτάτως συρόμενος. ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, ϗ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελεώτερον σαυτόν, Μάρτυς συνέδησας. Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Θεός, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἁγνὴ βροτείαν, ϗ σὰρξ ὡράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους. ὃν ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Οἱ ἀῤῥαγεῖς πύργοι τοῦ Χριςοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατεςρέψατε δυσσεβείας, τείχη ἅπαντας πιςοί, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τῷ θεμελίῳ Χριςοῦ τῆς Ἐκκλησίας. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὤφθητε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, παμμακάριςοι πιςῶν. δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ϗ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, Σταυρῷ προσηλωθείς, ἅμα τῷ Ῥοδίωνι διὰ ξίφους, Νέρωνος προςάξει ἀνόμου βασιλέως, ϗ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις. Θεοτοκίον.

Στάμνος πάλαι φέρουσαν Ἁγνή, ἐτύπου σε τὸ Μάννα. Χριςὸν γὰρ τὸν γλυκασμόν, ἡμῶν ἐβάςασας σεμνή, ϗ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαίροντα, πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὑπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὲ ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὀρέστα καὶ φθειρομένης σαρκὸς, οὐδόλως ἐφείσω παμόλβιε. ὅθεν τὰς βασάνους ὑπέμεινας γενναίως.

Ἐν τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ λύκος πονηρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερὸν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἄνω, Δεσποτικῆς τραπέζης.

Ἅρμα τοῦ Λόγου γενόμενος, ἐποχούμενον αὐτὸν εἶχες παμμάκαρ. ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾷ, συρμῷ τε βιαίῳ διεπεράσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἔφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῷ, τοῦ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων „τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν „φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, „ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἴσον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τὸν Δεσπότην λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὥσπερ Οὐρανοὶ κατάστεροι, θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας Υἱοὺς ἀναδείξαντες, τοὺς πάλαι δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στῖφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ πάλαι παραπεμψάμενοι, Ἔθνη καὶ Λαοὺς, δῆμον Θεῷ τε προσήξατε, σεσωσμένα πλήθη ἑνούμενοι, Δυνάμεων αὔλων, πανάκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ἤρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίων καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἔραστος ὁ ἱερώτατος. καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου Παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκὼς τοὺς τυράννους, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὁπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτὸς, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὀρέστα παμμακάριστε.

Ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις παμμάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρὶ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριὰς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς, σὺν τούτοις δεήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὀρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, Παμάχραντε Παρθένε δυσωπῶ, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥῦσαί με πυρὸς, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ „σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν „Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σω„ματούμενον Θεὸν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, „ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἔραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Digitized by Google

λοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Καὶ τὰ λοιπά.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτόν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας. σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι᾽ ὧν πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρίν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς τοῦτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα. ὢ συντομώτατα, ἀτενίζων Ἅγιε, τὰ τῆς σαρκός, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ πανοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ Κόσμου ἀχλύν, καὶ στρατείαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶντε συνέδρια, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογίᾳ συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεόδωρε, καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς χριστομίμητος, διδασκαλίας ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς, ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλὴς τοῦ Πνεύματος, ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον, στύλον ἑδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ Κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτούς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Digitized by Google

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς θυμβροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τοῦ σωτήριον, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρά τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, καὶ ἀπηνείᾳ δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμενος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ σε, Στεφανὶς πολύαθλε. ἑκουσίως γὰρ, σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναιότητι, προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρατῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας, τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν Κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Τροπάριον τῶν Ἁγίων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων εἷς, καὶ τοῦ Ὁσίου εἷς.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Τιμῶ σε Μάρτυς Μηνᾶ πίστεως λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ ὕψους μοι, φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν, θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ Πάθος μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων ἀοίδιμε, Θεὸν ὁρᾷν ὑβριζόμενον, ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος, καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων οὓς ἤνυσας, γνώμης στεῤῥότητι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὡς βάτος βαστάσασα, οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ, καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ᾄσμασι τοῖς δε γεραίρω.

Ποίημα καὶ οὗτος Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὁλολαμπὴς στῦλος, Πάτερ, ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεοπ-

θεσπέσιε, πρὸς τὴν γῆν θεόφρονας, ἐπαγγελίας τοὺς ἀποδόντας, μύστα τῶν ἀῤῥήτων Θεόδωρε.

Ὁλοχερῶς ταῖς ἀψευδέσι μαθήσεσι, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὤφθης, ζωηφόρον νεκρώσιν, ἐνδεδυμένος Ὅσιε, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας, Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκὼς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς τῶν τυράννων ὁρμὰς, νεανικῶς μάκαρ, πάσας ἐξεφαύλισας, ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεόδωρε, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένῃ διανοίᾳ πάνσοφε, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητα, λάμψας ἀμφοτέρωθεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς Κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μητέρα Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Δεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὠμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Ἐνατενίζων, νοερῶς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Ὃν οὐ πυλῶν μεμυημένος ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρᾷ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ τῇ πανοπλίᾳ, τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος. ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσευμένος, τὰς βεβήλους διδαχὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις πάνσοφε. τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Ἐν θεωρίαις πρακτικὸς, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχρημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητὴς διδακτικὸς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξος, ὀρθοδοξίας στύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ συναΐδιος Πατρὶ, καὶ Πνεύματι Θεὸς Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχην, καθ᾽ ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σοῦ ἁγνὴ συνέλαβεν, Ἁγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομῆτορ εὑράμενος.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανοὺς
„ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
„ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐν-
„τολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σοῦ,
„Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μοναστικὸν, ἰσάγγελον τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ γέγονας Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον Κοντάκ. τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ:

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ Φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος, καὶ μοναζόντων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ᾀσμάτων, ἡ θεόφθογγος κιθάρα τοῦ Παρακλήτου, ὁ Θεόδωρος ὁ πύργος τῆς εὐσεβείας, καὶ ἀκουέτω, χαίροις Πάτερ Θεόδωρε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἐκ Θεοῦ ἐδωρήθης ἡμῖν τοῖς γηΐνοις θεοφόρε· ταῖς εἰσηγήσεσι ταῖς σαῖς, οὐρανόφρονες οἱ θνητοὶ δεικνύμεθα. διό σοι κραυγάζομεν τὰ τέκνα σου, πιστῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ Τριὰς προσκυνεῖται.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ Θεὸς ἀνυμνεῖται.

Χαῖ-

Digitized by Google

Χαῖρε μοναζόντων κανὼν ὁ εὐθύτατος.
Χαῖρε ἀμομήτης ἐλέγχων στερρότατα.
Χαῖρε ὕψος ταπεινώσεως δυσαμάβατον πολλοῖς,
Χαῖρε βάθος διακρίσεως, ὃ δυσεύρετον πολλοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ἐγένου τοῦ Θεοῦ θεῖος θύτης.
Χαῖρε, ὅτι προσάγεις τῷ Θεῷ σεσωσμένους.
Χαῖρε Θεοῦ Μαρτύρων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε σεπτῶν Ὁσίων συνόμιλε.
Χαῖρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.
Χαῖρε, δι' οὗ οἱ πιστοὶ βεβαιοῦνται.
Χαίροις Πάτερ Θεόδωρε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος Πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῷ, κρατουμένη θεόφρων, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόμως ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἑορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, Πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχει θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥαντισμῷ σου τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες, τῆς πολυθείας, φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δέ, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Ἣν ἐν ξύλῳ ἁμαρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυροῦ τὸν Ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος. τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομείνας, προξενοῦντάς σοι, ἀπολαύσεις τὰς ἐν Οὐρανοῖς γενναιότατε.

Ὑπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, Ἀθλητὰ πεῖραν ἔλαβες. ὁ γὰρ θεῖος ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ οὐκ ἐποίει, ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι πρὸς αἰκισμοὺς ἀγαλλόμενον. Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι, γνωριζόμενον θεοπρεπῶς ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι Κόσμῳ φερώνυμον, ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇδε μάκαρ Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ὡς τῆς στερρᾶς, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως, ἡ τυράννων, θράσος κατεπάτησας, δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα. κατέλαβες θεόφρων, ἀσωμάτοις συμψάλλων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ῥῆμα Θεοῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανώτατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμοὺς, βρύει δαψιλῶς. οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευστε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Στ.

Ὅλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῳ, Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικὸς

Digitized by Google

τρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν Κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου ἤστραψας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν ἀθεΐαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ἠφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στερρᾷ σου ὑπομονῇ, οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτής, παλαιᾶς κατάρας με, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομῆτορ Ἄχραντε, ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχήν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θῦμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσία γενόμενος.

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσσῃ, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς Σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν σὴν τιμῶντας πανευκλεῆ καὶ θείαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Ἀνεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ κατοικήσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανήγαγεν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνάλγητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάκεσιν. ἡ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων Τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοίδιμε, ἑαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ἱδρῶτοις σου, τῶν ἀγώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων, σεαυτὸν δὲ ναὸν ᾠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε. Θεοτοκ.

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κυήσασα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωήν, Θεόδωρε μάκαρ ἴθυνας, δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀνδρείᾳ φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἡρμόσω, σεαυτῷ Θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου, ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, αἱρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνης σαφῶς. ὡς φοῖνιξ γὰρ ἤνθησας, παμμάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γὰρ αἱ
„ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
„ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
„ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκ. Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, τῆς ἐπιγείου, καὶ ἄφθαρτον ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος. Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει εὐθυμηδείας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων,

καὶ

Digitized by Google

κατὰ παθῶν ἀνδρείαν, καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηκούσῃ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελεωτέραν, Μηνᾶ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν. τούτων δὲ δοτὴρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ.

ἄλ. Αἴγυπτος ὄντως, εἰ τέκῃ, τίκτει μέγα.
Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.
Μηνᾶς ἑνδεκάτῃ ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τοῖς Νουμέροις, τοῖς λεγομένοις Ῥουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκῳ Ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαείῳ Φρυγίας Σαλουταρίας. Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾷν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νηστείαις ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. Ἱκανῶς δὲ γυμνώσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε. Καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθεὶς, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς, καὶ καυστῆρσι προσομιλήσας πυρὸς, καὶ τριβόλοις ἐν τῷ ἀφειδῶς ἕλκεσθαι ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτὲ δέ τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ τούτου προσεύξασθαι, ἐδέχθη παρά τινος εἰς μονήν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φέρειν χρυσὸν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς, φονείᾳ χειρὶ τοῦτον ἐπέθετο. Καὶ μεληδὸν κατακόψας, εἰς σπυρίδα ἐνέβαλε, καὶ ἀπηώρησε, τὴν ἕω ἐκδεχόμενος. καὶ ἦν λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε καὶ ποῦ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατακρύψαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔφιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανεὶς, περὶ τοῦ ἐκεῖσε καταλύσαντος ἠρεύνα ξένου. Τοῦ δὲ φονέως μηδὲν γινώσκειν διαβεβαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβὰς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ὅτι τοῦτο φησίν; Ὁ δὲ ὥσπερ ἔκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου πτῶμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπών· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, καὶ καταμονήσας ὅσα καὶ οἷα ἔπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν ἐδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονέως λαβὼν, δοὺς αὐτῷ ἔφη· τὴν ὁδόν σου πορεύου. τὸν δὲ φονέα ἐπιστραφεὶς, τύψας ὡς εἰκὸς, καὶ κατηχήσας, προσέτι καὶ τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὖθις ἐπιβὰς, ἀπέπτη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἕτερος δέ τις Δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἁγίῳ ἐπαγγειλάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἑνὶ, τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἁγίου ἐδείκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μηδ' ὁπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τοῦτον προσήρμοσε. Τοίνυν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ τοῦ πλοὸς τὴν πορείαν ποιούμενος, καὶ ἐν τῇ μηνὶ τοῦ δείπνου διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατιθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου Δίσκῳ, ἀνυποστόλως ἤσθιε. Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δοῦλος, λαβὼν τὸν Δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβύθιζεν. Ὑποσυρεὶς δ' ὁ Δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς αὐτὶς εἴπῃ, ἐν

τῇ θαλάσσῃ ἐῤῥίφη. Ὁ γὰρ δοῦλος σύντρομος γενόμενος, καὶ δειλίᾳ καὶ φόβῳ συσχεθεὶς, ἔτι δὲ καὶ καταναρκωθεὶς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεεινολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ, ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ Ἁγίου Δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δοῦλον. ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι ἐὰν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὑρήσω, δίδωμι τῷ θεράποντί σου Μηνᾷ καὶ τοῦτον τὸν Δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον, καραδοκῶν, καὶ ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἴπως δυνηθείη θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δοῦλον ἐρχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ ἔφριξε, καὶ κράξας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δοῦλον κατέχοντα τὸν Δίσκον, ἐξέστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυνθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δοῦλος λέγων· ὅτι ἅμα τῷ ἀποῤῥιφῆναί με ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀνὴρ εὐειδὴς μεθ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὥδευσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς καὶ σήμερον μέχρι τοῦ ὧδε.

Ἄλλα καὶ Γυνή τις ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μῖξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν αἰτησαμένη, οὐ παρεῖδεν αὐτήν. ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγματίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δήσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περικοπὴν τῆς αἰσχρᾶς μίξεως ἐγεγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἕλκων κατὰ γῆς, ἄχρις οὗ τὸν τοῦ Ἁγίου Ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἔστη. Αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ πικρὰ ἐπιχρεμετίσας, ἱκανοὺς ἐξήγαγε πρὸς θεωρίαν. Ἑορτῆς γὰρ ἀγομένης, πλῆθος λαοῦ ἐκεῖσε συνέτρεχον. Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθὼς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλασιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπιπλεῖον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριώτερόν τι ὑποσταίη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνερυθριάστως, ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἀνόμημα. Καὶ εὐθέως ὁ ἵππος παυσάμενος, ἔστη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι.

Καὶ χωλοῦ ποτε, καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμενόντων ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου μεθ' ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μέσης νυκτὸς πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος καί φησι τῷ χωλῷ· Ἄπελθε ἔτι ἠρεμίας οὔσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτὸ, ἐκείνη πτοηθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χωλοῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χωλὸς αἰδεσθεὶς, εὐθέως ἀνέστη φυγῇ μέλλων χρήσασθαι. Καὶ ἐπιγνόντες ἀμφότεροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυματοποιΐαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δέ τις ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν. Τούτῳ ποτὲ παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν. Ἐλθὼν γὰρ ὁ Ἑβραῖος, καὶ ζητήσας κατὰ τὸ εἰωθὸς, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων· μηδὲν παρακατατέθηκάς μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ὧν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ Ἑβραῖος ἀπροσδοκήτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν, ἑτέρου μὴ βλέποντος, ὅρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον. καὶ ἐζήτει διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν ὡς ἐκ συνθήματος εἰς τὸν Ναὸν

Digitized by Google

γίου Μηνᾶ. Καὶ παραυθὺς ὁ Χριστιανὸς μηδὲν μελήσας, δι᾽ ὅρκου τὴν οἰκείαν ἔμφασιν ἐβεβαίωσεν. Ὡς δὲ τοῦ ὅρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ Ναοῦ ἀμφότεροι τῶν οἰκείων ἵππων ἐπιβάντες, ὁ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος μετὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν, καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακὼν, πικρὸν ἠπείλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. καὶ τέως μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς, διετηρήθη δὲ ἄσινής, μόνου τοῦ ἐγχειρίου αὐτοῦ ἀπολεσθέντος σὺν κλειδίῳ καὶ βουλωτηρίῳ χρυσέῳ ἐνί. εἶθ᾽ οὕτω καὶ αὖθις ἐπιβὰς, ἐπορεύετο συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἑβραίου, συγγάζοντος καὶ ἐκ βάθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἑβραῖος, λέγει πρὸς αὐτόν· ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν, ὦ φίλτατε, ἀποβάντες τῶν ἵππων ἀπολάβωμεν τροφῆς. Καὶ ἀρξαμένων αὐτῶν ἐσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας ὁ Χριστιανὸς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον ἐρῶντα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ, τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειρίῳ. καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη. καὶ τί τοῦτο; πρὸς τὸν δοῦλον φησίν· ὁ δὲ φοβερός τις ἔφιππος, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν Κυρίαν μου ἐλθὼν, καὶ ἐπιδοὺς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειριδίου σου, πρὸς αὐτὴν εἴρηκεν, ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνήρ σου κινδυνεύσῃ. καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο ἦλθον πρὸς σὲ, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ Ἑβραῖος περιχαρὴς γενόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ οὗτος μὲν ἀντιβόλει βαπτισθῆναι, ὡς τοιούτου Θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δὲ συγχώρησιν ᾔτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ Θεῖον παρώργισεν. ἀμφότεροι οὖν λαβόντες καθὼς ᾐτήσαντο, ὁ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπάθειαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος.
Πᾶσαν μακρὰν που καρδίας θεὶς δειλίαν.

Οὗτος ἡγωνήσατο ἐπὶ Ἀντωνίνου Βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ Δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται. Καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται. ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπᾶσι καταφλέγεται, καὶ κονίαν μετ᾽ ὄξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ, φέρει,
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἰσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰλαρίου, Διακόνου ὄντος τοῦ Βικεντίου, κρατηθέντες ἤχθησαν παρὰ τὸ Βῆμα Δατιανοῦ τοῦ Ἄρχοντος. Ὃς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθεὶς, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξέεσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι. ἐκεῖθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται, καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἔξαρθρος δὲ γενόμενος ὅλος, ῥάβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀπορριφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας, καὶ Ἀγγελικῆς ἀξιοῦται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα
φοινίκων.

Τῶν

Digitized by Google

Τῶν Μαρτύρων ἐνώθησαν ὡς φοίνιξ μέσον.

Αὕτη στρατευομένου τινὸς ὑπάρχουσα γαμετὴ, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτωρα ὑπὲρ ἄνθρωπον πάσχοντα, ἤδη τὸν ἄνδρα ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τοὺς στεφάνους, οὓς ἀμφοτέροις ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο θεασαμένη, τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὡμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοίνιξι βίᾳ καμφθεῖσι προσδεθεῖσα ἀφίεται. Ὧν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλινάντων ὁρμὴν, αὕτη διαιρεῖται, καὶ εἰς δύω μερίζεται τμήματα, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς Θεόδωρε τρισμάκαρ, Βίου μεταστὰς, ὡς βιοὺς εὖ, προσδόκα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Ἐκ παιδόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἑλόμενος, γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀνήχθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς Ἱερωσύνης παρὰ τοῦ Μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηνικαῦτα Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν Ἡγεμονοίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ ποίμνιον αὐτῷ ποίμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομὰς σωτηρίους ποιμαίνων. Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἁγίοις, ὁ μὲν, ἀπωθεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου Υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης, διὰ τὸ τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ᾽ αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐξορίζεται πάλιν ὁ μέγας Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ. Ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν θέματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάστιγας περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. Καὶ αὖθις παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μάστιξιν αἰκίζεται. Κἀκεῖθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεὶς, εἱρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀναθεὶς, τοῖς φίλοις συνὼν, καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν καταξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μιξαιπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἁμαρτίας, καὶ στολὴν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαίωσιν, δεχομένην Μακάριε. ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Μὴ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σου ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ, ἀθεΐα τεφροῦται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη Μηνᾶ παμμάκαρ.

Ἔχων ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου ὃν, εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, κα-

Digitized by Google

καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται. ᾧ νῦν παμμάκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς Θεομάχοις ἀντιταττόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου ἅλατι, διηρτυμένος ὤφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος. ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννῆτορ Ἁγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεὸν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠπτήθη ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἁπτομένης ἐκκοπτόμενος, θῦμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον ὁλοκαυτούμενος, καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἣν Θεὸς ὠσφράνθη, Μάρτυς Θεοῦ θεράπων.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκστάσει πίστεως ὅπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλὰς Ἀθλοφόρε, μέλπων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότου σου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν καθορᾷς θεούμενος, Μάρτυς καὶ μέλπεις αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤικει ἐν γαστρί σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν. βρέφος καθορᾶται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰώνων Ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θεοσεβημένους ἔδειξας, Θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν Ἄχραντον, τιμητικῶς Εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότῃ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, Θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγένησαι, φωστὴρ φαεινότατος, θεοειδὴς διδάσκαλος, τύπος Μοναστῶν, καὶ ἀκριβὴς μονογράφος, διδάσκων ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας συνήγορος, καὶ τῆς ἀδικίας ἀψευδὴς κατήγορος, παμμάκαρ γενόμενος. ἐν Οὐρανοῖς δὲ δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στέφανον, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, καὶ τῷ θυμικῷ δὲ τὴν ἀνδρείαν ἔζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνῃ πάνσοφε, ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, συμφώνως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἁγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ, καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στεῤῥὸν, μακάριε ἐν ᾧ ἀθλήσαν κατεκάλυψε. φέρε τὸ

Digitized by Google

τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ, σὺν Πνεύμασι Μαρτύρων γινόμενον, Μηνᾶ φαιδρᾷ τῇ δόξῃ λαμπόμενον. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος. βλέπεις μοὶ κεκαθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε ἀπολαύεις τῆς θεώσεως. ἔστης τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν, ἐκύησας Θεὸν Λόγον Μητροπάρθενε. ὅθεν κυρίως Θεοτόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττομεν, φωνὴν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, χαῖρε βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ῥοαῖς σὺ τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητὴς, καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλαμπρυνθεὶς, λάμπεις ἑκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς, τῶν θείων ἀνακτόρων, χορῶν τῶν ἐνδοτάτων, περὶ Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Ἁγίως σὺ τὸν [illegible]μον διαδραμὼν, ἐν Ἁγίων ἁγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφὼς, καὶ βασιλείας ἔνδυμα, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν. ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς, καὶ τῆς τοῦ Κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώσας καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ὤφθης ἄριστος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσας ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντὴ, τὰς τῆς Οἰκουμένης ἐσχατιάς· ὡς Ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί. Θεόδωρε διό σε, ὡς θεῖον θεηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς „ κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, „ ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ „ Γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν „ Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ „ ἀνθρώπων, Ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς Οὐρανοὺς Ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰκτίρμων, τὴν Ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βίκτωρ Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στέφανὶς, δι' ὧν σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ τῶν θείων Εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας. διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παναμώμητε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖαι Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἁγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν π. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τετρασυγῆ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν. διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν. οὐ προκείμομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων. οὐ στρατευόμεθα Βασιλεῖ θνη-

Digitized by Google

θνητῷ γηίνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι Βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. Δόξα. Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθών, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς μετ᾽ Ἀγγέλων χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ Οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος. ὅθεν κραυγάζω σοι· τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν στ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα, στιχηρόν. Ἦχος β΄. Δεῦτε φιλάθλοι τὴν τρισαυγῆ. Δόξα. Ἦχος α΄. Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν, οἵαν θέλεις, εἴτε εἰς Ὁσίους, εἴτε εἰς Μάρτυρας. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ διάταξις τοῦ Στουδίτου, καὶ ὁ βίος αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· εἰ μήπως ἐστὶν εἷς Κανὼν τῶν ἀμφοτέρων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου. Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότου. διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἅγιε. τὴν πίστει ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα παμμόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας καὶ ποίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος. ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη Θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε. πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις. τὸν μὲν γὰρ Θεὸν ὁλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον Θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας. διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Ἕτερα στιχ. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἅγιε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ. ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγούμενον δωρεῶν. πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος. κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. προσεκτικὸν συντομώτατον, διδακτικὸν πρακτικώτατον, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν. φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν, νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον. δογ-

Digitized by Google

μάτων, θεοσημάστων ἐπιστήμονα. ἑρμηνευτὴν ἀφυέστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε; ὁμιστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν, παιδευτὴν τῶν μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγὸν, δικαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πεῖρα, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεος σου ἡ ἄσκησις. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, τοὺς συμπαθήτας οἰκτιρμοὺς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητὴς, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστὴρ· δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα. φιλόσπλαγχνῳ γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ἐξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραὰμ τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου προσοίσω; εἰ μὴ δακρύων πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι· ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λῦσον, τῶν παθῶν μου τὰ μέθη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προανάρχου Πατρὸς; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα. Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, τῆς οἰκουμένης, τὸ περίβλεπτον καύχημα τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπὶς, ἐγκρατείας στάθμη, καινῶν ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιΐας τὸ πέλαγος, δότης ὁ ἱλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινώντων τροφεὺς, τῶν δεομένων, παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπονουμένων ἡ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον. ἡ ὀξυτάτη, τῶν πεπτόντων ἀνόρθωσις. Πάτερ ὑπερουράνιε, ἱλέῳ σου ὄμματι, ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρως ἡ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, λειμὼν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιΐας, ποταμὸς ὁ ἀέναος, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν. μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ.

Digitized by Google

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πρὸς, Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Τροπάριον τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τὴν οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων ἀνὰ τέσσαρα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἐλεήμονος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ.

Ἰωσήφ. ᾨδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον.

Τῇ συμπαθείᾳ, τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου Ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δι' αἰῶνος, ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, θοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ τοῦ ἐλέους, δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα φρένα, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου. ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τὰ μετὰ τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄρδει με Νεῖλος γνωστικῇ παγκαρπίᾳ.

Θεοφάνους. ᾨδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρδείαις σου μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα μου λογισμόν, ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ῥημάτων ῥοαῖς σου ὡς ἐκ τῆς Ἐδέμ, παμόλβιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀσινάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν θεοῤῥήμον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει. δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξήνεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής. Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

ᾨδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ κόρη, ἐκ τῶν ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι ἀξιάγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ ἀσυμπάθητος χάρις, προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, συνεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱερὰς θυσίας τε τῷ Παντοκράτορι.

Digitized by Google

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξενίας ἀστέγους συνῆξας, πληρωτὴς προστάξεων, θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἴαμα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρων σου, ὁ λογισμοὺς τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοῖς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπνεύσας, Ἱεραρχὲ, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Ἔβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
„σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
„τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τὰς ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀκρύπτῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων, ἐξισχύσειε Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὅμως ἰδὲ, οὕτως σοι κράζω.

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων.
Χαίροις Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.
Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως,
Χαίροις ἀθανάτων φυτοῦ τὸ γεώργιον.
Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων.
Χαίροις μόνε ἐμπειρότατε θεοσδότου ἑρμηνεύς.
Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργέ.
Χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.
Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τοῦ Πνεύματος.
Χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.
Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα.
Χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.
Χαίροις Πάτερ Παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβὼν, εὐσυμπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε. διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, Ἁγίους ἐπλούτησας. ὅθεν ὁ δοτὴρ σε τοῦ ἐλέους μεγάλως, Θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνε, Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις, θεολογίας ποταμοὺς ἐξηράξω, καταρδεύων καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρὸν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ καθαρᾷ σου Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ ῥυπτικῇ σου ἱκεσίᾳ τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειότητα, παῤῥησίαν ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐ-

Digitized by Google

τὸν, αἰρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥοὴν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· οἴμοι Τέκνον ἐμὸν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον, ὤφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὅσιε, καὶ Ναοῦ θείου κειμήλιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχήν σου καθηγίασεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἁγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατεύοδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Ἐπανάγαγε πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντάξεις σου.

Ἱερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν παμμάκαρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον, νέκρωσιν ἑκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἑαυτὸν νεκρώθης Κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος ἀσυμπάθητος, εἰρηνικὸς γενόμενος, καὶ πεινώντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία, περιβολή τε γυμνητευόντων.

Θείαις μεθέξεσι Πάτερ, κατακαλλυνόμενος, οἷά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, Ἁγνὴ παναμώμητε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἡ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος πάνσοφε, τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντωρ, νοητῆς κατείληφας, ἑνώσει θείᾳ μυούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως, θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμψασαν, τῶν ἀκανθῶν, εὗρών ὁ νυμφίος σε, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσεσι καὶ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον πανόλβιε, μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διαναίας σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω θυσίας, εἰρηνικάς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένῃ καρδίᾳ καὶ πνεύματι, μακάριε τῷ ποιητῇ, Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμψας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινὸν, νέφος ἐξελαύνουσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θάλψασας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτείᾳ φαιδρύνας, Ἱερουργός, ἐχρημάτισας θεῖος, τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων ἐν πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανής, καὶ περίβλεπτος Πάτερ Διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσεγγίσας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς Πάτερ γνόφῳ, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογμάτων τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἱεράσας σεαυτὸν ἑκουσίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα, τῷ Πλαστουργῷ, παρεστάμενος Νεῖλε, καὶ θεωρίᾳ καὶ πράξει κοσμούμενος, μνημόνευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου Μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρί σου σκηνώσει, οἱ Θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν, Παναμώμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐ-
„τῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι
„κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου
„τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰω-
„νᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκ. τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν Οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε. διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὢ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἴδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, Κόρην ὡραίως κεκοσμημένην τὴν Ἐλεημοσύνην, κλάδοις Ἐλαίας ἐν τῇ νυκτί, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἑώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην. ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἀγάγω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ πεισθείς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὢ ἐπώνυμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Ἰωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
Ὢ ποῖα Χριστῷ, νῦν παρεστὼς λαμβάνει.
Ὤχετο ἐκ τεκνῶν δυοκαιδεκάτῃ Ἐλεητής.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἄρχοντος Υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ Πατρός, καὶ παίδων Πατὴρ γεγονώς, ἐπεὶ τὸν βίον ἥτε γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔστρεψε. καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτον Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτησαμένου. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθείς, δίκην πυρσοῦ τῇ Οἰκουμένῃ ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προστιθέντων γνώμῃ κακούργῳ τινῶν, τῷ, Ἅγιος Ἀθάνατος, τό, ὁ σταυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλά, καὶ πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβών, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος. ἀλλὰ καὶ κτίσιν,
Λόγῳ κατάρδει, καὶ θαυμῶν. Νεῖλος μέγας.

Οὗτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαυρικίου, Ἔπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σεμνῇ δὲ

γυ-

Digitized by Google

γυναικὶ συζεύχθεὶς, καὶ δύω τέκνα ἄῤῥεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκὼν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνςαντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς τῆς Αἰγύπτου Μοναςηρίοις κατασκηνῶσαι, μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν, παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ, τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέςησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος τὸ ὄρος μετὰ τοῦ Υἱοῦ κατειληφὼς, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν Υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείςοις αἰχμάλωτον ἔλαβον. ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι Συγγράμματι ἐμφέρεται. Τῆς θείας οὖν καταξιωθεὶς Ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικοὺς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως, καὶ ὠφελείας ἐκθεὶς, δυνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιςολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεὶς πλεῖςα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριςῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Κεῖται δὲ, ὥς φασιν, αὐτὸς, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος μεθ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαςηρίου, ὑπὸ Ἰουςίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στ. Οὐκ ἦν ὁ Κόσμος ἄξιός σε Μαρτῖνε.
Ὃν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς Κόσμον μέγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. καὶ καταςὰς ὑπ' αὐτοῦ Στρατηγὸς, πρὸς τὸν Βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον. καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους ἐκ θείας ἐπιφανείας θάρσος λαβὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίᾳ, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο. καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν Οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιςον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, προσελθὼν αὐτῷ τις προσαίτης, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιόμενος, συμπαθήσας, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀποῤῥήξας, ἐπέδωκεν. ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραςάντα λέγειν· ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐπαμυνῶ σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριςῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας γραφὰς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνςαντίνης τῆς Πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν διακειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριςοῦ χάριτι μεκροὺς ἀναςήσας, καὶ περιςερὰν ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδεομένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταςήσας αὐτήν. καὶ ἕτερα πλεῖςα πεποιηκὼς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀχιά.

Στ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιὰ πρὶν τεθνεὼς ἦν,
Ἱεροβοὰμ Μάρτυς, Υἱὸς ὡς ἦρα.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Σιλὼμ, ἐκ Πόλεως Ἠλεὶ, ὅπου ἦν ἡ Σκηνὴ τὸ παλαιόν. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ, καὶ ἤλεγξε τὸν Ἱεροβοὰμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεῦγος βοῶν πατοῦντα τὸν Ναὸν, καὶ κατὰ τῶν Ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ὅνπερ ἐλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠρήμωσαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκατήνυσαν, καὶ περὶ τοῦ γένος αὐτοῦ, καὶ ἀποθανὼν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς Δρυὸς Σιλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στ. Κλέος κράτιςον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτῖνος,
Εἴληφεν, ὡς ἔλαιον ἐνδεδυμένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ

Digitized by Google

τοῖς Ἰλλυρικοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη. καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀπελθὼν, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς Γαλλιναρίαν τὴν Νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτάνων ἀρκούμενος. Ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίναις Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήστραψεν, ὥστε πρώην μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι, μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχῃ αὐτὸν ἑνὶ περιβολαίῳ σκέπεσθαι, καὶ ῥιγοῦντα θεάσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον ποτὲ, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει, λέγων χρεωστεῖσθαι παρ᾽ αὐτοῦ χρυσίνων σταθμὸν, ἐκεῖνον μὲν ἀνέστησε, τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θεαρέστως, καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανὸν, Νικηφόρον,
Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἤδη τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς. ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανὸς, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαναθὼ δὲ ἡ Παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ δὲ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνὴ, πυρὶ παραδίδοται, καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῷ, ὑπάρξας Ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη Θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσαν ἡδυτάτην, μετημείβετο εἰς δόκιμον χρυσόν σοι. τῇ πλουσίᾳ σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θεράπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμενον Παρθένε. ᾧ μελῳδοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς οὐρανίοις, ὤφθης πολύφορος, καρποὺς ὡραιοτάτους, προσάγων τῷ Δεσπότῃ, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ σὴ παμμάκαρ γλῶσσα, καταράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα, αἱρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πάτερ ἐν γῇ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω θεαμάτων, ἐντετρύφας καὶ ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διό σου τὴν Μητέρα εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεήμων ὤφθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος ἄκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, εὐλογεῖ-

τε

τε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνῃ τε καὶ συμπαθείᾳ, Ἐλεήμων ὅθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλάμψαντας Ἁγίους.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ζῶντος ὤφθης, Παναγία σκήνωμα ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς ἀντεῖχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοκίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγάς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικοὺς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας ὅρμῳ προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἀνέκρουσας κραυγάζων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελῳδοῦντες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδού σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγής σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε, μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ θήκη ἔνθα κεῖται, Πάτερ Ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ Ἅγιον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, Οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον, χορηγητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ῥηγνύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικάς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθηρόν. τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω, μηχανουργίας πανοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χείλη προσπελάσας, ἐξήντλησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ἱερεύσας προθύμως Πάτερ σαυτόν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ πλαστουργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς. οὗ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦντα, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν Κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Ἕτε-

Digitized by Google

Ἕτερον, τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζῶσα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν σ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε Παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν. καὶ γάρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θριαμβεύουσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ΄ καὶ ς΄. Ὁ Ἀπόστολος ὡς σύνηθες Ζήτει εἰς Ἱεράρχα. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν π. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς, τῇ ἐγκρατείᾳ Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἁγνείας, ζήλῳ πρωθείς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Θεία ἐμπνεύσει τοῦ Λόγου, διαδραμὼν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν Κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τῶν πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ Κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφέ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν Οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τέγομας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι᾽ οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε. τῇ ἀσήμῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου. καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκείνων, ὃν ἐπόθησας· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων ποιητήν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι, χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν σ. π. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σάλπιγξ χρυσοειδής, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν Κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βοῶν μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Digitized by Google

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν Μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ Τροπάριον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Λυχνικὸν, ψάλλομεν. τὸ Μακάριος ἀνήρ. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η. καὶ ψάλλομεν στιχ. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα θείας, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 8. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ, καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου. ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγ-

Digitized by Google

στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 14. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. Υἱὸς γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστιν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὕτη διδάσκει. δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν. ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν Λόγῳ σου, καὶ τῇ Σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ Υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 14. Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί. ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με Σοφία. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Πνεῦμα νοερόν, ἅγιον. Ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτήν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνα-

Digitized by Google

δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν. ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανὲς, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναγάθου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας. ὅθεν ἐπεύφρανας, πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριώδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. παῤῥησίαν οὖν εὑράμενος πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἁγιώτατε. Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις, ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν Αἱρέσεων. καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· μετάδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμον χρυσοῦν περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαϊσθεῖσα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν. ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πρᾳέων σου παραινέσεων. καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον, ἑνοῦμαι συμβασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω Κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὢν ἀεὶ λαμπόμενος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε Χρυσόστομε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ῥήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὴν ἤπειρον σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόῤῥυτον ἔχων, τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε. πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσουργὲ τῶν δογμάτων σου, [illegible] βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφ[illegible]έπτης εἰς

Οὐ

Digitized by Google

Οὐρανοὺς. διὸ βοῶμέν σοι, Χρυσοῤῥόα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν Πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικὸν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πάντας συνεγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ᾀσμάτων θεοπρεπῶν, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ εὔδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα. διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι, κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στ. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνὸν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον, ἡ γλῶσσα, ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα. ὁ νοῦς ὁ χρυσόμορφος, χελιδὼν ἡ Χρυσόστομος. Περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα ἀρετῶν ἐν χλωρότητι. ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ νάματα, στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατὴρ, ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια, πενήτων ἡ χορηγία, ἡ τῶν πεινώντων τροφὴ, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος, θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια, ἡ σαφήνεια, τῶν γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, νόμος ὁ πρακτικώτατος, κανὼν ὁ εὐθύτατος, ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας. ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ περιέθετο. σαφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, καὶ παθῶν καθαρεύουσαν. ὅθεν θεοειδέστατος, παμμάκαρ γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχίᾳ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσοῤῥῆμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσας. διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρι τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτό-

Digitized by Google

κον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. Στιχολ. Καθισμα.

Ἦχος Πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β. Στιχολ. Καθισμα. Ἦχος γ.

Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἕτερον. Ἦχος Πλ. α.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ὑμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος. πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστησι τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθισμα. Ἦχος δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν καρδιῶν ἀνυμνοῦσά σε, χρυσὲ Εὐφράτα, Παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα. Ἕτερον. Ἦχος Πλ. α.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου οὔσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούστης οὔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου. καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ κατάπραϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν. Δόξα. Πεντηκοστάριον. Ἦχ. β.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.
Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Κανὼν, πρῶτον τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς΄. εἶτα τοῦ Ἁγίου εἰς η΄.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν „Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγὼν, „ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ „Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Παναμώμε.

Σωτῆρα τεκοῦσαν σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτωρ, ὡς ἀγαθὴ Ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἁγνὴ, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν Θεοδόξαστον καὶ Ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Τοῦ πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπεῦθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπὴς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεῖ γλώσσῃ, γνώμῃ τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας. τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὤφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς „Ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στερέωσον, ἐν „τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν „πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου. σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν ἀσύλητον, καὶ ἀδαπάνητον.

Digitized by Google

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σου Χριστῷ πεπλουτηκὼς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑφηγητὴς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις Θεόπνευστε.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθ. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικὸν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, εὐθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θτ. Ὅμοιον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμὸν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχή μου καὶ στέναξον. καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν Ἁγνὴν Θεομήτορα· δι' αὐτῆς γὰρ τῶν πταισμάτων δέδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου „τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα „σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ὡς ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Ἄλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοῶν, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανίου, μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θείων ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ Κόσμον γλώσσῃ φαιδρύναντα, χρυσοῦ λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεστάτῃ, ἐκβλυούσῃ τὴν χάριν τὴν ἔνθεον.

Ὅλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον, ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀνακφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, Οὐρανῶν Βασιλείας, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Digitized by Google

Εὐ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος, καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἄριστα διδάσκων, παμμάκαρ καὶ τελεώτατα, καὶ ἔργωμ τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα. σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

„ Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου
„ Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑ-
„ ψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡ-
„ μῖν φιλάνθρωπε.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ ἀοίδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἱρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρης ὥσπερ φιάλαι, θείων ἀρωμάτων μὲν, αἱ σιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἁγνὴ μακαρίζουσι, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
„ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις,
„ ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
„ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς
„ Ἰωνᾶς ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, καταχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διὰ παντὸς, τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι Πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφίᾳ πραγματικῇ, τὸν Κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομαῖς, γενόμενος πλούσιος. πλούσια γὰρ ἄνωθεν. Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπή, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καὶ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανύσημος, Οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Νοῦν ἄνωθεν ὑφαντόν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε Πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β΄.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Νῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε. φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ, ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην. τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε. διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δέξασθαί με, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς, ἀνυμνῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ αὐτὸς ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΓ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.
Ἀμφὶ τρίτῃ τε δεκάτῃ τε σίγησε χρύσεα χείλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστήρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς Μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατρὸς Σεκούνδου στρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον, καὶ Ἀνδραγάθιον τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τήν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ Χριστιανῶν γραφήν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικοῦ ἀνάγεται Σχῆμα, παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος γίνεται. Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους κρείττονας ἀριθμοῦ, περί τε Μετανοίας, καὶ τῆς ἐν ἤθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον Γραφὴν ἑρμηνεύσας· ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας παραπεμφθείς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται Πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδήν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε. Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ, καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἱστάμενος, καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος, εἰ δέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος. ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς

τὴν

Digitized by Google

τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι. Διά τοι τοῦτο, καὶ Εὐδοξίᾳ τῇ βασιλίσσῃ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἥρπασεν ἀμπέλωμα χήρας τινός, καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς. καὶ ὁ Ἅγιος παρῄνει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν. καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριοῦται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ Θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἳ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθείς, καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο. ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ Θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δέ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύω. ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον Λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες „Παῖδες ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν „Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Λόγον Ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἁμαρτίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν, ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίαν μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὤφθης, τοῖς σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὁλοψύχως Κυρίῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀρρωστίας, ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρομοῦσι συμψάλλεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑψώθης γηθόμενος, ἐκλελεγμένος· Ὅσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνῃ κραυγάζων πανόλβιε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, θανάτου φθορᾶς, ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦ-
„σι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖ-
„τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
„αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσι σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε. ὅθεν σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ συνεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς Θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην. κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ, παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ. σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστάτην, καὶ θερμότατον πρέσβυν, Θεόφρον Ἱεράρχα, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, καὶ τοῖς Βασιλεῦσιν, ἀδικοῦσιν ἔδειξας, θερμῶς προϊστάμενος, ἀδικουμένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ [illegible]ήτωρ, Πατὴρ γεγενημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ Θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σου Παρθένε. διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν,
„οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁ-
„γνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγα-
„λύνοντες.

Ῥοίαν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ τῷ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι Θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον. σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστός, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροάς, τρυφῆς ὄντως χειμάρρουν, ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος. σὺ γὰρ φωστήρ, ὤφθης εὐσεβείας θεοφεγγής, καὶ

Digitized by Google

τῆς ἐνθέου γνώσεως, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής. διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Ἡ ὑπερδεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς. Ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖς, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαπ. Πρὸς, Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρυνομέναι, ὦ Χρυσόστομε Πάτερ. ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν πανάγιαν σου μνήμην. Σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, μετανοίας ὁδηγὸς, καὶ προνομεὺς σωτηρίας.

Ἕτερον. Πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον, τῶν γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων τεύξασθαι, τῶν ἀγαθῶν Παναγία. δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν ἢ. δ. καὶ ψάλλομεν ἢ. προσόμοια. Ἦχος δ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ποταμοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος Πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πεινωμένας φρένας, καὶ ἀποπλύνεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρόν χειμῶνά τε. διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν Λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ μῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φαεινοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσῃ, τῇ κοσμικῇ διαπαντὰς, χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε. ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητὴς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον. καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσαι, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ΠΛ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια. διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων πλεξαμένη τοῖς ᾄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη θεόσοφε. ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ. καὶ ς'. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Τέλος. Μία ποίμνη, εἷς Ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πρᾶξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δέ, φιλοθέου πράξεως μάκαρ θέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσαι, τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδεῖξαί σοι τὴν ἄφραστον. καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἔνδοξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος, καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας, τούτου παραυτίκα, δεξάμενος σφραγῖδα τὸν Υἱόν. ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θείαις ἀναβάσεσι, διαπαντὸς κεχρημένος, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας. καὶ γνωστῶς εἶδες δέ, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν. Πατρὸς γὰρ συντόμως, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις, Υἱοῦ δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνωρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων ταυτότης ἀναφέρεται σεπτῶς, καὶ Βασιλεία καὶ δύναμις, δόξα καὶ προσκύνησις.

Ὄργανον χρώμενον, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσχημάτισας, καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελῳδῶν ἐν Κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πνευματικῇ γλώσσῃ σου. πᾶσαν γὰρ ἀπάτην κατέφλεξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον [illegible] μαραινόμενον, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῇ Οἰκουμένῃ ἐκήρυξας, Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Βυζαντίου.

Τοῦ μεγάλου Φίλιππε φωτός, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθείς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ. τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὗρες. ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ ἀνευρίσκεται. καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. ὃν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου Παμάχραντε, καθ᾽ ἑκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρός, κατάβρωμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σύ, Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξέλου ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου, ἢ ταῦτα στιχηρά. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὁ τοὺς ἰχθύας ποτέ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, ἁλιεὺς θεοπρόβλητος. λόγων σαγήνῃ, ἔθνη ἐζώγρησε. Σταυροῦ ἀγκίστρῳ, Κόσμον ἀνείλκυσεν. ὢ οἷον θήραμα, τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός, οὗπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ἀποσταλεὶς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε. τὸν Κόσμον θείως, μετεστοιχείωσεν. ὢ ἔργα πίστεως. ὢ δυνάμεις ἄριστοι. οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. φρέαρ πηγάζον ζωήν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν Κόσμῳ πέφηνεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος. ἀφ᾽ οὗπερ ῥεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν. ἐξ οὗ θαυμάτων, νάματα πίνομεν. ὢ οἷα δέδρακε, φοβερὰ τεράστια ὁ θεουργός. οὗπερ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ. καὶ σφραγισθείς, τῷ ἐμφυσήματι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ᾽

Digitized by Google

ὑπ' αὐτῷ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀπόστολε. καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τῷ θείῳ σου πόθῳ, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. αὐτὸν ἱκέτευε Παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδήν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσφέρομεν, Δέσποινα βοήθησον, ἀπορουμένοις ἡμῖν. καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ. σὺ γάρ, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς τούτου, Μήτηρ ἱκετεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ Ἀμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν, τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Τροπάριον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Φίλιππε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου εἰς ϛ'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάνης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τῆς τοῦ Χριστοῦ, θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνδυόμενος στερρῶς, Θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὁ τοῦ Πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σήν, προγινώσκων ἀρετήν, Θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστὸν, ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾷς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, προελθὼν Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργοῦσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, εὐσεβῶν ἀνεδείχθη. δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωσαν εὐσεβῶς, ὁμοούσιον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος, καὶ φωτίζων δι' αὐτοῦ, τὴν Οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Πάναγνε σεμνή, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας. ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθής, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα. καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ὀμβροφόρος Νεφέλη πνευματικὴ ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν. διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, ποτίζεις τὰ πέρατα, καὶ ὑετοὺς προχέεις, τὰ μύρα τῇ λάρνακι. ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπο-

τοις

Digitized by Google

στοις καρδίαις, ὀσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐτοῖς ἐθησαύρισας, Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός, ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι. ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Παμάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Υἱὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. διὸ Σῶτερ κραυγάζω σοι· ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἡλίου σκήνωμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, καὶ Ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικός, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ Οὐρανὸς δόξαν Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρεῖσαν πάθεσι, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐμβληθεὶς θεῖον ἅλας παρὰ Χριστοῦ, ταύτης ἀνεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινήν, Θεοφάντορ ἀδιάγαστε.

Ἰσχύϊ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τὸ στῖφος καὶ δυσσεβῶν, ὤφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια.

Θεοτοκίον.

Ἡμέραν εὔδιον, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ἀληθῆ, Δέσποινα Πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, θεορρῆμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κεκρατημένους θυμῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνος, ἀναρρυόμενος.

Πυρίπνους ὅλος ἀναδειχθείς, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποψυγέντας, ἐν ἀθείας κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ, ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς διδομένας σοι λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοῖς προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πάντας δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως, Πάναγνε γίνεται.

Ὠδὴ ς'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην, καὶ λυμαινομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποστόλους, τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διώρυξας θώρακος πτύξιν, Χριστὲ τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Ὑπερτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὤφθης καθάπερ ἀστραπή, τῇ Οἰκουμένῃ, φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν στάζον, ὡς Θεοῦ δρόσος οὐρανόθεν πίπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγμένος, τὴν δωδεκάριθμον, φάλαγγα συμπληρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ πανόλβιε.

Μυηθείς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ θεῖος Μαθητής, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπικλύζοντα τρυφῆς χειμάρρουν, ὡς ἐπικλύζον, κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως, καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον, κένωσιν ἀγαθέ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐηγγελίσατο.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Νεκρωμένους, καὶ λυμαινομένους, πάντας θανάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέσω, πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Παμύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Συνεχέθη, ἀλλ' οὐ κατεχέθη, στέρνοις.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δʹ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ Μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Θεηγόρος Φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν διελόμενος, τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου. καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος· ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔʹ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στίχ. Ἀρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτείνει.
Ἤρθης κὰκ κεφαλῆς δεκάτῃ Φίλιππε τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Πολλοὺς δὲ ὢν ταῖς βίβλοις τῶν Προφητῶν προκείμενος, παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὑρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προετρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ ἄλλα πολλὰ ἕτερα, ἃ ἔστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος τὴν Ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει. Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν Πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ῥαβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μαθητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν. ὅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος οἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου καὶ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος ἐπὶ τῆς πλατείας συρεὶς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη. καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ τρόμῳ ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμψασα ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον ἔτι κρεμαμένοις αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὕτω συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῷ Βυζαντίῳ καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ διέδραμον.

Ἐκ τῶν Θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαιδρότατος ἀνὴρ καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ᾔει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων. ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, γυναῖκον αὐτῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζον παιδίον τεθνηκὸς, καὶ οἷα Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτείρας, καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας, Ἔγειραι, κελεύει σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστός. καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ τῇ πενθούσῃ βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ τῶν ἰχνῶν τοῦ Θαυματουργοῦ δραξαμένη, ὃν ἀμέστησας ἔλεγε, δι' ὕδα-

Digitized by Google

βατος ἀναγέννητον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, Ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγε δὲ τοῦτον καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν, ἔνθα τὸ ἁπλοῦν τοῦ λόγου κἂν ἀτελίζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἡ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπιχεῖν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δεῖ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι; καὶ γὰρ ὡς ὁρᾶτε ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδείκνυται. Τοιγαροῦν δι' ἐπιστολῆς σημαίνομεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ γοῦν ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλὴμ γεγονὼς, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἄρχουσιν ἐπεστόμωσε τὰ τῆς γραφῆς λέγων· Τοὔνομα Φίλιππος ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς. ὃς ἄγροικον μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰησοῦν. ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλά γε σὺν τούτοις, καὶ τὸ κατ' ἔκπληξιν ἔπραξεν, ἀπολιπόντα τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὸ τούτου αὐξάνεσθαι, εἰ μὴ ταχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένοιτο. Καὶ δὴ ἐξαυτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου τῶν σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγύατο. Καὶ τὴν ἔξαλλον τῆς Ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφυσιωμένος ἄνεισι θρόνον, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς Πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων, μετὰ δέους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μέσον, τῷ Ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἵστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρετο· Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπεμονήσω μεμελετηκὼς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; καὶ ὡς ἠπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν. ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς διδάσκων τὰ κατὰ σὲ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ τεθνάναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπῃωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσὴφ τινος πλουσίου ἱκετηρίᾳ ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι Μαθηταὶ, λαθραίως ἀωρὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνασάμενοι τοῦτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισπείραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἐστι καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατὴς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅνπερ ἐβούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνετέμιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἠρέμα δέ πως τοῖς χείλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεῖ ἔφησεν οὑτωσί· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἃς ἐναπέθου σφραγῖδας τῷ μνήματι; αὐταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτά-

Digitized by Google

ἐτάραξαν. Θυμικῶς δὲ διορμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη. παραυθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς γοητεία προσεδοκᾶτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὁρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἔνεστι τούτοις, ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο, καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων ἀμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φώτισμα τούτοις οὐκ ἐπενδύσειν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ ἀφιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλῃ κράζοντες τῇ φωνῇ· ἰσχυρὸς Θεός ἐστιν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λυτρὸν κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐβάπτισε. μόνος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς καταχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσόν τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανόθεν ἐζήτει. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο Ἀετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰσκομιζούσας ἐσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρωσθεὶς, πάλιν εἴχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Καυδάκων Πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανὴς αὐτίκα Σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου ἐν χρῷ τῆς συνεγγυς θυρίδος καθισάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν. οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἡδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ Πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰχμὴν σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν· ὑπὲρ σοῦ τάχα τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προϊέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδύνατό τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, ἔστι Πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκήματι, ἡ παῖς ἀνταπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀψιαθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παραυθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἡδὺν τῆς ἀληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνειράμενος λόγον, πανοικὶ καταθέλξας ἐβάπτισε. Τῇ δὲ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούντος τὴν ἴασιν τοῦ Πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωίας ἀναστᾶσα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ Μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ Διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἐκ-

Digitized by Google

ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῆς Νικοκλεοῦς, ὀπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ ἀλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὥσπερ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἥρως δέ τις, τῶν πολιτῶν τὴν τύχην αἰδεσιμώτερος, ἐξάραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλόμενον μάθετε. μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρί, ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ Διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται. καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἥρωϊ ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα ἡ τοῦ Ἥρωος γαμετή, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύνου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικός, εἰ μὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἀνταγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἥρωα ἑωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμενος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκέτιν τοῦ τούτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν, ὦ ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἠθῶν κατάστασις. Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἥρως ἔφησε, καταγγελεὺς οὗτος, ὦ γύναι, καὶ αἰωνίου Βασιλείας προξενητής. καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικὶ λαμβάνουσι τὴν διὰ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς πρεσβυτικῆς (?) τῆς περιοικίδος, πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἀλλ' ἡ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς. Ὃν ἀνημέρως ἐπικρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀριστάρχος ὁ Ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχὼν, οἶδά σε ταῖς μαγείαις ἐναβρυνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰ μὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔσῃ, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω. τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου, εὐκαίρως ἐπιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσεπηλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνάσαμενος σωφρονίσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστιν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως διεφώνησεν. Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιὼν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός· ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφὴ τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χείρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὠσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους διέστησε, καὶ μετὰ δέους ἱκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαπορούσιν. ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτὴς εἷς ἐστιν, ὁ ἐκ χοὸς καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ᾧ εἰ μὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν, οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις διεκομίζετο πρὸς ταφήν· καὶ καταχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· εἰ τοῦτον ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς

Οὐ-

Digitized by Google

Οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσκύξατο ἐπὶ ἱκανόν, καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ, πρᾳεῖᾳ τῇ φωνῇ λέγει. Θεόφιλε. καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέωξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· ὁ Χριστός σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ ἀποβὰς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων· Εὐχαριστῶ σε Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐῤῥύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύω γὰρ ζεζοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχνων διελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρὸν, εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπερρίφθην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο διέστησε πάντας λέγοντας· Πῶς οὖν οὐδέποτε εἴδομεν, διὰ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησαν ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθής ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγήσας τὸν θόρυβον, διακελεύεται τῷ Ἥρωϊ. ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρί σου Σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνόρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἥρως, τὸν Ἀρίσαρχον ἐπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσιν, ἐν οἷς καὶ Πρέφακτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γεννέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσέους θεοὺς, τὴν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἴχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν, τὸν Ἥρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ Ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπάξαμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡς φέγγος ἐξαπεστάλης, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς, καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ θείου μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς, τοὺς ἐν σκότει μελῳδεῖν κατεφώτισας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόμῳ λόγῳ, ἐκνικήσας τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐσίαις ὑπερφυῶς, Παρθένε δύω γεγεννηκας, ἑνωμέναις Ἁγνή, ἀσυγχύτως τὸν Χριστὸν, ᾧ κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Νόμων πατρῴων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ Κόσμου τρισμάκαρ. καὶ καθοπλίσας, θείᾳ δυναστείᾳ τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὁπλίτην βοῶντα. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ δυναμούμενος, τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀντίθεον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας. τὴν γὰρ εἰρήνην, κλῆρον ἀναφαίρετον λαβὼν, εἰρηναίαν κατάστασιν, ἐφύτευσας τῷ Κόσμῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, Μαθη-

Digitized by Google

θητὴς τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης, καὶ μυστολέκτης. ὅθεν ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀποσταλεὶς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἡνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλῃ τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένε. ὅθεν ἐν δύω φύσεσι, γνωρίζεται Χριστὸς, ἐξ ὑπάρχων ἀμφότερα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Νόμων πατρῴων οἱ μακάριστοι.

Ὠδὴ θ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτου δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἱ σκηναὶ, πάντων Χριστιανῶν ὑπεράγχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, μονῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος φωτοδοσίαις, ταῖς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγαῖς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὁσίοις, Ἱεράρχαις Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, πολλῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἱλασμὸν, πίστει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομῆτορ τέτοκας. ἐντεῦθεν σε κυρίως, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἁρμόζοντες Ἀγνή. σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ῥίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἱρμός. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀμαστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀ-
μεληλυθας χαίρων. καὶ τῇ Τριάδι παρεστὼς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον. διὰ τοῦτο σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Ἕτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θείου ἀκτῖνα, θεοπρεπῶς δεδεγμένος, καὶ Κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, Κυρίῳ πάντας σωθῆναι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θείῳ καὶ θηγόρῳ, προσφερομένη παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ πάθος καταμοῦσα, τὸ σταυρικὸν τοῦ Υἱοῦ σου, εὐλογημένη Παρθένε, οἴμοι ἐβόας Θεέ μου, ὑπὲρ βροτῶν καταδίκων, πῶς φέρεις ταῦτα βουλήσει;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων. δι᾽ ὧν τὸν Υἱὸν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκκινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Πανεύφημε.

Διὰ Σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διανυκὼς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως. μεθ᾽ ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν Κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὤφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν. πρᾶξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκὼς, Χριστοῦ ὀπαδὸς καὶ προσηγο-

Digitized by Google

γορος ἐχρημάτισας. τὴν σειρὰν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς. ἣν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν. δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πᾶσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχύς, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε Μῆτερ, καὶ καταφύγιον. πάντων τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις. μὴ οὖν μάτην λογίζωνται, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατακαυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου. σὺ γάρ, πρὸς Θεὸν προστασία, δέδοσαι. διὸ μὴ παρίδῃς, διασῶσαι Δέσποινα τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, σὲ ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε ἡ Παναμώμος Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἴμοι, πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασιν;

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἦχος β΄.

Οὐράνιος ἀνεδείχθης κρατὴρ τῆς σοφίας. Πνεύματος γὰρ ὤφθης, καταγώγιον τερπνόν, καὶ ὑπέφηνας ἀρετῶν ἐπάλξεις, τοὺς βροτοὺς ἁλιεύσας, τῷ νοητῷ ἀγκίστρῳ τῆς σοφίας Θεοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, εἰς ἀνθρώπων ἁλείαν μεταβαλών, τοὺς ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῇ σαγήνῃ ἀνέλκων τῇ μυστικῇ, Φίλιππε Ἀπόστολε, ὅλον τὸν Κόσμον ἐζώγρησας, καὶ τῷ Διδασκάλῳ σου Χριστῷ προσήγαγες. διὸ δυσωποῦμέν σε, πρεσβεύειν αὐτῷ ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Παναμώμος, ἐστέναζεν ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων· φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Υἱέ μου Ἰησοῦ; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος, ἐν Σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ὀφείλει ψάλλεσθαι τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ὁμολογητῶν, ὡσαύτως καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ τὰ Ἰδιόμελα στ. εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος, ψάλλομεν τό, Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου, διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς Ἀρχῆς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ὅπερ ἀναγκαῖόν ἐστι φυλάττεσθαι.

Ἔτι περὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος, πλὴν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, Ἑσπέρας μετὰ τὴν στιχ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τῶν Ἁγίων στ. εἰς ἕξ. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰς τό, Καταξίωσον, μετανοίας, γ΄. εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, γ΄. Θεοτόκε Παρθένε. μετάνοιαν, ά. Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, μετάνοιαν, ά. Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, μετάνοιαν, ά. Ὑπὸ τὴν σὴν Εὐσπλαγ-

Digitized by Google

σπλαγχνίαν. ἄνευ μετανοίας. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μʹ. καὶ μεγάλας μετανοίας, γʹ. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν Ἀποδείπνων.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, ἐν τῷ δευτέρῳ Τρισαγίῳ Τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπὰ, ἄνευ μέλους. Εἰς δὲ τὸ τρίτον Τρισάγιον, τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὰ ἕτερα. Ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ Τρισαγίῳ, μετανοίας, γʹ. Τροπάριον. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν σ. αὐτοῦ ὡς σύνηθες, ἄνευ μέλους. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μʹ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, γʹ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. καὶ μετανοίας μεγάλας, γʹ. καὶ μικρὰς, ιβʹ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβʹ. καὶ ἡ εὐχὴ, τὸ, Ἄσπιλε ἀμόλυντε. καὶ τὸ, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς πρώτης ἡμέρας.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης Νηστείας, οὔτε Τρισάγιον λέγομεν, οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν, οὔτε Ἀλληλούϊα, λέγομεν, ἀλλὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ τοῦ, Καταξίωσον, ποιοῦμεν μετανοίας, καθὼς προδεδήλωται. Ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὐ ποιοῦμεν μετανοίας ἀπ' ἀρχῆς, εἰ μὴ μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. εἰς τὸ Τρισάγιον, γʹ. καὶ ἐν τῷ τέλει, τρεῖς μεγάλας, καὶ ιβʹ. μικρὰς, καὶ εἰς τὸ Τρισάγιον τρεῖς.

Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, μετὰ τὴν ἀρχ. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γʹ. εἰς τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μετανοίας, γʹ. ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ ὁ Ἄμωμος. κατὰ στάσιν δὲ τούτου, μετανοίας, γʹ. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γʹ. Τροπάριον, Ἰδοὺ ὁ νυμφίος. καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μʹ. καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ μεγάλας μετανοίας, γʹ. καὶ μικρὰς, ιβʹ. καὶ ἡ Εὐχή, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ, ἡ ἑτέρα Εὐχή, Κύριε παντοκράτορ. καὶ τὸ, Σὲ εὐλογοῦμεν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γʹ. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γʹ. Τροπάριον. Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός. καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβʹ. καὶ ἡ Εὐχή. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, ἄνευ μετανοιῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβʹ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἄνευ μετανοιῶν. οἱ Ψαλμοί. Ἐπακούσαι σου Κύριος. καὶ, Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Τρισάγιον, ἄνευ μετανοιῶν. Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπά. ἡ Ἐκτενὴς, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Ἀλληλούϊα εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὰ Τριαδικὰ αὐτοῦ. Εἰς τὰ κα. τοῦ Ψαλτηρίου, καθ' ἕκαστον Δόξα, μετανοίας, γʹ. καὶ εἰς ἐν ἕκαστον αὐτῶν, κα. τῆς Ὀκτωήχου δύο. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. ὁ πρῶτος σὺν τῷ εἱρμῷ, εἰς ϛʹ. ὁ δεύτερος, εἰς δʹ. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δʹ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, κα. τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. τὸ, Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, μετανοίας, γʹ. Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, γʹ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μʹ. ἐνταῦθα Τροπάριον οὐ λέγομεν, καὶ αἱ μεγάλαι, γʹ. μετάνοιαι, καὶ αἱ μικραὶ ιβʹ. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γʹ. Ἡ αʹ. Ὥρα, ὡς ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ μετανοιῶν, ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαί. Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ Νηστείᾳ, ἐν ταῖς Ὥραις, καὶ τοῖς Ἀποδείπνοις, οὔτε στιχολογοῦμεν, οὔτε Τροπάριον ψάλλομεν μετὰ μέλους, ἀλλὰ πάντα τὰ Τροπάρια, καὶ τὰ Θεοτοκία, καὶ τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, χύμα, καὶ ἄνευ μέλους λέγομεν.

Περὶ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, εἰ τύχῃ. Ἀλληλούϊα, ἐν βʹ. ἢ δʹ. ἢ ϛʹ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν αʹ. ἡμέραν, εἰ τύχῃ, Ἀλληλούϊα, ἐν βʹ. ἢ δʹ. ἢ Παρασκευῇ, ἐν μιᾷ τῇ βʹ. καθὼς ἐδηλώθη εἰς

τὴν

τῇ α. ἡμέρᾳ, γινέσθω ἡ Ἀκολουθία καὶ ἐν αὐτῇ. ἐν δὲ τῇ δ. καὶ ϛ'. γενέσθω οὕτω. Τῇ γ'. ἢ τῇ ε. Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιε'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ μετανοίας, γ'. καὶ ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμός. Εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. ἢ συνήθης ἄλλο. καὶ ἐν αὐτῇ κατὰ στάσιν, μετανοίας, γ'. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στ. τοῦ Ἁγίου. εἰδὲ εἰσι δύω Ἅγιοι, τὰ στ. αὐτῶν εἰς ϛ'. Δόξα, καὶ νῦν. Θκ. τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ Προκειμένου, Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ. στ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Ἀναγνώστης, ὕστερον τὸ, Ἀλληλούϊα, ἅπαξ. τὸ, Καταξίωσον Κύριε, καὶ μετανοίας, γ'. Τροπάριον, Θεοτόκε Παρθένε. καὶ μετάνοιαν, α'. Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. καὶ μετάνοιαν, α'. Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε. μετάνοιαν, α'. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. ἄνευ μετανοίας. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ μικραὶ ιβ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν Ἀποδείπνων.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, καὶ τοὺς λοιποὺς Ψαλμοὺς. Εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ'. Τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Τρισάγιον, Τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ Εὐχή. Κύριε Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. μετανοίας, γ'. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ Εὐχή. Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεός. Τὸ, Τρισάγιον, μετανοίας, γ'. Τροπάριον. Ἐλέησον, ἡμᾶς. καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ Εὐχή. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτωρ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. μετανοίας, γ'. Οἱ Ψαλμοί. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν μου πρόσχες. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ τῶν τροπαρίων αὐτοῦ ὡς συνήθες. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. αἱ μεγάλαι, γ'. μετάνοιαι, καὶ αἱ μικραὶ, ιβ'. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ'. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ ἡ Εὐχή. Ἄσπιλε, ἀμόλυντε. καὶ τὸ, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα. καὶ Ἀπόλυσις. Οὕτω τελεσθήτω ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ α. ἡμέρᾳ. Αὕτη ἡ τάξις καὶ ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ Νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅταν ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ Λουκᾶν, θ'. Εὐαγγέλιον, κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν, ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, εἰς τὸ, Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας. Ζήτει αὐτὸν εἰς τὰ Ἠθικὰ αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄβιβος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος, κοινὴν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται. Ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι, Σαμωνᾶ Γουρία, Ἄβιβε θεόφρον, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ἡμῖν Χρι-

Digitized by Google

ςȣ̃, ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τȣ̃ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ, μωρίᾳ εἶναι παρ᾽ αὐτοῖς, Σταυρȣ̃ δυνάμει μακαριώτατοι. ὑφ᾽ ȣ̃ ἐνδυναμούμενοι, καὶ τὰς πικρὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλαίῳ φρονήματι.

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα τὸν εὔδιον, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθȣ̃ς διαμονῆς, καὶ διαρκȣ̃σαν μίαν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεȣ̃ κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα. Ἦχος β´. Ἰκασίας Μοναχῆς.

Ἡ Ἔδεσα ἀγάλλεται, ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων ἐπλȣτίσθη, Γȣρίᾳ Σαμωνᾷ καὶ Ἀβίβȣ. καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλȣμένη βοᾷ. δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. δεῦτε ȣ̃ν φιλέορτοι φωτίσθητε. δεῦτε ἴδετε φωστῆρας ȣ̓ρανίȣς. ἐν γῇ περιπολεύοντας. δεῦτε καὶ ἀκȣ́σατε, οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν. διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, Κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην. καὶ τὸν τȣ́τȣς ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν ὡς φονέα καὶ ἀμελεήμονα. καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τȣ̃ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τȣ̀ς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. Θτ. Ὅτε, ἐκ τȣ̃ ξύλȣ σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τȣ̃ Κόσμου προσοίσω, εἰμὴ δακρύων πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι; ἀλλ᾽ ἱλεῷ σȣ ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μȣ ψυχῆς, λῦσον τῶν παθῶν μου τὰ μέφη, καὶ τῆς κατεχȣ́σης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σȣ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τȣ̃ Σταυρȣ̃ σου Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκȣ̃σαν, μόνον φῶς ἀπρόσιτον, τȣ̃ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχȣ.

Εἰ δὲ βȣ́λει, εἰπὲ τὰ παρόντα. Ἦχος ά.

Τῶν ȣ̓ρανίων Ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου ἀπὸ δυσμενῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρην ποτὲ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλȣ̃ντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὥσπερ χάριν πλȣσίαν, ἐδέξασθε προθύμως τῶν ὀρεκτῶν, τὴν ἀπόλαυσιν ἔρωτι, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς ȣ̓ κατεκάμφθητε.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτȣ̃.

Γȣρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον, σὺν Σαμωνᾷ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνυ, ὡς ὄντι ἐν Λευΐταις, ὕμνοις πιστῶς, ἀνευφημήσωμεν σήμερον. ὅτι θερμότατοι πάντων ὑπασπισταὶ, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχȣσι.

Δόξα. Ἦχος β´.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τȣ̀ς τȣ̃ Χριστȣ̃ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γȣρίαν Ἄβιβον καὶ Σαμωνᾶν. ὅτι παραδόξως ἐνεργȣ̃σι τοῖς θαύμασιν. ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον, μεταναστεῦσαι Κόρην. ἀλλ᾽ ἐκπληρȣ̃ντες τὸ αἴτημα, τὴν Παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γότθῳ, ἄμυναν ποιήσαντες. δι᾽ ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεὲ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. ά.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τριάδος τὴν Μοναρχίαν Ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν, εὐμαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικῇ τῇ ἐνστάσει, ἐπιδεικνύντες ἐξηφάνισαν.

Ὑμᾶς μὲν υἱοθετήσας ἔνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱὸς, τῆς μιᾶς αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς, κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Πανάμωμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνὴ, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, Ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν Ἅγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἐκτελοῦντας πρεσβεύσατε.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεών σε πηγὴν, ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πανάγνε, ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου.

Κάθισ. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι. Κόρην ζῶσαν δὲ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θαυματηφόρους κινδύνους, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὁπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν Τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριάδα Ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες. ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες, Ἀθλοφόροι Πανεύφημοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα,

Digitized by Google

τα, ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν προφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ἐν πίστει κραυγάζω σοι, τῶν ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Θεοτόκε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. ἐν γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Παναμώμητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἑκουσίως ὁρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπομένοντα πάθη ἤλγει Χριστὲ, καρδίαν ἡ πάναγνος, Θεοτόκος ἐν Μήτηρ σου, ἐν δακρυρρόοις Λόγε, φωνὰς σοι ἐφθέγγετο. οἴμοι θεῖον Τέκνον, ἐν φῶς τῶν ὀμμάτων μου, πῶς λαὸς ἀνόμων, θανάτῳ κατέκρινεν; ὅμως εἰς τὸ σῶσαι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ταῦτα νῦν ὑφίστασαι, τὴν πεσοῦσαν τὸ πρότερον. ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, ἐν τὴν ἄρρητον δύναμιν, ὦ Θεὲ ὑπεράγαθε, διδιάλλακτε Κύριε, ὁ θέλων τὸ σωτήριον τοῦ λαοῦ σου, εἰς οἶκτον ἐκ σπλάγχνων σου καμπτόμενος.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαθηκρὰν τῆς καρτερίας οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερον, αὐτῶν καταυγάζουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκῃ τῶν Μαρτύρων· βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁμολογοῦντες τῆς θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι ἐν πάνσοφοι, ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν. Θτ.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Μῆτερ Ἀειπάρθενε Ἄχραντε.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφαύλισαν τῶν Τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, Οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη ἐν πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Τὰ ὥσπερ ἀγαθὴ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι ἐν τῇ πίστει, φιλοπόνως πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομήτωρ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι καταξίωσεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, ἐν στεῤῥῶς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Ὁ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται, τῇ τοῦ Δεσπότου προστάξει. δι' ὑμῶν δὲ Κόρη τυραννουμένη, θεηγόροι, τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίστει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, ἐν κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ μόνος ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοὶ, τὴν χάριν κομισάμενοι, τοῖς ἐν πειρασμοῖς προΐστασθε πανεύφημοι. διὸ Κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσατε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, ἐν τοῦ Κόσμου χαρά.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐν τά-

τεύξεσι δυσωπούμενος. οὕτως ἀδούλωτον κεκτημένος τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα τῶν παθημάτων, ἀμείφημων τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν. προφθάσαντες γὰρ ἐκ τάφου, τοῦ θανάτου ἐῤῥύσαντο κράζουσαν τὴν Κόρην, ἥνπερ παρέθετο, ἐκβοῶσα ἡ Μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν. Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ Κόσμου χαρά.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

Στ. Ξίφος τελειοῖ, Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν.
Καὶ φλὸξ Ἄβιβον. οἷς χαρὰ πῦρ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ Ἄβιβον πέφνε, χαλκὸς ἑτάρους.

Οὗτοι, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου Δουκός. Γουρίας μὲν ὁρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης. Σαμωνᾶς δὲ, ἀπὸ Γάνδος. Διαβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπείθοντες τοὺς ἀνθρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναποῤῥίπτονται, καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγχθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διῶκται, τὸν μὲν Ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδός. καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμᾶται. Τὸν δὲ Ἅγιον Γουρίαν ἐῶσιν ὡς ἡμιθνῆτον ὑπάρχοντα, καὶ μικροῦ δεῖν ἄπνουν ἐοικότα. καὶ τῇ ἕωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διῶκται ἐπιφέρουσιν. Ἄβιβος δὲ Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων τὰς Χώρας καὶ Κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται. καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται, καὶ μὴ εἴξας τῷ θελήματι τοῦ Τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φορέως. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιανοῦ Ἐπισκόπου Σελευκείας. Καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας, καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρουμένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐλπιδίου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις.
Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπὶς ἠρέθιζέ σε.

Ὁ Μακάριος Ἐλπίδιος εἷς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστὰς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ᾧ πίσσης καχλαζούσης ἄνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροῖ τρίβολοι ἡδραιοῦντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσι τὰς σάρκας καταπείρεται. Καὶ βόθρῳ βληθεὶς, καχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσσης καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων κρόμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατατακείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμεῖς ἑτέρους χυμοὺς μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους ἐγχέεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἔπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ, καὶ Μαρκέλλῳ δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι. τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπάλοις ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται, καὶ πυρὶ ἐναποῤῥιφθέντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα. βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς

γενο-

Digitized by Google

γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως Ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐφόχιον μὲν, καὶ Μάρκελλον μετατεθῆναι εἰς ἄδηλον τόπον. τὸν δὲ θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαί τε αὖθις καὶ παραθαῤῥῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι. καὶ Ἰουλιανὸν θεασάμενον αὐτὸν ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἁπλωθῆναι προστάξαντα, ἀφειδῶς δὲ μαστίζεσθαι, ὀξάλμῃ τε καταντλεῖσθαι, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μώλωπας ἀνατρίβεσθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ζεούσης ἁπλωθῆναι, καὶ ἄνθρακας ἅπτοντας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ἧλον, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κύρακι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σώρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα συντρίψαι. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι. ἐν ᾗ τελευταῖον, ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στ. Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ
Τὸν Ὑπάτιον. φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, εἷς τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ. Ὃς διὰ τὴν ἐνάρετον καὶ ἔνθεον πολιτείαν, μεγάλα κατειργάσατο θαύματα, πολλά τε πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ οἶκον κατασκευάσας, ἐκ τῶν γενῶν ὑπεδέχετο. Ἀλλὰ καὶ Ἀσπλαγκὰς τὴν χώραν κυκλοῦντας λόγῳ ἠφάνισε, καὶ νύκτωρ διερχόμενος, ὡς ὑπὸ λαμπροῦ φωτὸς κατηυγάζετο. καὶ ἁλμυρὸν ὕδωρ εἰς γλυκὺ μετεποίησεν. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, θηρίον Δράκων μέγας ποθὲν, τῷ θησαυρῷ τῶν χρημάτων ἑρπύσας ὑπεισῆλθε, καὶ ὡς λόγος, τοσαύτην ἐποίει κατάπληξιν, ὡς μηδένα κατατολμᾶν ἐκεῖσε προσελθεῖν. εἰ δέ τις καὶ τολμήσας προσῆλθεν, εὐθέως ἐθανατοῦτο, καὶ ἦν ἐν ἀπορίᾳ ὁ Βασιλεύς. Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἁγίου, διεπρεσβεύσατο πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον πλησιάσας μόνος, ἀνοίγει τὴν θύραν, ῥάβδον κατέχων ἄνωθεν ἔχουσαν Σταυρόν. καὶ ταύτῃ πατάξας τὸν δράκοντα, ἐξήγαγε σύρων αὐτὸν ὥσπερ κῆτος, τῇ ῥάβδῳ περιαλώμενον. Καὶ κελεύσας πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην ἐν τῷ φόρῳ, ἐκεῖ τοῦτον ἀκοντίσας κατέκαυσεν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκπλαγεὶς, πρὸς τὸ μὴ τοιοῦτον παθεῖν ἄλλοτε, τῷ αὐτῷ ταμείῳ τὴν τοῦ Ἁγίου εἰκόνα τῇ ἀνόδῳ αὐτοῦ ἀνεστήλωσεν. Οὗτος φθονούμενος παρὰ τῶν ἀθέων Ναυατιανῶν, τῶν καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἐπιτρεχόντων, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ τὴν Λαζικὴν οἰκούντων κακοπίστων, ἐνεδρευσάντων αὐτῷ ἐν κενῷ καὶ ἐπικρήμνῳ τόπῳ, ἡνίκα παρελθεῖν ἔδει τὸν Ἀβραμαῖον ἐκεῖνον γέροντα, ἄφνω ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, λίθοις αὐτὸν ἔβαλλον. Ἡμιθανοῦς δὲ αὐτοῦ πεσόντος, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, ὅλην τῆς αἱρέσεως πιοῦσα τὴν κύλικα, λίθον μέγαν λαβοῦσα, τῷ κροτάφῳ ἐπιφέρει, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἀφαιρεῖται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου Ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς, πειράσεως διέσωσε, τῇ μεσιτείᾳ μου, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰτα-

Digitized by Google

Γταμώτατης, ἀπανθρωπίας δίκλω ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ Δύναμις.

Νεανδρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι ἔνδοξοι, Κόρη καθειργμένη τάφῳ μετ' ὑμεῖς ἐκτὸς, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς μεσόμικτον, καὶ φωταυγίας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλλω θεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσαν σοι ἐχώρησας. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιαυγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥαδίως οἱ ὁμολογηταὶ, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν Τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν, πίστει ῥωννύμενοι, ἀνεβόων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι ὁμολογηταὶ, οἱ προϊστάμενοι, τοῦ θείου δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέποντες, διὰ ξίφος ἀναιρούμενοι, νίκλω παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμψασαν, δεδειχότες. πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν.

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης φυσικλω, ὄντως καθ' ἕνωσιν. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

Χαῖρε ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γνήσεσιν ἑπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρατε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, ὁμολογηταὶ προχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιωθέντες συναυλίζονται.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, ὁμολογηταὶ θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτλω ἀθλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνλω, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἀλλ' ἀληθείας Μητροπάρθενε. Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἅγιοι, Κόρλω ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, κἀμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμλω φαιδρῶς ἑορτάσω.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα, νέος Ἀδὰμ γενόμενος. ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Οκτωήχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ. καὶ ς. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία. Ζήτει εἰς Μάρτυρας, εἴγε ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον, γνώμην Ἀπόστολε, θείᾳ προγνώσει ἑώρακεν, ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ Κόσμου σὲ ἐλυτρώσατο. τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος. οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ Τελωνίου κληθεὶς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ Ἄναρχος, Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς Βασιλείας ἐπαγγελλόμενος· τότε Παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχώδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας, καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητική τις σαφῶς ὀξυδερκία, πάλαι μέν σε Ἅγιον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἑλεπόλεις καταλεαίνοντα. ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε, ὁ ἐνυπόστατος, φῶς δὲ τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμιε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Καλοῦντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης, ὑφ' ἣν παρωσάμενος. ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω Βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελωνίου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν. νῦν δὲ πρεσβευτὴς, παντὸς τοῦ Κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τοῦτον ἀφράστως Ἁγνή, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου. διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ὃν ἀρρήτως ἔτεκες, ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος, λόγῳ τανύσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου Βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν στίχον. προσόμοια τῆς Ὀκτωήχου.

ἢ ταῦτα. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε,

Χρι-

Digitized by Google

Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. δι᾽ οὗ ἔλαβες λαμπρὰ, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῶν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας. καὶ πρέσβευε νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἐκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε. τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προστάγμασιν. ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτὸς, ἐν ἀγγεία φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνὴ, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Τροπάριον. Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἰς η΄. καὶ τοῦ Ἀποστ. εἰς ϛ΄. Ὁ Κανὼν, Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μεταδός μοι, τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς, καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κῆρυξ θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αὐτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός. καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι. Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω σοφὲ τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπειρόριστος, Κόσμον ἀνέπλασεν.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν Κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας πανταλκίᾳ, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτὴρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι᾽ οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ζωὴ ἡ ἐνυπόστατος. Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόμως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ Θεόφρονος. τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ὁ

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθ. Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑφήλιον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ Μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις, πᾶσαν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Ἕτερον. Ἦχος Πλ. δʹ.
Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν χρόνον καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλοσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστήρ. καὶ ἐκ Τελωνῶν ὤφθης, Ἀπόστολος ἔνδοξος, Μαθητὴς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, καταχρέως τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελῳδοῦντες καὶ λέγοντες· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεόν σου Παρθένε καὶ ποιητήν, ἐν ἀγκάλαις συνέχες ὥσπερ βροτόν· καὶ βρέφος ἐθήλαζες, τὸν τροφέα τοῦ σύμπαντος· καὶ χαρᾶς ἀρρήτου, ἐπλήσθης τῷ τόκῳ σου. ἀλλ' ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ἡ ῥομφαία τῆς λύπης, τὰ σπλάγχνα διῆλθέ σου, καὶ δακρύουσα ἔλεγες· ὦ Υἱέ μου προάναρχε, μὴ ἐάσῃς με ἄτεκνον. ἀλλ' ἀνάστα παντοδύναμε, καὶ σῶσον οὓς δι' οἶκτον σου, καὶ ἄμετρον ἔλεος, ὑπερηγάπησας δούλους σου, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δʹ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἀνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεοῦ, μεμαθητευμένος διέλυσε, Κόσμου σοφίαν, ὁ Θεόπτης Μαθητής, μεγαλοφώνως κράζων σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσοίσωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτός, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Τὸν ἀκηλίδωτόν σου καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν τεθεαμένος ὁ Ὕψιστος, ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλήν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεθανατωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ ἀλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κυήσασα ἰσχύν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ ὁ Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὠδὴ εʹ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας Θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστωθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ὀξέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σοφῶν ἐμπνέουσα ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Ἀστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ Κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατοῦντα ἰσχύν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σου, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων, ὁ Θεηγόρος φησί, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινεν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελωνῶν, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ Θεηγόρος, τῇ

Digitized by Google

παρακαλεῖ, παντουργὲ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ῥυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοστρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὦ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις, τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντὸς, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, εὐεργέτα ποδηγούμενα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα, ἄνευ σπορᾶς, καὶ φθορᾶς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀποῤῥίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης· καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν σπόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκὼς, πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ἔμφοδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με τῶν πολλῶν σου, καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου σχέσεως. πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ Κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχ. Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελώνας, σοὶ χάρις.
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.
Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

Ὁ ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθὼς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρθους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν Μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἴθριος. Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοὸς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται. καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιὰν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς. Δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατάβηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμήνῃ, πρὸς τὴν φλιὰν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀνυψωθεῖσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται. ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς Πόλεως ἄνδρες θηριόγνωμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἴσθησιν ἡδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν ἐν βρώσει καταλιπόντες. Τότε ὁ Ματθαῖος τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφιὰν ἀφεὶς, πρὸς τὸ προκείμενον ἥγετο. Ἡ τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ Υἱῷ καὶ τῇ Νύμφῃ πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον

Digitized by Google

εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δὲ, πρᾳείᾳ τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο, καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἐξιὼν σὺν τῷ Κλήρῳ προσυπαντᾷ, καὶ ἄμφω ἐν τῇ Πόλει γενόμενοι, ἐπ᾽ ὄψει πάντων, ὡς ὁ ἐντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ῥιζωθὲν τὸ ξηρὸν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν πιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ῥίζῃ πηγὴν ἀποῤῥέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἡδύτητος, τὴν προτέραν ἑτοίμως ἀπέπτυον ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γινόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνόδου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκώς· κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτὸς, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι ἔχων με μετὰ σοῦ. Ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετέλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος. καὶ ἀχλύϊ περιχυθέντες κατ᾽ ὀφαλμῶν, τὸ γεγονὸς τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι. τούτου τῆς φωνῆς, προσθέμενοι, ὁμιλοῦντος ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς περιμανὴς γενόμενος, ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπών· Εἰ καὶ κωλύσων ὑμᾶς τις παραγένηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανείς. Οὐ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁρᾷν, τῶν ὅπλων ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτιναξάντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφόρου ἀναβραθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιῄει χειραγωγοῦ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο· Σύγγνωθί μοι, λέγων, τῷ ἀθλίῳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ὁρᾷν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ Βασίλεια εἷλκεν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον, οὐ διέλαθε. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον. καὶ παραδοὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπεῖραι. Εἶθ᾽ οὕτω, φορητὸν τούτῳ κατασκευάσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ, καὶ πίσσῃ, τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιῤῥαντίζεσθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. Καὶ θᾶττον οἱ φονεῖς ἁρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ᾽ αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεὸν, ὡς τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυνθάνεσθαι. Ὅς καὶ τὸ γεγονὸς ἀναμαθὼν, ἐναργέστερον ἔλεγε τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδεῖξαι βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολ-

λὴν

Digitized by Google

λὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγὼν, καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτοῦ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης πεποιθεὶς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιῤῥάνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαίσιον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον δεδοικὼς μὴ καταληφθῇ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὑρὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὃς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἑλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, Εἰς χεῖράς σου Κύριε, προσειπὼν, τὴν ψυχήν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐῤῥύσατο. Τότε κλίνην Βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄψαυστον ἀνακομισθὲν Λείψανον, ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἐπαγαγεῖν πρὸς τὰ Βασίλεια.

Ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωσθεὶς, εἰ ἐκ βυθοῦ Θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταιὸς τίς ἐστι, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος. ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστάκτως ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται, πρὸς Ἀνατολὴν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θείᾳ δυνάμει τὸ ἐμὸν Λείψανον, σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ εὑρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θυηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην ἑωρακὼς, ἐπινικίοις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀποῤῥίψας, συγγνώμην ᾔτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τούτου δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετῆρος ὁρκισμοὺς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἁψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· μὴ Φουλβιανὸν, ἀλλὰ Ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἴδωλα, καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἔπεισε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, καθ' ὕπαρ, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανεὶς ἐπέσκηψε, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον. καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαίωσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς. καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἱερεῖ καταλέλοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ Υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ, οὗ τινος τὴν Μνήμην ἐπιτελοῦμεν ἐν τῇ ιθʹ. τοῦ παρόντος Μηνός.

Στίχ. Φέρει Βαρλαὰμ τοῦ πυρὸς καῦσιν χαίρων,
Ἀποσκοπῶν τὴν δρόσον τὴν αἰωνίαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος εἷλκε τὸ γένος ἐξ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, πρεσβύτης τὴν ἡλικίαν, ὃν καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε· Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς ἐκ τοῦ

Digitized by Google

δεσμωτηρίου, τύπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἀποῤῥιζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, ἁπλοῦται τὴν χεῖρα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται, δεδογμένον τοῦτο τῷ Ἄρχοντι, ὡς εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ ἐπιῤῥίψειε, νομισθῆναι αὐτὸν τοῖς εἰδώλοις θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ ἀνένδοτος εἱστήκει καὶ ἀτρέμας, εὐτονωτέρας αὐτοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως οὗ, τὴν ὑποκειμένην σάρκα τῆς χειρὸς τὸ πῦρ καταδαπανῆσαν καὶ καταφαγὸν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε. Τῶν νεύρων οὖν διασπασθέντων, καὶ τῆς χειρὸς διατεθείσης, αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτῖσι πυρσούμενος, ᾧ ψάλλων ἔλεγες. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον τοῦ λόγου παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, αὐτὸς κατεσκήνωσεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τὸν ὅλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύεται, ἡ τῶν Δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξιστόρησας τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ᾧ πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ηʹ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμένην Δέσποτα, εἵλκυσε ψάλλειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν. ὅθεν καὶ ἔψαλλε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο. ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης ἔνδοξε. ὅθεν καὶ ἔψαλλες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε. πύλην Παρθενίας γὰρ, ὥδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε. διὸ κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θʹ. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐξ ἔξω διάδημα, θεῖον Ἀπόστολε, καὶ τῆς βασιλείας δὲ εὐπρεπεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι. καὶ διαλάμπεις σοφὲ, σὺν Ἀγγέλοις, θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παμμακάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, κήρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ Κόσμῳ θείαν ἐπίσκεψιν. τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄσειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπὶς Παμμακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγγελίῳ σου, ὥσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλησίαν θεομακάριστε, καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου, πανηγυρίζε φαιδρῶς. ἣν ῥυσθῆναι, πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἔστας, ἀνάρχου Γεννήτορος, Λόγος ὁ ἄναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματθαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν, ὁλοτρόπως, πᾶ-

Digitized by Google

σαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ἰδιώματα.

Ὁ Εἱρμός. Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω.

Ἐξαποστ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ Τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀποῤῥίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ Ματθαῖε θεόφρον. τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἑπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης τῶν ἀποῤῥήτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε Παρθένε, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν σου, ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τάξασθαι Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν ἀξιώσῃ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ τὸν σὸν ὁρῶσα πρίν, τόκον ἀνυψωθέντα, θρήνοις σαυτὴν συνέκοπτες, παρειὰς σὺν θριξί σου, ἐκτίλλουσα καὶ βοῶσα. τέκνον ἐμῶν ὠδίνων, προελθὼν ἀποῤῥήτως, πῶς φέρεις ταῦτα Σῶτέρ μου; σῶσαι ἅπαν τὸ γένος, ἀνθρώπων βουλόμενος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐκλάμψας Ἀπόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ Ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν καταυγάσας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ Θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθείας Ματθαῖε πάνσοφε. διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος. Δίς.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστολε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ γλώσσῃ πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον. διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας πάνσοφε, τῇ Οἰκουμένῃ διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ κατεφώτισας λαοὺς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν. εἰδώλων τὰ τεμένη δὲ, καταστρεψάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ᾠκοδόμησας.

Δόξα. Ἦχος β΄. Βυζάντιος.

Ζυγὸν λιπὼν ἀδικίας, καὶ χρυσὸν ἀποῤῥίψας πλεονεξίας, ζυγῷ δικαιοσύνης προστρέχεις, καὶ μὴ κενούμενον πλοῦτον ἁρπάζεις, ὡς ἐχέφρων ἔμπορος, ἀνταλλαξάμενος, τῶν προσκαίρων τὰ μόνιμα, καὶ τῶν ἀπολλυμένων τὰ διαμένοντα. τὸν γὰρ θεολαμπῆ, καὶ πολύτιμον μαργαρίτην κτησάμενος, τὸ Καίσαρος Καίσαρι, τῶν κάτω συρομένων, ἐμφρόνως ἀπέλιπες. καὶ τῷ Παμβασιλεῖ, ἀπειθῶς ἀκολουθήσας Χριστῷ, πᾶσαν τὴν κτίσιν, ἐπλούτισας ἀγγελικαῖς θεηγορίαις σοφέ. ἀλλ' αἴτησαι καὶ νῦν, Ματθαῖε πανάριστε, τοῖς σὲ τιμῶσι σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅτι, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλην, τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνή, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον οἴμοι, τρέμω τὸ κριτήριον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· ὅπερ, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἄμπελος ἡ θεία εἰς εἶδε, τοῦτον ἠρμένον Σταυρῷ, ταῦτα ἀνεφθέγγετο, καθικετεύουσα. ἡ γλυκύτης ἡ ἄῤῥητος, ἡ ἄφατος δρόσος, Ἰησοῦ σωτήριον, τῆς σῆς ἐγέρσεως, γλεῦκος ἐναπόσταξον πᾶσαν, μέθην τῶν παθῶν ἐκδιώκον, τοῖς τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζουσιν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγὸν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ Τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, θεῖος ἐχρημάτισεν. ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς

Digitized by Google

τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Τὴν δέ μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε. πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ Πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔδειξας, Λόγε ὑπὲρ φύσιν με μόνην, ἡ Ἁγνὴ Μητέρα κέκραγε. τίκτω γὰρ ἀσπόρως καὶ μένω, μετὰ τόκον ἀδιάφθορος, καὶ τὰς ὠδίνων βολάς, κύησασα διέφυγον. ἀλλ᾽ ἐν τῷ Πάθει σου δριμείαις, τὴν ψυχὴν ὀδύναις βάλλομαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή. πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται.

Τέλος. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω.

Ζήτει τῇ γ΄. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον.

Τέλος. Ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ζήτει Σαββάτῳ ε΄.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε προσκαλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. θεωρόν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπόν. ἐνθέου ὀπτασίας ἀξιούμενον, δογμάτων, οὐρανίων ἐνηχούμενον. ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσούντων ἰατρόν. χορηγὸν τῶν δεομένων, τοῖς αἰτοῦσιν ἀφειδῆ. διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρότατον, ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος. προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν. ὅριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν. εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον. πολέμων καταλύτην ἀκαθαίρετον. ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Εἰς βάθος θεωρίας, ὑπελθὼν πάνσοφως Ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήθης, τῆς Τριάδος φανέρωσιν, τῷ Πνεύματι προβλέπων, ἀκλινῶς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν. τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποιήσας, καὶ Νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφερᾶς, τοῖς διώκταις ἔπεισας, πιστεῦσαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ στύλος εὐσεβείας ἀρετῶν, ὀφθεὶς αὐτοῖς, τῶν θαυμάτων Ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. διὸ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Πανάγια Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ σε κρεμάμενον, μέσον λῃστῶν καθορῶσα, ἡ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς

Digitized by Google

ας κυήσασα Μητροπάρθενος, χαλεπῷ βέβληται, τὴν ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται, πικρὰ στενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον. καὶ ξέουσα τοῖς ὄνυξιν, ἀφειδῶς τὰς ὄψεις καὶ πνεῦμα, δάκρυα κενοῦσα, μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε Σωτήρ. οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου, πῶς ἀδίκως πάσχεις μου.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὲ κατὰ τὸν Δανιήλ. ὥσπερ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς Πίστεως Μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι. διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν Λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Τροπάριον. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ ταμιοῦ ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος, τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προκρίνας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενος, ὡς συνεργὸν ἀγαθήν, σὲ κατορῶν ὄφις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν, οὓς κατῄσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὤφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος. δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς Ἥλιος, λάμψας ἐν τῷ Κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης Ἁγνὴ Βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, φιλοσόφου θεωρίας ἐμπλησθείς, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῇ θεοπράκτῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέας, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῇ εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρων, ἀπηκρίβωσω Γρηγόριε.

Ὁ Θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Ὑπὸ Θεοῦ ὁδηγηθείς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν Ἁγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς βροντῆς, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεοῤῥήμον διδάσκοντας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν Ἁγνή, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα Θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς Οὐρανούς.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος Μυστηρίου Γρηγόριε. ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρον γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, σοῦ τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ζῆλον τὴν καλήν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, τὸν τοῦ λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατόν, εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰς ἔτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς μελῳδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ς ἀστραπή, Πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων πλάνην ἐφυγάδευσε. τῷ γὰρ φωτί, τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε. διὸ ὁ Νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτός, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι ἠξιώθης, μόνον τε Θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφώς, τῆς Θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι. ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης Θεόφρον Γρηγόριε.

Ῥητορικήν, ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθείς, Ἀποστολικήν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ Δαιμόνων ἐπλούτησας. τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κιβωτός, πόρρωθεν σε προετύπωσε, δεξαμένη, μόνον τὸν Θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρί, τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλουσίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὡμάλισας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον, ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρῆμον προσήγαγες.

Ὁ Θεοῦ παραστάτης, ζήλῳ πυρπολούμενος ἁγιεῖ σε Φαίδιμος, καὶ παρόντα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθὼς θεορρῆμον Γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας πάνσοφε, ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, δενδρωθεὶς καὶ γενόμενος ὄρθιος.

Ἱεράρχα Θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σκανδάλων με λύτρωσαι. τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρηξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, παρὰ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς

πρώ-

Digitized by Google

γας, ἢ Εὔας, περιέσταλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς ἀνέστειλας πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ δενδρωθεῖσαν, θείῳ νεύματι Γρηγόριε.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε. μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾶν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεοῤῥῆμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βληθεὶς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δείλαιος, Ἑβραῖος ὁ δυσσεβὴς, Θεοῦ σε δοξάζοντος, ὡς θεῖον θεράποντα, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ πανουργὸν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Παρθένε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε. θαυματουργὸς δὲ ὀνομάζεσαι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἀγῶνας ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω. πάντα γὰρ νῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον ὑπάρχοντα. διὰ τοῦτο ἀκούει Θαυματουργὸς, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στ. Ὁ Γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι, Θεῷ παραστὰς θαυματουργεῖ νῦν πλέον.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τοῦ μέγας θάνε Θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων. τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι αὖθις προσθεὶς ἑαυτὸν τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν Πίστιν ἐπέγνω. Καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηυξάνετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προελθὸν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινησάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ μυοῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασείας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται. Λίθον γὰρ βουνῷ παραπλήσιον, διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. καὶ ἔν τινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια. ὑποχωρησάντος δὲ εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν, οὐκ ἔτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ Νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, εἴσελθε. καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ Νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ Νεωκόρος καταπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ λατρευτὴς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητὴς αὖθις ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην θαλάσσῃ κυμαινούσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἄνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν ἀντιποιουμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συναποξηράνας θυμὸν, πολεμι-

Digitized by Google

λεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς, καὶ συφερτώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα. τό, τε γὰρ ῥέεθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ. καὶ ἡ ῥάβδος ἤδη οὖσα ξηρά, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὥς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσούτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομίσθη δέ ποτε ἐν τῷ ὄρει ἑστὼς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι, καὶ λοιπὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθοῦσι τῇ πίστει, τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τὴν Πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πληθύσασαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσούτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου, καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου, τοῦ ζωγράφου.

Στ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν Λόγε,
Ἀλλὰ βλέπει σε ζῶντα μὴ ληπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο. Διὸ καὶ τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται. καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων Εἰκονομάχων, ὑπέμει δὲ ὅσην εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπ βυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὖθις τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθέν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου διήγησις ὠφέλιμος.

Ἀνήρ τις τῶν κατὰ Κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπιπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ κατὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχεύειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας Ναὸν τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὑρὼν, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκὼς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδόνα φωτὸς, ἔξωθεν ἐρχομένην ὁρᾷ. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἑπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρὴς ὥσπερ ἐπὶ τῷ θεάματι γενόμενος, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἤδη, τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος Εἰκὼν ἐκτετύπωται, καὶ ἀναστάς,

στάς,

Digitized by Google

στὰς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέῳξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς ὡς ἔδοξε τῷ ὁρῶντι προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὁρᾷ τὸν αὐτὸν διὰ τῆς σφραγῖδος καὶ ταύτας τὰς ὡραίας ὑπανοίξαντα πύλας, καὶ φωτοειδῆ ὅλον ἐν τῷ σεπτῷ Ναῷ εἰσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ Ναοῦ ὑψοῦ τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτι δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν μοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεισῶν. Ἵστατο οὖν ὁ Ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ Ναοῦ ἐξελθών. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνήρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ Ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρός τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς, καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας, καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τό,τε περιαστράπτον φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπεξιὸν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἡ οὖσα νὺξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας ἀνάψαν, τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκληθεὶς, μετ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαῤῥαφεύς.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος Ἰωάννης ἀνερυθριάστως τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ ἀοιδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε. Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅστις εἶ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἡ εἰς τὸν Θεὸν, δι' ἧς τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος· Συγχώρησον γέρων διὰ τὸν Κύριον. ἁμαρτωλός εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος. τίς γὰρ, εἰμὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαί τινα καὶ κανονίζειν, ἐπιδεὴς ὢν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπειλημμένος; πεπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδοὺς ὁρκίζων εἰς τὸν Θεὸν, εἰπεῖν τῶν ἀγαλῶν αὐτοῦ τὸ παράδοξον. εἰμὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σὲ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὅρκων ὥσπερ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστὰς ὅθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν. Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφέ μου, συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀψέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἣν ὁρᾷς ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξ ἴσου τῇ ἁγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στειρευούσῃ ταύτῃ, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐναπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὅρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰμὴ τριμήσιον ἕν, καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος, καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον, ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρᾳ χρείᾳ τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως ἀεὶ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι. Καὶ συμπεράνας ὧδε λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ Ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνήρ. Καὶ ὁ μὲν ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ Θεῷ ηὐχαρί-

Digitized by Google

σει ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος Σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μεταναστὰς τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λογγῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔχεις Ἀθλητὴν Χριστὲ Λογγῖνον μέγαν.
Ἔχεις δὲ καὶ Λογγῖνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδὲμ στέφος,
Φανεὶς μονητὴν πρὸς παλαίστραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκὼν τέκνα,
Πράξεις ἁγνὰς, ἄπεισιν ἁγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἰουστῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,
Ἰουστῖνος τὸ θαῦμα τῶν ἠσκηκότων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράθης, κραυγάζων Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας. διὰ τοῦτο Θεόφρον, συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λόγων τρυφῶντες Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰάματα πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας. ἐξεχύθη γὰρ χάρις, βασιλεστάτη σοῦ ἐν τοῖς χείλεσι, θαυματουργίαις δι᾽ ἧς ἀεὶ κραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτ.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε. σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι᾽ ἧς τῷ Κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδειγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, ἀνταναχλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελῳδικῶς, ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Ὑπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἱστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, τὸν δημιουργὸν, καὶ λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε ἐβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀστράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τερίσης πολιτείας λάμψας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, θεουργικαῖς, θαυματοποιΐαις ὡς νικητὴς, κατεστεμμένος ὅσιε, Πάτερ Ἱεράρχα θαυματουργὲ, Γρηγόριε θεόφρον, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰθύνεσθαι δυσωπεῖ σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ ἡγιασμένον Θαυματουργέ. καὶ τοὺς πι-

Digitized by Google

πιστῶς τὴν μνήμην σου, καὶ ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω Βασιλείας, Γρηγόριε Θεόφρον, ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολὰς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, Ἀρχιερεὺς, ἄκακος καὶ ὅσιος γεγονὼς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος Θαυματουργὲ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, καὶ παῤῥησίᾳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποσ. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ Κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι. ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος. ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν δογμάτων κρηπὶς, τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον. ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος. ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πρᾳότατον. κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονὴ, τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον. ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας, ἱερωσύνης κανὼν, ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως. ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος, ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετῆσαν Γρηγόριε, Χριστοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄμβροις σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον, καὶ ῥεῖθρον, τῇ δενδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφὲ, ἐπικλύζον εἴργεις θείᾳ χάριτι. βωμοὺς κατεδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε, τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι. θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων. παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα παραδόξως μετεβάλλετο. λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφοὺς νουθετοῦσα. ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν χαλινοῦσα. λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους, πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν. δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἱερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱοὺς, τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας,

Θεοῦ

Digitized by Google

Θεοῦ σοφίᾳ χάριτι, ἐκχυθείσης ἐν χείλεσί σου, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, Κυρίου Γρηγόριε. διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ, προσάγομεν χαρμοσύνως καὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε. περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθένε παναμώμητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι θεῖον Τέκνον, πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ συνέσχησαν, ὁρῶντες τὸ Μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου Σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ὡς σύνηθες. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ ἑνὶ ἑκάστῳ δίδοται. Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ. Ζήτει εἰς τὴν α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πλάτωνος, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵσταμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπὴν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ, γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θεώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς ἀτελείας, καὶ ταπεινότητος, τῶν ὁρωμένων, καταπεφρόνηκας. ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου, ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως. ἔνθα νῦν γενόμενος, ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ἕτερα στιχ. τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στεφόμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φάλαγγας, τῶν Δαιμόνων Ῥωμανὲ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ὡραιότης, τῷ αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων Πανεύφημε.

Ἀμαρτήσει ξεόμενος, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἔνδοξε ἀφαιρούμενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὤφθης συνεργείᾳ, Ῥωμανὲ Πνεύματος θείου. ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ῥητορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὡραΐζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὔκλειαν, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγαστε, Ῥωμανὲ γενναιόφρον μεθ' οὗ λῦσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἱκέτευε.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου. τῶν γὰρ Ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, τὴν Σκηνοῤῥάφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στοϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέῤῥαξε. τὴν δορὰν ἀποδαρεὶς, καὶ τὴν χάραν ἐκτμηθεὶς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. ἀλλ᾽ ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παῤῥησίᾳ κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργὲ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀσπὸν τὸν ἀμνὸν τὸν ἀμωμότατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνὴ, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας εὐδόξε, τὸ καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας, τὴν πρὸς Οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ὠχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θείᾳ πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν, τῷ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρέστησαι.

Θεοτοκίον.

Ἐσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε. Θεοτόκον διό σε, ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ὥσπερ ἀνάλγητος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δεινοτάτην, καρτερώτατα παμμάκαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ Θείῳ, πεπυρωμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμάκαρ ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ᾽ αὐτοῦ, τοὺς ἀεὶ διαμένοντας, στεφανηφόρος ὤφθης, Πλάτων Θεόφρων μακάριε.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σου ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις. ἀλλ᾽ ἀντείχετο ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος, τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τοῦ πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανούς.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφὲ, πλατυνόμενος πίστει πανσθενεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἠφάνισας. καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας. ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δόξα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκὼς, νεανίας παμμάκαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν, πτερνιστὴν

Digitized by Google

ἐκτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος. ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Παναμώμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ ἁγνή, καὶ παναμώμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ χειρῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακείρεται.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεὶς, ὅλος ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, οὐκ ᾔσθου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητήν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος, καὶ τὸ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως. ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερρῶς καὶ νεανικῶς, τοῦτο ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάστατον. διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐκ φυλῆς, τῆς Βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ τοῖς ὄμμασι Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι πανεύφημε πάσχων ἠγώνισαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατὴς σὺ γενόμενος ἤθλησας. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν, πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονὼς ἐν μεθέξει παμμάκαρ. Θεοτοκίον.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφήμων, αἱρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀνώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομὰς, ὑπέφερες ἔνδοξε. Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόν τε εἶχες, καὶ συναντιλαμβανόμενον.

Πρὸς τῆς ψυχῆς μορφῇ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων ἀεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς τῶν ὁρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας. ὡς ἅγιος δὲ Ναὸς, ἐδέξω τὸν ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γάρ.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ. Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Ἕτε-

Digitized by Google

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ σου. ἔνθα νῦν μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, μέλπομεν ἐν ὑμνῳδίαις καὶ φωταυγίαις. Διὰ τοῦτο Πλάτων, βοῶμεν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν Πόλιν σου Ἅγιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν, ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν, τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ Θεόφρων. Διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, ὡς ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ Πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς, Ἄγκυρα ἐπονομάζεται. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν, ἐν πολέμοις εὑρίσκει καθ' ἑκάστην, ἐκβοῶσα· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν Πόλιν σου Ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχ. Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων·
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνε.

Οὗτος ἐκ χώρας τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς Πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν. καὶ ἁπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ῥαβδιζόμενος ἄνωθεν. καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις, τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευρὰς διακαίεται. καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται. καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ τὰς πλευρὰς ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν, καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

π̃. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
Σὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν Ἔπαρχον Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, κατέσχεν. οὐκ εἰσὶ, λέγων, τὰ εἴδωλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται τὰς παρειάς. Ἠνέχθη δὲ καὶ Παιδίον, τοῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμένου εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἐπάρχου. Καὶ ἐρωτηθὲν, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστώσης ἐκεῖσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβὴς καὶ θεοφιλὴς οὖσα, ἔφη αὐτῷ· μὴ πίῃς τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλὰ ἄπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν Τύραννον, τυφθὲν αὖθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανὸς, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος, καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἱρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ Ἅγιον Νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; καὶ εἰπὸν, τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραὰμ, Νήπιον λαχὸν ξίφει,
Τῆς Βηθλεὲμ σύνεδρον ὤφθη Νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Οὗτος ἐκ Παλαιστίνης ἕλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὢν Διάκονος καὶ Ἀφορκιστὴς, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλοὺς τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας, καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειφε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρέστη,

Digitized by Google

καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, τῷ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἀλλ᾽ ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθεὶς, γεγονώτερον ἐλάλει, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἱρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθεὶς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου Διακόνου, τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἥμισυ,
Ὁ νῦν δὲ Σωτὴρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.
Ἀλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνει κάραν.
Καὶ κλοιὸν ἕξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Ἄγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις. καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ὑποδιῃρημέναις ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως ἐκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος πλήρης Πνεύματος Ἁγίου προσάγεται. Καὶ μάστιξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαεὶς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἱρκτῇ κατακλείεται. Καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον ταθεὶς, τῇ ἕωθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ´. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σε ἐστεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν ἀεί σοι πάλαι ποθούμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγενημένον μιμούμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες. ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θτ.

Λυτρούμενοι Πάναγνε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς Παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η´. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μεν, ἠγωνίσω παμμάκαρ, περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν, Χριστός σοι δεδώρηται, καὶ δι᾽ αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σκηναῖς κατοικήσας, προθύμως μελῳδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πιστῶς μελῳδούντων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦσε σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός. ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συνανούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος Πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα. τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος. τῆς ἀϊδίου γὰρ, καὶ ἀνωλέθρου γέγονε πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς, καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἄφθαρτον, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ὅλην σὺ Μάρτυς τὴν ζωὴν, τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς ἀρεστὸν, ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες. διὸ τρυφῆς τῆς ὑπὲρ νοῦν, Πλάτων κατηξίωσαι. ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ῥῶσόν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον, πάσης τῆς κτίσεως. διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁρῶν σου τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πεῖραν ἐχώρει. ὧν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε. διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα ἄπνουν θρηνοῦσα, καὶ μητρικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, Σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. καὶ τὰ λοιπά.

Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοὺ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, τοῦ Προφήτου. Ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμπρὸν, Ἀβδιοὺ γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοειδέστατον, Προφητείας τρόπον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἷς χαρακτηρίζεται Θεὸς, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι, τούτων οἱ ἔνδοξοι, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι, καταλαμπρύνοντος, τοῦ Κυρίου τοὺς θεράποντας, τοὺς οἰκείους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Ἀδύτου πληρούμενος φωτὸς, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότῃ πάντων, Ἀβδιοὺ μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος, αὐτὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα πρ. τοῦ Ἁγίου Βαρλαάμ. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀδάμαντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος. παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θᾶττον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρὶ βίᾳ τούτου νικώμενον. σὺ δὲ ἄκαμπτος, δε-

ξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθράκων, φλεγομένων παραδόξως, περιεγένετο πάνσοφε.

Ἱερεὺς ὥσπερ πέφηνας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ἱερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα. σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς παναμώμον σφάγιον, ὡλοκαύτωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων. ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς Νεφέλη Θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, μηδύος παναμώμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. α΄.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ Λαόν.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστὼς, νῦν παῤῥησίᾳ καθικετεύε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρυνθῆναι, Ἀβδιοὺ τοὺς πίστει σὲ, καταγεραίροντας.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγὲς, μάκαρ θεώμενος, Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Ὡς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγορούσας, τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, μάκαρ ἀπώλειαν.

Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννήτορ ἁγνὴ, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε· τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας ὕμνον ἐπινίκιον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρλαάμ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς καρτεροὺς σου Βαρλαὰμ μέλπω πόνους.

Θεογάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίζωσαι, Βαρλαὰμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβῶς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελῳδήμασι, Βαρλαὰμ, ὁ θαυμάσιος.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρος Βαρλαὰμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Ἔνθεμος σοὶ δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε Μάρτυς. ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὡμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος Παρθένε. ἣν πάλαι προεώρακεν, Ἰακὼβ ὁ Προπάτωρ σου.

Ὠδὴ γ΄.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμὸς, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδιοὺ μάκαρ γεγένησαι.

Βουλήσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης ἀξιάγαστε.

Λαμ-

Digitized by Google

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ, καὶ οὐρανίῳ προηγορεύσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν παμαοίδιμε. Θεοτοκ.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομήτωρ. διασώζει δὲ, τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε, μεσιτείᾳ σου παμάμωμε.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἅπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἁρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο. ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάῤῥηκτος.

Ῥύμῃ τοῦ θανάτου ἔστησας, τῶν διορυττόντων, σοῦ τὰς πλευρὰς παμαοίδιμε, καρτερίαν καλλιωτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς σου τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσαι, κατ' ἀξίαν παμμακάριστε; Θεοτοκίον.

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐμφυτευθείσης, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστρός σου Θεονύμφευτε. Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδιοὺ, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος. τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθὴς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις τε, καὶ χορεύων ἀπαύστως. ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος, Ἁγίου εἰληφὼς ἀνεβόησας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀβδιοὺ, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῇ, δαδουχούμενος ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ κραυγάζειν σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας μάκαρ ἐν Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ᾧ κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον τῷ Πατρὶ, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος, διδαχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκάμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, Μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.

Ὁ τοῦ πυρὸς ἀτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος, τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀντιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐτονωτάταις προθυμίαις παμμακάριστε, κεχρημένος τὴν πλάνην κατέσ-

Digitized by Google

τέσβεσας, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησε. διὸ ἐν πίστει κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὁ ῥυθεῖσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον, κεκτημένος. ὁρᾷν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ἀνέτειλέ σοι φῶς παμμακάριστε, ὡς Προφήτῃ, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται. Θεοτοκίον.

Θελήματι τὰ σύμπαντα Πανάγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ὁ ἀναδείξας ἡμῖν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, τὸν Μάρτυρα βοῶντα· δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὑπομονῆς σοι πολλῆς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη. δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ὄρος Ἁγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴν Ὑψίστου, φρονοῦντές σε Παρθένε, δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἡ ἐλπίς.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος, ἑώρας Προφῆτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ἱλέωσαι τὸν Κύριον, Προφῆτα παμμάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε, τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκάλαις βαστάζεται, ταῖς σαῖς ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Φαιδρύνεσθω, δεξιᾷ πυρούμενα τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν Πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτήσωσιν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ἀνάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες. Θεοτ.

Ἀγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομῆτορ πανάμωμε, ἡ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως. Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιού.

Στ. Ἔφησεν ἀντὶ μέλλον Ἀβδιοῦ πόλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ βίον Ἀβδιοῦ ἐξεπέρησεν.

Οὗτος δοῦλος Κυρίου ἑρμηνεύεται, ἢ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχὲμ ἀγροῦ Βηθαχαρὰμ, ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαὰβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζίᾳ, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο Πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτὸν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδιοὺ, ἵνα καλέσῃ αὐτὸν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. οὗτος γὰρ ἦν ὁ τρίτος Πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὃς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κα-

τα-

Digitized by Google

τακαίῃ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ Μαθητὴς, καὶ προφητεύσας πολλὰ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβάνῳ τῷ Βαρλαὰμ τὸ πῦρ φέρων,
Εὔοσμος ὤφθη λιβανωτὸς Κυρίῳ.

Βαρλαὰμ ὁ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται νεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκρίζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἡπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ᾽ αὐτῇ, καὶ λιβανωτὸν δέχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἄρχων, ὅτι εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψειε, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἵστατο καὶ ἄτρεπτος, ἀτομωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τοῦτο αἱρετισαμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ πως παρασαλεύσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στερροῦ τοῦ φρονήματος, ἡ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἄζη τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικῆς ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,
Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὁρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπότιμον κυνηγετῶν μηνύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανιέναι αὐτοὺς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπάρχου κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἅγιον Ἄζην εἰς ἔκπληξιν πολλῶν οὐκ ὀλίγαις νιφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἁρμόσαντος, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλὸξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ἥτε Γυνὴ καὶ Θυγάτηρ τοῦ Ἐπάρχου, τῇ πίστει προσῆλθον. τότε ὁ Ἔπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ᾽ ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ Γυναικὸς, καὶ Θυγατρὸς, ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς Χριστὲ πεντηκοντάδας,
Τριττῇ σεφθῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δώδεκα Στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους,
Τῷ Παμβασιλεῖ δωδεκὰς Στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στ. Κἂν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιόδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ Πόλει ὢν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἄρχοντι. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τῆς κολακείας οὐκ ἐπείσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαψαμένης τοῦ Ἁγίου,

Digitized by Google

Ἁγίου, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι, προσειπόντος, αὐθέως ἐξ Οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν. καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρρίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι. Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα. καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηροβολῶν βοῦς γέγονεν. Ὅτε δὲ καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοὸς ὁ ἄρχων ᾔσθετο, ἐξέστη. προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνηδὸν μετετράπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον. ἀνόσια κεφαλὴ, καὶ τοῦ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος· αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν εἶπεν. ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθέῳ. καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἴδωλα καταπεσόντα συνετρίβησαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον. καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ᾔσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὖθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ ἄρχων ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἁλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀτταλέων πόλιν ἄγεσθαι. καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ Πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε. καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἴδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὀπὰς ξύλου τάς τε χεῖρας, καὶ πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνίησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἑστῶτος, καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί. καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεὸν, φοβηθεὶς, μήποτε ἁρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσε πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυσί. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἷλκον ἔξω τῆς Πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἕλκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχήν. καὶ πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνθίμου, Θαλαλαίου, Χριστοφόρου, καὶ Εὐφημίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου Παγχαρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὑπερφυὴς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένος ἀναμέλπεις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως κραυγάζων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Με-

Digitized by Google

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, μεγαλομάρτυς κραυγάζων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐτονωτέραν πυρὸς, δεξιὰν κεκτημένος, παραστάτης δεξιὸς, τῷ σῷ Δεσπότῃ κραυγάζεις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνοῦμέν σε πιστοὶ, ἀκαταπαύστως βοῶντες· εὐλογημένος Πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προθεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες· ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφανας, ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδιοὺ καταυγαζόμενος, τὸν Χριστὸν κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν, τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὤφθης, σαρκὸς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαὰμ ἀξιάγαστε, ἔφλεξας εἰδωλικὴν, παναπλίαν κραυγάζων· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης ἀθλητὰ πανάοιδιμε, αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, καὶ τὸν Δεσπότην ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἀσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσωμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πάσας τὰς δαιμονικὰς, φαντασίας κραυγάζων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκτεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶ-
„νι τοὺς Παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώ-
„σαντα Θεὸν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπε-
„ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐπτερώθης τῷ Πνεύματι, Ἀβδιοὺ θεσπέσιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ἔνθα Προφητῶν, χορεῖαι σκηνούμενος, καὶ Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον, τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθαρῶς προσωμίλησας, ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν· ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἁγνή· σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἥττηται, τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστὸς, δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι· ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, ζῶσαν προσήνεγκας θυσίαν, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος, καὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις πανάοιδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέχρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ Κόσμου, καὶ Θεομήτορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτιν, τῆς σωτηρίας χαίρων προβάλλομαι· σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ.

Digitized by Google

Εἰς τὸν ϛ͂. ϛ͂. τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλ.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία, Ζήτει εἰς Προφήτας, καὶ εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κʹ.

Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν ϛ͂. ϛʹ. καὶ ψάλλομεν ϛ͂. προσόμοια τῶν Προεορτίων. Ἦχος αʹ.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητάνασιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον. Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Ἐν πυραμίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον. ᾧ ὡς Ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ παναμώμητος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἕτερα ϛ͂. τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὅμοια.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστὼς παρρησίᾳ, τῷ Θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμὼν καὶ μειώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ. δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δʹ.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ϛ͂. ϛ͂. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἦχος δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε πανοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἁγίαν καὶ πάνσεπτον, ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Στ. **Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.**

Λαμπρῶς ἐδογμάτισας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην τὴν κυήσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως, καὶ Νεστόριον ᾔσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στ. **Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.**

Ναμάτων ἐξήντλησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκήρυκος, οὗπερ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὤφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδαχαῖς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, καὶ τοῦτο τὸ ἀγρότατον, καὶ

Digitized by Google

ϗ παρσεβάσμιον Λείψανον, ὥσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, ϗ νῦν. Ἦχος δ'. Π

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, ϗ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἕτερον Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαρᾶς προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον, ἣνπερ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληρῶσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, ϗ Μητέρα ἁγνήν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κανόνες, γ'. ὁ Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. ϗ τῶν Ἁγίων οἱ δύω, ἀνὰ τεσσάρων. Κανὼν ὁ Προεόρτιος, Ποίημα Ἰωσήφ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ ἀλφάβητον.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, ϗ πληρωθήσεται Πνεύματος, ϗ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί. ϗ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ϗ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν εἴσοδον.

Ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ Παναγία ϗ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, ὑπεράγιε Θεοῦ, ὅπως γένηται, Ναὸς ἡγιασμένος, ϗ ταύτῃ προτρέχουσι, Κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένης σου, ἀνατραφῆναι, εἰς ἅγια ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Γεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τῷ Θεῷ τὴν Γεννήτειραν, γεννήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ ἅγια, τραφῆναι τῶν ἁγίων, εὐχὴν ἥνπερ ηὔξαντο, πληροῦντες Πανάγνε.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, ϗ στήριξον πάθεσι, περιτρεπόμενον. ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ἀειμακάριστον, ϗ παναμώμητον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε. ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, τῇ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, ϗ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Ἔρωτι θείῳ τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἀπεμάρανας, ϗ σεαυτῷ μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἁγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, δῶρόν σε Θεοῦ ἐργασάμεναι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν δείκνυσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Πρόκλον.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξει τε ϗ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, ϗ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἴχνεσιν ἑπόμενος σοφὲ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ ἀοίδιμε, τούτῳ τε τὸ ἔνθεον,

Digitized by Google

Θεοῦ, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κλῆρον ὡς πατρῷον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαΐου βοῶντος ἐν Πνεύματι, ἧξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φαεινὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐστερέωσας Σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
„ καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκρο-
„ τήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον. ἐν
„ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης
„ ἀξίωσον.

Ἐξάρχουσαι Κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν. ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα ἀγχίνως ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ Παλαμώνῃ, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν.

Ἥλιος ἐξήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν Νεφέλην τοῦ φωτὸς, ἐξαπλουμένην σώματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς ἅγια. δι' ἧς ὀμβρήσει ἄφεσιν, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον Παμάκαρ Ἁγνή, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἱερεὺς ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμὼν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας, ὑπῆλθες καὶ κατεμόνησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδιαιτώμενον, φέγγα κατέστραψεν, ἐπουράνιον ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος, Μήτηρ προσβολαῖς σε, δαιμόνων περικυκλούμενον, Πάτερ ἐστερέωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τῶν πάντων Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Παναμώμητε.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς, παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας. διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοητῶς ὡς γέγραπται. ᾧ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Ἱεριχώντια τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα. καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνέστησω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγὴ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόματι σου Θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολεροὺς κατέκλυσας, ποταμοὺς παμβεβήλους, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω Πατρὶ Μονογενὴς, ἀφράστως συμμονούμενος, μονογενὴς, ἐκ σοῦ κάτω ἀχράντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νῦν γεγέννηται, καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θείᾳ λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε ἀοίδιμε. ὤφθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρώτατον ὕψος. ἤστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς Βασιλείας Χριστοῦ.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα. Ἕτερον, τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.
Ὁ αὐτὸς. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ Ἀστέρα φαεινὸν, φωταγωγοῦντα τοὺς ψάλλοντας Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν. Ἕτερον Προεόρτιον. Ὅμοιον.
Εὐφροσύνης σήμερον, καὶ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· αὐτὴ ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τὴν „ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ „ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατα„νοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου „Κύριε.

Ἱερεῖ προήγγειλαν γλῶσσαι Σεμνὴ, ἔσεσθαί χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου. διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπρηφοροῦντες εἰς ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο Ἰωακεὶμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, σὺν εὐωχίᾳ, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, Ναὲ Θεοῦ παμμάγιε, Ἄχραντε Παμμάκαρ Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική. εὐθηνεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε παράμωμον ὁ πλαστουργὸς, Λόγος εὑρὼν κατεσκήνωσε, σοῦ ἐν μηδύϊ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ὁ δι' ἡμᾶς, ξένην καθόδῳ Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτὸν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολὴν, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακίᾳ, Θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θείᾳ ταπεινώσει, τὸν ἐχθρὸν τὴν κακίαν, ἐταπείνωσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ὄμβροις τῶν σῶν, Πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὥσπερ δρόσῳ, θεία ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν ἀκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξέλωθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Παμμάκαρ, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, τὰς ἡδονὰς σβέσον τῆς σαρκὸς. τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν μου φωταγώγησον. εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφὲ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὡραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ ἱερωσύνης ἐντεῦθεν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ ἀπήχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντὴ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἱρετικῶν, ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε παναοίδιμε.

Γνώσεως τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερὸς, ἀγαθοδότως ἐφ' ἑξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν θεῖον, ἐν μηδύϊ παμμάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς. ἡ βάτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ „Εἰσόδῳ σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε „Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ „τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος Ναὸς,

πᾶσι

Digitized by Google

„ πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν αἰωνίαν „ βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον. ὡς ἐν Οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, θεία νεφέλη ἐν τῷ Θεοῦ. ἥτις ἀποστάξει γλυκασμὸν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίρουσα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόοδος Παρθένε, ἡ ἔνδον οὖσα, τοῦ Ἱεροῦ ἀγωγή. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἄχραντε.

Ὅλην σε ἡγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον. Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλὴς, ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι. πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω. βλάβης Δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπτωθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ἡ Περίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἑώας σε λαμπτῆρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι. τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου τὴν πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει θείᾳ, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ Κόσμου, Μήτηρ Ἀειπάρθενε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς ἀληθείας ὁδὸν καὶ κατάθυμον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία πανμάκαρ γενόμενος, τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἄτρεπτον ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιὰθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαβίδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τούτου κατιδὼν ὀπτασίαν πανάριστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς. Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος. ἀλλ᾽ ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν „ ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Σωθέντες τῇ θείᾳ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, Περιστερὰν εἰς τὰ ἅγια, ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

Τοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, Κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἑτοιμαζόμενος. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῶ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμνῶ τὴν σκέπην σου, βλάβης δι᾽ ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Digitized by Google

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ μνήμῃ σου τῇ πρὸς Θεόν, θεσμεσμος ἱερώτατε, θεωριῶν μυστικῶν, καὶ θείων ἐλλάμψεων, Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ἠξιώθης θείᾳ χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἁπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας. ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, Ναὸν κατεκόσμησας, τὸν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με λῃστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Ναὸν ἅγιον ἀναδεῖξον.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς. ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρχιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην Κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεσι καὶ εὔφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας. Θτ.

Ὡραθης Χερουβὶμ Θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα. τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν, ἀχράντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. ὅθεν ἀεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Κοντάκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητὴς, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, ἀῤῥήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὃν περ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσὶν, ἰδὼν πεσόντα ᾤκτειρε, καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρᾳ καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει, καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριὰμ μεσῖτιν λαμβάνει, ὡς Παρθένον καὶ Ἁγνὴν τοῦ μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβουλήθη. Αὕτη ὑπάρχει Σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στ. Χάραξ κύκλῳ σου καὶ μετὰ ζωῆς τέλος.
Ἣ ζῶσα Γρηγόριε τοῦ Θεοῦ χάρις.
Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσκετο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἰσαυρίας Δεκαπόλεως, Υἱὸς Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δὲ λάθρᾳ φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων, τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς ἐπάλαισεν. Ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη. Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπέραν περινοστήσαμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, καὶ πάνυ ἐκτακεὶς καὶ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ

Digitized by Google

μόνη τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν τὸν Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἔνδον ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφορα νοσήματα ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ Θρόνου διάδοχος.

Στ. Ἔχει Πρόκλε σε ἡ οὐράνιος νύσσα.
Καὶ σε ἔνδον χαίροντα σὺν Χρυσολόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Ῥοδοστόλῳ.

Στ. Ἔμελλε καὶ Δάσιος ἀθλήσας ξίφει,
Ἀθλητικὸν στέφανον εὑρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Ῥοδοστόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ Πόλει τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως. Πρὸ δὲ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσαρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντό τινα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ ηὐτρέπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν, ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλικὰ, καὶ προτρέποντες ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν περισταντῶν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ἐκβιαζομένων, ἐκεῖνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπὼν ὅτι ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττόν μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ Ἄρχοντος βήματι, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτο μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη, καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νηρσᾶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσὴφ Μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτοῖς τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νηρσᾶς, Ἰωσὴφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Στίχ. Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ λίθοις,
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.
Τὸν Γαθαζὲτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.
Θέκλαν, Βαυθὰν, Δεναχίδα Παρθένους,
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Ὧν ὁ μὲν Νηρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ Ἰωσὴφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποί τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐταθέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου, καὶ Ἀνατολίου.

Στ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνύντες οἶκτον, ὦ πλάνη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, Πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, Πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα. Ὧν ὁ μὲν Πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὥρμητο, ἡ δὲ Μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν, ὁ δὲ Θεσπέσιος, καὶ Ἀνατόλιος, τὸ τοῦ Πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βεστιοπράτης γὰρ ἦν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Φιλόθεος μετὰ τοῦ Υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομήδειαν ἐποιοῦντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ Πρεσβύτῃ καὶ Διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνωδεύσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπείσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικο-

Digitized by Google

Νικομήδειαν, καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, Εὐστάθιος, καὶ Θεσπέσιος ἐβαπτίσθησαν. Καὶ ὁ μὲν Πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος, Πρεσβύτερος, ὁ δὲ Υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος, Διάκονος κεχειροτόνηται. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί, καὶ τυφθέντες βάκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται. Ἐν ᾗ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστασίᾳ τῶν δεσμῶν ἀφέθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἕωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτονται, καὶ πάλιν θείᾳ καὶ Ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. ὅθεν οἱ δήμιοι φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου Πατριάρχου, τοῦ θέσει Εὐνούχου, ὃς ἦν ἐπὶ Θεοδώρας Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς Ἥλιον εἰσδέχεται, Ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριώδης Ἁγνὴ, ὑπεράγιον, Ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὁρῶντες Ἀγγέλου γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν οὐράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσαν, ἀποῤῥήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελίζεσθε, Περιστερὰ ἡ χρυσῆ, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς ἅγιον ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα μὴν, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη παναμώμε. ᾧ καὶ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προχύσει, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας, ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελῳδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων θεόφρων πολίτευμα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι. κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἁγίοις Πάτερ ἁρμόζοντα, πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα, Ἁγνὴ Παρθένε ζώωσον σῶσόν με, καὶ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ. ὅθεν ἐδογμάτισας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεὸν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ

Digitized by Google

Πῦρ νοητὸν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας. ὅθεν σου δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἅγιε, τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῇ, εὐφημοῦντας μελῳδικῶς, μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεὸν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, ὥσπερ θρόνος Χερουβικὸς, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως. ᾧ μελῳδοῦμεν καὶ λέγομεν· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'.

Ἧς ἡ ἀκροστιχὶς, κατ' Ἀλφάβητον.

Ἔχει δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν Τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνὴ, εἰπάτω
„ ἤδη ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρ-
„ χαίαν ἀληθινὴν, Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν
„ ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βρο-
„ τοῖς συναναστρέφεται. διὸ καὶ χαίρων
„ βοῶ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
„ τὸν Κύριον.

Ἄκουε σιωπὲς πρεσβύτα σοφὲ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί. Βουλήσει θείᾳ τὴν ἔχον παῖδα σεμνὴν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι. Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις, καὶ εἰς Ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησε ὁ Ἱερεύς. Ζωῆς εἴσοδον μοι ὑποφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανεροῦσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον Παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός. πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ Πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι Θεὸς, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾶς Προφητῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνων γνῶναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός. Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνειν ἐκ σοῦ. Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδόξως εἰσοικίζοντα, τοὺς βροτοὺς ἐξωθέντας φθορᾷ, ἀναβοῶντας χαρᾷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητῶν ἀρρήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνὴ, Σαφῶς ὑπάρχει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς. Τὸν θεῖον ἰδοὺ Παρθένε ἥκεις Ναόν. Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γὰρ, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, κυήσεις ᾧ μελῳδεῖ· εὐλογοῦντα, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνὴν σοι ᾄδομεν Κόρη Ἁγνὴ, περιχαρῶς τοῦ Γαβριὴλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον, Ὡς τέξασα τὴν λύτρωσιν ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάπλασιν, τῶν μελῳδούντων αὐτῷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον. νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανεὶς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρίσε ἀΰλῳ, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμψεσι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι. ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σου, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθεὶς, καὶ Θεοειδὴς καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων τῷ Δεσπότῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἴτησαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὡς χωρείᾳ τῇ φωτολαμπεῖ, πανένδοξε ἁγνείᾳ, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαθάρας ὡς χρυσὸς, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀργάνῳ παμμάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς, καὶ ἐκβοῶσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσασα σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστὸς, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὠδὴ θ'. Ἧς ἡ ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύ-
„ ματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυ-
„ ριζέτω δὲ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρου-
„ σα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτο-
„ ρος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε,
„ Θεοτόκε Ἁγνὴ, Ἀειπάρθενε.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ ἅγια, βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται, καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δὲ, τούτους ἀπεργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ὤμοσε Θεὸς, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν, δοὺς τὴν Ἀειπάρθενον. ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρούμενον, τοὺς τὴν πτῶσιν, βρώσει ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ· σοὶ προσανατίθημι, ἣν μοι παρέσχου Παῖδα ὦ Δέσποτα. ἐξ ἧς δι' οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθεὶς, διασώσεις, Κόσμον ὅν περ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς Μητέρα σου.

Ἤνυσεν ἰδοὺ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν. πύλη ἐπουράνιος, Ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς ἅγια, ὑφ' ἁγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἁγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἁμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθρακας. καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν σοφὲ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχύϊ σε, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἤνθησας κοιλάσι Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὔοσμον. διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον, τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς. ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἱ σιαγόνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων ἀφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε. συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρ-

Digitized by Google

τυρες. μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτὸν, καὶ πολύαθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλουτησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα. Χαῖρε Παράδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατέῤῥησας, ἀναγεννηθεὶς διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεύς τε χρισθεὶς ἱερώτατος. ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ τὸν ἱερὸν τὸν τῆς Πίστεως, ἐξηφάξω δογμάτων σου πέλαγος, αἱρέσεων χειμάῤῥους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸν καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον Σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρων μεγαλοφρόνως. ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀνταμακλάσεις ἔλαβες, ἐν Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῶν ἐκείνου γέγονας, θρόνων ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος Θεοκήρυξ, καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον. μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει. Ἕτερον Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ Ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν ἁγίων ἅγια, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ᾆδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ. ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς Κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν στ. τῶν Αἴνων, στ. Ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ᾠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ Μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, Θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος Λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι, καὶ διαιρεθήτωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ Νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη ἡ κατ'

Ἀνα-

Digitized by Google

Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, διὰ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ Σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Καὶ τὰ λοιπά, Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπόν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῷ, προσενήνοχαν σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεύς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ἡ τῶν ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα, καὶ ταύτης αἱ Παρθένοι, ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ. τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβών, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν διὰ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δευτεροῦντες τὸ α΄ Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς Εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, καὶ ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβών σε Δέσποινα, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ὑμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς ἅγια ἁγίων, ἀμόλυντον σκηνήν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν Ἁγνήν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς ἅγια ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογική, πασὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τρισλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Νῦν ἀπολύεις. Τό, Τρισάγιον. Τό, Παναγία Τριάς. Τό, Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ Τροπάριον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, Προηγοῦνται πάντα τὰ ἀναστάσιμα. Ἐπιτελοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Δεσποτικαῖς, καὶ Θεομητορικαῖς Ἑορταῖς. Ἑσπέρας οὖν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, Στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τό, Μακάριος ἀνήρ.

Digitized by Google

νήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Ἱςῶμεν ςίχ. η´. Καὶ ψάλλομεν ςιχηρὰ προσόμοια δ´. δευτεροῦντες τὸ, α´. Ἦχος α´. Πρὸς τὸ, Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἤγουν τὸ, Σήμερον πιςοὶ χορεύσωμεν. Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα εἰς ἦχον δ´. πρὸς τὸ, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια. Δευτεροῦντες τὸ, α´. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ´. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε Θεόνυμφε. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ α´. τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, ἐν ἡμέρα μιᾷ. Τὰ β´. Βασιλειῶν τρίτης. Ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σολομών. Τὸ τρίτον. Προφητείας Ἰεζεκιήλ. Τάδε λέγει Κύριος, ἔςαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν λιτὴν ςιχ. Ἰδιόμ. Ἦχ. α´. Ἀγαλλιάσθω σήμερον. Ἦχος δ´. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός. Ἦχος δ´. Δεῦτε πάντες οἱ λαοί. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α´. Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος. Εἰς τὸν ςίχ. ςιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α´. πρὸς τὸ, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίρει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. ςίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ. Ἄμμα ἡ θεία χάρις σαφῶς. ςίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. Ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β´. Σήμερον τὰ ςίφη τῶν πιςῶν συνελθόντα. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ´. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ. Λέγεται ἐκ τρίτου. Εἶτα δίδοται συνήθως ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος, ἤτοι τὸ κατακλαςόν. Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν α´. ςιχολογ. Κάθισμ. Ἦχος α´. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἰς δὲ τὴν β´. ςιχολογ. Κάθισ. Ἦχος δ´. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἰς τὴν γ´. ςιχολογίαν, Κάθισμ. Ἦχος πλ. δ´. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α´. ἀντίφωνον, τοῦ δ´. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ´. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναςᾶσα Μαριάμ. Ὁ Πεντηκοςός. Καὶ τὸ Πεντηκοςάριον. Ἦχος β´. Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ λέγομεν καὶ τὸν πλ. β´. Σήμερον τὰ ςίφη. Ζήτει ὄπισθε, εἰς τὸ ἀπὸ ςίχου. Κανόνας δύω, Ἦχος δ´. καὶ ὁ α´. Καταβασίαν δὲ οὐ λέγομεν τὸ, Χριςὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ´. ᾠδῆς, Κάθισμ. Ἦχος δ´. Πρὸς τὸ, Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἀνανόησον Δαβίδ. Ἀπὸ ς´. Κοντάκιον. Ἦχος δ´. Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ λόγον, ἐκ τῶν ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν θ´. Ἐξαποςειλάρια ἐκ γ´. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱςῶμεν ςίχ. δ´. καὶ ψάλλομεν ςιχηρά, Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Λαμπαδηφόροι Παρθένοι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β´. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται ἡ Παμμώμος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλεον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς. ᾠδή, γ´. καὶ ς´. Εἰς τὴν Εἴσοδον, Τροπάριον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας. Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Ἦχος γ´. ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. ςίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν. Ὁ Ἀπόςολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ, η´. Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. δ´. Ἄκουσον θύγατερ. ςίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦν εἰς κώμην. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ, η´. Κοινωνικόν. Ἦχος γ´. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι. Καὶ τὸ, ποτήριον σωτηρίου.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ τῶν Εἰσοδίων, ψάλλομεν τὸ α´. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ, εἰς Ἦχον Πλ. δ´. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςίχ. η´. καὶ ψάλλομεν ςίχ. προσόμοια. Ἦχος α´.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιςοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον

Λό-

Λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται τῷ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, ἀγαλλόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ, καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Δευτεροῦντες τὸ α'.

Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος Ναὸς, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι. ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ'. 1. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη
(Ἐδ.) αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ
(31.) Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ Νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 1. Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν Οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς Πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιὼν, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐκ πόλεως
(Ἐδ. 4.) Δαβὶδ αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ

Digitized by Google

μέλι ϗ γάλα μέλλει πηγάσαι, πᾶσι τὸ Φῶς ὁ Χριστός.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ. στιχολ. καθ. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγίασθης τῷ Θεῷ, ϗ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως Ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου ϗ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε ϗ Ἀειπάρθενε.

Δόξα, ϗ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθ. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου Υἱός, ϗ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, ϗ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, ϗ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω.

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν. λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ ψάλλομεν Κανόνας δύω, Γεωργίου, Ἦχος ὁ δ'. εἰς ς'. ϗ Βασιλείου ὁ α'. εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Γεωργίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὺ τὴν χάριν Δέσποινα τῷ λόγῳ, δίδου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, ϗ πληρωθήσεται Πνεύματος, ϗ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. Δίς.

Σοφίας παράδειγμα, σὲ Θησαυρὸν ἐπιστάμεθα, ϗ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμεν σου ῥανίδας, ἐπόμβρισον Δέσποινα, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Υπέρτερος Πάναγνε, τῶν Οὐρανῶν χρηματίσασα, Ναὸς ϗ Παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι. αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, ϗ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ᾄσμασι, δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τοῦ τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προστρέχεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Βασιλείου, εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ᾄσμασι, ϗ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν. ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον. τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ Ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Digitized by Google

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ Ναῷ μητρικῶς. Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαβὶδ ὁ Προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, Θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. ὃν ἡ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται. Ζαχαρίας ταύτην δέ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ Μητέρες ᾄσατε, τῇ βασιλίδι Μητρί, προσερχομένῃ τῷ Ναῷ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ [illegible]άτων σου, τὴν ἁλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

„ Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς „ ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾌσατε τῷ Κυρίῳ, „ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε „ τε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶ„ σα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγ„ κροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, „ ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης „ ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ Ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρεσταμένην Πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθύς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ, ἀνυμνοῦμενοι σήμερον, Θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Παναμώμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῇ λαμπαδουχοῦσιν, αἱ Παρθένοι προτρέχουσαι.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνὰ[illegible] ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυ[illegible] ἡ Θεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ᾑρετίσατο.

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα Οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς Παρθένοις, τῷ Ναῷ πλησιάσωμεν.

Οἱ ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, Θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ ἅγια. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον. ὡς γὰρ

Η

Digitized by Google

„ πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν αἰωνίαν
„ βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον. ὡς ἐν Οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, θεία νεφέλη ἐν τῷ Θεοῦ. ἥτις ἀποστάξει γλυκασμὸν, πάσαις τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίρουσα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις, ξένη σου ἡ πρόοδος Παρθένε, ἡ ἔνδον οὖσα, τοῦ Ἱεροῦ ἀγωγή. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἄχραντε.

Ὅλην σε ἡγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον. Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλὴς, ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι. πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω. βλάβης Δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπτωθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἀμπελὰς κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ἡ Περίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἑῴας σε λαμπτῆρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι. τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου τὴν πτέρναν Γρηγόριε, ἐγρηγόρσει θείᾳ, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ Κόσμου, Μήτηρ Ἀειπάρθενε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με. εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατάθυμον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμάκαρ γενόμενος, τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἄτρεπτον ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιὰθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαβίδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τούτου κατιδὼν ὀπτασίαν πανάριστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἀναπεφάνθης χρίσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς. Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος. ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
„ τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομή-
„ τορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν
„ ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Σωθέντες τῇ θείᾳ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, Περιστερὰν εἰς τὰ ἅγια, ἀναστραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

Τοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, Κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἑτοιμαζόμενος. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνῶ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμνῶ τὴν σκέπην σου, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Digitized by Google

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, θεούμενος ἱερώτατε, θεωριῶν μυστικῶν, καὶ θείων ἐλλάμψεων, Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ἠξιώθης θείᾳ χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἁπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας· ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, Ναὸν κατεκόσμησας, τὸν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με λῃστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς· ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρχιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην Κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεσι καὶ εὔφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας. Θεοτ.

Ὡράθης Χερουβὶμ Θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα. τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν, ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. ὅθεν ἀεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Κοντάκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητὴς, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὅνπερ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσὶν, ἰδὼν πεσόντα ᾤκτειρε, καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρᾳ καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει, καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριὰμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς Παρθένον καὶ Ἁγνὴν τοῦ μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβουλήθη. Αὕτη ὑπάρχει Σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στ. Χάραξ κύκλῳ σου καὶ μετὰ ζωῆς τέλος.
Ἡ ζῶσα Γρηγόριε τοῦ Θεοῦ χάρις.
Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσκετο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἰσαυρίας Δεκαπόλεως, Υἱὸς Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δὲ λάθρᾳ φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων, τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς ἐπάλαισεν. Ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη. Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπέραν περινοστησάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, καὶ πάνυ ἐκτακεὶς καὶ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ

μόνῃ

Digitized by Google

μόνῃ τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν τὸν Θεοφόρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων εἱργμῶν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφορα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ Θρόνου διάδοχος.

Στ. Ἔχει Πρόκλε σε ἡ οὐράνιος νύσσα.
Καὶ σὲ ἔνδον χαίροντα σὺν Χρυσολόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Ῥοδοστόλῳ.

Στ. Ἔμελλε καὶ Δάσιος ἀθλήσας ξίφει,
Ἀθλητικὸν στέφανον εὑρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Ῥοδοστόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ Πόλει τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως. Πρὸ δὲ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσαρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντό τινα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ ηὐτρέπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν, ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλικά, καὶ προτρέποντες ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν περιστάντων αὐτῷ, καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ἐκβιαζομένων, ἐκεῖνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπὼν ὅτι ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττόν μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ Ἄρχοντος βήματι, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτο μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη, καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων πολλὰ τιμωρηθείς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νηρσᾶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσὴφ Μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νηρσᾶς, Ἰωσὴφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Στίχ. Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ λίθοις,
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γαθαζὲτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαυθὰν, Δεναχίδα Παρθένους,
Ἆθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Οὗτος ὁ μὲν Νηρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ Ἰωσὴφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποί τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες, τοὺς τοῦ Μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στεφάνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου, καὶ Ἀνατολίου.

Στ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνῦντες οἶκτον. ὢ πλάνη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, Πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, Πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα. Ὧν ὁ μὲν Πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὡρμᾶτο, ἡ δὲ Μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν, ὁ δὲ Θεσπέσιος, καὶ Ἀνατόλιος, τὸ τοῦ Πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βεστιοπράτης γὰρ ἦν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Φιλόθεος μετὰ τοῦ Υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομήδειαν ἐποιοῦντο, καὶ Λουκιανῷ τῷ Πρεσβύτῃ καὶ Διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνώδευσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπείσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικο-

Digitized by Google

Νικομήδειαν, καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, Εὐστάθιος, καὶ Θεσπέσιος ἐβαπτίσθησαν. Καὶ ὁ μὲν Πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος, Πρεσβύτερος, ὁ δὲ Υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος, Διάκονος κεχειροτόνηται. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριστιανοί, καὶ τυφθέντες βάκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται. Ἐν ᾗ Ἀγγέλου θείᾳ ἐπιστασίᾳ τῶν δεσμῶν ἀφέθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἕωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβών, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἱρκτῇ ἀπορρίπτονται, καὶ πάλιν θείᾳ καὶ Ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν, καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. ὅθεν οἱ δήμιοι φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου Πατριάρχου, τοῦ θέσει Εὐνούχου, ὃς ἦν ἐπὶ Θεοδώρας Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς Ἥλιον εἰσδέχεται, Ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριώδης Ἁγνή, ὑπεράγιον, Ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὁρῶντες Ἀγγέλου γάρ, χερσὶν ἐκτρέφεται, τὸν οὐράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσαν, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγγελίζεσθε, Περιστερὰ ἡ χρυσῆ, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται, καὶ εἰς ἁγίων ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα μιῶ, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη πανάμωμε. ᾧ καὶ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προχύσει, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας, ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελῳδοῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων θεόφρον πολίτευμα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι. κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἁγίοις Πάτερ ἁρμόζοντα, πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα, Ἁγνὴ Παρθένε ζώωσον σῶσόν με, καὶ τῆς γεέννης ἐξάρπασον ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ. ὅθεν ἐδογμάτισας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ

Digitized by Google

Πῦρ νοητὸν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας. ὅθεν σου δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἅγιε, τὴν παῤῥησίαν τοὺς ἐν γῇ, εὐφημοῦντας μελῳδικῶς, μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεὸν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, ὥσπερ θρόνος Χερουβικὸς, φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως. ᾧ μελῳδοῦμεν καὶ λέγομεν· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄.

Ἧς ἡ ἀκροστιχὶς, κατ᾽ Ἀλφάβητον.

Ἔχει δὲ ἐν ἕκαστον τῶν Τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἤκουε Κόρη Παρθένε Ἁγνὴ, εἰπάτω
„ ἤδη ὁ Γαβριὴλ, Βουλὴν Ὑψίστου ἀρ-
„ χαίαν ἀληθινὴν, Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν
„ ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βρο-
„ τοῖς συναναστρέφεται. διὸ καὶ χαίρων
„ βοῶ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
„ τὸν Κύριον.

Ἤκουε συνιεὶς πρεσβύτα σοφὲ, τῷ Ζαχαρείᾳ Ἄννα φησί. Βουλήσει θείᾳ ἣν ἔσχον παῖδα σεμνὴν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι. Δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις, καὶ εἰς Ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ Ἱερεύς. Ζωῆς εἰσόδους μοι ὑποφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον Παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός. πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ Πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι Θεὸς, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφῆται, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ᾽ ὧν βοᾷς Προφητῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνων γνῶναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός. Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνειν ἐκ σοῦ. Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδόξως εἰσοικίζοντα, τοὺς βροτοὺς ἐξωθέντας φθορᾷ, ἀναβοῶντας χαρᾷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητῶν ἀῤῥήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνὴ, Σαφῶς ὑπάρχει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς. Τὸν θεῖον ἰδοὺ Παρθένε ἥκεις Ναόν. Ὑπ᾽ Ἀγγέλου τρεφομένη γὰρ, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, κυήσεις ᾧ μελῳδεῖ· εὐλογοῦντα, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνὴν σοι ᾄδομεν Κόρη Ἁγνὴ, περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον, Ὡς τέξασα τὴν λύτρωσιν ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάπλασιν, τῶν μελῳδούντων αὐτῷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνως χρησάμενος, εἴληφας παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον. νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανεὶς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρίσε αὐλῳ, καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀῤῥήτως.

Ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν περιφανὰς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμψεσι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι. ὑφ᾽ ἧς τὰς αἰσθήσεις σου, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθεὶς, καὶ Θεοειδὴς καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων τῷ Δεσπότῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἴτησαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὡς χωρεία τῇ φωτολαμπεῖ, πανένδοξε ἁγνεία, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθάρας ὡς χρυσός, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀργάνῳ παμμάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς, καὶ ἐκβοῶσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσασα σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστός, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὠδὴ θ΄. Ἧς ἡ ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνή, Ἀειπάρθενε.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ ἅγια, βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται, καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δέ, τούτους ἀπεργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ὤμοσε Θεός, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν, δοὺς τὴν Ἀειπάρθενον. ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρούμενον, τοὺς τὴν πτῶσιν, βρώσει ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ· σοὶ προσανατίθημι, ἣν μοι παρέσχου Παῖδα ὦ Δέσποτα. ἐξ ἧς δι᾽ οἶκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθείς, διασώσεις, Κόσμον ὅν περ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς Μητέρα σου.

Ἤνυγεν ἰδού, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν. πύλη ἐπουράνιος, Ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς ἅγια, ὑφ᾽ ἁγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἁγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ᾽ αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἁμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθρακας. καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν σοφέ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχύϊ σε, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἐνήνθησας κοιλάσι Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὔοσμον. διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον, τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς. ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γάρ, αἱ σιαγόνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε. συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρ-

Digitized by Google

τυρες. μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτὸν, καὶ πολύαθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλουτησάντων σε, καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα. Χαῖρε Παράδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατέῤῥησας, ἀναγεννηθεὶς διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεύς τε χρισθεὶς ἱερώτατος. ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ τὸν ἱερὸν τὸν τῆς Πίστεως, ἐξηράξω δογμάτων σου πέλαγος, αἱρέσεων χειμάῤῥους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον Σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρων μεγαλοφρόνως. ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῶν ἐκείνου γέγονας, θρόνων ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος Θεοκήρυξ, καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον. μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Ἕτερον Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ Ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν ἁγίων ἅγια, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ᾆδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ. ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς Κόσμον σῴζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ᾠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ Μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, Θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος Λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐντρεπιζέσθωσαν πύλαι, καὶ διαιρέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ Νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη ἡ κατ'

Ἀνα-

Digitized by Google

Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κιννύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ Σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Καὶ τὰ λοιπά, Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπόν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῷ, προσενηνόχασιν σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεύς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ἡ τῶν ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα, καὶ ταύτης αἱ Παρθένοι, ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ. τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβών, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς Εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Παμμύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, καὶ ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβών σε Δέσποινα, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ὑμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς ἅγια ἁγίων, ἀμόλυντον σκηνήν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν Ἁγνήν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς ἅγια ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογική, παστὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τρισλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Νῦν ἀπολύεις. Τό, Τρισάγιον. Τό, Παναγία Τριάς. Τό, Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ Τροπάριον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, Προηγοῦνται πάντα τὰ ἀναστάσιμα. Ἐπιτελοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Δεσποτικαῖς, καὶ Θεομητορικαῖς Ἑορταῖς. Ἑσπέρας οὖν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, Στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τό, Μακάριος ἀ-

Digitized by Google

νήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Ἱστῶμεν στίχ. η'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δ'. δευτεροῦντες τό, α'. Ἦχος α'. Πρὸς τό, Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἤγουν τό, Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν. Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα εἰς ἦχον δ'. πρὸς τό, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια. Δευτεροῦντες τό, α'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε Θεόνυμφε. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ α'. τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Τὰ β'. Βασιλειῶν τρίτης. Ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σολομών. Τὸ τρίτον. Προφητείας Ἰεζεκιήλ. Τάδε λέγει Κύριος, ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν λιτὴν στ. Ἰδιόμ. Ἦχ. α'. Ἀγαλλιάσθω σήμερον. Ἦχος δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός. Ἦχ. δ'. Δεῦτε πάντες οἱ λαοί. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'. Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α'. πρὸς τό, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίρει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Στ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ. Ἄμμα ἡ θεία χάρις σαφῶς. Στ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. Ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχ. πλ. β'. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα. Ἀπολυτίκιον. Ἦχ. δ'. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ. Λέγεται ἐκ τρίτου. Εἶτα δίδοται συνήθως ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος, ἤτοι τὸ κατακλαστόν. Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. στιχολογ. Κάθισμ. Ἦχ. α'. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἰς δὲ τὴν β'. στιχολογ. Κάθισ. Ἦχος δ'. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἰς τὴν γ'. στιχολογίαν, Κάθισμ. Ἦχ. πλ. δ'. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. ἀντίφωνον, τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Πεντηκοστός. Καὶ τὸ Πεντηκοστάριον. Ἦχ. β'. Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ λέγομεν καὶ τὸν πλ. β'. Σήμερον τὰ στίφη. Ζήτει ὀψέ, εἰς τὸ ἀπὸ στίχου. Κανόνας δύω, Ἦχ. δ'. καὶ α'. Καταβασίαν δὲ οὐ λέγομεν τό, Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμ. Ἦχ. δ'. Πρὸς τό, Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἀναβόησον Δαβίδ. Ἀφ' ς'. Κοντάκιον. Ἦχ. δ'. Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ λόγον, ἐκ τῶν ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν θ'. Ἐξαποστειλάρια ἐκ γ'. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά, Ἦχ. α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Λαμπαδηφόροι Παρθένοι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχ. β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται ἡ Παναμώμος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλεον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς. ᾠδή, γ'. καὶ ς'. Εἰς τὴν Εἴσοδον, Τροπάριον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας. Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον. Ἦχ. γ'. ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Στ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ, η'. Ἀλληλούϊα, Ἦχ. πλ. δ'. Ἄκουσον θύγατερ. Στ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦν εἰς κώμην. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ, η'. Κοινωνικόν. Ἦχος γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι. Καὶ τό, ποτήριον σωτηρίου.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ τῶν Εἰσοδίων, ψάλλομεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τό, Μακάριος ἀνήρ, εἰς Ἦχον Πλ. δ'. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. η'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος α'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λό-

Digitized by Google

Λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται τῷ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ, καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Δευτεροῦντες τὸ α΄.

Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος Ναὸς, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι. ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παναμώμητον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ΄. 1. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ Μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη
Ἑδ.) αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ
31.) Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ Νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η΄. 1. Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν Οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς Πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιὼν, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐκ πόλεως
(Ἑδ. 4.) Δαβὶδ αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ

Digitized by Google

Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ. καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶδ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. (Ἐδ. 9.) Ὅτι τὰ Χερουβίμ, διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ, καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύω πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς, ἐν Χωρὴβ ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ Νεφέλη ἔπλησε τὸν Οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν Οἶκον Κυρίου.

Προφητ. Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ΄. 27. Τάδε λέγει Κύριος. ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ἡμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. (Κεφ. μδ΄. 1.) Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰσελεύσεται δι᾽ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βοῤῥᾶν κατέναντι τοῦ Οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ, κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. Τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. α΄.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος, Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. Καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμα-

Digitized by Google

δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, Παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ Στεῖραι συγχορεύσατε, ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἰς τὸν ν΄. ἱ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, τὸν Οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὁρῶντες εἰς θεῖον Οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε. ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τῷ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Τῦμα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἁγνὴν Ἀειπάρθενον, προσάγει μετ᾽ εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς Νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, καὶ Νεάνιδες αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἥτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὤφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.

Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ πιστὰ τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ Τρίτου.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν λόγον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, καθισμα. Ἦχος α΄.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας, ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν καθισμα. Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαβὶδ προοδοποίησον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτῃ ἐκβόησον. Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς Ναὸν Βασιλέως. Εἴσελθε ἧς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται. ἐξ ἧς με-

Digitized by Google

μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσαι, πᾶσι τὸ Φῶς ὁ Χριστός.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ. στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ, καθηγίασθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως Ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπὰς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου Υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω.

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν. λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ ψάλλομεν Κανόνας δύω, Γεωργίου, Ἦχος ὁ δ'. εἰς ϛ'. καὶ Βασιλείου ὁ α'. εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Γεωργίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὺ τὴν χάριν Δέσποινα τῷ λόγῳ, δίδου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. Δίς.

Σοφίας παράδειγμα, σὲ Θησαυρὸν ἐπιστάμεθα, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τῆς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμεν σου ῥανίδας, ἐπόμβρισον Δέσποινα, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν Οὐρανῶν χρηματίσασα, Ναὸς καὶ Παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι. αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ᾄσμασι, δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προστρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Βασιλείου, εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ᾄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν. ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον. τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ Ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Digitized by Google

Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ Ναῷ μητρικῶς. Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαβὶδ ὁ Προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, Θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. ὃν ἡ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται. Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ Μητέρες ᾄσατε, τῇ βασιλίδι Μητρὶ, προσερχομένῃ τῷ Ναῷ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντὸς, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἁλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεὸς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τοῦ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

„ Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς
„ ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾄσατε τῷ Κυρίῳ,
„ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσα-
„ τε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶ-
„ σα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγ-
„ κροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον,
„ ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης
„ ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ Ναὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην Πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἐξήνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, Θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Παναμώμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῇ λαμπαδουχοῦσιν, αἱ Παρθένοι προτρέχουσαι.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ Θεοχώρητος σκηνὴ, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ᾑρετίσατο.

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα Οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς Παρθένοις, τῷ Ναῷ πλησιάσωμεν.

Οἱ ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, Θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ ἅγια. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον. ὡς γὰρ

Ἡ-

Digitized by Google

Ἡλίου τοῦ φωτὸς, ἡ Τριὰς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ σωτηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Ἣ ἐν οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, Κιβωτὸν σεμνὴ ἁγιάσματος, Θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ Λυχνίαν καὶ Τράπεζαν, καὶ ἡμεῖς ὡς Θεοχώρητον, Σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

„ Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεν-
„ νηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐ-
„ σχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπό-
„ ρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυ-
„ ψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

κα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐμβαθόνησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς Θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον; ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, Παρθένοι ὄπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς. καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν Ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἀκηλίδωτος πάσας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως. ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαρίζουσιν ἀεὶ, καὶ ἀχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τὴν
„ ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
„ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ,
„ κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει
„ σου Κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε πᾶσαν, τὴν λατρείαν τοῦ νόμου· ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὄρος τὸ κατάσκιον ὃ προορῶν, πάλαι Ἀββακοὺμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωροῦσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ Ναοῦ, ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἴδωμεν παράδοξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα. πῶς ἡ Παρθένος δι' Ἀγγέλου τὴν τροφὴν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ Οὐρανὸς, ἔμψυχος ὀφθεῖσα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, ἀφιεροῦσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη Πανάχραντε.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Προφῆτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν, ἡ Παρθένος τίς ἐστιν, ἡ ἔχουσα γαστρί; ἡ ἐκ Ἰούδα τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, ἀσπέρματος ἁγίου καρπὸς εὐκλεής.

Ἐξάρξατε Παρθένοι, καὶ ᾄσατε ᾠδὰς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἁγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόοδον νῦν ἄπιούσης, ἐν Ναῷ τῷ τοῦ Κυρίου παραδόξως, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνὶ, ἐν Ναῷ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἁγνὴν, Θεοῦ Μητέρα, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως γεννησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τριετίζουσαν Δάμαλιν.

Ἁγία τῶν ἁγίων, ὑπάρχουσα σεμνὴ, ἐν Ναῷ ἠγάπησας, ἁγίῳ κατοικεῖν, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, Τροφὲ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἄχραντον ἁγνὴν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, Θεῷ προσαγαγεῖν. καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὥσπερ θῦμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακεὶμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρὼν, προτυποῦσα ἄχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν. ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρὶ, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν τῷ Θεῷ

Digitized by Google

καρποφοροῦσαν, πάντες καὶ φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάσωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρχίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί. Καὶ νῦν.

Ἱκέται ἀπαύστως, Παρθένε ἁγνή, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τοῦ Διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία.

„ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄν-
„ θος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρ-
„ θένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός,
„ κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ
„ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. δόξα τῇ δυ-
„ νάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰ-
„ σόδῳ σου. σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρ-
„ θένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ
„ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος Ναός, πᾶσι
„ τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἁγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ Πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ Παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε. ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει, ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν Ἁγνή, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξαπάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραινέσθω ἡ Τεκοῦσά σε, σὺν τῷ Πατρί σου. ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, Ἁγνὴ Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἁγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὥσπερ τριετίζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, καὶ Ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην. αὕτη γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι. Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ ἀΐδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον. Καὶ νῦν.

Λιμένα εὔδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυήτωρ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καταβασία.

„ Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν,
„ τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγε-
„ λον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστει-
„ λας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς
„ ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
„ δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τε-
„ λοῦντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς

Digitized by Google

„ Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν „ δοξάζοντες.

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε. διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὖσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασίλειον, δεξάμενος Ναὸς Θεονύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἑορτάσωμεν πιστοὶ, Ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς. ὑπάρχει γὰρ, ἁγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ περιστερὰ, προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄμωμος, προορισθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ Ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνή. ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκὶ, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ ἁγία Κιβωτὸς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, κατατρυφῆσαι τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν. ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, Παναύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, τρισυπόστατε Μονὰς, καὶ ἀχώριστε Τριὰς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου. Καὶ νῦν.

Ἐν γαστρί σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος παντὶ, Θεομῆτορ γεγονὼς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ, πανάχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος. Καταβασία.

„ Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ „ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρ„ κα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφ„ θορον. ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν „ τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος, παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ. ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ, αὕτη ὑπάρχει Σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Νοῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ, καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὸ ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον. ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος Εἴσοδος.

Ἔνδον τρέφει σε Γαβριὴλ Ναοῦ Κόρη. Ἧξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ χαῖρέ σοι λέγων. Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτη.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος Εἴσοδος Ἑορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμήν.

Ἡ

Digitized by Google

Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδίᾳ διήνυε, καθ' ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακεὶμ, νηστείας καὶ δεήσει τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως καθικέτευεν, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, Παῖδα χαρίσασθαι, ἐπαγγελλομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον Παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθεῖναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγήν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδὰμ, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἐγέρσεως καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἣν καὶ λαβόντες οὗτοι, ἴσως βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὔπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς, εἰς τὸν ἐνδότατον τοῦ Ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὁλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἣ καὶ διὰ παντὸς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐνδιαιτωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ. καὶ τῶν ὑπερφυῶν μυνυμάτων, Θεὸν σαρκοῦσθαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, Κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. ἣ καὶ ἐνηυλίζετο, καὶ ἐνδιῃτᾶτο, Θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρῦνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον, μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθύς, καὶ βοάτωσαν· ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιὰ, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, ἐν αὐτῷ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν. ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Χοραΐσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν Ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι, ἀχθήσονται Παρθένοι ὀπίσω σου, ἀπενεχθήσονταί σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρί.

Ἠγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ηὐφραίνοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ, εἰς τὰ ἅγια προήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μήτηρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σου Ἄχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. Καὶ νῦν.

Ἱκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὔσπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννήτορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

„ Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ-
„ σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
„ πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ'

„ ἐν

Digitized by Google

„ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἐςῶτες ἔψαλλον·
„ ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἧς ἡ ἀκροςιχὶς,
Κατὰ ἀλφάβητον. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄγνευε Κόρη Παρθένε ἁγνή. εἶπέ-
„ το δὴ ὁ Γαβριὴλ, Βουλὴν ὑψίςου,
„ ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδο-
„ χὴν, ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώ-
„ ρητος, βροτοῖς συναναςρέφεται. διὸ καὶ
„ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ-
„ γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄχραντον Ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσ-
άγουσα Ἄννα ποτὲ, Βοῶσα ἔφη,
ἐν πίςει τῷ Ἱερεῖ. Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ
δοθεῖσαν κἀμοὶ, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγα-
γε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίςου σου, καὶ χαίρων
ψάλλε αὐτῷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔφησεν ἰδὼν τὴν Ἄνναν ποτὲ, ἐν Πνεύ-
ματι ὁ Ζαχαρίας. Ζωῆς Μητέρα,
εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἣν περ τηλαυγῶς οἱ
Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν, καὶ
πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων
βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ἱκέτις Θεοῦ κατέςην ἐγὼ, ἀντέφησεν
Ἄννα αὐτῷ. Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πί-
ςει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδῖ-
νος καρπὸν, Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα,
προσάγειν τῷ παρέχοντι. Διὸ σκιρτῶσα
βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐςὶν, ὁ Ἱερεὺς
ἔφη αὐτῇ. Ξένον δὲ πάντη, τὸ
πρᾶγμα καταμοῶ, Ὁρῶν τὴν προσαγο-
μένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαί-
νουσαν, τὰ ἅγια τῇ χάριτι. διὸ καὶ χαίρων
βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Πρόσρημαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνου-
σα ἅπερ λαλεῖς. Συνεὶς γὰρ ταῦτα τῷ
Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθέ-
νου ἐκήρυξας. Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν
τῷ Ναῷ τοῦ Κτίςου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐ-
τῷ· εὐλογεῖτε, πάντα ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπὰς, ἐβόη-
σαν ὁ Ἱερεὺς, Χαρὰν μεγίςην ἐκ-
λάμπουσαν ἐν Ναῷ. Ψυχαὶ Προφητῶν
συνευφραινέσθωσαν. Ὡς παράδοξα θεώ-
μεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοά-
τωσαν νῦν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακεὶμ,
καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ,
προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ
ἐπαγγελίας, ἁγίαν Θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί.
Ἰούδας σεμνύνεται. ἐκ ῥίζης γὰρ αὐ-
τῶν, ἐβλάςησε γόνος ἡ Παρθένος ἁγνή.
ἐξ ἧς ἐσαρκώθη, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνὴ
προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ
Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερ-
σὶν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς
κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πι-
ςοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα
Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται, Ἀπόςολοι, καὶ Μάρτυρες
Χριςοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ
πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν
Παρθένον ἁγνὴν, ὡς εὐλογημένην, Μη-
τέρα τοῦ Ὑψίςου.

Ναὸν σε προσέφερον, παναχράντε Ἁγνὴ
οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθα-
ρὸν, καὶ ξένως αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις Θεῷ,
προετοιμασθεῖσα, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ὑμνείσθω Τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς,
καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριςος Μο-
νὰς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακὶ, τὴν
σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρ-
κὶ, τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε, Θεός τε καὶ
βροτὸς, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων
ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν
εὐσπλαγχνίαν.

Κα-

Digitized by Google

Καταβασία.

„ Θαύματος ὑπερφυῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
„ κόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
„ ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς
„ Θεότητος Παρθένου, ἣν ὑπέδυ νηδύν.
„ διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεί-
„ τω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
„ ρυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἧς ἡ ἀκροστ. κατ᾽ Ἀλφάβητον, Ἀντιστρόφως. Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παναγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Ψαυέτω
„ μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη
„ δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φω-
„ νὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀ-
„ γαλλιάσει βοάτω· ὄντως ἀνωτέρα παν-
„ των, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παναγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὡς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἁγνή, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος. Χάριν δὲ Θεοῦ, ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν, Φωτὶ ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεί, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· ὄντως ἀνωτέρα παντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε Ἁγνή, Τὸ θαῦμά σου, τὴν δύναμιν τῶν λόγων. Σῶμα γὰρ ἐν σοί, κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· ὄντως ἀνωτέρα παντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἁγνή, Ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον, Ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ. ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει Δαβίδ, Λαλῶν σε Θυγατέρα Βασιλέως, Κάλλα ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε. ὅθεν προφητικῶν ἐβόα· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε. ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν, Ἠρύξατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσαν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σήν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωήν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος. Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾶν σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός, ἡ θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, ὡς ἁγία, εἰς τοὺς ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις. ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺ

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί, χαῖρε πάγκαλε Νύμφη, χαῖρε Νεφέλη φωτεινή. ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις. χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ἡ τῶν Ἁγίων ἁγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἁγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Ὕμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ἀνακράζει βοῶσα· χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν Παναμώμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

„ Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον.
„ Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον
„ Χερουβικὸν τὴν Παρθένον, τὴν φάτ-
„ νην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρη-
„ τος, Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες με-
„ γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στίχ. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον. Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, ᾧ ὡς Ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ παναμώμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβών, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Λέοντος Μαΐστορος.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ παναμώμος Παρθένος, ὡς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται· ταύτῃ ἐκβοή-

σω-

Digitized by Google

σωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἑορτάζεται ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἄχρι τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ παρόντος Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στ. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, προϋπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα. τὸ φῶς γὰρ Κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψασα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον, ἣν ἀνυμνήσωμεν, ὡς Ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον ἀείφωτον, τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Ὄντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακεὶμ ὁ σοφὸς, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, Θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν Θεόπαιδα, Κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι᾽ ἧς τῆς λύπης, ἠλάθη ὄφλημα. ἣν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ Κόσμῳ αὐτή.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον. εἰς γὰρ Ναὸν, ἐνδόξως εἰσέρχεται, τοῦ Βασιλέως, μνηστευθεῖσα τῷ Πνεύματι, ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανήγυριν, θεοπρεπῶς, πάντες εὐωχούμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Ἕτερα στ. τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπαύφρανας, τὰς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, ζόφῳ τῆς εἰδωλομανίας. ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην, σου τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις, τῶν Γαζέων σε τιμᾷ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα. ἡ Κολασσαέων δὲ, τὸ θεῖον σῶμά σου, ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾷ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἑκάστοτε. ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλῆμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Σὺν ἴσα, σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱεροὺς Θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας τιμῶντες, τούτων εὐσεβῶς τὴν μνήμην πάντοτε.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἦχος Πλ. β΄.

Δεῦτε συμφώνως, ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ· χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι. Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγα-

Digitized by Google

λεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κιννύραν. ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρ. Ἡ. τῆς Ἁγίας. Ἦχος δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφη ἀκήρατος, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ αἱμακαῖς ῥείθροις. διὸ καὶ προσελάβετο, πρὸς φωτεινότατον θάλαμον, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

Ῥόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς σεμνοπάρθενε, ζωγροῖ μεσιτεία σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνσοφισαμένην, τούτων ψυχὴ σου ἐκτομεῖ. ὅθεν λιπόντες, δυσώδες σέβασμα, τῆς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεανίδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτου κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργουσα, καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, Παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη, καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στεῤῥότατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Ἕτερα Στίχ. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βʹ.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσι, τὴν μόνην παναμώμητον.

Στ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ὄρος τὸ νοητὸν, ἡ Τράπεζα ἡ θεία, ἡ Γέφυρα ἡ Στάμνος. Προφῆται ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχου, Θεοῦ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βʹ.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν Τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος γʹ. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε Φιλήμον.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, ἱερουργὲ σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ γὰρ δεδόξασαι.

Ῥείθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πίστει, Ἀπόστολε Φιλήμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος, πολυειδέσιν Ἄχραντε, συμβόλοις πόῤῥωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκυήσασαν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος αʹ. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα. Χριστοῦ μαρὲ καθαρωτάτε, ἔνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή,

Digitized by Google

μὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, φωταγώγησον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι, Χριστοῦ προσταγαῖς πειθήσασα, Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνὴ, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἁγνότητον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαρὰν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν θεομακάριστε. Θεοτ.

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττοντα ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως, τοὺς ἀνθρώπους Φιλήμον ἀξιάγαστε.

Ὀνήσιμον τὸν θεῖον καὶ Φιλήμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημήσωμεν.

Νόος τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες, τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπιστρέψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν ἱερώτατοι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ πανακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένε ἀτοπήμασιν.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ· ἐκζητοῦσα ἐβόας αὐτῷ, σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῇ στοργῇ, ψυχὴν μου συνέδησα.

Ἔχουσα παστάδα, ἐπουράνιον προῖκά τε μείνασαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, Ἁγνὴ Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ἔρωτι ἀΰλῳ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρρύτοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἔπεισας. μεθ᾽ οὗ συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος Ἄμπελος Ἄχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον Βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστάζοντα, θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Κα. τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσωθείσας καρδίας Ἱερουργὲ, τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας. καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Φιλήμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον. καὶ τοῦτον προσηνέγχας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στεῤῥῶς Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης, μεθ᾽ οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἣν εὐλόγησεν, ὁ Ἱερὸς Ζαχαρίας, ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ δ΄. Ὕμνωσε ἀκοὴν.

Ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, μάκαρ πολλοὺς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὅρμον θείᾳ χάριτι.

Λαμπτῆρα φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν Ἱερὸν

Digitized by Google

Ἄρχιππον, Φιλήμονά τε, καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον, φωταγωγοῦντας Κόσμου τὰ πληρώματα.

Ὁ θεῖος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου θεοῤῥήμον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ῥεύματα τῆς ἀθείας, ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε ἀληθῶς πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τεξαμένην, καὶ δέομαι, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς θεραπεῦσαι τὰ νοσήματα, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἄγγελος φωτὸς σοὶ παρεστὼς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτί σε θείῳ κατελάμπρυνε, ῥυόμενός σε παντὸς, ἐναντίου ἔνδοξε, ἄφθορον ἁγνὴν διατηροῦντι, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θείαις σου πεισθεῖσα διδαχαῖς, εἰδώλων τὸ βαθύτατον, ὦ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θεουργῷ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλεριανὸς ὁ γενναιόφρων, καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν, φέγγος Μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε. εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἁγνείας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασαν, προεξεικόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός. ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν τὰς διανοίας, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενεκρωκότας ὁρῶν, τῇ σηπεδόνι τῶν δαιμόνων ἔνδοξε, τῷ δραστικῷ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλήμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Τὰς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς Φιλήμων, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπῆσαι, ὁσίως ὡδήγησας.

Ἄγει φαιδρὰν ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σεπτὴ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θεῖον Ἄρχιππον, καὶ τὸν θεηγόρον, τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν αὐθημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσιν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ἀκούων σου τὸ θεῖον, Βαλλεριανὲ, ἐκζητοῦντος ὡράθη σοι Ἄγγελος, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Μνηστῇ παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδεομένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἡδυπνόων. αὐτοῦ γὰρ εὐωδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Λυσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπὼν, ἀντελάβου ὀδμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστώσας ὁλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότατα.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε Ἁγνὴ, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανὸς ὤφθης πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συνταξάμενος, ἑβδομήκοντα μάκαρ πανόλβιε.

Ξενωθεὶς τῆς Πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιὼν οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλήμον ἀνέδειξας.

Αἱρε-

Digitized by Google

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πρὸς Οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα. Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσηται Κόρη Παναμώμε.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι. νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Ἄρρενες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρείων ὁρμὰς οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνείματε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον. μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργὴ, ὅλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος ἔνδοξε Ἄγγελον. ὑποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας. Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος, ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν. τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἑκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν πιστῶν ἡ πληθύς. αὕτη γὰρ κατηύγασεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς Ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων. καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, στήριγμα θεῖον, τὴν Πίστιν κρατύνασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς, ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις, ἐξαίρετα τοῦ πράττειν, καταπληκτικὰ μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα ὄντα θαυμάζεσθαι ἀξίως. μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς Παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσυλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους, καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐρρωμένη ἀπτοήτως, καὶ ἡμᾶς τοῦ θαύματος τούτου, γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φῶμεν πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνησε τὸν Βελίαρ, τὴν Πίστιν κρατύνασα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν ὦ Κικιλία,
Λύει δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα,
Κτείνει ξίφος βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.
Δευτέρῃ εἰκάδι Κικιλίαν τάμον ἀμφὶ λοετρόν.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἁγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκάστην προσομιλεῖν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ Σκιραλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς Πόλεως. Καὶ ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλάς. Ὃς μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων ἐκτομὴν, θεασάμενος Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε, καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα σφοδρῶς ἐκκαιομένῳ, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους

Digitized by Google

φος δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου ἀποφηναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, καὶ Ἀπφίας, Μαθητῶν γενομένων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Χριστοῦ καλοῦντος ὠφθῆτε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ Μαθηταὶ, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, Μαθηταὶ γενομένοι τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι, ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὧν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης, ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν Μαρτύριον. Συλληφθέντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλέα τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ Μινᾷ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανος σὺν Μάρκοις δύω,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνει.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μάγνου Ἡγεμόνος, ἐκ Πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας. Καταληφθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἷα πρὸς πάλην.
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ Κναφέως.

Στίχ. Κάραν κναφεῦ Μένιγνε τμηθεὶς ἐκ ξίφους.
Κάμπτεις σεαυτὸν, κἂν ῥύπους εἶχες, πλύνων.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησποντου, ἐκ Πόλεως Παρίου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ βοώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς νυκτὸς ἐλθὼν, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ὑπερζέσας τῷ πράγματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ Μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ Πόλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς, ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν. Ὅθεν μὴ εὑρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διῶκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μένιγνος, καὶ θείας φωνῆς ἀκούσας αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλλετο, ἀλλ' ἀποδὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις, (Κναφεὺς γὰρ ἦν,) καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς, καὶ ἐπὶ γῆς ῥιφεὶς λὰξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται, καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεὶς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θανάτον κατακρίνεται, καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ Πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχ. Τὸν Ἀββᾶν, ὡς τύπωσιν ὄντα Ἀββάδων,
Τιμῶ πατρικῶς, ὡς φερωνύμως τέκνον.

Οὗτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσμαηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μοναχῷ τινι, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ

Digitized by Google

αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἶθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπικράτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ. Οὗ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, ἀεὶ ἐπεκτείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν οὐδέ ποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν, ἐσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δύναμιν, περιττὴν ἡγεῖτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν. Σιδήρῳ δὲ τὴν ὀσφὺν ἐζωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἑστηκώς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἡγεῖτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτόν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχών, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασι προὔθηκεν. Οὕτω βιοὺς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Χριστοφόρος, καὶ Εὐφημία, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων,
Ὡς συσφαγεῖσαν Χριστοφόρῳ ἐκ ξίφους.

Οἱ Ἅγιοι Θαλλάλαιος, καὶ Ἄνθιμος, ξίφει τελειοῦνται.

Δ. Θαλλάλαιος, Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσι, ξύλα ὡς θεῖα.

Ὁ Ὅσιος Κάλλιστος, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας,
Φίλος Θεοῦ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθεὶς, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει.
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ ψαλμὸς λέγει.

Καὶ Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε θηρσὶ μὴ βλαβεὶς Ἀγαπίων.
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.
Εἶχες θύτην με, μὴν δὲ καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον ἐκ ξίφους Λόγε.
Ὑπὲρ Θεοῦ τυθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Ξίφει σὺν Ἀγάπιε τμηθεὶς κρανίον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις...

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοὶ, χρηματίσαντες σεπτοὶ Φιλήμων πόδες, τρίβους συντόμως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱερὰν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ὑποσκελίσαντες.

Ἐν ὧν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζέων τὸ βαθὺ σκότος ἠλάθη. ἱερουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἅγιε, τοὺς πάντας ποιμαίνας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοιμώμησε καλῶν Γαζέων πόλις. αὐτῆς γὰρ ὤφθης καὶ πρωτόθρονος, καὶ Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλήμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλήμων, τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τεῖχος ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ καὶ θεία τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον, ῥάβδος Ἀαρών τε καὶ στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον οἱ Νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον· δροσιζομένη δὲ λουτρῷ, Κικιλία τοῦ Βαπτίσματος, τῶν φλογιζόντων λουτρῷ, οὐ κατεφλέχθης βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀποβαλών, διδαχαῖς σου πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολήν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, καὶ Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς, συναριθμεῖται βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος, ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, καὶ φωταγωγοῦντες, πιστῶν τὰς διανοίας. Θεοτοκίον.

Τὸν Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάσῃ, τὴν χαρὰν Παρθένε Ἁγνή, καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένῃ μεσιτείᾳ σου, ἀπειρόγαμε ἁγνὴ τοὺς ἀνυμνοῦντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινόν, ἐπαναστράπτοντα, τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους, καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας ἔνδοξε, πρὸς Θεογνωσίας ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ἡ ἱερά σου πρὸς Θεόν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, καὶ ἀσωμάτων Νοῶν· ὧν ἔσχες ἐν γῇ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλήμον Θεηγόρε.

Μύρον ἡδύπνοον σαφῶς, ἀποστάξας ἱερῶν θαυμάτων μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, καὶ λογισμοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πάθη δυσώδη ἀπήλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὲ Φιλήμον.

Οἷα Ἀστέρες ὡς φαιδροί, στερεώματι ἀεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἄρχιππος ὁ θαυμαστός, Ἀπφία Φιλήμων Ὀνήσιμος, καὶ τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι. Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἁγνὴ ὡράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάνων, καὶ τοὺς θανέντας καρπῷ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς Παράδεισον, ζωοποιηθέντας, εἰσάγων Θεοτόκε.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τακέντας καύσωνι, ἀλγηδόνων Μάρτυς σεμνή, ἀναψύχεις Κικιλία πανἀοίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούσῃ τῇ προθυμίᾳ γενναιόφρον, τὴν παμφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα. οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δέ, ἀλλ᾽ ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θείου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι. ῥαβδισμοὺς γὰρ πάντοθεν, καὶ μιφᾶσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα, συντρίβων ἐχθρούς, καὶ μέλπων ἄριστα· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θτ.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτῃ χορείᾳ, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρεπῶν κατοικεῖς τοὺς Οὐρανούς, θείᾳ μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων ἀρρήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλήμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος, ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος, ὁ βίος ὁ περίδοξος ἡ σή, κοίμησις μάκαρ Ἀπόστολε. ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίας ἁψῖδας, ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου. ἣν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλήμον ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ἰαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν

Digitized by Google

ἱερῶς, μάκαρ Φιλῆμον Ἀπόστολε, καὶ νοσήματα παύει. καὶ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχὰς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἑορταζόντων πάντοτε. Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Παναμώμε, ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτοὺς, τοὺς εἰδότας σε, μόνην Παρθένον Θεομήτορα.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτὴ, φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, ἀνθηρός τε καὶ θεῖος Παράδεισος, θεόφρων Κικιλία, τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων.

Ὅρμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς ἀσεβείας φόρτον ἐλιμενίσατε, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγάζεσθε θέσει θεούμενοι, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμὸν, ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῇ τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν Παναμώμε, εἶδε καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκότους συγχύσεως. διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἄρχιππε ἱερώτατε, Φιλῆμον σὺν Ἀπφίᾳ, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν, ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων. θαρροῦντες γὰρ βαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ παναγαθος Κόρη, ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ ταύτης προπορεύονται, Ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους λαμπάδων. ἣν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στίχ. τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ Κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὡραΐσασα, τὴν σὴν καρδίαν ἀοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, ἀσεβείας φωτισμὸν, τοῦ Ἡλίου φαιδρότερον, μυηθεῖσά τε, πᾶσαν μύησιν θείαν. διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλῃ Θεόληπτε.

Εὐφημήσωμεν Ἄρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμᾶς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄.

Οἶκος

Digitized by Google

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε, ὁ Γαβριὴλ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα, Θεὸν δὲ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Φῶς τὸ τρίλαμπες, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλῦνον σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, συνεχῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονείαν, κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος. ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς Θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ καταμόνησιν, Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγών, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν. ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μονάδι Θεότητος.

Μέχρι σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, Υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου, παρορωμένου τοῦ υἱοῦ, ἀγανακτήσει πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκὼς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱερὲ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. καὶ δὴ πρὸς τοῦτο, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀπολαβὼν, λύεις τὰ νοσήματα, καὶ πλάνης πτώματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θάλασσαν, καὶ ἀπαθείας, περιπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανὼν, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, γλῶσσα πυρίπνοος, στόμα ἡδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παράδεισος, Θεομακάριστε. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην Ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένε μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ

εἰς

Digitized by Google

εἰς τὰ ἅγια φέρουσαί σε Ἁγνή, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου Ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν Οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυριζέτω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἄμφω ἅμα ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. ά.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ Ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως. Ἤγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ, ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε· Παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν Οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τροπάριον τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν,

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν Κανὼν εἰς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου,

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν τὴν πλάνην γελῶντα μέλπω ποιμένα. Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθείς, ἀμαυρῶς διεσκέδασας, ἐν ᾗ τοὺς σὲ γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ὁ πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, ἀεὶ βουλόμενος, τῆς ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγόν, Ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἑλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῷ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητὴς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς, τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερὲ Γρηγόριε, καὶ φωταυγὴς ἀστὴρ γεγενημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ὁ προγνώστης τῶν ἁπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιάζει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλών, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθαρὰ θείας θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλῆσίν σου Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσαν. Θε.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ. τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἄλλαγμα τε Παρθένε καὶ θελήσεσι, καταγγελόμενον.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡ θεία καὶ φωταυγής, καὶ σῶν δογμάτων λαμπηδὼν ἔσβεσε, τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ ἔμπλεως, Ἀρχιερεῦ γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Ἠλυσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν ἤστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν.

Θεοτοκίον.

Λυχνίαν σε φωτεινήν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Πόνον δι' αὐτὸν σου προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σὲ μυοῦντα Γρηγόριε, ἁπάσης γραφῆς σαφήνειαν.

Ὅλην ἐφέλκων ἑβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ Θεοῦ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλουσίως, διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις Κηρύκων θεηγόρων ἀπεπληρώθη. Ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τοῦ Ἀδὰμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τοῦ Γεννήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.
Ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπων ὁ μέγιστος, σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεί, πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθεὶς, ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος Σαμουὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας, καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεσιν, ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπείληφας. ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.
Τὸ προσταχθὲν.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε. Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπὰς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου Υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱερὰν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις μυρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὡραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ἡ θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν. Θεοτ.

Νέαν σκηνήν σε Παρθένε κατανοοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἁγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότου. τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Παράμωμε.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Γῆ ὡς καλὴ ἤνθησας, ἑκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμες, αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, Ὅσιε Γρηγόριε.

Οἱ

Digitized by Google

Οὐράνιος ψῆφός σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ θεράπων, ὑποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον. ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστὸς, ὁ προειδὼς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος παθῶν κηλῖδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστὼς, τοῦ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς, εἴδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος. Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορίᾳ, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρὸς, σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, Θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ὁλόκληρον σαυτὸν, τῷ Θεῷ καθιερώσας, καὶ γέγονας Θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θείου, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν Κόσμον ἁγιάζουσα. Θεοτ.

Ὦ πάντων τῶν πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομῆτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ῥήματί σου καθαίρεις, εἰσδεχθεὶς ἀθεμείας λελεπρωμένον ποτὲ, τὸν προσελθόντα σοι πίστει. Θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμάτων σοφὲ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, Θεόφρον Γρηγόριε.

Ἠνέωξας εὐχῇ σου, μογγιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ, ἐνέργειαν πλουτήσας, καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῇ Ἀποστολικῇ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχομένους δεινοῖς, ἀθρόως νόσων καταιγίσιν, εὐθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ κόλπους τοὺς πατρῴους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκοῦσθαι Πανάμωμε, σοῦ ἐν κόλποις ὁρᾶται, κρατούμενος ὡς βρέφος. ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ πανάγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τελέσας θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἁγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ Πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ῥώννυται Κόρης τὸ σῶμα, παρειμένη ἐν τάξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ἰχνηλατῶν τοῦ Δεσπότου, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἔνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οἱ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπάζοντες, φρουρᾷ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον. Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἁγνὴ Παρθένε, τὸν ἀπερινόητον. Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῶν
„ πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος,
„ καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάζεις ἅπασαν,

τὴν

τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους. ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποίμνης. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Θεόφρον Πάτερ, σοφὲ Γρηγόριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Σταλεὶς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις, Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θανάτοιο λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιέων Πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Οὐάλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν, μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν Υἱῶν αὐτοῦ. Ὃς καὶ Διδάσκαλος τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονὼς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στερρῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπομείνας παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστὴς γεγονὼς τῶν Μακαρίων Πατέρων, κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Πατέρων εἷς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα ἠγωνίσατο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείου. Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς Βασιλείας Θεοδόσιον τὸν μέγαν, καὶ τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν καταστρέψαι, καὶ νικήσαντα ἐπανελθεῖν, ἐντιβάλλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον ἀπώσασθαι τοὺς Ἀρειανοὺς, καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀφεῖναι τὰς Ἐκκλησίας. Ἐπεὶ οὖν ὁ Βασιλεὺς παρῃτεῖτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος, καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν Βασιλέα Θεοδόσιον ἠσπάσατο, τὸν δὲ Υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον, καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκείαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησίν· ὁρᾷς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνεὶς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε τοὺς τῶν αἱρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνήρ, ἐπὶ πλείστοις χρόνοις ποιμάνας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα παμμάκαρ Πάτερ.

Εἰκάδι Γρηγόριον θανάτου νέφος εἷλε τριτάτῃ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ὁρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι τῇ θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν Παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ Παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος, ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὥστε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ποταμίωνος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιεπείᾳ. Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουήλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. λοιπὸν τάχυνον, καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην, καὶ εὑρὼν ἐκεῖσε τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα

Digitized by Google

θεῖα αὐτῷ Μάρκου Μοναχοῦ πραγματοφόρου, παρ᾽ αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κἀκεῖθεν μετ᾽ αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμασθεὶς, ἐκεῖθεν ἐκ θείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμφανισθεὶς τῷ τηνικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ. ἐν οἷς καὶ Σύνοδος κατὰ Σεργίου καὶ Πύρρου καὶ Παύλου συνεκροτήθη. Τούτοις οὖν συμπλακεὶς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἱκανῶς διελέγξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας Πατρίδος Ἀκραγαντίνων τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται· μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμοὺς, καὶ ἐγκλήματα κατ᾽ αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρουν. Ὃς τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθεὶς, ἐγκατάκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνοις δύω καὶ ἥμισυ. Καὶ αὖθις τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον θεράποντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνόφῳ μελαίνῃ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφώθη, ὥστε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἥ, τε ὑπ᾽ αὐτῶν φαρμακευθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἰάθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος πλεῖστα ἐπιβιώσας θεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχ. Πολλὰς ὑποστὰς ἐν βίῳ πρὸ τοῦ βίας,
Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ Πόλεως Κυζίκου ὁρμώμενος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδέδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ὄξος δριμὺ δέχεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, μέσον Συνόδου ταῖς μανιαῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων, τὸν Ἄρειον ἀπηγχόνησαν, Ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν· οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἰσχυρίων Ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ἰσχυρίων ἰσχὺς τῆς Ἐκκλησίας.
Ἥνπερ νοητῶς καὶ θανὼν ἐνισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἔλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἔλενος θυηπόλος,
Ταρσοῖς ἄνεισι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινὸς, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ, ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διά τινος ἐπιστήμης γνωριζόμενος. Οὗτος ἀσέμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γέενναν οὔποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι᾽ ὀπτασίας τούτῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται. Ἔδοξε γάρ ποτε τὸν ἄνδρα βλέπειν καθ᾽ ὕπαρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ᾽ οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνῶσαι τὸν Βασιλέα μά-

Digitized by Google

μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἓν ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶσθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς. καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθέγξασθαι. Ὅτε σου τὰς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ τραχήλου ἐμπλησθήσεται. Προσεπὶ τούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι, καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὅθεν δήποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὅλως ἔκθαμβος ἐγεγόνει, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος· εὐχαριστῶ σοι ὄνειρε ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. Καὶ πάλιν, ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμένηκεν ἀδιόρθωτος. Καὶ μετά τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιοδευθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις, ἀλλ' ἐν ἐκστάσει ἤδη γενόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπί τινος σεκρετικῆς ἐσῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτατον Βασιλέα, στολὴν ἠμφιεσμένον Ἀρχιερατικὴν, καὶ Βασιλικήν. Ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔνθεν κἀκεῖθεν ἱεροπρεπεῖς τινας κατενόει. Ἑστάναι δὲ ἑαυτὸν κάτωθεν ὑπελάμβανεν ἤδη, τῆς φαινομένης τραπέζης ἐκείνης. Πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ τούτου ἀειδεῖς τινας ἑστῶτας ἀψύχους ὑπετόπαζεν. Ἐκ τῶν εὐωνύμων δέ τινα ταπεινότερον ἄλλον καὶ προσηνέστερον ἔβλεπε. Βόθρον δέ τινα σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ φοβερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμενον. καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἑστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε, καί φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεύς· ἆρά γε οἶδας ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; κἀκεῖνος· γινώσκω Δέσποτα, ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς, ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· καὶ εἰ ἀπὸ τῶν γραφῶν, ὡς σὺ φῂς, ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς· καὶ πῶς ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; οὐκ ἀγνοῶ φησι, Δέσποτα, ἀλλ' εἰς ἔτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεύς· καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλεθρίοις; Ὅμως, μάθε διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρώην ἐγὼ, καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην πεῖραν τῆς βασάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ τοῖς παρεστῶσι κελεῦσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βόθυνον. ὁ δὲ γοερῶς τὴν τῆς Θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. Ἔδοξε δὲ κἀκείνην μέσον εὑρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης· Ἄφετε τοῦτον ἀπελθεῖν, διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δέησιν. Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρας εἴληφε, σύντρομος ὁ ἀνὴρ γεγονὼς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανὲν παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαβῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης διδασκαλίας κατηξιώθης, καὶ διεγέρθητι ἀδελφὲ, μὴ καὶ σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. κατὰ γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο, ἄνδρα τινὰ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου πρωτεύοντα Γεώργιον τοὔνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἔν τινι φοβερῷ χάσματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρησιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικαταχὼν, τοῦτον ἀφεθῆναι προσέτι μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν τούτου διόρθωσιν. ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγγυωμένου ἐγένετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας, καὶ συνεὶς τὸ βλεπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὅραμα πρὸς αὐτὸν τὸν Γεώργιον ἔσπευσεν. ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ. ὁ δὲ τούτων ἀκούσας, καὶ ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, ἔμεινεν

Digitized by Google

ὁ αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος γέγονεν ὁ Γεώργιος, καὶ τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς ὑπέσχετο. Καὶ ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείραντος, ὁ ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν γραφῇ λαβὼν ὧν ἐθεάσατο, τὸ ἑαυτοῦ ἀνερυθριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα μεταβολὴν μεταποιήσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ θεαρέστως βιώσας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Μυστικωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρείου Πάτερ κατατομήν, πῶς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδόνιον, Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγου σάρκωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, θεοφρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν. δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τῷ ἐξ αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακράζοντες· εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Παναμώμητε.

Ἄλλος. Ὁ διʼ Ἀγγέλου Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης, κειμένου σου Μάκαρ. τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθὲν δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρόν σε Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, σοὶ ἐπιστάντες ὅσιε, πεπεδημένον ξύλῳ, λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ὑπομονὴν τὴν σοῦ Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων, θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύνει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὴν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτίστην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερουβικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντὸς Ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡραιώθησαν ᾀσματικῶς, αἱ σιαγόνες σου, θεολογούντος τρανῶς, Τριάδα ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισί, Πάτερ θεόσοφε. ἣν βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ηὐτόμ σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ, ἡ ἐνυπόστατος, σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι πάνσοφε, εὐσεβῶν καὶ τῶν αἱρέσεων, καταβαλόντι τὴν ὀφρύν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωήν, ὡς Ἱεράρχην πιστὸν καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ σε ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο, ἱερουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος. σὺ γὰρ Παναμώμε τέτοκας, τὸν αὐτὸν πρὶν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Λυτροῦται μάστιγος, δαιμονικῆς φοβερᾶς, προσευχῇ σου μάκαρ, ἡ τῇ κακίᾳ παρανόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀγωνοθέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σή, φωταυγὴς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πάτερ. ὧν τῇ παρουσίᾳ, ἄνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀναφανεὶς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι, τοὺς ὑμνοῦντας

Digitized by Google

σου τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον. Θεοτοκίον.

Ὁ παράδοξος τόκος σου, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσελάβετο. ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἄτρεπτος τῇ φύσει. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐ„τοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ, ὅριον ψάμ„μον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν. σὲ ὑμνεῖ Ἥ„λιος, σὲ δοξάζει Σελήνη· σοὶ προσφέ„ρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις τῷ Δημιουργῷ, „καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ᾽ αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱερὰν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακάριστε διὰ παντὸς μνημόνευε. τῷ σῷ Δεσπότῃ παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι Θεόφρων, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς Ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε. Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ Μήτηρ ἐδείχθης. σὺ γὰρ ἀπ᾽ αἰῶνος ἐφάνης, Ἁγιωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως εὐλογημένη Πάναγνε. διό σε πάντες με„γαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεός.

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα, προσέλθωμεν. βρύει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν ἀένναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωται, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ. ὡς Ἐλαία ἔλαιον πηγάζεις ζωῆς, ὡς Φοίνιξ ὑψώθης Γρηγόριε. ὡς Ἄμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Εὐφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὁσίων πληθύς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα. μεθ᾽ ὧν παρεστὼς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσωμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκήνωμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθὸς, ἐνθέων νοημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ Ποιμὴν ποιμένων. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν. ἵνα σε μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

„Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσ„ραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας ἡμῖν, ἐν οἴ„κῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπε„σκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ „κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποςειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς ἱεράρχαι ὅσιοι. θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς.

Οὐ ἱερεῦσε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύω καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν Στ. τῶν Αἴνων Στ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἠρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῆς θείας, τῆς ὄντως Θεοτόκου, εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

Στιχ.

Digitized by Google

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἠδον παρθενικαί, χορεῖαι θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.
Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ πιστὰ, τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν προεκλεχθεῖσαν, ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ΄.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος. Ἦχος β΄.
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, πάτερ πεφυκὼς Ἱεράρχου, ὡραίους ἐξήνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτηρίας οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλῆμη Θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητῆς, πάτερ γεγονὼς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε, καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον, ναοὺς δὲ ἤγειρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ. ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, Ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς. ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, ἑῴας τρισμάκαρ, ἔδυς θανατούμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι πλουσίως ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Ἕτερα στιχ. τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου Τριάδος τὸ Ὁμοούσιον, διεκδικῶν παμμάκαρ, ὡς ἀκτῖσι Μονάδος. Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ, τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι Θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μιαιφόνος ὁρμή. ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη. ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ Μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥυέν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφώρας ποτέ.

Ἱερομαρτυρικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβὼν, ἐκαρτέρεις κοσμούμενος, Ἱερωσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς. διὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος. Ἦχος Πλ. β΄.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπαλλαγῆσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, Ἱερώτατε Κλῆμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας. Διό σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως ὄν, ἐπὶ ταύτην εἵλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διάδοχον, καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ἧς τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῷ τέλει πρὸς

Digitized by Google

αὐτὸν διεδήμησας, οἷα Θεὸς, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος. οὗ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως, τυχεῖν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς Ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν Παναμώμητον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον. Παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς, τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι, πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς Ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαράν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξὶ, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἦχος δ΄.

Ἀνατολίου.

Χειρὶ Θεοῦ, χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμέτοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς διέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμήν. καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας. τοῦ λαοῦ προμυθούμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς Εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα. δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ. ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύω. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θείας σε Κλῆμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ θείας λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότητος, τὴν ζοφώδη μου, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ Πνεύματος ὅσιε, ὅσιως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψίαν, νοούμενον Κύριον, Μακαριώτατε.

Ἱστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς παναρίστε, καὶ τὸν εὔδιον, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος Κλήμην πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἡγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινήν μου διάνοιαν, ἡ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγίω-

Digitized by Google

γιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμυημένος, καὶ Ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι᾽ αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὥσπερ ἀνάθημα, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνουμένη σε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἀνέσπερος τὸ φέγγος, τῆς τοῦ Θεοῦ ὡδήγησε γνώσεως. ὁ τοῦ Κόσμου διαυγὴς, καὶ καθαρώτατος Ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμάσιος, Θεομακάριστε.

Ἐκ πηγῶν θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, Θεομακάριστε.

Ἐν χείλεσι σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἔβλυσας κρουνοὺς, Θεογνωσίας ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς, αὐτὸν δυσώπει σωθῆναί με, πάθεσιν ἑκάστοτε, περιαντλούμενον.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἀπῆλθες ὀχούμενος τῷ σῷ αἵματι, ὡς ἐν ἅρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσελήλυθεν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὗρες μακάριε, ἔνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοίνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὤφθης θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔ-
„ στι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑ-
„ μνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δε-
„ δοξασμένε Κύριε.

Κοντ. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας, θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας. ὅθεν σου τὴν πανάγιον μνήμην τελοῦντες, ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀπελθόντες πορευθῶμεν τῷ νοῒ, καὶ κατίδωμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα, ἐκεῖσε τελεσθέντα, πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν, ὡς πρόβατον ἄκακον, ὁ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἁγίαν Κάραν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν. ἣν τρυφήσαντες νῦν, ὀρθοδόξως αὐτῇ βοῶμεν· χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως.

Κάθ. Ἦχος Πλ. δ΄. Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομῇ, ὡραίους ἐξήνθησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεύκους, ἀεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας.

Ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, Ἱεράρχα πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποίμνης ἐπὶ νομὰς, ἀξίως ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου. ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβαίνοντα ταύτῃ, ἀθέοις διδάγμασιν. ὅθεν τὴν ψυχήν σου, ὑπὲρ ταύτης ἐκδώσας, Ποιμὴν ἀνηγορεύσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν· Ἱεράρχα Μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ´.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως Ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φωτός. μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ δ´. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας. τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν Ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ὡς Κλῆμα, ἐκβλαστάνει σε Ἄμπελος, Ἰησοῦς παμμάκαρ, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ Κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκάλυψιν, ἐκ Πατρὸς οὐρανίου σαφῶς, ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε. ᾧ κραυγάζομεν, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδὸν ἀνατρίβων Πάτερ, ἔφθασας μονὰς, τὰς ἄνω Θεοφόρε, Ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι.

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμιχλην, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότου σου πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἁγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ Κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Ὠδὴ ε´. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι, φοινίξας ἱερῶς, καὶ στολήν σου τὴν ἱερὰν λαμπροτέραν ἔνδοξε, ἐναπετέλεσας. μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας, θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τυθεὶς προσηνέξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητὰ θεομακάριστε.

Ῥώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητὴν, καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱερὰν, ἱερῶς ποιμάναντα, ὦ ἱερώτατε, ἡ Σιὼν ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο. Θτ.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακὼβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι, καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῇ πέτρᾳ ὑπερβὰς τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ῥομ-

Ῥομφαίᾳ τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος. Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ἰσχύϊ κρατυνόμενος ἔνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, ἐν αὐτοῖς ἐδομήσω ὡς ἔμψυχος, τῆς Τριάδος οἶκος, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, Ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα, Ἱερομαρτύρων, ἱερὸν σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον..

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρί σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος, τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω παμμακάριστε.

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σεαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσίᾳ διὰ σὲ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεὶς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελῳδῶν Θεοφάντωρ τὰ ἀπόρρητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ Πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος δʹ.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι ὡς ὄντες κραταιοὶ, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπερίτρεπτοι καὶ στερρᾷ, σεπτῇ ὁμολογίᾳ, οἱ λάμψαντες ἐν Κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς Κλήμης, τὸ ὡραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς Θεογνωσίας. Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. ἀμφότεροι, τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταὶ, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοὶ, οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεσμοῖς, καὶ σῴζοντες τοὺς βοῶντας. Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔʹ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχ. Ὡς Κλῆμα Χριστοῦ τῆς νοητῆς Ἀμπέλου.
Γέγονας Κλήμη, οἶνον θεῖον προχέων.
Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ.
Πρὸς Χριστὸν ἥκει, ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος, ἐκ βασιλικοῦ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Ματθιδίας Υἱὸς, πᾶσαν παιδείαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχὼν, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κῆρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονὼς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων Διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐ-

Digitized by Google

τοῖς προστάγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακειμένῃ τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκεῖθεν τε πάλιν δεθεὶς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἄγκυραν σιδηρᾶν, ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται. Ὁ δὲ τῶν θαυμασίων Θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θεράποντα, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυὲς τεράστιον. Ἔκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, μεγάλη ἦν τοῖς ἠλπικόσιν ἐπὶ Κύριον εὐφροσύνη. Καί ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παῖδα ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον, κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ. οἵτινες αὐτὸ οἷα εἰκὸς ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλοφυρμοὺς εἰς ἅπασαν τὴν Πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτόν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκότος προσελθόντες, εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαί τε, καὶ ἐκ τῆς τῶν ἁγίων αὐτοῦ πρεσβειῶν χάριτος, τῶν ἐναλίων τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἴκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἄρρηκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος.
Ὅς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑφηγητής. Ὃς ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξαι τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτόν, προσκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτοῦντος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἄκαμπτος ὤν, οὐκ ἔνειμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἔφη γάρ, τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτόν, ἐν συμβόλῳ δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τὸ Ὁμοούσιον διαίρεσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα, καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις, ἐτελειώθη κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάλχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες.
Ψυχὴν ἀπάξαι Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Καρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὶς πάντα πόρρω Καρίων ψυχῆς κάρον,
Ἤθλησε νῷ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑρμογένης Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἑρμόγενες ἀνθρώπων γένους,
Κατῄσχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσι καὶ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Εὐγένιος. ἐν ὀπῇ τείχους βληθείς, τῆς εἰσόδου ἀναφραγείσης τελειοῦται.

Στίχ. Μάτην ὀπῇ τὰ κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις.
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προκόπιος, καὶ Χριστοφόρος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος, ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε.

Θῦ

Digitized by Google

Θεοῦ καὶ σύ, φησίν, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῇ χρυσῇ Πέτρᾳ, ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσιν ἄνομοι ξίφει.
Θεοῦ δῶρον φέροντος αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστάτου, παρὰ Σαλλουστίου τοῦ Ἐπάρχου, ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανὸν καθ᾽ ὃν καιρὸν ἡ μετάθεσις τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς Ἰουλιανοῦ ἐγεγόνει, ᾀδομένων δαβιτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγομένων καθ᾽ ἕνα στίχον τό, Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Μάρτυς Θεόδωρος. Ὃς καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθείς, βουνεύροις τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη, καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθείς, τῇ εἱρκτῇ παρεδόθη. Τῇ ἕωθεν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τὴν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χριστιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν μέχρι τέλους, εἰς ἧτταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὔκλειαν δὲ καὶ χαρὰν τοῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ θεομισής, ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον τῆς εἱρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστής, ἐρωμένων τινῶν εἴπερ ᾔσθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔφη ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι, εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα ὀθόνην ἁπαλήν τε καὶ ψυχράν, τοῦ προσώπου ἐκματτομένην τὸν ἱδρῶτα, καὶ παρεγγυώμενον θαρρεῖν. Διά τοι τοῦτο τῶν δημίων παυσαμένων, οὐκ ἡσθῆναι, ἀλλ᾽ ἀναρρωσθῆναι ἔφη. συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰουλιανός, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπονειδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως, πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας σοφέ, πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκ τῆς Ῥώμης τὰς ἁλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσσης ἄθλων, Χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διήνυσας, τὸ Μαρτύριον, καὶ τοὺς στερροὺς ἀγῶνάς σου, τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὤφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελῳδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικήν, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, παραπτώματα, τῆς συμπτωθείσης Ἄχραντε, τῶν βροτῶν ῥάστης οὐσίας.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Βίῳ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν σοφὲ τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἵνα περιφανῶς εὐαρεστήσῃς, Χριστῷ τῷ Θεῷ θεομακάριστε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας, ἑκουσίως ψάλλων πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλος πεφωτισμένος ἠξιώθης, ἰδεῖν Χριστόν σοι προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν Ὅσιε· Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σήν, ὑπέδυ Θεοτόκε, ὁ Οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων, καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων γῆν, πνοιῇ πᾶσαν νεύματι· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Δυνάστα τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσας πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἔνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω, κατοικεῖς Ἱεράρχα Βασίλεια.

Συνετάφη σοι Μάρτυς πολύαθλε, τὰ κλοιὰ οἷς δεσμούμενος ἔλυσας, τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος, θαυματουργία κρείττονι δωρουμένη ὡράθη, ἔνθα τὸ θεῖον, Ἱεράρχα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἑλόμενος, μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις, καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θεάματος! ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον, καὶ τὴν Τεκοῦσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἁγνεύουσαν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀρείου κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης, χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πέτρος ὤφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος. στῦλος Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε, Πέτρε θεοφόρε, καὶ ἱερουργός τε, τῶν θείων Μυστηρίων.

Ἐμυήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας· τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν Θεορρῆμον. καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένος διέμεινας, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδού σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, ἐδέξαντο Κλήμη ἔνδοξε, πόθῳ ἀγαλλόμεναι ἀπαύστως. μεθ' ὧν συνευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ὥριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οἶνον ἀσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀθεΐας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα. δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ θεοφεγγὴς καὶ ἱερὰ καὶ εὔσημος, καὶ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεὴς καὶ φωτοφόρος, ἐφέστηκεν ἡμῖν μνήμη ἔνδοξε, καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βροτείαν εἰληφότα, καὶ ταύτῃ συμπλακέντα καθ' ἕνωσιν, ἀπόρρητον δι' οἶκτον ἀμέτρητον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προσενεχθέντα ἁγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Digitized by Google

Ῥάβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱερουργήσαντα καὶ ἱερουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσίᾳ, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ὅλῃ συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανωτάτῳ ταύτης ἐμψυχόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοι μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν. ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων ἀθωώσας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστ. τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῷ Κορυφαίῳ κήρυκι ἠκολούθησας Πάτερ, καὶ τῆς σεπτῆς μακάριε, τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἀρχιερεὺς ὤφθης μέγας, Ὀρθοδόξους φαιδρύνων, τῇ αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἀπείρων θαυμάτων. ὅθεν τὴν σήν, ἐκτελοῦμεν Πέτρε μνήμην παμμάκαρ, αἰτούμενοι πρεσβείαις σου, ψυχικὴν σωτηρίαν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ παναγαθος Κόρη, ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ ταύτης προπορεύονται, ἀσωμάτων Τάγματα, καὶ Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους Παρθένων. ἣν ὁ θεῖος Ἱερεύς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ. καὶ ψάλλομεν στ. τῶν Ἁγίων. Ἦχος Πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνόν, τοῦ θείου Πνεύματος, σοφὲ καταγώγιον τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις ταῖς μυστικαῖς γεγονός, εὐθαλὲς παμμάκαρ καὶ πολύφορον. ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτίζον, καὶ εὐφραῖνον ἑκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγή, ὁ τῶν ἀρρήτων, ἑρμηνεὺς γραφικώτατος, ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων, τῆς Ἐκκλησίας στερρός, στῦλός τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος, καινῶν ἀκαθαίρετος, μυστογράφος σοφώτατος, εὔστομος γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη καὶ δίστομος, ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἑδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπεριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευτὴν παμμάκαρ, καὶ τὸν θάνατον. δι᾽ οὗ τῆς ἐνθέου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκείας, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δευτεροῦντες τὸ αʹ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δʹ.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά. Ἦχος. β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φῶς σε τὸ τρίλαμπες, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφὴν σοι, ἐκπέμπει μεγαλῦνον σε.

Στ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβίδ, ἐβλάστησας Παρθένε, ὁ Γαβριὴλ τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὲ τέξῃ Πάναγνε.

Στ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ᾽ ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρίαν ἀπειράνδρως, Ἁγνὴν τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῆς Εἰσόδου τῆς Θεοτόκου, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Κεφάλαιον ς΄.

Χρὴ εἰδέναι, Ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Εἰσόδου τῆς Θεοτόκου ἐν Κυριακῇ, Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ στιχηρὰ ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς συνήθως. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ΄. καὶ ἀνατολικὸν α΄. Τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, γ΄. Ἦχος α΄. καὶ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, προσόμοια, γ΄. Δόξα. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. δ΄. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τῆς Ἑορτῆς ἰδιόμ. τῆς λιτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τὰ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου. καὶ τὰ κατ᾽ ἀλφάβητον. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. β΄. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ τρίτου. Ἀναγνώσεις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. Αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, καὶ τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπάρ. ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος. Ἦχος δ΄. Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα Καθίσμ. τῆς στιχολ. ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ ἄμωμος, ἡ Ὑπακοή. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς Θεοτόκου, εἰς β΄. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ δ΄. εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. Εἶτα Κάθισμ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ᾽ ἕκτης τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ΄. στιχολ. ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαπ. Ἀναστάσιμον. τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ ἕτερον ἰδιόμ. Ἦχος β΄. Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ παναμώμος Παρθένος μετὰ τῶν στιχηρῶν τῆς Ἑορτῆς. Δόξα. Τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ γ΄. ᾠδή, τοῦ δ΄. Τροπάρ. τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἀκολουθία ψάλλεται, ὅτε θέλει ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων, καὶ ψάλλομεν τό, Μακάριος ἀνήρ. καὶ εἰ μὲν βούληται ὁ Προεστώς, ψάλλεται καὶ ὁ Ἅγιος μετὰ

τῆς

Digitized by Google

τῆς Ἁγίας, εἶδ᾽ οὔ, ψάλλεται εἰς τὰ Ἀπόδειπνα.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. η. καὶ ψάλλομεν στ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ἀνὰ δ΄. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον Κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται τῷ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια, καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σήν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν. καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἕτερα στ. τῆς Ἁγίας. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται Πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ Ναῷ σου, κατέχουσα προφρόνως, διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν. ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν. αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, καὶ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σεμνή. τὸ γὰρ Σίναιον ὄρος, ἐν ᾧ εἶδε τὴν Βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστός, τὸ θεάρεστον σκῆνός σου, νῦν μεταθεὶς σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας. Ἦχος β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν. χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῶν φλυάφων Ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτους πρὸς Πίστιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι᾽ ἀγάπην τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα. ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῳδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη, τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ Προεστώς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου, στ. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, κατηγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν. Αἰ-

Digitized by Google

θιόπων διέκοψας. ϗ τελέσασα, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγάς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι θείου πνεύματος. ὑφ' οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε, ταῖς σύβλαις κεντούμενος πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, ϗ τεμνόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, ϗ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιῤῥεόμενος πάντοθεν.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε Δαίμοσι προτρεπόμενος, θύειν θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, ϗ κατάφλεξιν πυρὸς, ϗ τὸν βίαιον θάνατον, ϗ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, ϗ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου δεόμενος, Δόξα. Ἦχος β'.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνὴ, ἀναθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα. ϗ τὸ θεῖον ἀσθενὸς ἐνδεδυμένη, δόγμα Τυράννου κατεμυκτήρισας, ϗ Ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληναφώδεις ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, ϗ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον ϗ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς, ϗ τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ϗ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰκατερίναν τὴν πανασίδιμον ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ἐνθουσιωμένη τοῦ Δεσπότου πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, ϗ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας. Αἰκατερίνα κατέπτηξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ ϗ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχους ὑπερπλεύσασα, τῷ Σταυρῷ τῷ ἱστίῳ, ϗ θείαις αὔραις τοῦ πνεύματος, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Ἀγαλλομένη Παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφὴ, καὶ θείαν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς ϗ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατακράτος, νικήσασα. Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποτρόπαιον φέρει. σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυητορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μερκούριε με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, ϗ θείας ἡδονῆς, ἀϊδίμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τε-

Digitized by Google

τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας σοφέ, ἀθλεῖν κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυνόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Κόρης ἐκ Παρθένου ὡράθη σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστόν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενόμενον αὐτοῦ τὸν ἀθλητήν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐθελουσίοις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἑκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη, καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα Θεόληπτε.

Ῥωμαλαιότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, Θεογνωσίας δόγματα, θείᾳ σοφίᾳ Μάρτυς, λαμπρυνομένη Πανεύφημε.

Ἰσοθεΐαν τοῖς ὠσί, τῆς Εὔας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἁπαλῆς νῦν πατεῖται. τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ᾔσχυνεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διανάστησον ἁγνή, καὶ τύπους ἐξαλείψασα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος, τῇ θεϊκῇ στοργῇ ἔνδοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασάνους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ὑμνεῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφέ, καὶ τὴν θεραπείαν, καὶ μωλώπων δεχόμενος.

Ῥάβδῳ δυναμούμενος, τῇ θεϊκῇ ἐχθροῦ φρύαγμα, ὡς Ἀθλητής, Μάρτυς γενναιόφρων, ἀνδρικῶς ἐταπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἵνα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρί, ὤφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἐπτήξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας. ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐμψυχῶν σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ᾔσχυνε, καὶ στεφανίτης στερρός, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν. ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων. διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαρίζουσιν ἀεί, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἀθλητικήν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνστασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς πανοίδιμε,

τῷ

τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, αὐτικαταστᾶσα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα, ποσὶν ὡραϊσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερῖνα πανόλβιε, καθωράθης, θείας ὡραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, καὶ κάλλει περιαστράπτουσα, διὸ καὶ γηθομένη, μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Μυραμμικὴν, ἀλαζονείαν ἐφαύλισας, καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἡ εὐκλεὴς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου πανεύφημε, τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς Ἥλιος ἀνατέταλκεν. ἐν ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκ.

Νῦν τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς Εἰκόνος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειώθης τῷ Κτίσῃ σου, θείου μαρτυρίου θεόφρον πάθεσι, καὶ λαμπροὺς στεφάνους ἔνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν Ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθεΐας τὰ ὀμβρήματα.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς πανσοίδιμε τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, εὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρυνάσα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ παστάδα, καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεανὶς φαιδροτάτη, ὤφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντομώτατον δρόμον διανύσασα. εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου, τοῦ νοητοῦ τοῦ κενωθέντος, ἀνεβόας δραμοῦμαι Νυμφίε μου.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωρίζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μειρόμενος τῇ λόγχῃ Μερκούριε, ἀνενδότως, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλπίσι μαρυνόμενος.

Ὁ πέτρᾳ νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρεστάτης Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότου σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου καὶ θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἁμαρτίαν, ζωὴν ἡ κυήσασα, τὴν θανατώσασαν θάνατον.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλην σε περικαλλῆ, Παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθὸς, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἴσχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, Θεοπνεύστου δι-

Digitized by Google

διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα Πανασίδιμε.

Δόλῳ πρώην τὸν Ἀδὰμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανεύδοξε, καὶ στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων μοι τὸν κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐθάρρυσε, ὁ σωτήριος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφὲ, ὑπομένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαῤῥεῖν σοι προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος Ὄφις, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὡραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὁπλίτου. ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα πρὸς αἰκισμοὺς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ὁλόκληρον, τῷ Δεσπότῃ προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ, καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητὴς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι. καὶ τούτῳ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρέστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον Κόρη, καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον Πανάμωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκ. τῆς Ἁγίας. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ῥητορεύει σήμερον, Αἰκατερίνα ἡ Μάρτυς, καὶ Ῥητόρων ἔπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπιστίας. Ἄγγελος γὰρ οὐρανόθεν αὐτῇ ἐπέστη, δύναμιν ἐκ τῶν ὑψίστων ἐπικομίζων. ἣν καὶ λαβοῦσα, πιστῶς ἐβόα· Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων καύχημα.

Ἕτερον Κοντάκ. τῆς Ἁγίας. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα ἐκ παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνοῦσα ἐκ ταύτης, τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ Λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ εἴδωλα καθελοῦσα, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ἕτερον Κοντάκ. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μερκουρίου σήμερον, τὴν ἱερὰν πανευωχίαν, οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασιν, ἐπιτελοῦμεν συμφώνως. Ἄγγελοι μετ' εὐωχίας συνευδοκοῦσι. Μάρτυρες μετ' εὐφροσύνης νῦν συγκροτοῦσι. Διὰ τοῦτο ἀνεδείχθη, Μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ στεῤῥὸς Ἀθλητὴς, καὶ Μαθητὴς Μερκούριος, στρατιώτης τὸ πρὶν ὑπάρχων πρὸς παράταξιν, ἐξῆλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθείας, τὴν τῶν Ἑλλήνων στηλιτεύων θρησκείαν ψευδώνυμον, καὶ μεγαλύνων πίστιν ἀκράδαντον καὶ ἀληθινὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἠμφιεσμένος ὥσπερ ὁπλίτης αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐγκαυχώμενος φαιδρῶς, τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. Ὅθεν σε πάντες ὁμοφρόνως εὐφημοῦμεν, Μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα,

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχ. Αἰκατερίνα καὶ Σοφὴ, καὶ Παρθένος.

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς. ὢ καλὰ τρία.

Πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν εἰκάδι ῥήτορα Κόρην.

Digitized by Google

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλίσκου τινὸς, τοὔνομα Κώνστου, πάνυ οὖσα ὡραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία. Ἦν δὲ ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Ἥτις πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν, ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὁμήρου τε καὶ Βιργιλίου, τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ· Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἰατρῶν· Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε καὶ Εὐσεβίου τῶν Φιλοσόφων· Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων· Διονύσου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ Κόσμῳ. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτὴν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου, πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου Στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καταβληθέντες, καὶ πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἱ πρὸς πλάνην Ῥήτορσιν ἀνδρᾶσι στάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι τῶν στεφάνων εὑρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὗρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος,
Πρόθυμος ἧκεις, οἷα περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στ. Εἰ καὶ πατάσσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατηλεγμένος τῇ στρατείᾳ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινας τὸ γένος Σκύθου τυγχάνων Υἱός. Ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προοφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παραστὰς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται, καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις δεθεὶς, καὶ ὑποκάτωθεν ἁπτομένου πυρὰς τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, αἰκίζεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ. καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπὴς, τὴν κόμην ξανθὸς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ στάδιον ἀνύσας,
Πρὸς ἡσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἤθλησεν. εἶθ' οὕτως ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν. ἐκεῖθέν τε πανταχοῦ προσερχόμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ κελλίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ ἀεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύω, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν. καὶ γάρ τινα τοὔνομα Δανιὴλ, τοῦ Δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτόν τε κατηχήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους ὑγείωσε, καὶ νοσήματα

διά-

Digitized by Google

διάφορα ἐθεράπευσε. Καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν, ὡς γραφέντα, τὰ δὲ, καὶ ἐξ ἀκοῆς εἰδόμενα. Οὗτος μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος, ἐν τῇ Ἀντιοχέων Πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐνενήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶν δέκα.
Μεθ᾽ ὧν περ ἄλλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ Μαρτύρων δῆμον, προσαγαγοῦσα Χριστῷ. μεθ᾽ οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεᾶνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενήνεκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ βοῶσα καὶ λέγουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας, αὐγαζόμενος γενναῖε Στρατιῶτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντα Μερκούριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἵμασιν αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότου φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτ.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστήριον σου τὸ βάθος Θεοτόκε. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκούμενος ὡράθη. ᾧ μελῳδοῦμεν Πάναγνε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς διδαχαῖς Βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ Θεοσεβείᾳ, καὶ στεῤῥῶς ὑπέμεινε, τῶν πόνων καὶ αἴσθησιν, καὶ Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα. ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν πανάγιαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελῳδοῦσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ παστάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ Βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνὸν, τῶν παθημάτων δεικνύει. ᾧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας ἔνδοξε. ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως.

Digitized by Google

ξεως. τὸν τοῦτον γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἄλλος. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκην σε, καὶ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου, καὶ τῆς εὐσεβοῦς σου, καὶ σεπτῆς Μαρτυρίας. καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως ἔνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας, καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας, καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς νικητὴς ἀράμενος, ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλῃ χορείαις. μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθεὶς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχὼν τοῦ προκειμένου τέλους οἱ, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας, τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσα, ἀναπλάσεως Ἄχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὴν τὴν συντριβεῖσαν, ἐν κακίᾳ εἰκόνα, οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλὴν· καὶ νῦν παριστάμενη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ἐν δέχθη σου θεόφρον ἡ προσευχή. τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνὴ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωστίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. διό σε γεγηθότες, Αἰκατερῖνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κῆφος τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερῖνα Παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον ταμιῶν, σὺν παρθένων χορείᾳ χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερῖνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰχῶρες νῦν μαρτυρικὴν, εὐωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτι, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, πάθη διώκουσιν. ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεως νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στῦλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς στρατιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

Εὐδρομον Ἄγγελον φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλησιν Θεόφρων κεκλήρωται. ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξί-

φει

Digitized by Google

φει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σὲ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λυτρῶσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐφαίδρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ Παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἁγίου. Ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ Δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας. διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως. ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύω καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ Θείου Ἀγγέλου, ἡ ἁγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. προσόμ. τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονήν σοι καρτερὰν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοῦντα τοὺς Ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον. Δίς.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, αὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, Θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θείᾳ χάριτι. ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρὺν κατέσπασας, καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταβαλοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνὴ, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα. καὶ τὸ θεῖον ἀθέμος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φλυάρους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ Πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργ. Τυπικ. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ΄. ᾠδὴ, καὶ τῆς Ἁγίας ἡ ς΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Digitized by Google

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛʹ. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. Ἦχος αʹ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παμμάκαρ Ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὑφ' οὗ ἐνθεούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων. ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτον σε φῶς ὑπεδέξατο. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας σοφὲ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερθεν στύλου ἱστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι. διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀῤῥωστήματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Ἕτερα τρία προσόμοια τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ἦχος Πλ. βʹ.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὕψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις, ἡ τῷ θείῳ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχύϊ ηὔγασε. θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θήκη νάματα, βλύζουσα πιστοῖς ξένον θέαμα, πῶς τάφος οὐκ ἐπέδυσεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν. ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἕλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθησαύρισται τοῦ παμμάκαρος. ἐν τερπνοῖς ᾄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἅγιε πρόφθασον, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνήν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν Εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακώνων, μάκαρ ἀξιάγαστε, φαεναῖς αὐγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν. ὦ θεῖον ὑμῶν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ προπυργίων αὐτὴν ἔμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, πρεσβείαις σου Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλῆσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος αʹ.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ἦχος γʹ. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαίμων, θείαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως, Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος Πλ. αʹ.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ηὔφρανας, τοὺς Ἀγγέλους ἀγωνισάμενος.

Ἅλλον ὡς Σαμουήλ σε, Θεὸς ἡγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὸ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἔνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

Ἵνα

Ἵνα Θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς θείου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτὴ τοῦ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο. ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἁμαρτίας πλημμελήμασι.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Τῆς οὐρανίου πατρίδος τῷ ἔρωτι, καταχεθεὶς τὴν ψυχήν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὔκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀποκρυπτόμενος, ὕδασι τῶν προσύλων, τὸ ἀγεννὲς ἐμβεβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, πράξεων κρείττονος, ἐπιτεθειμένος, ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος.

Νόος σου τὰς ἱερὰς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τήρησιν θείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ θεοφόρε Ἀλύπιε.

Εὐφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου ἀοίδιμε, μεταναστὰς ὤφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχήν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος. ὕδατι τῆς πηγῆς ζωαρχικῆς, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἐξ ἑῴας εἰς δύσιν, διαδραμὼν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας, κηρύγματι κατεπύρσευσας. ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὗρες τὴν κλῆσιν, μετανοίας Ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος, Πάτερ τὴν δευτέραν, ἐν Κόσμῳ Χριστοῦ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγες καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ Κύριε.

Κα. τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεὼν ἡμῖν ὤφθης ἄλλος σοφέ. τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλῳ ἐκ γῆς, Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, κατετροπώσω Θεόφρον, πικρῶς ὀλοφύροντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας. ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ στήριγμα. διὸ πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ Κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετα-

Digitized by Google

μοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μυ, ἢ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθυς πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνυσαν, ἀπωλείας παναμώμε. ἢ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τῦ θανάτυ, ἐλευθέρωσον, κατηγορύντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτῦ, ὢ καινῦ μυστηρίυ, ἐβόα ἡ Ἁγνὴ, ἢ παναμώμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον. ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ χειρῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας συ.

Ἀγάπην ἀληθῆ ἢ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἄῤῥαγῆ, ἢ πολιτείαν ἀσάλευτον, ἀναλαβόμενος Πατὲρ, θεράπων τῦ Χριστῦ ἐχρημάτισας.

Ἱστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, Δαιμόνων στῖφος ἐκλόνησας, καὶ κλονυμένοις ἐγένυ, παμμάκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως γέγονας, ἢ κατεδρόσισας ψυχὰς, κατακαείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἁμαρτίας, Ἀλύπιε Θεόφρον πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μυ θεράπευσον, ἢ φωταγώγησον τὸν νῦν, ἢ τὴν καρδίαν μυ Δέσποινα, ἡ φωτοδότην τεκῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως μακάριε, πράξει γέγονας, θεωρίας σου ἐπίβασις, τὺς Ἑλλήνων λήρυς παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεσιν ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος. Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, ἢ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκύσης σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν, ὕπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶς προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Ὕμνοις ἢ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς τρισηλίυ αὐγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω ἢ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά συ τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νῦν βαδίζειν, ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποθύμενον, Πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρύμενος. Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἁγία Κόρη, τὸν καθαγιάζοντα, τὺς αὐτὸν ἐν πίστει, ἢ φόβῳ ἁγιάζοντας.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληγέντα τὸν εἰς σὲ παροινήσαντα, θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέῤῥωσας, ἢ σὲ τιμᾷν παρεσκεύασας.

Ναὸν παναγῆ ἀνεστήλωσας τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν ἢ ἔμψυχος, προχρηματίσας θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιῦντα τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιύμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τὺς ὀῤῥαγῦς πέτρας ὑδόλως ἐσάλευσαν.

Ὑπομένων Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὴν ὑπομονὴν, ἀληθῆ σοι Κύριον δωρύμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ἐῤῥύσατο.

Παραδόξως Ὅσιε, Φῶς ὡρᾶτο, ὕπερθεν τῦ σοῦ, καθ' ἑκάστην κίονος φωτίζον σου, θαυματουργὲ, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἁγνὴ, ἢ βεβαίαν πάντες σὲ ἀντίληψιν, Μήτηρ Θεῦ, κινδύνων σῶζε τὺς δύλυς συ.

Ἄλ-

Digitized by Google

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐδόξασέ σε Θεός, ὁ δοξασθεὶς ἐν τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς. διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ὡς ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἡ Λακεδαίμων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασιν, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκ. τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος πλ. δ'.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε. ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος. Ὁ Οἶκος.

Ἀλυπίου τὸν βίον ἔνθεον, καὶ ἰσάγγελον δεῦτε θαυμάσατε, Ἱερεῖς, Βασιλεῖς καὶ Μονάζοντες, καὶ Μιγάδες, λαοί τε Θεόφρονες. καὶ μιμησώμεθα τούτου τὰς πράξεις, ἵνα καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος ἀξιωθῶμεν, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὦ φιλέορτοι. καὶ γὰρ αὐτὸς οὐράνιον αἴνεσιν ἀδιαλείπτως Θεῷ φέρει, ὡς ἐπώνυμος.

Ἕτερον Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, Κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων Ὅσιε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου. ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ Θεῷ ἀνατεθεὶς, Πάτερ ἐκ βρέφους, τὴν τοῦ βίου ἐκφυγὼν ματαίαν δόξαν, πᾶσαν ἐκ νεότητος ἀρετὴν διηρίθμησας, ἐξασκήσας λαμπρότατα. Σταυρὸν δὲ ἐν τοῖς ὤμοις λαβὼν τὸν τοῦ Κυρίου, ταῖς τούτου Νίκων τρίβοις ὥδευσας τρανῶς, μιμούμενος πᾶσαν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τὴν παῤῥησίαν τε, καὶ τὸν ζῆλον, τῆς μετανοίας κήρυξ ἐδείχθης, κραυγάζων ἐν ταῖς πόλεσι· Μετανοεῖτε, ἤγγικεν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀτελεύτητος βασιλεία ἡ οὐράνιος, τοῖς ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, δεχομένοις νῦν αὐτὸν καθαρῷ λογισμῷ. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν σορὸν τῶν λειψάνων τῶν σῶν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς. Ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς ἰαμάτων πηγή.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στ. Ἂν εἶχεν Ἀλύπιον ὄρθιος Κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.
Εἰκάδι ἕκτῃ ἄλυπον Ἀλύπιε βῆς εἰς οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας. Καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῇ Μητρὶ, διά τινων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποβῆναι ἔμελλε προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοὺς τότε καὶ νῦν θεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ κατέπληξε. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ Μήτηρ τοῦτον ἐγκυμονοῦσα, ἀμνὸν ὡραῖον ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας ἀποφέρεσθαι. Ὅπερ σύμβολον τῆς ἐσύστερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσατο, καὶ θαύματα κατειργάσατο, καὶ τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἴθριος ἔστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς κατὰ τὸν Ἰὼβ ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεσεν ἔτη δεκατρία, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς θάτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στεῤῥὸς στύλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οξ-

Οὗτος ἐκ μήτρας ἁγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μοναστικὸν ὑποδὺς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἶθ᾽ οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπήλαιον ὑποδὺς, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατὴρ γενόμενος. Ὁπηνίκα γὰρ ὁ φθοροποιὸς θάνατος διὰ τῆς τῶν νεογνῶν θνήξεως, ἀτεκνούσας τὰς κυούσας ἀπετέλει, τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὖθις μετεσκευάζοντο. Θανὼν δὲ ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετέθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στ. Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ
Καλοῖς ἀπείροις ἐντρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἔν τινι τῆς Ἀσίας Μονῇ, καὶ νέαν ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἠμελημένον. Καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ᾽ αὐτοῦ ὑπέμεινεν, οἷα τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ διαβιβάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρός τινα γέροντα μέγαν τῶν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ· ὁ Ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἦλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φησίν· Ἀδελφὲ Ἀκάκιε ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος, καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπιδεικνύμενος, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν· Πῶς Πάτερ ὅσιε ἄνθρωπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ γέρων ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοβος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε, καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκεῖσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λέγων ἀεὶ τοῖς Πατράσιν, ὅτι φόνον πεποίηκα. Ὁ μὲν οὖν θεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιούτοις ἀγωνίσμασι τὴν μοναχικὴν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους σῶον καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. Καὶ ποτε τῶν τὴν Μονὴν ταύτην οἰκούντων Μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμήσασθαι, ἅτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλούσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἱκανῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου. Καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὑρίσκει ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ Ἁγίου, ἔξω ἐρριμμένον, εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐρριμμένον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ Ἁγίου λέγων πρὸς αὐτόν· Ἤκουσταί μοι ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοὶ ὡς οὐδενὶ ἑτέρῳ ἡ ὑπακοὴ ἐσπουδάσθη, ἀλλὰ νῦν ὡς ὁρᾷν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένου καὶ ὑπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ᾽ ἀπορρίπτειν αὐτόν. Ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ, ἢ ἐὰν ἔτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἀνέξομαί σου, ἀλλ᾽ ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεὶς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἁγίου, ἀπῆλθε. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλθὼν, τὸν μὲν παρ᾽ αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφὸν, εὗρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἅγιον οὐχ εὗρε. Καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν τὸν τάφον κενὸν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου

Πα-

Digitized by Google

Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στ. Ὁ Ἰάκωβος ἀναχωρήσας Κόσμου,
Τὴν ὑπερκόσμιον νῦν κατοικεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰάκωβος καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὂν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεος, ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλων μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος. κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὸν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἔπεισα ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε πάλιν νοστῆσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καὶ τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσατο, ἔνδοθεν μὲν τειχίμοις δύω φέρων κύκλους, καὶ δύω χώματα ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἕνα. Τροφὴ δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διάβροχος. Ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων, τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντος πρὸς τὸν Ἅγιον, οἶδα δοῦλε τοῦ Θεοῦ ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι. Ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἑνὸς ἐπιμνησθῶμεν. Οὗτος πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ ταύτας ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δέ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν διὰ τῆς ἑβδομάδος, καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρείας ἀπάγξαι τὸν Ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστὴν, καὶ λέγει ὁ γέρων ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομίζοντα ἄνθρωπον. τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διῆλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐξ ἀνυδρείας. Ὁ δὲ, ἀεί ποτε Πάτερ, φησὶ, κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τόνδε τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τόνδε, οὐ συνεχώρει μοι ἐλθεῖν ὧδε. Ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι τέκνον, μή μοι δὸς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκῃ τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς δαίμων λάχοι.
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τερασίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὥρμητο χώρας, Μεγιστάνου τινὸς υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς θείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης, πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα, ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἑξῆς, καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἔν τινι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνηρευνῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγώγια. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, περιήρχετο πᾶσαν ἑῴαν, τὸ, Μετανοεῖτε, βοῶν. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περινοστησάμενος, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακώνων. Ἐν ᾗ παντοῖα θαύματα ἐνδεξάμενος, ναὸν ἀνεστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας

με-

μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει, τὸν Στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου Ἐπισκόπου Κορίνθου, τῆς Περσίδος.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρισσῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στεῤῥὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τοῦ Πνεύματος τῇ θάλψει, ἐθάλπετο παραδόξως.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθλησας, ᾧ θεῖος ἀναμέλπων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερίγραπτος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτύϊ σὺ ἐποχούμενος, ἀνέδραμες εἰς ὕψος, Ἠλίας ὥσπερ ἄλλος, μελῳδῶν τῷ Σωτῆρί σου· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴν ὥσπερ ἄλλον, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες. ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων, καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας ἡ ἐνυπόστατος, Σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουήλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὤφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτοειδὴς, τῆς Ἐκκλησίας στῦλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θεράπων, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Ὕπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐνδόξως ἀγρύπνοις. ὅθεν σε προστάτην, ἄγρυπνον ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ἐσοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακία τοῦ ὄφεως, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνη κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικὸν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σου, ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαίμων φέρουσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελῳδοῦσα συμφώνως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, καὶ μαλακίαν ἅπασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῇ σκέπῃ Ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξειπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον ἄχραντε, ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος. ὃν ἱκετεύουσα, μὴ ἐλλίπῃς Παρθένε, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει,

Digitized by Google

στεῖ, τῷ Υἱῷ σου βοῶντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὠδὴ θ´. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὤφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρεταῖς, μάκαρ τῷ φωτί. τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ὡς φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις, ἅπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρὰν, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας Ὅσιε.

Ἐν στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω, ἔτεσι σοφὲ, ἑξήκοντα πρὸς ἑπτὰ, οἷα Ἀθλητὴς, ἄθλων προθυμώτατα, καὶ τῷ κρύει, καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότως πιεζόμενος.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιάζει σοφὲ, ταύτην ἱερῶς, τελοῦντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογὸς, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ, καὶ ἁμαρτωλῷ, Ἄχραντε Δέσποινα, προστασίᾳ τῶν ὑμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβὰς μακάριε, Νίκων πρὸς αὔλους διαμονὰς, σῶσαι δυσώπει Θεοφόρε, τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ Ναῷ σου προσεδραμόντας.

Ἀγάλλῃ σὺν Ἀγγέλοις ἐν Οὐρανῷ, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παρεστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς. ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτὸν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπατμίζοις, Νίκων παμμάκαρ τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτιμήθη Μαρία πανύμνητε. σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος πανάληθής. διό σε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαπος. Τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἄνθρωπον, μετῆλθες Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ. πεντήκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔστης σοφὲ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων ἀεὶ Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ἦχος α´.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων, ἀμέσως Ὅσιε, τοὺς ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σὴν, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ Ναῷ σου τῷ θείῳ πανδήμως, ἀθροιζομένων παμμακάριστε.

Ἐν τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, Μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. ἡ γὰρ Χριστοῦ, βασιλεία ἐφέστηκεν. ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς Ἑῴας εἰς Δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις, ὡς ἄλλος Ἰωνᾶς δὲ, Πό-

Digitized by Google

λις ἡ σὴ, Λακεδαίμων ἐγνώρισε. τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δεύτερον τὸ α´.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β´.

Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν Δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε. σῶζε Πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ παναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ´.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς´. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, Ἦχος β´.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περιφάνειαν πλοῦτον, καὶ ὡραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰάκωβε. ὡς οὖν, κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς Βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη, θερίζόμενος σαρκὸς, καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἐξιάγαγε, Χριστοῦ Ἰάκωβε, καὶ τυράννων ὠμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας. ὅθεν νῦν, ἐγκοσμούμενος Μάκαρ, θείῳ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προΐστασο, τῶν κινδύνων ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος, μένων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τὰς λαμπρὰς ἀγῶνας σου δοξάζωμεν.

Δόξα. Ἦχος β´. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰάκωβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηροὺς, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνέπτασαι ἐν Οὐρανοῖς, συμβασιλεύων τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. διὸ Ἀθλούντων κράτιστε, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διὸ δυσωποῦσε, τῶν στενοχωρούντων σε παθῶν ἀπάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσάν σε; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὸν Σ. Σ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. ά.

Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας. τῶν γὰρ δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπτομένων σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας. λοιπὸν ἀρχομένου σου, καὶ τὴν σεπτὴν σου κάραν ἀπέτεμον, Μάρτυς πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστὸν δεόμενος, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θε. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο Θεός, ἣν ἠγάπησεν. ἡ θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογοφόρος λαβίς, τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις παντευλόγητε. γαστὴρ θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἁγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα. ἄκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, ἅρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνὰς, ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· ποῦ πορεύῃ Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μήτοιγε γάμος, ἐν Κανᾶ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πρὶν, ἐξ ὑδάτων τετέλεκας; δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρίδῃς Οἰκτίρμων, σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Πέρσην Ἰάκωβον ἐν ᾄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν, δίδου πρεσβείαις σου.

Ὄρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος, Ἀνατολῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἄθλων, μάκαρ Ἰάκωβε.

Νεανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικητὴς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰάκωβε. Θεοτοκίον.

Προφητικαὶ, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὁρῶσαι, τὰ σὰ θαυμάσια.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐγγείου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρεπάνῃ βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος προσαγόμενος.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ ἀδιάλυτον, παρεῖδες ἐμφρόνως στεφανηφόρε, ὡς ἀγχίνους δὲ προέκρινας, τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ἠλέηται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἑνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Θεονύμφευτε. Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ
„νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φό-
„βον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡ-
„μῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ Περσίδος Ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, καὶ ἀοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν. ὅθεν, οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες, Ἀθλοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-

Digitized by Google

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, ἢ πῶς καταφάξασθαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν παναχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ Ἥμαρτον, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἁγνὴ θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ἐκ νεκρῶν ὦ φιλάνθρωπε, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νευρωμένος ἔνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ, δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἐκτελοῦσι, παῤῥησίαν ἔχων, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Ἀποῤῥέοντος αἵματος, οἱ ὀχετοὶ, τῶν σῶν μελῶν τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου Πανάγνε, τοὺς λογισμοὺς, πρὸς εὔδιον λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὥσπερ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος σοφὲ, πολύχουν τῷ Κτίστῃ, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων τρισμάκαρ, σώματος μελῶν. ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραξάμενος.

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ᾠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἑκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀλγηδόνας, ἀντίλυτρον διδοὺς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἐπαληθεύσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες τρανῶς, σὲ νῦν Θεοτόκον, ἁγνὴν ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου, χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας.

Ἀλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας, Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντος πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν δίαυλον ἤνυσας. ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
„ τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγ-
„ χνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ
„ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν, κριτήριον φο-

βού-

θύμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον, Ἰακώβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς Θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος. Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον. δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυομένων, συνελθόντες οἱ δήμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ, καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει, ἐξείπω, εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπομείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς αὐθημερὸν θάνατον δέδωκε, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φροῦδά μοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτῃ σφαγῇ ἐκμελισθείς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὁνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων, Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἐλυζησίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Εἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως, καὶ συνεφελκύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐπεὶ δὲ ἥτε μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ γαμετὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν τοῦ βασιλέως προετιμήσατο, καὶ διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων μηνύσασαι, πληγεὶς τὴν ψυχήν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διά τοι τοῦτο, καθίσταται τῷ βασιλεῖ Περσῶν εἰς ἐξέτασιν, τοῦ βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἑκάστην τοῦ σώματος ἁρμονίαν κατατμηθείς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν κεφαλήν. Εἶθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στ. Ῥώμη Ῥωμανὸς τοῦ Χριστοῦ ὁ γενναῖος,
Θαυματουργὸς γέγονεν ἐν γῇ καὶ πόλῳ.

Οὗτος ὁ μακάριος Ῥωμανός, ἐν τῇ Ῥωσσῶν τεχθείς, καὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν διαβάς, ἔρχεται εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἔξω τοῦ Ἄστεος ἐν ἀλλοτρίῳ καὶ μικροτάτῳ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν καθείρξας, διετέλεσε μέχρι γήρως, μήτε πυρὶ χρησάμενος, μήτε λυχνιαῖον φῶς δεξάμενος τὸ παράπαν. Τροφὴ δὲ ἦν ἄρτος καὶ ἅλας, πόμα δὲ ὕδωρ μικρόν, καὶ αὐτὸ ὅσον μόνον πρὸς τὸ ζῆν. Ἐνεδιδύσκετο δὲ καὶ τρίχινα, καὶ ἔνδοθεν τούτων σίδηρα βαρύτατα. Οὗτος θείας χάριτος ἀξιωθείς, πολλῶν μὲν ἀνθρώπων νοσήματα ἐθεράπευσε, καὶ πολλὰς γυναῖκας στειρούσας δι' εὐχῆς τεκνογόνους ἐποίησε, καὶ πολλοὺς τῇ θείᾳ αὐτοῦ παραινέσει πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ βασιλείαν παραπέμψαι παρεσκεύασε. Καὶ οὕτω βιώσας καὶ τελειωθείς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πινούφριος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις,
Ἐν Οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς Ἶρις Νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ναθαναήλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀφεῖσα Κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴ τρέχε,
Ναθαναὴλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος, καὶ ἄρραγης διετέλεσας, πίστει στηριζόμενος θείᾳ, καὶ κραυγάζων Ἰακώβε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰθύνας τοὺς σούς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασάνοις κα-

Digitized by Google

καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ᾽ ἔφερες, ῥᾷον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος ἔψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται μύστα μακαριώτατε, μεμνηκότι τὴν ἀτίθασσον, τοῦ πονηροῦ ἀγριότητα, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, καὶ προθύμως κραυγάζοντι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀδύτου φωτός, καὶ λαμπάδος θεϊκῆς καὶ ἀπαυγάσματος, ὤφθης λυχνία χρυσαυγίζουσα, καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα, αἴγλῃ τῆς σεπτῆς Παρθενίας, καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα· εὐλογημένη ἡ Θεόν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥώμῃ Θεοῦ κραταιωθείς, πονηρῶν τὰς συστροφὰς καὶ παρατάξεις, διεσκέδασας μάκαρ, καὶ κατὰ κράτος ἑλών, τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας, κράζων· εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας ἀγαθῶν Μάρτυς ἑώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύρων ὡραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου, Κριτοῦ ηὐτρεπισμένον.

Ὑπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλὴς καθάπερ πύργος, διετέλεσας μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμάς, ἀτρέμως καὶ βέλη δεχόμενος, κράζων· εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ πολλῇ σοι προσβαλών, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ Τυράννους ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν ἔνδοξε, τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστοῦ περιεβάλου.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων „τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν „φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, „ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορεύων τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, τὴν σὴν φωτοφόρον, μετ᾽ εὐφροσύνης θείαν ἑορτήν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ἔνθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων Ἁγίων, ἁγίως ἀναπαύεται πληθύς, ἔνθα Δικαίων τὰ Πνεύματα, ἔνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν Οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὦ Ἰάκωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι᾽ ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαστίγων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στεῤῥῶς. διὸ πίστει σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι᾽ αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰάκωβε. διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγήν, ἧς τρυφᾷν αἰωνίως, παμμάκαρ κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην Μητέρα, κατ᾽ ἀλήθειαν ἁγνή, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῇ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τορῶς, καὶ προσφόρως τὴν θείαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ „σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν „Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, „ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως „σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, „ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς, ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενον, τυράννου γνώμῃ πάνσοφε,

Digitized by Google

σοφε, ἀνέμελπες κατάλληλον, ᾠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησε, καὶ ὁ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ἑωρῶσα Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ βλέπουσα, τὸ ὑπὲρ φύσιν σου σπλάγχνον, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις, Τέκνον μου ἀνεκραύγαζες· πῶς πάσχεις ὁ τῷ νεύματι, τὴν σύμπασαν σαλεύων γῆν; πάντως οἰκτείρων ἀνθρώπων, τὸ γένος φέρεις εὐσπλάγχνως.

Εἰς τὸν Ν. Π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶν ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος, δίκην Ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε, καὶ ἐν τῷ ἁρμομελοτομεῖσθαι τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῇ ἄνωθεν προθυμίᾳ νευρούμενος, καὶ βοῶν· εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἔχω Χριστόν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωήν, διὰ τοῦ ἐν πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι. Εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἱλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, μυσαγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις, συμποδιζόμενον, μή με παρίδῃς, εἰς τέλος φθείρεσθαι, Δέσποινα εὔσπλαγχνε, τούτων πάντων ῥῦσαί με, τῶν πειρασμῶν. σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγήν σου ὁρᾷν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; πῶς δὲ καὶ χείλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογγιλάλων, χείλη ἀνοίξαντα; σπλάγχνα σπαράχθητε, ῥάγηθι καρδία μου, οὐ φέρω ζῆν, κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἡ Πάναγνος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μοναστὴς ἄριστος, πεφυκὼς Στέφανε, καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος. καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νῦν πρὸς Οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἄρρητον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στερρότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἱρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν παρεσκεύασας, ἱερὲ Στέφανε, Μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. ὅθεν ὡς θῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὥσπερ ἄκακον, ἔσυραν ἀδίκως ἐσπάραξαν, καὶ μετ' ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερρῶς, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπείκων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρωτάθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνε-

Digitized by Google

συνέτριψε, ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως διέκειε, τὸ σπλάγχνα σου παμόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτείρας σε. ὢ τῆς σῆς ἀνδρείας. ὢ γνώμης. ὢ πολλῆς ὑπομονῆς. δι᾽ ἧς ἀπείληφας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Ἕτερα γ'. τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τρισήμερος ἀνέστης.

Τὰ γῶνα τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες, καταξίως οἱ πιστοί, βοήσωμεν Κυρίῳ, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλησε Γυναίων χορός, καὶ Παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Εἰρηνάρχῳ καρτερῶς, τελοῦντός σου ἀγῶνας, καὶ πλάνην ἐκμαράναντος, Μάρτυς Ἀκάκιε μακάριε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὥσπερ ὁ μέγας προφήτης Σαμουήλ. καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθών, μοναδικῶς ἐνηρέστησας αὐτῷ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεκδύσω ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς Εἰκόνος αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεις, ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐγκαρτερήσας, συρόμενος καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅτε ἐν ἄρμα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ἠλάλαξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρίνουσι, θανάτῳ τὴν ἀπάντων τὴν ζωήν; ἀλλ᾽ ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στ'. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὸ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Εἰκόνος, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, περίσωζε τὴν Ποίμνην σου, ἐκ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι᾽ ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Καὶ τό, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ Βίου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. δόσεις δ'. ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει μάκαρ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὡς

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χαρμονικῶς διοδεύσας τὴν τῶν στεμῶν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ, δυσμενῶν ἐτέφρωσας ὁρμὴν, καὶ ἀρύχωμον ζωὴν μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ῥίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἄννης ἡ ἐπώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτὸν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου σοφὲ χάριν σημαίνουσα.

Ἱερωτάτοις τῷ θείῳ τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας Τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστὴρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοὺς, καταυγάζων μυστικῶς Ὅσιε Στέφανε.

Ἐντομοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια σοφὲ, ἀναβάσεσι καλῶς προσπλατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἁγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ, τὴν ἁγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερὸς λαὸς δοξάσωμεν.

Ἕτερον Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εἰρηνικὴν μοι προσνέμοις Μάρτυς χάριν. Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρήνευσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, ἀνευφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ἱερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητὴς, εἰληφὼς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ῥείθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἤρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε. Θεοτ.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, Θεοχώρητε Σκηνὴ, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τιμωρίας τῶν κακῶν Ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὄρους σου νεύσει πρὸς Θεὸν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὡραιότατος ὤφθης, καὶ χαρίσματος παντὸς, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σέπτων Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τούτου Τεκούσης, ἀσπαζόμενος μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς, ἐβδελύξω, σθένει Θείου Πνεύματος.

Σιδήρῳ σε τὸν σιδηροῦν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὡραίους προφανῶς, εἶχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, διαθλῶντας, Στέφανε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἶκτον, θείαν συγκατάβασιν.

Ὁ αὐτός.

Νευρῶσαι σθένει θεϊκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως πανμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμοὺς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

Ἰσχὺν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καταισχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ δικαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμὰ, ὑπομείνας, σθένει Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἣν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότου, μέλψωμεν παλάτιον.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀσκήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐξήστραψας σοφὲ, τῇ νομίμῳ ἀθλήσει, καὶ στέφανον εἴληφας, τῇ σῇ κλήσει κατάλληλον. ὅθεν χαίροντες, τὴν πα-

Digitized by Google

παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶντες, ἀοίδιμε Στέφανε.

Ἕτερον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος. ὅθεν ἀξιάγαστε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σε ὑμνούντων, ἱκέτευε Στέφανε.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος. Ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρὰ τοὺς καρτεροὺς σου ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν ἀνωνίζουσαν, ἐκληρώσω πανμάκαρ. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σε τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεί, προσκαλουμένους, Παρθένε, πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύουσα θερμῶς. οἴμοι ὦ γλυκύτατε, πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἥλων, καὶ τὸν κακοῦργον θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουχούμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

Ἐφαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνὸν, ὅρμον θείᾳ χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Ἱερουργούμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σὲ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Ἐπὶ τῷ σῷ ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιὴς ὅλος ὤφθη καταπλαγείς, Μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἔθεμαι ἐπὶ τὴν σὴν σκέπην καταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθὸς, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, μόνῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, σωτηρῶν μακαριώτατε.

Μὴ στέγων ἔδοξε, τῆς πλάνης ἔχεσθαι, τῇ θεουργικῇ ὡς μουνεχῆς, χαίρων προσκεχώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Ὁ ὅλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξάμενος, σὲ πανόλβιε Μάρτυς ἐπεγνωκώς, θεῖον παθημάτων σου, παραληθέστατον Χριστοῦ σκήνος Μάρτυς ὦ Εἰρήναρχε.

Ἱερουργούμεναι, καὶ προθυόμεναι, καὶ ξεόμεναι ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πανταχόθεν φλεγόμεναι, οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστὸν, Ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτείᾳ σου Πανάμωμε.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικοὺς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης, μόνος Θεὸς ἡμῶν, μετὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Ἀγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμος συμμαρτύρων ταῖς εἱρκταῖς, προσομιλῶν Μάρτυς εὕρηκας. σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες ἄδυτον Ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον καταλαμπρύνονται.

Ῥη-

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱεροὺς, Ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύω τοὺς ἀθέους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὤτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς Εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεὸν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον, ἀεὶ κηρύττοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ὁ αὐτός.

Ῥομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

Ὁ ποῦς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφὲ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Εὐ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθεὶς, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρήναρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπὴς, χορὸς Παρθένε Θεόνυμφε, θείου Τοκετοῦ σου βάθος ἀπόρρητον, Συμβόλοις ἱεροῖς Σὲ προδιεχάραξεν.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας εὑρετὴς ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν δεσμοῖς σε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὠμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὡλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταὶ, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερρῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἵλω διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἄρραγες, τὴν Ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τύποις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσοχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυτὰς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτερνιστὴν, τῆς Εὔας ἐν πτώματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, Παρθενομῆτορ Κύριος. καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς προλάμψας Στέφανε, τῷ τῆς ἀσκήσεως τρόπῳ, καὶ τῷ Κόσμῳ ἤστραψας, τῷ τῆς ἀθλήσεως δρόμῳ. ἔλυσας ζοφώδη πλάνην αἱρετιζόντων. ἔδειξας βεβαίαν δόξαν ὀρθοδοξούντων. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος Μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθετοῦντας ὁρῶν, ἔνδοξε τοὺς παράφρονας, τὸν ἀΰλως τὸ πρὶν, Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, φανέντα σαρκὸς δὲ ὕλῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἐν ᾗ τυποῦσθ[illegible]τον καὶ σέβεσθαι,

Digitized by Google

θαι, μηδ' ὅλως θεατρίζοντας, οὐδὲν ἡγήσω ὑπὲρ τὸν Κτίστην σου. ἀλλ' ἀναλαβὼν ἀνδρεῖον φρόνημα, ἐν μέσῳ τούτων εὐθὺς παρῆλθες, ἐλέγχων τούτους εὐθαρσῶς, ὡς δυσσεβοῦντας ἐμμανῶς. διὰ τοῦτο παμμάκαρ, ἐπαξίως ἐδοξάσθης, Ὡς θεῖος Μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ἕτερον Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι. Στέφανε θεῖε, Ὁσίων τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὁσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θαυμαστῶς. ὅθεν δυσωπῶ σε, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος Ὅσιε, ἱκέτευε δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης διὰ στρατῶν ἐχθρῶν, καὶ μονήρων, ὡς πρὶν ἀσκητικὰς καθεῖλες, ἁπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν, τὸν Τύραννον ἐτροπώσω, Ὁσίων τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

Στίχ. Πληγεὶς Νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλῳ,
Εὗρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνοιο Νέου κάρα θραῦσαν.

Ὃς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου, πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἁγίοις Γερμανοῦ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων Υἱὸς, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. Οὗτος δὲ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς Μητρὸς τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς. ὅθεν καὶ τὸ Ἀγγελικὸν περιτίθεται Σχῆμα, τῷ ἑκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθὺς οὖν ἐπὶ πλέον πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ Θεσπέσιος Ἰωάννης ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστασίαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς, πόλεμον ἄσπονδον ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας· Λέων δὲ τὴν ὄργανον τούτου, ὁ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας ὁρμώμενος. ἀλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρούσης ζωῆς ἀπεῤῥάγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεὶς, καὶ διελεγχθεὶς ἱκανῶς· τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντῖνος φημὶ ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατειργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱερὰς Εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορίαις καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. ὃς μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἱρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας, κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύω, καὶ ἄλλοι οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν, τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ῥῖνας, οἱ δὲ ὦτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφῃρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενειάδας. οὓς ὁρῶν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπήλειφε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἑνδεκαμηνιαίου χρόνου ὑπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύ-

ξύλοις τυπτόμενος. Εἷς δέ τις τῶν φονώντων λαβόμενος ξύλε, καὶ κρέσας κατὰ τῆς μήλιγγος, ἀφεῖλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἁγίας αὐτοῦ διαιρεθείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρέσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἔσυρον αὐτὸν, ἐπὶ τῆς λεωφόρου γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα· αἵτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὄνυξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καί τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπόντων, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέῤῥηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν σπλάγχνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχίθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀφελόμενος, καὶ κρέσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύω μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔῤῥιψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τοῖς πελαγίοις ἐῤῥίφη, ὕστερον δὲ παρὰ ἀλαβῶν τιμῶν ἐτάφη, ἐν ᾧ νῦν κατάκειται τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας συρόμενος κατὰ γῆς διὰ τὴν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθην, γῆμε δὴ καὶ κτειμάτω.
Πλάστου γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ Τύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πέτρος τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἂν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὕρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἄννα τυπτομένη πρὸς τὸ κατειπεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στ. Μάστιξιν Ἄννα ἀφθόνως τετυμμένην,
Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων.

Στ. Τιμῶντες Εἰκόνισμα σαρκός σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι Μοναχοί. Τοὺς τοιούτους δὲ ὁ παράνομος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ τὸν ἕνα Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν αὐτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβεσθαι τούτου εἰπόντος, λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρέσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχεε, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωτηρίῳ, ῥινοκοπηθεὶς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη. Καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, καὶ ἦν καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἕτερος δὲ Στέφανος τοὔνομα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη, καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τοῦ βίου. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων Γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρήναρχον ἡ φονάτεια σπάθη.
Σοῦ Σῶτερ Εἰρήναρχε συντάττει μέρει.
Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ Πόλει,
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρήναρχος ὁ Μάρτυς, ἐγένετο ἀπὸ τῆς Πόλεως Σεβαστείας. Νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δήμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταζομένων δὲ Γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου Ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν Εἰρήναρχος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας, καὶ καταισχυνούσας τὸν Τύραννον, διὰ τῶν παρ᾽ αὐτῶν γενομένων θαυμάτων. Ὅθεν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύτ-

Digitized by Google

ῥύττων Χριστιανὸν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἔπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρός. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ τῷ τοῦτον βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐμιμήσω δι' ἄθλου τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντουργικῷ βουλήματι. ὅθεν πλείονι, ἐπιδοὺς ἀσκήσει σεαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι. καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Ἐν πλατείαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς Πόλεως, ἐξωμάλισας, μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς. ἐν ᾗ ἐπιβαίνοντα στερρῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, Πόλιν κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἁγνὴ ἐκφαντικώτατα, τὸ μυστήριον, τῆς σεπτῆς λοχείας σου καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, καταμαθόντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφὲ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ᾠδὴν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισαι τῶν Παίδων θεῖος ὅμιλος, καὶ γυναικῶν ἐπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς δεσμοὺς τὸ πῦρ τοὺς αἰκισμοὺς, στερρῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν, καταξιούμενοι.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πορνείας πνεύματα, ἐγνωκότα σε, Ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρήναρχε μέλποντα θερμῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε, θείων πράξεων, ἀμηχανοῦσά με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἁμαρτίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Γενναιότατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον παίοντες κτείνοντες, καὶ μετ' ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομίᾳ, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Ἀκλεῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἣν Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε, τῷ νικητικῷ, στεφανίτα πολύαθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ ἀντιταττόμενος, ὁ θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχες ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολύαθλε, Στέφανε καρδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥαντισμῷ θείου λύθρου θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἁμαρτίας προσόντα μοι, ῥύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἀεὶ στιζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποιῷ, ἐφαιδρύνθης Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτῳ δεδεγμένος.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέαξας, καὶ εἰδωλικὸν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμάκαρ.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, ἀποῤῥήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις,

ἀκατ-

Digitized by Google

ἄκουσμα φρικτὸν, δυσθεώρητον ὅραμα, χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδὼν ἀγάλλη Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν Ὁσίων Προφητῶν Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἁπάντων θεόπνευστε. οἷς συμπεριπολῶν, μνήσθητι πρόστηθι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας Ἥλιος, ὡς Οὐρανὸς κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων Ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρυνων ἀληθῶς, Μάρτυς πολύαθλε.

Ἐν στερροῖς ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα, παντελεῖ ἀπωλείᾳ, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονὴ, Ὁσίων καύχημα.

Ἡ σὴ περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα. ἣν ἐν ἀγαλλιάσει, ῥυῶ ἑορτάζοντας, φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Χριστοῦ ἐχρημάτισας, ψάλλων σὺν ἀσωμάτοις· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριὰς ἡ παντουργὸς, καὶ παντοδύναμος.

Ῥυσθεὶς παγίδων τῶν θηρώντων σε, πρὸς καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας ἔνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συνάθλων. ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ἰσχύϊ καὶ κράτει Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὡραϊσμένος ὅλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος. Θτ.

Ποθεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τόκου τοῦ σοῦ Παρθενομῆτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν Παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὦ Παναμώμητε.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐκόμισω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας τὴν αὐτοῦ, Εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Μύστιν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους, καὶ μαρτυρίοις καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι. διὰ τοῦτο πιστῶς σε, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄχραντε Δέσποινα ἁγνὴ, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι Κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, Χριστοῦ ἡ σὲ κυήσασα, ὀδυρομένη ἐβόα· ὦ Υἱέ μου καὶ Θεὲ, ἀνάστα διαρράπτων σου, τὴν ἔγερσιν τοῖς πιστοῖς σου, ταύτην τιμῶσιν ἐκ πόθου, καὶ σῶσαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. ς. καὶ ψάλλομεν Στ. προσόμ. Ἦχος δ'.

Digitized by Google

Ὁ τοῦ ὑψίστου κληθείς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θείου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας καὶ ηὐτομόλησας, ἀθέτου λαβόμενος, καιροῦ παμόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γενναιοφρόνως, καὶ νικηφόρος ὀφθεὶς κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, καταμονήσας Παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἐθέλχθης καὶ ἀνεβόησας· Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε. γνῶτε παράνομοι τύραννοι, καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην. μὴ οὖν μέλλετε, θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκὶ, δι᾽ ἐμὲ ἑκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Μὴ ἐπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῆ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς, τῶν Ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παραμονοῦντων διὰ τῆς πίστεως. μεθ᾽ οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι. μεθ᾽ ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεὸς σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νῦν ἐν μοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς, γλῶσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. Θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν. ἵνα ἐκνήψας, τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ᾽ ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου Βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ χαρίσομαι τούτοις, Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου Στεφάνου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑπηροῦντι τὴν σὴν νῦν δίδου Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦντα, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένειν θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὔκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέπων καλλοναῖς, καὶ ὡραίοις ἐν στίγμασιν, ὡραιωθεὶς Παράμονε. ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῷ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ εὔδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἁγνὴ, ὡς Υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔπαυσας, καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ἠκύρωσας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἤθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νευρώσασαι θεϊκῇ, ὡς στρατιώτης δυνάμεως χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, ὅπως καταξίως δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ῥείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρὰν, ἐνθέως κατέσβεσεν. ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφὼς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνυμνήσωμεν, μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ Κόσμῳ αὐγάσασαν. λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὑραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα, δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει, θέλων ὅτι νεκροῦσαι, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, ῥυόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ καρδία σου ἀνδρείᾳ ὠχυρωμένη, καὶ παῤῥησίᾳ ἔνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς γενναιόφρων λελόγισαι.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἔνθεον ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ηὐτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον καὶ ταῖς λόγχαις, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης μακάριε.

Ὑπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, ἔνδοξε θαυμάζων, τούτοις ἐκοινώνησας, τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνενέωσας. διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελὲς, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστῃ σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰρδύματα σοφὲ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἑδρασμένον, λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθὺν, ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, ἀθλητὰ γενναιόφρον. διό σε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ὁμότιμος Πατρὶ, συνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἁγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἁγνὴ βροτὸς γενόμενος.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὕπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν ῥωμαλαῖος. διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὁμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας, τελειωθεῖσι προθύμως, πρὸ τῆς σῆς ἀοίδιμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις σωτηρίου παστάδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι, μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο. αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Παμάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ ἀβλεψίας, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα Συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στ. Ὁ Παράμονος νύττεταί σοι Χριστέ μου.

Γνοὺς

Digitized by Google

Γνὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνῳ.
Ξίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα,
Σὺν ἐξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.
Παράμονον δʹ ἐν γάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς διὰ Χριστὸν Πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλσατίας καλουμένῳ Γερῷ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀναδόσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα κατὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Ἑώας ἀρχὴν διέπων Ἀκυλῖνος, ἕπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς, δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος τέμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὓς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομήκοντα. Οὓς θεασάμενος ὁ ἅγιος Παράμονος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησεν εἰπών· Μεγίστην ἀσέβειαν ὁρῶ, ὅτι ὁ μιαρὸς οὗτος τοσούτους δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγων κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, ἀθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει. Ὅπερ οὐκ εἰδὼς ὁ μακάριος, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, καταχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, οὐκ ἠνέσχοντο ἐπὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες ἐπ᾿ ὄψεσι τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῶον ἐπείγοντο, οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμοις ὀξέσι, διά τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ᾿ ὄψει τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χορῷ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στ. Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντας, καὶ Θεῷ φιλουμένους.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς, ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως, ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος, καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκι οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἥλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Εἶτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, ἥλοῦται αὖθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἐλαύνεται, ἕως λειποψυχήσας τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν Ἁγίων ἓξ Μαρτύρων, ὧν διωκομένων, πέτρας ῥαγείσης, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτοὺς, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἤνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἓξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκρὸς ἀνθρώπων εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Οὐρβανὸς Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ὀχεροῖν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανὸς ἐστιν, οὗ βίος κατ᾿ Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἰς τελῶν Θυηπόλων,
Ξίφος μετελθὼν, εἰς ἐστι καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Βησσαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ Κόσμος, οὐδὲν ἦν Παγκοσμίῳ.

Ἔδειν γὰρ ἦρα καὶ μόμως, ἢν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πυπηροῦν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἕ. Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστέ μου, Ὁ σῶν Πυπηροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλεριανὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Διὰ στέφος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος, Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαξεν Οὐαλλερίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζεούσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,

Στεῤῥῶς ἀθλοῦντα, Φαῖδρον ἔγνωμεν μόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν σοφὲ, Μάρτυς, ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑφαπλωμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὅλην, τὴν φροντίδα ἔχων ἐν Οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων ἀξιάγαστε, εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῷ αἱμάτων, τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας, ὕλην, ἀθείας ἔνδοξε πονηρὰν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, χαρὰν ἀνθρώποις κυήσασα, χαῖρε, Οὐρανὲ καὶ Θρόνε Χερουβικὲ, καὶ περίδοξον Παλάτιον, τοῦ Βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων Παράμονε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Τὴν ἀκρυπνόν σε φύλακα πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολύαθλε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ παλαίωσιν, μηδ' ὅλως μέλλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὡραϊζόμενος, τὰ ἐπουράνια οἴκεῖς, βοῶν μακάριε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θῦμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, ἱερῶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀῤῥήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἁγνή. ᾧ πάντες μέλπομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἤδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανὴς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, φωταγωγοῦσα τῷ θείῳ Πνεύματι. περιχαρῶς χορεύωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὡς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς Οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγώνων ἐκομίσω· μυρίους δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ, τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας, Θεογεννῆτορ Πανάγνε Δέσποινα. σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἄχραντε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Λ'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τὰ παρόντα τρία. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ Ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς Πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἔνδοξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος. ὅθεν καὶ κῆρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τῆς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθήνιον, καὶ πανάγιον, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας. ὃν καὶ ἐπέγνως καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος. καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἤρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς Οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ. καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον. Ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ά. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ά. 1. Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις, διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας. Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν Αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοὶ, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς χάριτος προφητεύσαντες ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν

δὲ

Digitized by Google

δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (Κεφ. β'. 1.) Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 21. Ἀγαπητοὶ, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν. οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα. ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. (Κεφ. γ'. 1.) Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται. Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος. Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου Πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυ-

Digitized by Google

γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας. τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς, α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 1 Ἀγαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν Πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴτις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ. εἴτις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός. ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἦχ. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σου Κύριε, Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτὲ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὑμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν. οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτὲ, ἰχθύας ἐζώγρησε. νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι. καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητής. λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις. φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας. τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. ὢ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν. ἡ πηλώδης γλῶσσα, ἡ πηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκὸν, τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ' ὢ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρὲ τῶν οὐρανίων, ἱκέτευε καταυγασθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεὸν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· εὑρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον. τῷ δὲ Σωτῆρι δαβιτικῶς ἐκραύγαζες· ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ Χριστὲ ὁ Θεός. ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθεὶς, διὰ Σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθὴς Μαθητὴς, καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους. διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενό-

Digitized by Google

μόμενος, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου, οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχάς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γενήσηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. προσόμοια. Ἦχος Πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς Οὐρανός, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος, ὁ πρῶτος, Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγινόμενος. ὑφ᾽ οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν πανάγιαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα. ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὑρηκώς, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πόθῳ τῷ συνάμονι, βοῶν ὃν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὕρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὡραιότησι, καταθέλξωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνῃ τῶν σῶν λογίων, καὶ συμπαράστασις σαφῶς, ἁλμυρὰς θαλάσσας, ἵππως ἄριστος, ἀφθεὶς τοῦ Διαποζοῦντος, τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε, καὶ σηπεδόνα, ἀθείας ἐξήρανας, ἅλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου. ἣν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε εὔδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀπαιδεῦς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον. τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰωσὴφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; ἐγὼ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀρρήτως. οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α΄. Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον Μαθητὴν, καὶ πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀνάγκης καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Digitized by Google

Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἰκτρῷ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ΄.

Θείας Πίστεως.

Πρῶτον εὗρέ σε, Χριστὸς καλοῦντα, μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συστήματα. αὐτὸν ὡς Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πανάγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ῥερυπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον σεμνὴ Παναγία, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος Πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικὸν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς. ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, ὁ μέγας ὄντως ἡμῶν προστάτης, καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, ὡς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε Ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ζήτει Κυριακῇ, β΄. Εἶτα τὸν Ν΄. καὶ τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς η΄.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, „ Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, „ βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν „ Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπάς, ἀφάνισον ὡς συμπαθής, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν λυτρωτήν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νόος μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα. καὶ δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχήν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θείᾳ χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, πηγάσω ὕμνον ἐπάξιον.

Πρώιμον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρώσεως βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φῦντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἐρω-

Digitized by Google

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή, Χαῖρε ἡ Κλίμαξ καὶ Πύλη οὐράνιος, Χαῖρε ἡ Λυχνία, καὶ Στάμνος χρυσῆ, καὶ Ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνέλκων, Ἀνδρέα παλυύμνητε, σὺ ἐζώγρησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ τῆς πίστεως στύλος, ἡ ἕδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα. ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι. συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κῆτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε αὐτόπτα καὶ ῥήτορ, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα. ἔστι γὰρ ἑνοειδής, ἁπλῆ ἀμέριστος. συνάπτω δὲ αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ. Καὶ νῦν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ἀνευργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδὰμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν δὲ λογεῖ τῆς Προμήτορος, ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ᾽ ὑδάτων Οὐρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Πανάγια Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἁγνὴ, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα. σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε. τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν..

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεὶς, Ἀνδρέα ἀλλ᾽ αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην ἀρυῶν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Ὑπέγνως τῆς φύσεως θεσμοὺς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ ὁδοποιήσαντα, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγηνεύσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος. ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ,

Digitized by Google

σαῖ, φλεγομένῳ ἄκαυστα, σαφῶς προεμιμήσω, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄσεκτον.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ ἀθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γεννέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ παμσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς Υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν Μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προείρηκας, τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν Πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματος. διὸ σου τὸ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου. Δόξα.

Μίαν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἄναρχον ἄκτιστον Θεὸν, ὁμούσιον σύνθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν Μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἁγνὴ διαμένουσα. Καταβ. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

κα'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργὸν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε. τῷ γὰρ ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιάσπαστῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας. ὅθεν καὶ τοῦ πάθους κοινωνὸς ἀνεδείχθης, σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ Ἔθνῶν ἐγγύου, παμμάκαρ Διδάσκαλος. ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα Βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος. ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα
„Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκω-
„σιν, ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ
„ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν
„καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· δόξα τῇ δυνάμει
„σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνὴ, μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι Ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν. αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου, ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴ, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, τὴν τῆς ψυχῆς μου νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ κα-

Digitized by Google

καταφύξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἁγνή, τοὺς ἐκπεσόντας φλογμῷ, πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀποκαθάρας μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἡ θεία ἐξαιχμαλωτικὴ τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοί, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλατο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δαιμόνων, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος. ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμενος προσεπλήρωσεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέα πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλείπῃς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον. ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον Παναμώμητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυα σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν Σταυρὸν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας, ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβὼν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνήρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων, καὶ τὰ ἐν τούτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας σοφὲ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτὴν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἄφραστόν σου κάλλος, Ἀνδρέας προϊδὼν, Ἰησοῦ τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς. Πέτρε ὁμαίμον εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ, καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῷ ὄντως ζωῇ.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοί, ἐν μιᾷ Θεότητι Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Θεῖον οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως ἀμερίστως. εἷς γὰρ ἐν Τριάδι προσώποις Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν. καὶ ἡ Τριὰς μὲν προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, καὶ ἡ ἁγνεία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῶα Θεομήτορ διέμεινεν.

Καταβ. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἁγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Παναμώμητε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν. ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Παναμώμητε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεὸν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον σωτηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ ἡμῶν, σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ Κόσμου προστασία.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἀπείληφας ὃν ἐπόθεις Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ κα-

Digitized by Google

ταλύσας σκιώμασι, τὰ τῶν πόρνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως. ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐπόθησας τὸν Δεσπότην καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐντείνας σε δυνατὸν ὥσπερ βέλος μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων Δαίμονας, καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος. Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε· ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Ἄλλος.

Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός.

Ποθήσας τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητά, ἐπορίσω τῷ Σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας Σταυρῷ τοὺς Θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ἐζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωήν, καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρες· καὶ ἐρῶν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν, ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχός, καὶ ἔφαυσάν σου αἱ ἀστραπαί, ὡς φησὶ Δαβὶδ τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστοῦ Μαθητά, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην, καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου. δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία. Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδιαίρετον Τριάδα, τρισυπόστατον Βασιλείαν, δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Ἐγέννησας τὸ φῶς μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἡ ὁλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρει, καὶ γέγονας αὔλου φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, Θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος „βοῶ, τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευ„θέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ „τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθήν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν. ἀπόπλυνον, παντοίου ῥύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεί, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὅρμον ἰθύνασα.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγίου Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεί, ἐποιήσατο Χριστός. ὃν ἱκέτευε ἀεί, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστόν, εὗρες κυβερνήτην παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἑσμός, πόῤῥω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κῦμα γαλῆνον τρέφων πνεύματι, κινούμενον μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηράς, τῆς πολυθεΐας θείοις ῥεύμασι, καὶ ποταμοὺς Θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Εὐφραινόμεθα ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαύοντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἄλλος. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδὰ, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, καὶ τῇ πίστει Μαθητὴς, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων Μαθητὰ, κατέβοας τῶν ἐθνῶν· ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ ἅλατι τὸν νοῦν, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὀψώρια ὑμῶν, κατεγλύκανας ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, προσκυνήσωμεν πιστοὶ, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυήτορ σαφῶς.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντ. Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ Ἐκκλησίας ἀκόλουθον Κορυφαῖον, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαβὶδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλὸν ὡς ἐμὲ, διηγεῖσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα. Ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγοράζει. σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτὲ Ἰσραὴλ παρεπίκραναν. Ἐπάγει δὲ ἐν τῷ ἑξῆς Ψαλμῷ· τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα ᾄσατε. Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στ. Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιωδῶς ὢν Μύστης.
Σταυρὸν κὰκ κεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδὰ, Υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τινὸς Ἑβραίου, Ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Κορυφαίου τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρότερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται. ἔπειτα τὸ, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν ἐκεῖνον, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τὸ, Εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, εἰπὼν, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλὰ ἔστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος ἐπεὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ, ἄλλη τις ἐκληρώθη χώρα, τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἥτε Βιθυνῶν, καὶ ὁ Εὔξεινος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θρᾴκῃ, καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ τὰ ἕως Ἴστρου φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλλὰς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας. Ἀλλὰ καὶ Ἀμισσὸς, καὶ Τραπεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἄμαστρις. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διῆλθεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ Πόλει πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστὰς, πολλάς τε πραγμάτων δυσχερείας ὡμιληκὼς, εἰ καὶ ῥοπῇ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. Τῶν μιᾶς Πόλεως ἐπιμνησθεὶς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἐάσω. Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται. Κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἔρριπτον, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἷλκον, καὶ

τοῖς

Digitized by Google

τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς Πόλεως ἀπερρίπτην, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἔκοψαν. Ἀλλ᾽ αὐτὸς αὖθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκεῖθεν τε ἀνάρας, ἤμειψε πλείστας Πόλεις καὶ Χώρας, τήν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα, Ἀλανοὺς, Ἀβασγοὺς, Ζήκχους, Βοσποριανοὺς, καὶ Χερσωνίτας. Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενιωθεὶς παρὰ Σωσίῳ χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραυτίκα, πᾶσα ἡ Πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν, προσῆλθε τῷ Χριστῷ ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα θεραπείας ἐπίστευσε. καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου αὐτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοὶ νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου. Διὰ ταῦτα μανίᾳ περιπεσὼν ὁ Αἰγεάτης, καὶ Σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξιστᾷ. Αὐτὸς δὲ ἀπό τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκὼς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον μετὰ πολὺν χρόνον μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ κατετέθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ Παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ, τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κατελθόντος διατριβάς· ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ τὸν λύχνον τὸ φῶς, ἤδη τῷ Κόσμῳ φανὲν, καὶ φωτίζων ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα, ὑφ᾽ οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς καθαρώτερος· ἐπεὶ καὶ Μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας, εἷς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τά τε ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματι, τῷ λόγῳ κεκρυμμένας προρρήσεις ὑπὲρ Χριστοῦ θηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι᾽ αὐτῶν προστιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν Μαθητῶν, βουλόμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ᾽ ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει. ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπυνθάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος, τίνα ζητεῖτε, λέγει; οἱ δὲ, Ῥαββὶ, φασὶν, ὃ λέγεται Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Ὁ δὲ, Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν, φησὶν ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητουμένῳ περιτυχὼν, καὶ παρ᾽ αὐτῷ μείνας, καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ᾽ ἑαυτῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν, εἰ μὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσηται, ἀλλ᾽ ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν. οὗτος γὰρ Ἀνδρέᾳ σύγγονος. καὶ Βηθσαϊδὰ Πατρὶς ἀμφοτέρων, κώμη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννήτορες πενίᾳ συζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν, Ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν πορίζομενοι. Τοῦτον ἀρτίως τῆς συνήθους ἁλείας ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, Εὑρήκαμεν, φησὶ, τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Χριστός. τοῦτο ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης.

Digitized by Google

σεως. Τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ τὸν Μεσσίαν εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἅμα πάντως Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδένα κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; θερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δείκνυται, καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθὴς γίνεται. Καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει. Ὃν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας, Σὺ εἶ Σίμων, φησὶν, ὁ Υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγώγει τὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθεῖρκτο, καὶ οἷα Προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσότερος, προδιέγνω, ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὔπω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθησόμενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ Μαθητὰς τῇ μοναχικῇ σκιᾷ καὶ τῷ ζόφῳ παραμένοντας, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἔτι περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεσιν οἱ Μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιεῖ; δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, εἶπεν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Τί οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα. ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν, ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλεύσεσθαι μέλλων. Φησὶ γάρ· Ἀπελθόντες εἴπατε Ἰωάννῃ, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος, ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς Μαθητὰς, ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἐσπούδαζε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὴν ὁ Χριστὸς ἀποστέλλων ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαιοῦν. ἐγίνωσκε γὰρ ἐκεῖνον, ὑφ' οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκετο, ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῷ τῷ μέσῳ τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπερτιθέντας τῆς Ἰησοῦ. ὅτι ὁ μὲν ἐκ παραδόξου συλλήψεως, Ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος, ὁ πᾶς τε ὄχλος συῤῥέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος. Ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος ὅσον γοῦν τὸ ὁρώμενον, καὶ μηδὲ Μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπεὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμωτήριον, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἢ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρέας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεάνθρωπος ἐπιστὰς, οὐθ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνείδισεν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προῆκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραείᾳ καὶ ἡμέρῳ φωνῇ· Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἵ γε εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας. Τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὕπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθῆσαι, φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς ψυχῆς ἐπιδείξαντας. Ἔτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου, τέως ἀναμεινάτω· τὰ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τοίνυν μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἴχετο τοῦ Διδασκάλου, συνείπετο, διδάσκοντος ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἤδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, καὶ τῶν Προφητικῶν, ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωμάτων εἶδε, καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωλοὺς μὲν ἀλλομένους τοῦ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδευόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾷον τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλα τε τῶν παραδόξων

Digitized by Google

ξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεϊκῷ κελεύσματι ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ συνεχὴς ὤν, ὡς εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν πάλαι Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ᾽ οὐ δεσποτικῶς, ἱκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι᾽ εὐχῆς τὰ πάντα κατώρθουν. Ὁ δὲ τό, Σοὶ λέγω, καὶ τό, Θέλω, καὶ τ᾽ ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικὰ κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντείαν, ἴσῃ τοῦ λέγειν εὐκολίᾳ, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θειότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηρανθείσῃ χειρί, καὶ λύει παραυτίκα πάθους δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνευμάτων, καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέρει τὴν ἐπιτίμησιν. Ἵστησιν ἀνέμων πνοάς, πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηράν, ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι, πάντα ὅσα Θεῷ προσῆκον ἀκολούθως ποιεῖ, ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ὢν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδής, καὶ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου. Οὕτως ὁ ἱερὸς Ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται, καὶ τὸ ἑξῆς ἀδιαίρετος τοῦ Διδασκάλου καθίσταται, παρ᾽ ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφιεὶς ὁ Σωτήρ, πολλάκις περιενόστει τὴν ἔρημον, περιῄει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπό τε τῶν θαυμάτων, καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως ἑλκόμενοι, ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία, καὶ ἡ γαστὴρ οὐκ ἐσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθέν, καὶ μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἔρημον, καὶ τοὺς Μαθητὰς ἑστιάτορας προεβάλλετο, καὶ πρὸς εὐωχίαν σχέδιον παρεκάλει τὸ πλῆθος. τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν Μαθητῶν ἀπορίαν τὸ γενόμενον, καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν ἔνδειαν ἐπισταμένοις, καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἡ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρέας δέ, ἐλευθεριώτερόν τι ποιῶν, καὶ φανερῶς διελέγχων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαθε διδοὺς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις. φησὶ γάρ, Οὐκ εἰσίν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί οὖν ἐκεῖνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε. καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἔξω δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκεῖον καὶ προσφιλές, καὶ ὁπόσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ᾽ ἐκείνου ῥοπῆς, ὅσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔστρεφε πῦρ. ὑφ᾽ οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὔτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρέας. Δεήσαν γάρ ποτε τῶν κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ τινες Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα Ἑορτήν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι, τὸν Ναόν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν· ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμὸν ᾑρετίσαντο, φήμη δὲ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοάς, ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον θαῦμα ἐνηργηκώς, ὡς ἀπαντηθείη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαΐων, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις, εἰς ἔννοιαν αὐτοὺς ἐμβάλλει Θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θέας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ δι᾽ αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρέᾳ, τὰ πρεσβεῖα τῷ Πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος, καὶ Σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε Θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπέ τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρέας καθοπλισθείς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν Μαθητῶν, ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληροῦντο, καὶ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρέᾳ δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα. ἥτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπασα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὔξεινος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ Κόλ-

που τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. Ἀριθμεῖ σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἴστρου φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλὰς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Πόλεων, ὁ Πρωτόκλητος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας, ἠμβλύνθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἥπτετο τοῦ κηρύγματος Μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ᾽ ὀλίγον καὶ ἑτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ Πόλεις καὶ Κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινσὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο, ἐν ᾗ συχνοὺς εὑρηκὼς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας. καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους, φιλοξενίᾳ δὲ καὶ ἁπλότητι, καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενοῦταί τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρί. ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσῃ πλάνης βεβυθισμένον, τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἑωθινῆς γεγονυίας, καὶ τοῦ Ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπυνθάνοντο, τίς τε εἴη, καὶ πόθεν, καὶ ὁποῖον ἥκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Ὁ δὲ δημηγορίας ἀψάμενος, διηγεῖτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφῆται μὲν προηγόρευσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνου, ὅτι αὐτός ἐστιν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθὼς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ Πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράψας ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἤδη δικτύων θέμενος, οὕτως ἁλιεὺς ἀνθρώπων κατὰ τὸν Διδασκάλου λόγον ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Θείου Βαπτίσματος, τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει. ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἑκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναούς τε ἱεροὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστευθὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς Διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ θείῳ, καὶ Πέτρῳ τῷ Ἀδελφῷ συγγίνηται.

Κἀκεῖθεν ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἔφεσον ἀφικνεῖται, ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχὼν ὄψεως, πρὸς τὴν Βιθυνῶν αὐτῷ κελευούσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαέων καταλαμβάνει, οὔπω τότε τειχήρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν. χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ φασὶ Καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς λίμνην οὕτως ἔχουσαν τῷ τηνικάδε μεγέθει, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ εὐπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαέων ἀπῳκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν Πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους μὲν λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ. καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὅτε μὲν ἀφωνίας χαλινὰ λύων, ὅτε δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρὸς γινό-

Digitized by Google

γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας, τῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ ἣν ὑπεφέρετο, ἧς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπεπήγει, καταβάλλων καὶ θανατῶν. νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων, τὰ μιαρὰ καθαίρων ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χῶρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεσις Ἑορτῶν, καὶ ἡ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροιζομένων ἔνδικος μισθαποδοσία. δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἥπτοντο τῶν ἰδίων, καὶ ταύτας ἐσθίοντες κατάφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν, ὥσπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, οὓς θεραπεύειν συνεληλύθασιν. οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελεήσας, διπλῆν παρέσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολυδάκρυν στήσας πόλεμον. αὐτά τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη εἰς ἱεροὺς μετὰ ποιήσας ναοὺς, καὶ Ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διετίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεισιδαιμονεστάτην οὖσαν, πλάνῃ τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θεμένην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Προποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμείβων ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἱστορεῖ. Κἀκεῖθεν μέτεισι πρὸς Ἄμαστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος ῥᾳδίως διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστὰς, πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερείαις ὡμιληκὼς, εἰ καὶ ῥοπῇ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. ὃς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδοὺς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν.

Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐπιφοιτᾷ, ἣν φασι λόγοι παλαιοὶ, αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγόνου, λεγόμενον οὔτε μικρὸν διατρῖψαι· Μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὁρώμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ. αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νᾶμα τῆς διδασκαλίας προέχεον. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρέου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτική, ἀπόδειξις ἐναργής· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτὴ δυνάμεως, ὅτι περ οὐ ζῶν ἁπλῶς καὶ φθεγγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστην Ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Ματθίαν, παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ καθειργμένον εὑροὶ, τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις, ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Ἀνδρέας. Σινωπεῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον, ὠμοὶ δὲ, καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστούμενοι. Οἳ καὶ τὸν Ἀπόστολον θεασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἓν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχείρουν, ἐν ᾗ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν, ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἔρριπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἷλκόν τε καὶ διέσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαιμώσης αὐτοὺς ὁρμώμενοι λύσσης, καὶ αὐτοῖς ὀδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἁγίων ἐκείνων σαρκῶν ἅψασθαι. Οἱ μὲν οὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντως καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἡμιθανῆ θέμενοι, ὥσπερ τι τῶν θρησιμάτων μακρὰν τῆς Πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ' ἐγγὺς ἡ παράκλησις. Ἐπιφανεὶς γὰρ ὁ Διδάσκαλος, ἐθάρρυνέ τε καὶ ἀνεκτᾶτο μάλα φιλανθρώπως τὸν Μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπεὶς, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ

Digitized by Google

ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἴσεισιν οὖν καὶ αὖθις εἰς τὴν Πόλιν ἄρτιος, ὑγιὴς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὃν οἱ αἰκισάμενοι θεασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν, τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ, καὶ τὸ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐκπλαγέντες, μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας, κατανύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὃς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχάς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. οὕτω πολλάκις τὸν κακῶς παθόντα, μακροθύμως διενεγκεῖν, τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἔπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλους ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἔπειτα φόνον τις ὑποστὰς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ. ὅπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανὴς, ἡ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐφίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν Υἱὸν τῇ μητρί. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. ὃ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ θείῳ τελειωθέντας Βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ Ποίμνης ἀληθῶς ἄξιον.

Ὧν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ Ἀμισῷ πάλιν πρόσεισι, παρ' ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὧν ὀλίγων τινῶν φωτὶ θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμείνας, τὰ περὶ Πίστεώς τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμώσατα πάλιν μεταχωρεῖ. ἦν ἄνδρες τότε κατ' αὐτοὺς, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ Κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοί τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὓς ἂν βουληθεῖεν εὐκόλως θηρᾷν οἰόμενοι. Ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκὰς ὡς ἅμματα τινὰ διακόψας, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀλήπτους καὶ μετεώρους, μακράν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῷ τοὺς αὐτῶν θεοὺς, ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. Οἳ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἶναι πολέμιοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυνται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὁ ἁλιεὺς κατασπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσέβειαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἀφικνεῖται. Κἀκεῖ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὔπω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Ματθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καί τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδεσηνῶν πόλει, Ματθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβὰς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπίσας Εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγούς. καὶ τὴν ἐκεῖθεν Σεβαστόπολιν εἰσιὼν, ἐδίδασκέ τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρέου γλώττης, καὶ τὴν θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσπορηνῶν ἠμέλησε σωτηρίας. ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους ὁρῶν τοῦ θείου σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσπορηνῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ θείου λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ' οἷς καὶ εἰκόνες Ἁγίων, ἀρχετύπῳ μεμορφωμέναι κηρῷ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὅσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἡττωμένην ἠλέγχοντο. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων ἐδείκνυντο.

τὴν

Digitized by Google

τὴν μὲν γὰρ, Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ, τὴν τοῦ Καναανίτου Σίμωνος αἱ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα Πόλιν ἐφοίτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ εὐπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἱρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιωθεὶς, αὖθις κατὰ Σινώπην γίνεται, καὶ τὸ ἤδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοὺς ἄρτι φημὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἑδραιοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς θεοσέβειαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος Ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πολίχνιον ἔτι ὂν, καὶ οὔπω τοσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστὰς, Στάχυν μὲν ἕνα τῶν Ἑβδομήκοντα Ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ, πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηχήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἄστεος ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιοῦχον τῆς ἐσύστερον Ὀρθοδόξου Βασιλείας καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θρᾴκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κἀν ταύτῃ προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διῄει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ θείους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσαις τὸν τῶν Ἀγγέλων διανέμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον. Ἣν εἰσιὼν, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ Πόλεων ἐπιξενοῦται ἀνδρὶ, Πάτραις τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος ἀρρωστίᾳ κάτοχος ὢν, λυτήριον εὑρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἑτέρων αἱ Πάτραι θαυμάτων, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Κήρυκος. Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν, δοῦλός τις τῶν ἠμελημένων ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ὅλος νόσου δαπάνημα γεγονὼς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφῃρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ᾽ αὐτοῦ θεραπείας. ἔδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, Μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ᾽ ᾧ οὔτε δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος ἁπλῶς κρίνεται. καὶ ὃς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκεῖνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν. καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ᾽ οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἡττῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον Ἰατρὸν, τὸν θεῖον φημὶ Ἀπόστολον. Ὃς τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστὰς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ᾽ εὐθέως τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν, τὸν δέ γε Ἀνθύπατον σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον οὔπω ἑαυτὸν μαχαίρᾳ διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρᾶς ἀντὶ λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκεῖνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἴδωλα μανίᾳ οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ, οὐδὲ ἄκροις ὠσὶ παρεδέχετο· ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει, χρημάτων ὤνιον τοῦ Πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεὰν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀπέστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιϊὼν, ὁρᾷ ἔν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα Παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατειλημμένον, μηδεμιᾶς δὲ παρά τινος ἀξιούμενον θεραπείας. Οὗπερ οἶκτον λαβὼν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπῳδὴν, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει, καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ᾽ ἴσης ἀκίνη-

τον

Digitized by Google

τὸν βαδίζειν ἐποίει. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπιβατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλώττοντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωσι. Καί τινα λεπρὸν τῷ τῆς Πόλεως λιμένι παρερριμμένον, καὶ κατὰ τὸν Ἰὼβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρύοντα δὲ καὶ ὀδωδῶτα τοῖς ἕλκεσι θεασάμενος, χεῖρα δοὺς, ἐξανίστησιν. εἶτα τῇ ἐκ γειτόνων ἀποσμήξας θαλάσσῃ, μᾶλλον δὲ τῷ θείῳ ἀνακαινίσας Βαπτίσματι, καθαίρει τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς θείας φάναι γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμὰν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεγεν. Ὃς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνείπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θέας, καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Πατρεῖς τῶν Ἀποστολικῶν ἀπώναντο τεραστίων. οὕτως Ἀνδρέας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐᾳ λαὸν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ Ποίμνην Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγήθει τῷ κατορθώματι. Ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη, τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέ τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε, δικαίᾳ ὕβρει ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων ἕκαστος καθόσον οἷός τε ἦν ἀπόμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρεῖχεν. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο. τὴν γνώμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν. τὰ δὲ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὃς καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεουργηθεὶς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς θυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγοὺς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἴχετο πρὸς αὐτοὺς διδαχῶν, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς νέας προστιθεὶς Διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκβασιν ἔσχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνὺς τὴν Νέαν συμφθεγγομένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἕνα τὸν αὐτήν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπῄει, ὧν τε ἐνεχειρίσθη, τὸν λόγον ὑφέξων Καίσαρι, καὶ τῶν εἰς τὸ ἑξῆς ληψόμενος τὴν διάταξιν. ὁ δέ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρίᾳ, τὸν εὐνούστατον αὐτῷ τῶν θεραπόντων δαιμονιόκατοχον εὑρηκώς. Τοῦτον οὖν θεασάμενος ἠθύμει, ἠσχάλλεν, ἐδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγάς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετὴ, οὕτω διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸν, καὶ οὗ πρὸς νόσον ἴασιν χαλεπῶν αὔταρκες καὶ ῥῆμα ψιλὸν, χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκοῦν εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον τοῦτο. ἐμὲ γὰρ οὕτω παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἐδωρήσατο. ὅθεν εὔελπιν εἶναί σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι. οὐδὲν γὰρ τὸ κωλῦον, ἄνδρα ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφοράν. Οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο Στρατοκλῆς. καὶ γὰρ ἦν, οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν, εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρέας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθὺς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὅλου οἴκου προσαγωγὴ τῷ Χριστῷ. μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα Λουτρῷ συνάμα καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσήδρευον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπέλαβον διδαχῶν.

Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἐπάνεισιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἴκοι καταλαβὼν, πρόσεισι

Digitized by Google

σεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότερον. ἐκείνη γὰρ ἤδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστὸν οὐκ εἰδότος ἀπωθεῖτο τὴν ὁμιλίαν, τοὺς μισοῦντάς σε, κατὰ τὸν Δαβὶδ λέγουσα, ἐμίσησα Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην. τοῦ μέν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τέως προσποίησις ἦν, ἣν μετ᾽ ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δέ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν, ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν ξένος αἴτιος εἴη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύκασι, τὸ πάτριον ἐξομοσάμενοι σέβας, τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος, παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα συὸς τρόπον ἔθηγε κατὰ τοῦ Ἁγίου. πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκών, ἀπεπειρᾶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὥς τε ταύτην ἐπαγαγέσθαι, καὶ πεῖσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσβάλλειν ἡμέρως; Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἐῴκει, καὶ εἰς ὦτα λέγειν μὴ ἀκουούσης, τὸν θυμὸν ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἱρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς, καὶ σφραγίσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρήσαιτο. Ἤδη δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καί τισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἴσθησιν παρασχεῖν. ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων) συνεὶς τὴν ἔλασιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γενόμενον τοῖς φρουροῖς εἰς γνῶσιν ἐλθόν, φόβος ἐμπίπτει πολύς. Καὶ ὃς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θαῤῥεῖν, οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντος. Στρατοκλῆς δὲ σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις προσπίπτουσί τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιῤῥῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. Ὁ δὲ πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τοῦτο μὲν πρὸς Θεοσέβειαν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτούς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδοὺς Μυστηρίων, ἐπανιέναι πάλιν ἐκέλευσε. καὶ οἱ μὲν ἐξίεσαν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον αὐτὰς ἀποκαθίστησι σφραγῖσιν.

Ὁ μέν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεί, ὥσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἐπέγνω τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμούς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ σέβας, τὸν διὰ Σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἁγίου. τὸ δὲ ποίας δόξης, ποίου πλούτου, ποίας τρυφῆς, οὐ μᾶλλον εὔφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἔμελλεν ὑπέχειν τῷ Δεσπότῃ, καὶ συμμορφοῦσθαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν ἀχαριστηρίοις ἠμείβετο, χάριν ὁμολογῶν ὅσην τῆς ὁμοιώσεως, καὶ ὅτι τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότῃ. Ἀμέλει καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τὸν Σταυρόν, πολλοῖς ἐτίμα τοῖς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν κατάπτωσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἄνωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις ἀκαταφρόνητον ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρῄνει, ὅτι δι᾽ αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα, Χριστῷ τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἑλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φθαρτῶν πρὸς τὰ ἄφθαρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειρᾶτο καταγαγεῖν αὐτόν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγεάτου, διὰ μίσους ποιούμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίει ὁ μυρίων ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιος, ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συῤῥεόντων κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων, τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὥς τε ἀπομνημόνευμα τοῦτο ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος δείσας μήτι καὶ νεω-

Digitized by Google

νεωτερισθεὶν παρὰ τοῦ ὄχλου, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον εἴτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολῦσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως, εἰδ' οὖν, ὅσον οὔπω προσδοκᾶν, τὸν οἴκτιστον ὑποστήσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ Σταυρῷ προσανηρτημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἁπτόμενος, Μαρτυρικῷ τέλει, Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δέ γε θεομισὴς Ἀνθύπατος, μανίᾳ κάτοχος γεγονὼς, καὶ ὑπὸ τῶν θεραπευομένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπό τινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβεβληκὼς, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ παρὰ τὸν ᾅδην, κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἀλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον Σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ Σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, θάπτουσιν ἐντίμως, Πατρεῦσι φρουρὸν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὁτιοῦν μετασχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἁμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν, καὶ ὑπὲρ ἐκεῖνος τῶν τοῦ πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, ἧς ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττονος. Αὕτη καὶ μετὰ Στρατοκλέους πένησι τὰ ὄντα διανειμάμενοι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπεὶ τῶν μειζόνων ἑαυτοὺς ἠξίουν, καὶ Ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν, αὐτοῦ τοῦ Στρατοκλέους εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντος, φροντιστήριά τε ἐκ βάθρων αὐτῶν δειμαμένων, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἴκησιν, οὕτω θεοφιλῶς τὸ ἑξῆς τοῦ βίου διανύσαντες. Εἶτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἀλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος Κωνσταντίνου παῖς, ἐπαινετῷ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν Βασιλίδα ταύτην τῶν Πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδείῳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος. καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἣν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσωσι Μάρτυρες. Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν Βασιλίδα Πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημὶ, τοῦ θείου, καὶ Τιμοθέου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφεσίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἑνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους, εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπωνύμῳ Ναῷ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἔν τινι χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ θυσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον; ὧν τὰ Πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιωμένα τιμῆς· οἳ καὶ ἡμῖν ἁμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεσβεύονται Βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φρουδὸν τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, Τύριός τις Φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαν-

Glichl. S 2 σαν-

Digitized by Google

σαντες λιμένι τινὶ διὰ χρείαν ὕδατος, βαρβάροις περιέπεσον· καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν, ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος φόνου παραμάλωμα γεγονὼς, τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ μειρίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο. Ὁ γοῦν Βασιλεὺς, τοὺς μειρίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας, πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προὐβάλλετο. Εἶθ' ὕστερον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, καὶ πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀπολαβόντες, θαρροῦντες, καὶ τῶν ἐκεῖσε ἐμπόρων ἀφικνουμένων, κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθος συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας παρεκελεύοντο. Χρόνων δέ τινων διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθὸν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην διελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεῖα ἐπιζητῶν· Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θέας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν Πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωκε Προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος, (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν Θρόνον κοσμῶν,) καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκεδάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπεισάξαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδοὺς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους διέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ καὶ τὴν Πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφεὶς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν τὴν Θεόσδοτον χάριν. Ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις, καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὁτιοῦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου, κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾷ, εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ, ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει, ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργίαι, μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως, ὡς παμπληθεὶ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς Θεογνωσίαν διήλαυνον. Διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ Ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ Ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ Ἔθνος εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν. Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, λέγοντες· οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὢν διαβιβάσας, οὐδέν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐποίησα. καὶ νῦν πόθεν σοι παμφίλτατε ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἐμὸν ἀπεκρίνατο τὸ δῶρον, ὦ τιμιώτατοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς Ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἐάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματι ἁγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῷ χαρίσματι λαμπρυνθεὶς τῇ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐντάξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἡ τῆς Ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατὸν ἑκάστῳ, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πρὸς Κύριον

ἐξε-

Digitized by Google

διεδήμησαν. Οὗ τὸ τίμιον Λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ „ ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ. „ τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμ„ νουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· εὐλογητὸς „ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχήν, ἁγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἁγνή, καὶ τοῦ νοὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκὸς, Παναμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με. ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἁγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ παναγία Ἄχραντε ἁγνή, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένῃ διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Ἄλλος. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἡ ἀψευδὴς, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ. τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητὴς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ, τῆς Σιὼν Ἀπόστολε, προσβιβασμῷ ὄρει κελαδηθεὶς, σωτηρίου τε ἀληθῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, μόνοις πορευόμενος, διὰ σφαγῆς πρὸς Θείαν ζωήν. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Εὐηγγελικῶς, πεφυκὼς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς. δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεὶς, τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, ὁ αἰνετὸς ἀνάμελπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμήν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, ἀνασάμενος, ἄνωθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, Μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω, ὅτι μόνοι δώδεκα, τὰς μυριάδας τῆς γῆς, κατεφωτίσατε.

Ἐθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς, ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς, ἕως περάτων πάντων.

Τί τὸ διδάξαν οὕτως σε λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοί, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν. ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν. Καταβασία.

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα„ τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμ„ νεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλο„ γεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας „ τοὺς αἰῶνας.

Σαρ-

Digitized by Google

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὃν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ.

Ἴασαι τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτῆρα κυήσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσούσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· προσθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχήν, Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον Ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων ἰατρόν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ ἀφραντική, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, ἐκλάμπουσα ἡμῖν ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχών, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων μεταβέβηκας σκηνήν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε προεκπυρώσασα, Ῥήτορα Θεηγόρε, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστούς, φωτίζων κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ τῇ βάτῳ.

Τῇ τέχνῃ τῆς ἁλιείας, ἐκ θαλάσσης ἠγρεύσας ἰχθύας πάνσοφε, νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. Βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τῷ ἱστίῳ τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου φωστὴρ συναναλῦσαι ζητῶν, καὶ δῦναι εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη Σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὦ μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτὴς σὺν ὑμῖν, τοῖς δώδεκα κρίναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί, γένοιαθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος. Δόξα.

Τρισοφανῆ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλοιφομένην. Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἁγνή· αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ Θεοτόκε.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ Οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἄναρχος, μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Digitized by Google

Φιλομαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ χειρότερον Ἁγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἁγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν μακαρίζω σε ἀεί.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχράς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας. καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· πανεύσπλαγχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξέλου με καὶ διάσωσον Ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη, ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή, ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη. τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἁγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἁπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Οἷα φοιτητὴς παναρίστος, τοῦ τῷ Σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σου μέχρι θανάτου ἑπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος Σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς Οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδὲμ σοι ἤνοικται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν Οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἴσοις ἐδοξάσθης πάθεσι, τοῦ Διδασκάλου μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε. διὰ Σταυροῦ γὰρ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας. διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Χαίροις ξυνωρὶς παράδεισος, ἐν Οὐρανοῖς λαχοῦσα, νῦν τὸ πολίτευμα, ἐποπτεύοις τε τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσα τὴν δύναμιν, καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζουσα λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ Θεοπάτορος. ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὁ τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἱκέτευε Ἅγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγάσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανούς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα. τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροί, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅταν ἐλάσεται Χριστός, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρίναι πάσας, τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννήτωρ ὡς Θεόν, τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν

Digitized by Google

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὑρηκώς σε πανμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα πανοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοὺς, ἀνάγειν θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν Μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν. τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητὴς τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν ὅνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀνδρέᾳ τε, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων. καὶ γὰρ ἰσχύεις ὡς θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν στ. Ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου, ἐν σοὶ γὰρ ἐξήνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, Κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐκοινώνησαν.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμψει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας. τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ Θεόπτης, ἐβόα φησὶ, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών. εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφὴ, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν Πατρέων σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφὲ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε. ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα, ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν Σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γενήσηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ [illegible] γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ. ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοὴ, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Ἰωάννης Ἱερεὺς Κάρμα

1849

Ἰωάννης Κάρμας

[illegible] — 1848

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google